

Nr. 7 – 2012
Side 1069–1242

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 7
Utgitt 22. august 2012

Innhold

	Side
Lover og ikraftttredelser. Delegering av myndighet	
2012	
Juni. 8. Lov nr. 30 om endr. i kirkeloven m.m.	1069
Juni. 8. Lov nr. 31 om endr. endringer i bustadbyggjelagslova (fusjon mellom boligbyggelag og heleide datteraksjeselskaper).....	1070
Juni. 15. Lov nr. 32 om endr. i folketrygdloven (tredeling av foreldrepengeperioden).....	1070
Juni 8. Ikrafts. av lov 8. juni 2012 nr. 31 om endringer i bustadbyggjelagslova (fusjon mellom boligbyggelag og heleide datteraksjeselskaper) (Nr. 495)	1088
Juni 8. Delvis ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover (Nr. 496).....	1089
Juni 8. Ikrafts. av lov 8. juni 2012 nr. 30 om endringer i kirkeloven m.m. (Nr. 502).....	1101
Juni 8. Deleg. av myndighet etter kirkeloven § 34 (Nr. 505)	1103
Juni 15. Kunngj. av Grunnlovsbestemmelse om endringer av Grunnloven § 2, § 4, § 12, § 16, § 21, § 22 og § 27 (Nr. 522).....	1192
Juni 15. Deleg. av Kongens myndighet til å samtykke til forhåndstiltredelse etter § 25 i oreigningsloven ved ekspropriasjon etter plan- og bygningsloven (Nr. 524)	1193
Juni 15. Ikrafts. av lov 15. juni 2012 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (tredeling av foreldrepengeperioden) (Nr. 525)	1194
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2012	
Juni 7. Stortingets forretningsorden (Nr. 518).....	1175
Forskrifter	
2011	
Des. 15. Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges veterinærhøgskole (Nr. 1545)...	1071
2012	
Mai 30. Forskrift om miljømessig sikkerhet for skip og flyttbare innretninger (Nr. 488).....	1081
Juni 8. Forskrift om overgangsregler for lov 11. mai 2012 nr. 25 om endringer i lov om offentlige anskaffelser og i kommuneloven (gjennomføring av EUs håndhevelsesdirektiv i norsk rett) (Nr. 499)	1091
Mai 30. Forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr (Nr. 512)	1103
Juni 5. Forskrift om gebyr til Luftfartstilsynet mv. (Nr. 516).....	1163
Juni 5. Forskrift om stopp i fisket etter makrell for ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot (Nr. 517).....	1175
Juni 13. Midl. forskrift om tillegg til forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo – utvidelse av sensurfrist (Nr. 528)	1202
Juni 14. Forskrift om driftsstøttetjenester til Nødnettutstyret ved brannvesenets nødalarmeringssentraler og brannvesenet for øvrig (Nr. 530)	1203
Juni 13. Forskrift om satser for innfrakt av slakt (Nr. 539)	1213
Juni 14. Forskrift om stopp i fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2012 (Nr. 540)	1221
Endringsforskrifter	
2012	
Mars 14. Endr. i forskrift om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr (Nr. 485).....	1080
Mai 23. Endr. i forskrift om bustøtte (Nr. 486)	1080
Mai 25. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 (Nr. 487)	1080
Juni 4. Endr. i forskrift om begrensning av forurensing (forurensingsforskriften) (Nr. 489).....	1086
Juni 4. Endr. i forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012 (Nr. 490)	1086
Juni 5. Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 491)	1086
Juni 6. Endr. i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 492)	1087

Juni	7. Endr. i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott (Nr. 493)	1088
Juni	7. Endr. i utlendingsforskriften (gjennomføring av visumforordningen) (Nr. 494).....	1088
April	27. Endr. i forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS-registerforskriften) (Nr. 497)..	1089
Juni	5. Endr. i utleggsregistreringsforskriften (Nr. 498).....	1091
Juni	8. Endr. i forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser, forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) og forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser (Nr. 500)	1092
Juni	8. Endr. i utlendingsforskriften – oppdatering av henvisninger mv. (Nr. 503)	1101
Mai	30. Endr. i henvisninger i forskrift om bruk av legemidler til dyr (Nr. 513).....	1162
Mai	30. Endr. av henvisninger i fremmedstoff-fortegnelsen (Nr. 514).....	1162
Mai	30. Endr. av henvisninger i legemiddelforskriften (Nr. 515)	1162
Juni	12. Endr. i forskrift om manntal for fiskarar og fangstmenn (Nr. 519).....	1190
Juni	12. Endr. i forskrift om varslings- og rapporteringsplikt i forbindelse med luftfartsulykker mv., og om lagring, utveksling og utlevering av rapporterte opplysninger (Nr. 520).....	1190
Juni	12. Endr. i forskrift om særavgifter og forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 521)	1190
Juni	11. Endr. i forskrift om satser i prisutjevningsordningen for melk og satser for produksjonsfløte og tilvirkningsverdi på smør (Nr. 527).....	1194
Juni	13. Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 529)	1202
Juni	14. Endr. i forskrift om fjernmøter og skriftlig saksbehandling (Nr. 531).....	1203
Juni	14. Endr. i forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak (Nr. 532).....	1204
Juni	14. Endr. i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) (Nr. 533)	1204
Juni	14. Endr. i forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) (Nr. 534)	1206
Mai	29. Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 538).....	1211
Juni	15. Endr. i forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland (Nr. 541).....	1222
Juni	15. Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 542).....	1222
Juni	15. Endr. i forskrift om angreskjema (Nr. 543).....	1231
Juni	15. Endr. i forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Nr. 544)	1231
Juni	18. Endr. i forskrift om overgangsregler til endringer i pensjonsskattereglene (Nr. 545).....	1231
Juni	18. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2012 (Nr. 546).....	1232
Juni	18. Endr. i forskrift om innføring av en felles framgangsmåte for godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler (Nr. 547)	1232
Diverse		
2012		
Juni	8. Meddel. om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap (Nr. 501)	1101
Juni	8. Opph. av foreldede bestemmelser på det kirkelige området (Nr. 504)	1102
Juni	15. Instruks for Vegtilsynet (Nr. 523).....	1192
Mai	10. Meddel. om endring i forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge (Nr. 526)	1194
Juni	15. Instruks for departementenes arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap, Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle, tilsynsfunksjon og sentral krisehåndtering (Nr. 535)	1207
Juni	15. Opph. av kronprinsregentens resolusjon 27. november 2009 nr. 1413 videreføring av særreglene for Bulgaria og Romania, jf. utlendingsloven 1988 § 58a (Nr. 536)	1210
Mai	10. Meddel. om endring i forskrift om delvis allmenngjøring av Verkstedsoverenskomsten for skips- og verftsindustrien (Nr. 537)	1210

Rettelser

Nr. 6/2012 s. 923 (i forskrift 11. mai 2012 nr. 416 om endring i forskrift 13. februar 2004 nr. 368 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke tredjeland i forbindelse med utbrudd av aviær influensa).....

1242

Oversikt over rettelser

3. omslagsside

Bestillinger, adresseendringer m.v.

4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 22. august 2012

Nr. 7

8. juni. Lov nr. 30 2012

Lov om endringer i kirkeloven m.m.

Prop.71 L (2011–2012), Innst.292 L (2011–2012), Lovvedtak 58 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 21. og 24. mai 2012. Fremmet av Fornærings-, administrasjons- og kirke departementet. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

Endringer i følgende lover:

1. Lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven).
2. Lov 7. juni 1996 nr. 32 om gravplasser, kremasjon og gravferd (gravferdsloven).

I

I lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke gjøres følgende endringer:

§ 20 tredje ledd skal lyde:

Kirkemøtet gir nærmere bestemmelser om bruk av kirkene.

§ 23 sjette ledd skal lyde:

Bispedømmerådet tilsetter proster og menighetsprester. Når det er bestemt av Kongen, tilsetter bispedømmerådet også andre tjenestemenn.

§ 24 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Som øverste representative organ i Den norske kirke fastsetter Kirkemøtet alle gudstjenstlige bøker i Kirken.

§ 24 annet ledd nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 25 nytt fjerde ledd skal lyde:

Kirkerådet tilsetter biskoper etter forskrift om framgangsmåten fastsatt av Kirkemøtet.

§ 25 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 27 tredje ledd skal lyde:

Nemnda gir etter anmodning uttalelse i saker som gjelder den evangelisk-lutherske lære. I tjenestesaker og tilsettingssaker vedrørende prester, kateketer og soknediakonier, og etter bestemmelse av Kongen også i tilsvarende saker som gjelder andre tjenestemannsgrupper, avgis uttalelse etter anmodning av Kongen, Kirkerådet, eller en biskop. Læresak vedrørende biskop kan bare reises av Kongen eller Kirkerådet. Ved behandling av personalsaker tiltres nemnda av en person som påklagede peker ut.

§ 38 tredje ledd bokstav c oppheves.

§ 38 nytt fjerde ledd skal lyde:

Før Kongen eller departementet treffer avgjørelse i saker som gjelder den evangelisk-lutherske lære, skal det læremessige grunnlaget for avgjørelsen søkes klarlagt ved at uttalelse innhentes fra vedkommende biskop og det ansvarlige kirkelige organet, eventuelt fra Den norske kirkes lærenemnd.

II

I lov 7. juni 1996 nr. 32 om gravplasser, kremasjon og gravferd gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Når en omkommet person ligger på havets bunn eller ute i naturen, utgjør dette en naturlig grav som ikke må berøres i annen hensikt enn å flytte hele legemet til gravplass etter annet ledd eller utsettes for direkte forstyrrende eller krenkende virksomhet.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Når en gravplass nedlegges, skal den være fredet i minst 40 år etter siste gravlegging.

§ 20 første ledd første punktum skal lyde:

Når særlige grunner foreligger, kan fylkesmannen gi tillatelse til at private får anlegge gravsted for gravlegging av askeurne på egnet sted.

§ 23 a første ledd skal lyde:

Graver for utenlandske soldater og krigsfanger (krigsgraver) fra første og andre verdenskrig skal være fredet uten tidsbegrensning, holdes i hevd og forvaltes med den verdighet som deres egenart tilsier.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

8. juni. Lov nr. 31 2012

Lov om endringer i bustadbyggjelagslova (fusjon mellom boligbyggelag og heleide datteraksjeselskaper)

Prop.66 L (2011–2012), Innst.246 L (2011–2012), Lovvedtak 52 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 3. og 8. mai 2012. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

Endring i følgende lov:

Lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).

I

I lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag skal ny § 9–14 lyde:

§ 9–14. Fusjon mellom bustadbyggjelag og heileigd dotterselskap

(1) Dersom eit bustadbyggjelag eig alle aksjane i eit aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, kan styra i foretaka vedta ein fusjonsplan som går ut på at dotterselskapet vederlagsfritt skal overføre egedelar, rettar og skyldnader under eitt til morforetaket.

(2) For gjennomføringa av fusjonen gjeld aksjelova § 13–23 og allmennaksjelova § 13–24 tilsvarende.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

15. juni. Lov nr. 32 2012

Lov om endringer i folketrygdloven (treddeling av foreldrepengerperioden)

Prop.64 L (2011–2012), Innst.258 L (2011–2012), Lovvedtak 54 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 14. mai 2012. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 14–9 femte ledd skal lyde:

Stønadsperioden kan deles mellom foreldrene når begge fyller vilkårene for rett til foreldrepenger etter § 14–6. Unntatt fra deling er de siste 15 stønadsdagene (3 ukene) før og de første 30 stønadsdagene (6 ukene) etter fødselen, som er den delen av stønadsperioden som er forbeholdt moren ved fødsel. Unntatt fra deling er også 12 uker som er forbeholdt faren (fedrekvoten), se § 14–12, og 12 uker som er forbeholdt moren (mødrekvoten). De første 6 ukene etter fødsel som er forbeholdt moren, inngår i mødrekvoten. Mødrekvoten kan ikke tas ut før fødsel.

§ 14–10 sjette ledd skal lyde:

Foreldrenes samtidige uttak av foreldrepenger kan ikke overstige 100 % av valgt sats, se § 14–9 tredje ledd. Dette gjelder likevel ikke utvidelsen ved flerbarnsfødsler eller ved adopsjon av flere barn samtidig, se § 14–9 fjerde ledd eller ved uttak av kvotene, se § 14–12 annet ledd.

§ 14–12 skal lyde:

§ 14–12. Uttak av kvotene

Dersom begge foreldre fyller vilkårene for rett til foreldrepenger, er 60 stønadsdager (12 uker) av stønadsperioden forbeholdt faren (fedrekvote) og 60 stønadsdager (12 uker) av stønadsperioden er forbeholdt moren (mødrekvote). De første 30 stønadsdagene (6 ukene) etter fødsel som er forbeholdt moren, inngår i mødrekvoten.

Faren kan ta ut fedrekvoten uten hensyn til om vilkårene i § 14–13 første ledd er oppfylt. Kvotene kan også tas ut samtidig med at den andre av foreldrene tar ut graderte foreldrepenger på opptil 50 % av valgt sats, se § 14–16.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd dersom forelderen som skal ta ut foreldrepenger på grunn av sykdom eller skade er helt avhengig av hjelp til å ta seg av barnet eller er innlagt i helseinstitusjon. Forhold som nevnt i første punktum må dokumenteres med legeerklæring.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Loven gjelder for tilfeller der fødselen eller omsorgsovertakelsen skjer på ikrafttredelsestidspunktet eller senere.

15. des. Nr. 1545 2011**Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges veterinærhøgskole**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges veterinærhøgskole 15. desember 2011 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

Del I: Innledende bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

Denne forskriften gjelder doktorgradsutdanningen som fører frem til graden philosophiae doctor (ph.d.) Forskriften omhandler mål, ansvarsforhold, opptak, gjennomføring og avslutning av ph.d.-utdanningen.

§ 2. Mål for ph.d.-utdanningen

Ph.d.-utdanningen ved Norges veterinærhøgskole skal utdanne selvstendige forskere på internasjonalt nivå i samsvar med anerkjente vitenskapelige og etiske prinsipper. Utdanningen skal kvalifisere for forskningsvirksomhet og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles høye krav til vitenskapelig innsikt og analytisk tenkning. Ph.d.-utdanningen skal gi kandidaten kunnskap, ferdigheter og kompetanse i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

§ 2.1. Innhold og omfang av ph.d.-utdanningen

Ph.d.-utdanningen utgjør til sammen 180 studiepoeng og skal være lagt opp slik at den kan fullføres innenfor normert tidsramme på tre (3) års heltidsstudium. En opplæringsdel av minimum 30 studiepoengs omfang skal være inkludert. Ph.d.-utdanningens viktigste komponent er et selvstendig forskningsarbeid som gjennomføres under aktiv veiledning.

Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- et selvstendig forskningsarbeid i samarbeid med veiledergruppen og eventuelt andre forskere nasjonalt og internasjonalt
- godkjent opplæringsdel
- godkjent vitenskapelig avhandling
- godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

§ 3. Ansvar for ph.d.-utdanningen

Styret ved Norges veterinærhøgskole har det overordnede ansvar for ph.d.-utdanningen og gir regler for organiseringen. Ph.d.-utvalget skal gi råd til Rektor og arbeide med kvalitetssikring av og innholdet i ph.d.-utdanningen.

§ 4. Kvalitetssikring

Ph.d.-utdanningen er omfattet av Norges veterinærhøgskoles kvalitetssystem.

Del II: Opptak**§ 5. Opptak****§ 5.1. Vilkår for opptak**

For opptak til ph.d.-utdanning må søkeren ha oppnådd cand.med.vet.-grad, relevant femårig mastergrad eller ha gjennomført annen relevant profesjonsutdanning fra et nasjonalt lærested eller tilsvarende utdanning fra utenlandsk lærested. Søkeren må ha dokumentert sterk faglig bakgrunn fra sitt tidligere studium.

Rektor kan, etter innstilling fra Ph.d.-utvalget, stille krav om at søkere gjennomgår særskilte kurs og/eller består særskilt prøve før opptak.

Opptak skjer fortløpende gjennom året. Søknaden behandles av Ph.d.-utvalget som så avgjør om den kan godkjennes. Søknaden besvares innen én måned.

§ 5.2. Søknad om opptak

Søknad om opptak sendes til Norges veterinærhøgskole på skjema «Søknad om opptak til-, og avtale om gjennomføring av doktorgradstudiet».

Søknaden skal inneholde:

- Originale eksamensvitnemål fra utdanningen som skal ligge til grunn for opptaket, dersom disse ikke er vurdert i forbindelse med ansettelse ved Norges veterinærhøgskole
- Plan for opplæringsdelen (obligatorisk og selvvalgt del)
- Prosjektbeskrivelse
- Eventuelt søknad om bruk av annet språk enn engelsk eller norsk i avhandlingen
- Forslag til hovedveileder og biveileder(e) og angivelse av tilknytning til aktivt forskningsmiljø.

Prosjektbeskrivelse skal omfatte:

- faglig redegjørelse for prosjektet (tema, problemstillinger, valg av metoder)
- fremdriftsplan
- finansiering
- dokumentasjon av spesielle behov for faglige og materielle ressurser
- For kandidater med ekstern finansiering eller arbeidsplass ved annen institusjon skal det foreligge en avtale om nødvendig infrastruktur mellom Norges veterinærhøgskole og den eksterne institusjonen
- planer for opphold ved utenlandsk institusjon
- faglig formidling
- Opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter
- Redegjørelse for eventuelle rettslige og etiske problemstillinger som prosjektet reiser og hvordan disse kan avklares. Det skal fremgå om prosjektet er avhengig av tillatelse fra Forsøksdyrutvalget eller andre forskningsetiske komiteer.

Ph.d.-kandidater som tilsettes ved Norges veterinærhøgskole, skal sende søknad om opptak til ph.d.-utdanningen senest innen to (2) måneder etter tiltredelse til stillingen.

Søknaden om opptak behandles av Ph.d.-utvalget.

§ 5.3. Infrastruktur

Kandidaten skal ha til disposisjon nødvendig infrastruktur for gjennomføring av forskningsprosjektet. For kandidater med ekstern finansiering eller arbeidsplass inngås det avtale om nødvendig infrastruktur mellom Norges veterinærhøgskole og ekstern part jf. § 5.2. Slik avtale skal foreligge på det tidspunkt opptaksvedtaket fattes.

§ 5.4. Opptaksvedtak

Vedtak om opptak foretas av Ph.d.-utvalget basert på en samlet vurdering av søknaden. I vedtaket skal minst to veiledere oppnevnes. Avtaleperioden skal fastsettes med startdato og sluttdato. Startdato settes lik startdato for tilsetning eller finansiering. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker eller avklares spesielt i forhold til kandidatens finansieringsgrunnlag.

Opptak skal nektes dersom:

- opphavsrettslige avtaler er til hinder for publisering og offentlig forsvar av avhandlingen
- de immaterialrettslige avtaler som er inngått, er så urimelige at institusjonen ikke bør medvirke i prosjektet
- det gjenstår mindre enn ett års fulltidsarbeid med forskningsprosjektet ved søknadstidspunkt.

§ 5.5. Avtaleperioden

Ph.d.-utdanningen er normert til tre (3) års fulltidsstudier. Maksimal studietid for ph.d.-utdanningen er åtte (8) år fra opptaksdato til innlevering av avhandlingen til bedømmelse.

Ved lovhjemlede avbrudd og godkjente permisjoner forlenges avtaleperioden tilsvarende. Ph.d.-kandidater som har foreldrepermisjon, kan under permisjonstiden likevel følge undervisning og avlegge eksamener i emner og kurs som skal inngå som en del av kandidatens opplæringsdel.

Etter avtaleperiodens utløp opphører partenes rettigheter og plikter i henhold til ph.d.-avtalen slik at kandidaten kan miste sin rett til veiledning, kursdeltagelse og tilgang til Norges veterinærhøgskoles infrastruktur. Kandidaten kan likevel søke om å få levere sin avhandling til bedømmelse for ph.d.-graden.

§ 5.6. Forlengelse av avtaleperioden

Det kan søkes om forlengelse av avtaleperioden med inntil ett (1) år etter begrunnet søknad. Forlengelse av avtaleperioden forutsetter at det kan redegjøres for finansieringsgrunnlaget.

Finansiering av forlengelse ved følgende forhold dekkes av institutt eller ekstern finansieringskilde når:

- ph.d.-kandidaten skal delta i undervisning
- ph.d.-kandidaten skal delta i klinikkjeneste eller diagnostisk arbeid
- ph.d.-kandidaten skal delta i andre prosjekter som er finansiert av eksterne midler.

Det kan søkes om å få dekket forlengelse av avtaletiden dersom:

- særlige forhold ved forskningsdelen vil kreve ekstra tid for gjennomføring
- det er nødvendig med ekstra tid for at ph.d.-kandidaten skal kunne tilegne seg nødvendig kunnskap og kompetanse knyttet til selve gjennomføring av forskningsdelen.

Kun ph.d.-kandidater som er ansatt ved Norges veterinærhøgskole, kan søke om at forlengelsesperioden dekkes av Norges veterinærhøgskole.

Søknad om forlengelse av avtaleperioden sendes for interne søkere i forbindelse med søknad om tildeling av stipendiatstilling, og for eksterne søkere i forbindelse med opptakssøknad. Søknaden skal inneholde en fulltidsplan for arbeidet ph.d.-kandidaten skal gjennomføre i forlengelsesperioden.

§ 5.7. Avslutning før avtalt tid

Frivillig avslutning

Kandidaten og Norges veterinærhøgskole kan avtale at ph.d.-utdanningen avsluttes før avtalt tid. Ved slik avslutning av ph.d.-utdanningen skal det fastsettes skriftlig hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsettingsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.

Ved frivillig avslutning som skyldes kandidatens ønske om å skifte prosjekt, skal kandidaten søke om nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet. Overgang til ikke-organisert grad (dr.philos.) er å betrakte som frivillig avslutning. Begrunnet søknad sendes Rektor som fatter vedtak i saken.

Tvungen avslutning

Norges veterinærhøgskole kan vedta tvungen avslutning av ph.d.-utdanningen før avtalt tid. Slik avslutning kan besluttet hvis ett eller flere av følgende forhold foreligger:

- vesentlig forsinkelse i gjennomføring av opplæringsdelen grunnet forhold som kandidaten selv har herredømme over
- gjentatte vesentlige brudd fra kandidatens side på informasjons-, oppfølgings- eller rapporteringsplikt
- forsinkelse i fremdriften av forskningsprosjektet som er av en slik art at det skaper tvil om hvorvidt kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innen avtalt tid. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må forsinkelsen skyldes forhold som kandidaten selv har herredømme over
- brudd på forskningsetiske retningslinjer
- opptreden fra kandidaten som bryter med tillit som må foreligge mellom Norges veterinærhøgskole og kandidat under gjennomføringen, herunder straffbare forhold.

Vedtak om tvungen avslutning fattes av Rektor.

Ph.d.-kandidaten kan sies opp fra sin stilling når det er saklig grunn i Norges veterinærhøgskoles eller kandidatens forhold, jf. lov om statens tjenestemenn § 9 og § 10 eller avskjediges i henhold til § 15.

§ 6. Ph.d.-avtalen

Opptak til organisert ph.d.-utdanning, skal formaliseres som en skriftlig avtale og innbefattes av skjemaet «Søknad om opptak til-, og avtale om gjennomføring av doktorgradstudiet». Avtalen inngås mellom doktorgradskandidat, veiledere og det institutt ved Norges veterinærhøgskole som kandidaten skal knyttes til samt eventuelt eksternt institusjon, og angir partenes gjensidige rettigheter og plikter, blant annet i forhold til finansiering, veiledning, rapportering, publisering og eiendomsrett til resultater samt sikre at det legges til rette for at kandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø.

Avtalen skal sikre at ph.d.-kandidaten skal kunne gjennomføre til avtalt tid.

Hvis forskningsarbeidet skal foregå ved institusjon(er) utenfor Norges veterinærhøgskole, skal denne/disse også inngå avtale med kandidaten og med Norges veterinærhøgskole.

Vesentlige endringer i de forhold som omtales i avtalen(e), skal forelegges Ph.d.-utvalget til godkjenning, og eventuelt ny avtale skal utarbeides.

Del III: Gjennomføring

§ 7. Veiledning

§ 7.1. Oppnevning av veiledere

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Ph.d.-kandidaten skal ha minst to veiledere hvorav en oppnevnes som hovedveileder. Hovedveilederen og minst en medveileder skal være oppnevnt på opptakstidspunktet. Ph.d.-utvalget oppnevner veiledere etter forslag fra det aktuelle institutt.

Hovedveileder har det faglige hovedansvar for kandidaten.

Medveiledere er fagpersoner som deler det faglige ansvaret for kandidaten sammen med hovedveileder.

Dersom det oppnevnes eksternt hovedveileder skal det oppnevnes medveileder fra Norges veterinærhøgskole.

Habilitetsreglene i forvaltningslovens andre kapittel «Om ugildhet» (§ 6 – § 10) gjelder for veilederne.

Alle veiledere skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse innenfor fagfeltet og være aktive forskere. Hovedveileder skal ha kompetanse i veiledning av ph.d.-kandidater for eksempel i form av veiledererfaring eller -opplæring.

Ph.d.-kandidaten og veileder kan ved enighet anmode instituttleder eller ekstern institusjonsleder om at det oppnevnes ny veileder for kandidaten. Ph.d.-utvalget oppnevner ny veileder. Som hovedregel kan ikke veileder fratre før ny veileder er oppnevnt.

Hvis en doktorgradsstudent eller veileder finner at den annen part ikke etterlever sine forpliktelser etter avtalen, plikter de å ta dette opp med hverandre og i fellesskap søke å finne en løsning på den situasjonen som er oppstått. Tvister som ikke kan løses mellom kandidaten og veileder i samråd med instituttleder eventuelt ekstern institusjonsleder kan bringes inn av partene til behandling i Ph.d.-utvalget.

Hvis en ph.d.-kandidat eller veileder finner at den annen part ikke oppfyller sine forpliktelser etter denne avtale, og partene etter drøfting ikke er kommet til enighet om hvordan situasjonen skal løses, kan veileder be om å bli løst fra veiledningsavtalen. Anmodning om å bli løst fra veiledningsavtalen skal sendes til Ph.d.-utvalget via instituttleder. Kopi av anmodningen sendes av den part som reiser saken til den annen part.

§ 7.2. Veiledningens innhold

Ph.d.-kandidaten og veilederne skal ha jevnlig kontakt, og kontakthyppheten skal framgå av den årlige fremdriftsrapporteringen, jf. § 9.

Veilederne plikter å holde seg orientert om fremdriften i kandidatens arbeid og vurdere det i forhold til prosjektets fremdriftsplan, jf. § 5.2.

Veilederne plikter å følge opp faglige forhold som kan medføre forsinket gjennomføring av ph.d.-utdanningen, slik at den kan fullføres innenfor normert tid.

Veilederne skal gi råd om formuleringer og avgrensning av tema og problemstillinger, drøfte og vurdere hypoteser og metoder, drøfte resultater og tolkning av disse, drøfte opplegg og gjennomføring av fremstillingen, herunder disposisjon, språklig form, dokumentasjon og gi hjelp til orientering i faglitteratur og datagrunnlag i bibliotek, arkiv eller registre. Veilederne bør gi kandidaten veiledning i forskningsetiske spørsmål knyttet til avhandlingen.

Hovedveileder skal legge til rette for at ph.d.-kandidaten deltar i et aktivt forskermiljø med seniorforskere og andre doktorgradsstudenter. For doktorgradsstudenter som har hovedtilknytning ved annen institusjon, skal det inngås avtale mellom Norges veterinærhøgskole og samarbeidende institusjon som regulerer arbeidsvilkårene og herunder sikrer doktorgradsstudentens deltakelse i et aktivt forskermiljø.

§ 8. Opplæringsdelen

§ 8.1. Formål, innhold og omfang

Norges veterinærhøgskole har ansvar for at opplæringsdelen gir utdanning på høyt faglig nivå i henhold til internasjonal standard, og inneholde trening i faglig formidling, innføring i forskningsetikk, vitenskapsteori og vitenskapsmetode.

Opplæringen skal, sammen med forskningsarbeidet, bidra til oppnåelse av forventet læringsutbytte i henhold til det nasjonale kvalitetsrammeverket. Opplæringsdelen består av en obligatorisk del og en selvvalgt del.

Alle som er tatt opp til ph.d.-utdanningen, skal følge det obligatoriske opplæringsprogrammet, inklusive midtveisevalueringen, ved Norges veterinærhøgskole, men står for øvrig fritt til å velge annen relevant opplæring. Den selvvalgte delen skal være på doktorgradsnivå. Opplæringsdelen skal godkjennes i forbindelse med opptakssøknaden, jf. § 5.2.

For all opplæring kreves dokumentasjon for at kandidaten har tilegnet seg de nødvendige faglige kunnskapene. Slik dokumentasjon kan gis gjennom obligatoriske praktiske øvelser, skriftlige eller muntlige prøver, forelesning, seminarundervisning eller i form av vitenskapelig og/eller populærvitenskapelig artikkel eller i annen form godkjent av Ph.d.-utvalget.

Dersom Norges veterinærhøgskole ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal forholdene legges til rette for at kandidaten får tilsvarende opplæring ved en annen institusjon. Kurs på doktorgradsnivå ved annen institusjon skal godkjennes i samsvar med reglene i lov om universiteter og høyskoler, § 3–4 første ledd.

Det bør normalt planlegges et utenlandsopphold i forbindelse med opplæringsdelen eller forskningsarbeidet.

Opplæringsdelen skal tilsvare minst 30 studiepoeng hvorav minst 20 studiepoeng skal avlegges etter opptak. Elementer som skal inngå i opplæringsdelen, bør ikke være eldre enn to (2) år ved opptaksdato.

§ 8.2. Beregning av studiepoeng

Kandidatens plan for gjennomføring av opplæringsdelen godkjennes i henhold til følgende retningslinjer for beregning av studiepoeng:

- Mottatt undervisning i form av forelesninger, praktiske øvelser, gruppearbeid og deltakelse i seminar. En ukes arbeid gir 1,5 studiepoeng
- Studieopphold av minst 2 ukers varighet i utlandet gir 3 studiepoeng. Det gis maksimalt 6 studiepoeng
- Fremlegging av resultat fra eget prosjekt ved kongress eller annet forskerforum: En posterpresentasjon i nasjonalt eller internasjonalt forum gir 1,5 studiepoeng, en muntlig presentasjon i nasjonalt forum gir 1,5 studiepoeng og en muntlig presentasjon i internasjonalt forum gir 3 studiepoeng. Det gis poeng for maksimalt to poster og to muntlige innlegg, det vil si maksimalt 9 studiepoeng
- Individuelt lesepensum etter søknad. For å få godkjent lesepensum som en del av opplæringsdelen skal det gjennomføres eksaminasjon. En ukes arbeid gir 1,5 studiepoeng. Det gis maksimalt 5 studiepoeng.

Det gis ikke uttelling for studiepoeng for opplæring som inngår i en lavere grad. Unntak gjelder opplæring i forbindelse med forskerlinjen ved Norges veterinærhøgskole.

Det gis ikke studiepoeng for arbeid som tilsvarer mindre enn 1,5 studiepoeng.

Norges veterinærhøgskole forbeholder seg retten til å beregne studiepoeng uavhengig av vekting fra andre institusjoner.

§ 9. Rapportering

§ 9.1. Årlig rapportering

Kandidaten skal sende årlig rapport om progresjon i avhandlingsarbeidet. Veilederne sender årlig separat rapport. Av rapportene skal det fremgå hvor langt kandidaten er kommet i opplæringsdelen og i det vitenskapelige arbeidet i forhold til oppsatt plan. Av rapportene skal det videre fremgå eventuelle mangler ved veiledningen. Rapportene skal inneholde tiltak for å følge opp eventuelle mangler. Rapportene sendes elektronisk til Studie- og forskningsadministrativ avdeling med kopi til instituttleder og eventuelt leder ved ekstern institusjon, innen 15. september hvert år.

Manglende eller mangelfull fremdriftsrapportering eller midtveisevaluering kan medføre tvungen avslutning av ph.d.-utdanningen før avtaleperiodens utløp, jf. § 5.6.

§ 9.2. Midtveisevaluering

Midtveis i utdanningsperioden skal det gjennomføres en obligatorisk midtveisevaluering. Midtveisevalueringen er knyttet til den enkeltes forskningsprosjekt og organiseres ute i forskningsmiljøene på instituttene. Midtveisevalueringen er en del av den obligatoriske opplæringsdelen og er poenggivende. Evalueringen skal være gjennomført før kandidaten har fullført to (2) formelle årsverk av utdanningstiden. Til å foreta evalueringen oppnevnes en uavhengig forsker.

Midtveisevalueringen har blant annet som formål å gi kandidaten øvelse i å presentere sitt eget forskningsprosjekt skriftlig og muntlig, sette prosjektet i en større vitenskapelig sammenheng og gjennomgå forskningsetiske problemstillinger. Evalueringen skal også gi kandidaten og veiledere en evaluering av prosjektet som motivasjon for det videre arbeidet og avdekke om prosjektet krever ekstra oppfølging.

Midtveisevalueringen inneholder:

- En skriftlig presentasjon og oppsummering av prosjektet med vekt på oppnådde resultater, fremdrift og endringer i forhold til oppsatt prosjektplan.
- En muntlig presentasjon på ca. 30 minutter i et åpent forum med mulighet til spørsmålstilling og plenumsdiskusjon etter presentasjonen.
- Midtveisevaluering i et lukket forum som ledes av evalueringsansvarlig, med ph.d.-kandidaten, veilederne og instituttleder til stede. Evalueringsansvarlig skal gi kandidaten faglig tilbakemelding på den skriftlige og muntlige presentasjonen og eventuelt avdekke faglige, organisatoriske, eller samarbeidsrelaterte problemer knyttet til prosjektet og diskutere hvordan dette kan løses.

Den evalueringsansvarlige skriver en kort evalueringsrapport som sendes til Studie- og forskningsadministrativ avdeling med kopi til kandidaten, veiledere og instituttlederen, eventuelt leder ved ekstern institusjon. Dersom evalueringsansvarlig mener at prosjektet har vesentlige svakheter, ikke kan gjennomføres innenfor avtaletiden eller at det avdekkes faglige, organisatoriske eller samarbeidsrelaterte problemer skal dette angis i rapporten.

Evalueringsrapporten skal følges opp av veileder, instituttleder, eventuelt ekstern institusjonsleder, og ph.d.-kandidaten, og det skal iverksettes tiltak og justeringer slik at ph.d.-utdanningen kan gjennomføres innenfor den fastsatte avtaletiden.

Ved særlig alvorlige svakheter og forsinkelse i fremdriften av forskningsprosjektet som er av en slik art at det er tvilsomt at kandidaten kan fullføre prosjektet innen avtalt tid, skal tvungen avslutning vurderes, jf. § 5.6. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må forsinkelsen skyldes forhold som kandidaten selv har herredømme over.

§ 10. Ph.d.-avhandlingen

§ 10.1. Krav til avhandlingen

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder med hensyn til etiske krav, faglig nivå og metode innen kandidatens fagområde.

Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

Det vitenskapelige arbeidet og avhandlingen skal ha et omfang som tilsvarer 2,5 fulltids årsverk, og normalt bør bestå av minst tre (3) vitenskapelige artikler publisert eller innsendt til vurdering i internasjonale tidsskrift med fagfellevurdering. Kandidaten skal som hovedregel være førsteforfatter på minst to av artiklene. Der kandidaten ikke er førsteforfatter bør vedkommende ha bidratt vesentlig i datainnsamling, tolkning av resultater og artikkelskriving.

I tillegg til de enkelte vitenskapelige artiklene skal avhandlingen inneholde:

- Sammendrag på engelsk og norsk. Dersom det er gitt godkjenning til at avhandlingen er på annet språk enn norsk eller engelsk skal avhandlingen også ha sammendrag på dette språket, jf. § 5.2.
- Bakgrunn og introduksjon som skal gi en systematisk oversikt over hovedtemaene studert i enkeltarbeidene.

- Hovedmål og eventuelle delmål samt en begrunnelse for målene med avhandlingen.
- Sammendrag av enkeltartiklene.
- Samlet diskusjon av det vitenskapelige arbeidet, materiale og metoder og resultatene presentert i enkeltarbeidene. Det bør angis styrke og svakheter av resultatene i særdeleshet og samlet og sett i forhold til målene med avhandlingen. Når det er innlysende svakheter i de individuelle arbeidene, bør disse diskuteres spesielt i diskusjonen. Den samlede diskusjonen bør også inneholde konklusjon og perspektiver for videre forskning.

Del av fellesarbeid kan godtas til bedømmelse forutsatt at det representerer en selvstendig innsats som kan identifiseres. Ph.d.-kandidaten skal følge de normer for medforfatterskap som er allment akseptert i fagmiljøet og i henhold til internasjonale standarder. Det skal innhentes underskrevne erklæringer fra de øvrige forfatterne som beskriver kandidatens innsats i hvert enkelt arbeide.

Dersom to kandidater leverer de samme artiklene som del av et felles arbeid, må arbeidet i omfang og antall publikasjoner tilsvare to doktorgradsavhandlinger, og hver kandidat må ha en selvstendig innledning og sammenskrivning. I tillegg skal hver enkelt kandidats selvstendige innsats være klart definert og utgjøre omkring halvparten av arbeidet.

§ 10.2. Arbeider som ikke godtas

Arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere eksamener, kan ikke antas til bedømmelse med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere, sammenhengende arbeider. Arbeid som inngår i veterinær diplomutdanning og forskerlinja ved Norges veterinærhøgskole, kan likevel godtas. Data, analyser eller metoder fra tidligere grader kan benyttes som grunnlag for arbeid med ph.d.-prosjektet.

Ved bruk av publiserte arbeider kan disse ikke godtas som del av avhandlingen, dersom de ved opptakstidspunkt er eldre enn fem (5) år fra publiseringsdato. Det kan dispenseres fra dette dersom helt ekstraordinære forhold tilsier det.

En doktorgradsavhandling som er blitt underkjent ved tidligere bedømmelse ved Norges veterinærhøgskole, kan bedømmes i omarbeidet versjon først seks (6) måneder etter at høgskolen har fattet beslutning om å forkaste avhandlingen. Ny bedømmelse på kan bare finne sted én (1) gang.

§ 11. Meldeplikt om arbeidsresultater som har potensial for næringsmessig utnyttelse

Regulering av rettigheter mellom samarbeidende institusjoner skal reguleres i avtale.

Kandidatens rettigheter til bruk av egne resultater, utnyttelse av patenterbare oppfinnelser, opphavsrettigheter m.m., er regulert av Arbeidstakeroppfinnerloven. Rektor kan, etter innstilling fra Utvalget for forskning og etikk, stille særskilte krav om utnyttelse av patenterbare oppfinnelser, opphavsrettigheter m.m.

Del IV: Fullføring

§ 12. Bedømmelse

§ 12.1. Grunnlag for bedømmelse

Doktorgraden tildeles på grunnlag av:

- Godkjent gjennomføring av opplæringsprogrammet
- Godkjent vitenskapelig avhandling
- Godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- Godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas)

§ 12.2. Tidsbruk fra innlevering til disputas

Det skal bestrebes at tiden fra innlevering til disputas er kortest mulig og skal normalt ikke overstige tre (3) måneder.

§ 13. Innlevering

§ 13.1. Innlevering av avhandlingen

Søknad om å få avhandlingen bedømt kan først leveres når opplæringsdelen er godkjent. Søknaden rettes til Norges veterinærhøgskole. Som vedlegg til søknaden skal følge:

- Fem bundne eller heftede eksemplarer av avhandlingen
- Følgeskjema
- Skriftlig uttalelse fra hovedveileder, der det fremgår om vedkommende anbefaler avhandlingen fremlagt til bedømmelse
- Bekreftelse på godkjenning av opplæringsdelen
- Medforfattererklæring fra alle medforfattere.

I tillegg til dette skal det leveres inn en elektronisk versjon av avhandlingen.

Søknader som ikke fyller kravene skal avvises.

Rektor kan på selvstendig grunnlag avvise søknad om å få avhandlingen bedømt dersom det er åpenbart at avhandlingen ikke holder høy nok vitenskapelig kvalitet og vil bli underkjent av en komité. Dersom Rektor avgjør at avhandlingen ikke aksepteres til bedømmelse, kan ph.d.-kandidaten påklage Rektors avgjørelse til styret.

Dersom avhandlingen godkjennes til disputas, leveres minst 70 trykte eksemplarer til Studie- og forskningsadministrativ avdeling.

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to (2) uker før disputasen holdes. Pressemelding og sammendrag skal leveres administrasjonen senest tre (3) uker før disputas.

§ 14. Oppnevning av bedømmelseskomite

Når Norges veterinærhøgskole har godkjent søknaden om å få avhandlingen bedømt, oppnevner Rektor, etter forslag fra det aktuelle institutt, en sakkyndig komité på tre (3) medlemmer som skal bedømme avhandlingen og disputasen. Rektor oppnevner ett av medlemmene som komiteens leder, normalt det interne medlemmet. Forslag til komiteens sammensetning bør normalt være klarlagt ved innleveringstidspunktet.

Oppnevnte veiledere og andre som har bidratt til avhandlingen, kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen. Habilitetsreglene i forvaltningslovens § 6 flg. gjelder for komiteens medlemmer.

Bedømmelseskomiteen skal normalt settes sammen slik at:

- begge kjønn er representert
- to av komitémedlemmene skal være uten tilknytning til Norges veterinærhøgskole
- så vidt mulig bør minst ett av medlemmene være fra utenlandsk lærested
- alle medlemmene skal ha doktorgrad eller tilsvarende faglig kompetanse.

Komiteens sammensetning skal begrunnes og vise hvordan den samlet dekker avhandlingens fagfelt.

Kandidaten skal underrettes om forslaget til sammensetning av komiteen og har anledning til å innlevere skriftlige merknader senest en uke etter at forslaget til sammensetning er gjort kjent for kandidaten.

§ 15. Bedømmelseskomiteens arbeid

§ 15.1. Innhenting av supplerende opplysninger

Bedømmelseskomiteen kan kreve framlagt doktorandens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon.

Bedømmelseskomiteen kan be veileder om å gjøre rede for veiledningen av arbeidet med avhandlingen.

Kandidat og veileder kan ikke på eget initiativ ha kontakt med bedømmelseskomiteen.

§ 15.2. Omarbeiding av innlevert avhandling

Bedømmelseskomiteen kan på grunnlag av den innleverte avhandlingen og eventuelt tilleggsmateriale anbefale at Rektor gir tillatelse til mindre omarbeiding før endelig innstilling foreligger. Komiteen skal i skriftlig form gi en konkret oversikt over hva kandidaten må omarbeide.

Tillater Rektor en mindre omarbeiding av avhandlingen, skal det gis en frist for slik omarbeiding som normalt ikke skal være lengre enn tre (3) måneder. Det skal også fastsettes en ny frist for oversendelse av komiteens endelige innstilling. Rektors vedtak etter denne paragrafen kan ikke påklages av ph.d.-kandidaten.

Dersom komiteen finner at dyptgripende endringer vedrørende teori, hypotese, materiale eller metode er nødvendige for at arbeidet skal kunne anbefales til disputas, skal komiteen underkjenne avhandlingen.

§ 15.3. Bedømmelseskomiteens innstilling

Bedømmelseskomiteen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for ph.d.-graden. Innstillingen og eventuelle dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling skal foreligge senest seks (6) uker etter at komiteen har mottatt avhandlingen, og fire (4) uker før disputasdato. Tillater komiteen omarbeiding av avhandlingen løper ny frist fra den dato avhandlingen leveres på nytt.

Bedømmelseskomiteens innstilling oversendes Norges veterinærhøgskole som forelegger denne for kandidaten. Kandidaten gis en frist på ti (10) arbeidsdager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Ph.d.-kandidatens merknader skal sendes Norges veterinærhøgskole. Hvis kandidaten ikke ønsker å fremme merknader skal Norges veterinærhøgskole snarest underrettes om dette.

Rektor fatter vedtak i saken i samsvar med § 16.

§ 15.4. Retting av formelle feil i avhandlingen

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for ph.d.-graden.

Ph.d.-kandidaten kan etter innlevering søke om tillatelse til å rette formelle feil i avhandlingen. Søknaden skal vedlegges en fullstendig oversikt over de feil (errata) som ønskes rettet. Søknad om retting av formelle feil må innleves senest to (2) uker før komiteens frist for avlevering av innstilling og kan bare skje en gang.

§ 16. Institusjonens behandling av bedømmelseskomiteens innstilling

Rektor fatter, på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling og kandidatens merknader, vedtak om ph.d.-avhandlingen er verdig til å forsvares.

§ 16.1. Enstemmig innstilling

Dersom komiteen avgir enstemmig innstilling og Rektor finner å legge den enstemmige innstillingen til grunn for sitt vedtak, fatter Rektor selv vedtak i samsvar med den enstemmige innstillingen.

Dersom Rektor finner at det foreligger begrunnet tvil om hvorvidt komiteens enstemmige innstilling skal legges til grunn, skal Rektor selv søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten som gis anledning til å komme med merknader.

Rektor fatter vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

§ 16.2. Delt innstilling

Dersom komiteen avgir delt innstilling og Rektor finner å legge flertallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, fatter Rektor vedtak i samsvar med flertallets innstilling. Dersom komiteen avgir delt innstilling og Rektor vurderer å legge mindretallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, kan Rektor søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten som gis anledning til å komme med merknader. Dersom begge de nye sakkyndige slutter seg til flertallets innstilling i den opprinnelige komitéinnstillingen, skal denne følges.

Kandidaten skal underrettes om utfallet etter behandling av uttalelser fra de nye sakkyndige.

§ 17. Ny innlevering

En ph.d.-avhandling som ikke er funnet verdig til forsvar, kan bedømmes i omarbeidet utgave først seks måneder etter at Rektor har fattet vedtak. Ny bedømmelse kan bare finne sted én gang. Ph.d.-kandidaten skal ved ny innlevering opplyse om at arbeidet tidligere har vært bedømt og ikke blitt funnet verdig til å forsvares.

§ 18. Offentliggjøring av avhandlingen

§ 18.1. Krav til den trykte avhandlingen

Når avhandlingen er funnet verdig til å forsvares, skal ph.d.-kandidaten levere avhandlingen i godkjent format i henhold til Norges veterinærhøgskoles bestemmelser.

Ph.d.-kandidaten skal levere et kortfattet sammendrag av avhandlingen på engelsk og norsk. Dersom avhandlingen verken er skrevet på engelsk eller norsk, skal det i tillegg leveres et sammendrag på avhandlingens språk. Sammendraget skal, i likhet med avhandlingen, publiseres offentlig.

§ 18.2. Offentliggjøring

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to (2) uker før offentlig forsvar. Avhandlingen gjøres offentlig i den form den ble innlevert til bedømmelse.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring av en doktorgradsavhandling med unntak av en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring. Slik utsettelse kan finne sted for at Norges veterinærhøgskole og eventuelt ekstern part som helt eller delvis har finansiert ph.d.-utdanningen, skal kunne ta stilling til eventuell patentering. Ekstern part kan ikke stille krav om at hele eller deler av ph.d.-avhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres.

Ved publisering av avhandlingen skal kandidater følge gjeldende retningslinjer for kreditering av institusjoner. Hovedregelen er at en institusjon skal oppgis som adresse i en publikasjon dersom den har gitt et nødvendig og vesentlig bidrag til eller grunnlag for en forfatters medvirkning til det publiserte arbeidet. Samme forfatter skal oppgi også andre institusjoner som adresse dersom disse i hvert enkelt tilfelle også tilfredsstiller kravet til medvirkning.

§ 19. Doktorgradsprøve

Dersom arbeidet finnes verdig til å forsvares for doktorgraden, avsluttes doktorgradsutdanningen med

- a) Prøveforelesning over oppgitt emne
- b) Offentlig forsvar av avhandlingen (Disputas).

§ 19.1. Prøveforelesning

Etter at avhandlingen er innlevert til bedømmelse skal ph.d.-kandidaten holde en prøveforelesning. Prøveforelesningen er en selvstendig del av doktorgradsprøven og skal være over oppgitt emne. Hensikten er å prøve kandidatens evne til å tilegne seg kunnskaper utover avhandlingens tema og evnene til å formidle disse i en forelesningssituasjon.

Bedømmelseskomiteen foreslår tittel på prøveforelesningen, og tittelen kunngjøres for kandidaten ti (10) arbeidsdager før forelesningen skal finne sted. Emnet på forelesningen skal ikke stå i direkte forbindelse med temaet på avhandlingen.

Prøveforelesningen skal skje på engelsk eller norsk dersom ikke annet språk er godkjent.

Bedømmelseskomiteen vurderer om prøveforelesningen var tilfredsstillende og avgir innstilling om bestått eller ikke bestått til Norges veterinærhøgskole. Prøveforelesningen skal være bedømt til bestått før disputasen kan avholdes.

§ 19.2. Offentlig forsvar av avhandlingen (disputas)

Offentlig forsvar av avhandlingen skal finne sted etter at prøveforelesningen er avholdt og godkjent av bedømmelseskomiteen.

Tid og sted for det offentlige forsvar skal kunngjøres minst ti (10) arbeidsdager før det avholdes.

Den komiteen som opprinnelig har bedømt avhandlingen, bedømmer også det offentlige forsvaret. Det offentlige forsvaret skjer på avhandlingsspråket med mindre Norges veterinærhøgskole, etter forslag fra bedømmelseskomiteen, godkjenner et annet språk.

Det skal normalt være to opponenter. Opponentene skal være medlemmer i bedømmelseskomiteen og utpekes av Rektor. I særlige tilfeller kan det oppnevnes opponenter som ikke har vært medlemmer av komiteen.

Disputasen ledes av Rektor eller den Rektor bemyndiger. Den som leder disputasen gjør kort rede for innlevering og bedømmelse av avhandlingen. Deretter redegjør ph.d.-kandidaten for hensikten med og resultatene av den vitenskapelige undersøkelsen.

Førsteopponenten innleder opposisjonen, mens andreopponenten avslutter opposisjonen. Disputasleder kan eventuelt fastsette en annen oppgavefordeling mellom opponentene og mellom doktoranden og førsteopponenten. Øvrige tilstedeværende som ønsker å delta i drøftingen av avhandlingen, ex auditorium, må gi melding om dette til disputasleder under disputasen før annen opponent får ordet. Etter at begge opponentene har avsluttet sin opposisjon avslutter disputasleder disputasen.

Bedømmelseskomiteen avgir skriftlig innstilling til Norges veterinærhøgskole der den gjør rede for hvordan den har vurdert prøveforelesningen og forsvaret av avhandlingen. Innstillingen skal konkludere med om disputasen er «godkjent» eller «ikke godkjent». Innstillingen skal begrunnes dersom disputasen anbefales «ikke godkjent».

§ 20. Godkjenning av doktorgradsprøve

Rektor fatter vedtak om godkjenning av doktorgradsprøven på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling.

Dersom Rektor ikke godkjenner prøveforelesningen, må det avholdes ny prøveforelesning og disputas. Ny prøveforelesning må avholdes over nytt emne og ikke senere enn seks (6) måneder etter første forsøk. Ny prøveforelesning kan bare holdes én gang. Forelesningen bedømmes så vidt mulig av den samme komiteen som den opprinnelige dersom Rektor ikke har bestemt noe annet.

Dersom Rektor ikke godkjenner disputasen kan ph.d.-kandidaten forsvare avhandlingen på nytt én gang. Ny disputas kan tidligst avholdes etter seks (6) måneder og bedømmes så vidt mulig av den samme komiteen som den opprinnelige. Ny prøveforelesning avholdes ikke.

§ 21. Kreering og diplom

På grunnlag av Rektors innberetning om godkjent opplæring, avhandling, doktorgradsprøven, kreeres kandidaten til *philosophiae doctor*.

Doktorgradsdiplom utferdiges av Norges veterinærhøgskole. På diplommet skal tittelen på avhandlingen føres opp sammen med opplysninger om det faglige opplæringsprogram doktoranden har deltatt i, samt tema for prøveforelesning.

§ 22. Vedlegg til diplom (Diploma Supplement)

Norges veterinærhøgskole skal utstede vedlegg til doktorgradsdiplomet i tråd med gjeldende retningslinjer for Diploma Supplement.

Del V: Klage og ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

§ 23. Klage

§ 23.1. Klage over avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett og over avslag på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen og avgjørelse i tvister mellom kandidat og veileder

Avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett og avslag på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen og avgjørelse i tvister mellom kandidat og veileder kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes til Norges veterinærhøgskole og behandles av Ph.d.-utvalget. Blir avgjørelsen opprettholdt, skal klagen oversendes til Rektor for avgjørelse.

§ 23.2. Klage over eksamen i opplæringsdelen

Eksamener som er avlagt under opplæringsdelen, kan påklages etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 5–3 «Klage over karakterfastsetting» og § 5–2 «Klage over formelle feil ved eksamen».

Behandling av mistanke om fusk eller forsøk på fusk følger Norges veterinærhøgskoles fastsatte rutiner for dette.

§ 23.3. Klage over avslag på søknad om bedømmelse, ikke godkjent avhandling, prøveforelesningen eller forsvar

Avslag på søknad om å få avhandlingen bedømt og vedtak om ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes Norges veterinærhøgskole. Rektor kan oppheve eller endre vedtaket hvis klagen finnes berettiget.

§ 24. Utfyllende bestemmelser

Styret kan gi utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 25. Overgangsbestemmelser

Studenter som er tatt opp tidligere enn 1. januar 2012, følger reglement av 1. april 2007, men kan etter søknad gis tillatelse av Rektor til å følge denne forskrift. Fra og med 1. januar 2013 gjelder denne forskriften for alle uansett om de er tatt opp etter tidligere reglement. Denne forskriften har imidlertid ikke tilbakevirkende kraft i forhold til avtaleperiodens lengde.

§ 26. Ikraftttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2012.

Samtidig oppheves forskrift 29. mars 2007 nr. 1100 for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Norges veterinærhøgskole.

14. mars Nr. 485 2012**Forskrift om endring i forskrift om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 14. mars 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 3, § 6, § 12, § 13, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I.I (beslutning 2011/825/EU). Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr gjøres følgende endring:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende etter beslutning 2010/221/EU:
(som sist endret ved beslutning 2011/825/EU).

II

Endringen trer i kraft straks.

23. mai Nr. 486 2012**Forskrift om endring i forskrift om bustøtte**

Heimel: Fastsett av Kommunal- og regionaldepartementet 23. mai 2012 med heimel i lov 29. mai 2009 nr. 30 om Husbanken § 1. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 19. juni 2009 nr. 699 om bustøtte blir det gjort følgjande endring:

§ 9 skal lyde:

§ 9. Eigendel

Alle får trekte 17 800 kroner per år frå i dei buutgiftene som i medhald av § 6 til § 8 blir tekne med i utrekninga.

For inntekter over 90 000 kroner blir det òg trekt 17 prosent av den inntekta som overstig 90 000 kroner.

For inntekter over 156 000 kroner er det i tillegg rekna ut eit trekk av heile inntekta. Dette blir rekna med 0,3 prosent av ei inntekt på 156 001 kroner, deretter aukande med 0,3 prosentpoeng for kvar 1 000 kroner i auka inntekt.

Inntektsgrensa i tredje ledd er 193 000 kroner for husstandar med medlem som har ordinær, ikkje tidsavgrensa, uførestønad etter lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kapittel 12 eller tilsvarende pensjon med yrkesskadedekning etter kapittel 13, og om i tillegg er uføre etter lov om folketrygd § 3–21.

II

Denne forskrifta settes i kraft frå 1. juli 2012.

25. mai Nr. 487 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. mai 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 12 og § 42, jf. forskrift 12. desember 2011 nr. 1268 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 § 11 tredje ledd. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 12. desember 2011 nr. 1268 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 gjøres følgende endring:

§ 7 andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 og 2008 får kvotefaktor 1 og kan maksimalt fiske og lande inntil 500 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får kvotefaktor 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 250 tonn.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

30. mai Nr. 488 2012

Forskrift om miljømessig sikkerhet for skip og flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 30. mai 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 13, § 31, § 32, § 33, § 34, § 35 og § 37, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21, § 22, § 23, § 25, § 26, § 38 og § 39, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095, delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 848, delegeringsvedtak 1. desember 1998 nr. 4532, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 591 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849 og lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF), kap. XXXII nr. 1, kap. XVII nr. 6 (direktiv 93/12/EØF endret ved direktiv 1999/32/EF og direktiv 2005/33/EF), vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF), nr. 56m (forordning (EF) nr. 417/2002 endret ved forordning (EF) nr. 2099/2002, forordning (EF) nr. 1726/2003, forordning (EF) nr. 2172/2004, forordning (EF) nr. 457/2007, forordning (EF) nr. 1163/2009), nr. 56p (forordning (EF) nr. 782/2003 endret ved forordning (EF) nr. 536/2008), vedlegg XX nr. 21ad (direktiv 1999/32/EF endret ved direktiv 2005/33/EF) og nr. 21ar (direktiv 2001/81/EF). Kunngjort 8. juni 2012 kl. 15.05.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for norske skip, herunder fritidsfartøy og for flyttbare innretninger. Med de begrensninger som følger av folkeretten, gjelder forskriften utenlandske skip og flyttbare innretninger som befinner seg

- i Norges territorialfarvann, herunder ved Svalbard og Jan Mayen
- i Norges økonomiske sone
- på Norges kontinentalsokkel.

§ 2. Tegninger, opplysninger mv.

Krav til anlegg, utstyr, innretninger mv. skal dokumenteres oppfylt ved tegninger. Tegningene skal være så detaljerte og tydelige at vurderingen av om kravene er oppfylt kan gjøres på bakgrunn av tegningene med eventuelle tilleggsopplysninger. Sjøfartsdirektoratet kan be om ytterligere opplysninger, herunder i hvilken form opplysningene skal legges fram.

§ 3. Informasjon om lasten

Før forurensende last tas om bord skal skipsfører eller rederi få opplysninger om

- korrekt teknisk betegnelse på lasten, eventuelle FN-numre, IMO-fareklasse i samsvar med internasjonale regler for frakt av pakket farlig last til sjøs (IMDG-koden), internasjonale regler for bygging og utrustning av skip som frakter farlige kjemikalier i bulk (IBC-koden), internasjonale regler for bygging og utrustning av skip som fører flytende gasser i bulk (IGC-koden) og eventuelt hvilken skipsklasse som kreves for lasten i henhold til internasjonale sikkerhetsregler for transport av pakket bestrålt kjernebrensel, plutonium og høyradioaktivt avfall på skip (INF-koden), mengden av slik last og, dersom den transporteres i andre transportenheter enn tanker, transportenheterens identifikasjonsnummer,
- nødnummer til avskiper, annen person eller instans som har kunnskap om lastens fysiske-kjemiske egenskaper og om tiltak i tilfelle nødssituasjon.

Opplysninger som nevnt i første ledd skal oppbevares om bord.

For last som omfattes av § 4 skal informasjonen omfatte opplysninger som framgår av vedlegg 1.

§ 4. Hindring av oljeforurensing fra skip og flyttbare innretninger – MARPOL vedlegg I

Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensing fra skip (MARPOL) konsolidert utgave 2011 vedlegg I om hindring av oljeforurensing, unntatt regel I/42, gjelder som forskrift.

Med «skip» menes i MARPOL også flyttbare innretninger.

§ 5. Framskyndet innføring av krav til dobbeltskrog

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56m (forordning (EF) nr. 417/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 2099/2002, forordning (EF) nr. 1726/2003, forordning (EF) nr. 2172/2004, forordning (EF) nr. 457/2007 og forordning (EF) nr. 1163/2009) om framskyndet innføring av krav til dobbeltskrogdesign eller tilsvarende for oljetankskip og om oppheving av forordning (EF) nr. 2978/94 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 6. Utstyr for oppsamling av oljeholdig lensevann på skip med bruttotonnasje under 400

Skip med største lengde 15 meter eller mer og bruttotonnasje under 400 skal ha utstyr for oppsamling av oljeholdig lensevann og røropplegg for levering av lensevann til mottaksanlegg.

På skip med bruttotonnasje mellom 200 og 400 skal oppsamlingstanken plasseres under dekk. På skip med bruttotonnasje under 200 kan oppsamlingstanken plasseres på dekk. Skip med bruttotonnasje under 100 kan alternativt benytte forsvarlig festet oppsamlingsfat.

Sjøfartsdirektoratet kan i særlige tilfeller gi unntak fra første og annet ledd dersom rederiet i skriftlig begrunnet søknad godtgjør kompensierende tiltak som etter Sjøfartsdirektoratets vurdering opprettholder samme sikkerhetsnivå som forskriftens krav.

§ 7. Hindring av forurensing fra skadelige flytende stoffer i bulk – MARPOL vedlegg II mv.

MARPOL konsolidert utgave 2011 vedlegg II om hindring av forurensing fra skadelige flytende stoffer i bulk gjelder som forskrift.

Skipsfører på skip som fører skadelige flytende stoffer i bulk og som enten skal kontrollere restmengder i lastetanker etter utlossing, eller plikter å foreta forvask eller konsentrasjonsmåling etter lossing, skal sørge for at melding om dette blir sendt til Sjøfartsdirektoratet før ankomst til lossehavn. Meldingen sendes elektronisk i Kystverkets meldingssystem.

Skip som brukes i støttefunksjoner i petroleumsvirksomhet offshore, kan føre begrensede mengder skadelige flytende stoffer i bulk dersom FNs sjøfartsorganisasjons retningslinjer for transport og håndtering av begrensede mengder skadelige flytende stoffer i bulk på offshore støttefartøy (resolusjon A.673(16) som endret ved MEPC.158(55)), følges. Med skip som brukes i støttefunksjoner menes

- a) skip som primært brukes til transport av forråd, materialer og utstyr til og fra faste eller flyttbare boreinnretninger, faste og flytende installasjoner og andre liknende offshoreinstallasjoner,
- b) skip, herunder brønnstimuleringsfartøy, som primært brukes til støtte til driften av offshoreinstallasjoner. Flyttbare boreinnretninger, kranlektre, rørleggingslektre eller flytende boligenheter omfattes ikke.

§ 8. Hindring av forurensing fra skadelige forurensende stoffer i pakket form – MARPOL vedlegg III

MARPOL konsolidert utgave 2011 vedlegg III om hindring av forurensing fra skadelige forurensende stoffer i pakket form gjelder som forskrift.

§ 9. Hindring av kloakkforurensing fra skip og flyttbare innretninger – MARPOL vedlegg IV

MARPOL konsolidert utgave 2011 vedlegg IV om hindring av kloakkforurensing gjelder som forskrift. Med «skip» menes i MARPOL også flyttbare innretninger.

I tillegg til MARPOL vedlegg IV regel 9 om kloakkanlegg, gjelder for oppmalings- og desinfiseringsanlegg følgende krav

- a) oppmalt kloakk skal kunne passere en rist med største åpning 10 mm,
- b) anlegget skal ha kapasitet til midlertidig kloakkoppbevaring, og kapasiteten skal beregnes etter anerkjente normer og det skal tas hensyn til skipets drift, maksimalt antall personer om bord og andre relevante faktorer,
- c) oppsamlingstanken i anlegget skal ha visuell indikering av mengde og tilfredsstillende konstruksjonskrav fra anerkjent classeselskap eller forskrift om bygging av passasjer-, lasteskip og lektre, og
- d) egnet desinfeksjonsmiddel eller saneringsvæske skal tilføres anlegget samtidig med kloakken.

Oppsamlingstank som nevnt i MARPOL vedlegg IV regel 9 (1) nr. 3 skal ha tilstrekkelig kapasitet for oppsamling av all kloakk. Kapasiteten skal beregnes etter annet ledd bokstav b og oppsamlingstanken skal være konstruert for å oppfylle kravene i annet ledd bokstav c.

§ 10. Forbud mot utslipp av kloakk, vaskevann og lignende i norsk farvann

Det er forbudt å slippe ut kloakk, vaskevann og lignende i vassdrag .

Det er forbudt å slippe ut kloakk i norsk sjøområde nærmere enn 300 meter fra fastland og øyer.

Skip som er omfattet av MARPOL regel IV/2 jf. § 9 kan slippe ut kloakk på strekningen sør for Lindesnes (N 57° 58' 8" Ø 7° 3' 4") til delelinjen Norge–Danmark (N 57° 10' 3" Ø 7° 3' 4") og i farvannet derfra til svenskegrensen i samsvar med MARPOL vedlegg IV.

Med kloakk menes

- a) avløp og annet avfall fra toalett, urinal og lignende,
- b) avløp fra vask, badekar og spygatt i lokaler som benyttes til medisinske formål,
- c) avløp fra rom som benyttes av levende dyr,
- d) annet avfallsvann når dette er blandet med avløp nevnt i bokstav a til c.

Sjøfartsdirektoratet kan for skip som ikke er omfattet av MARPOL regel IV/2 jf. § 9, i særlige tilfelle gjøre unntak fra første og annet ledd. Ved avgjørelsen av om det skal gjøres unntak skal det særlig legges vekt på om skipet er fredet eller har fått status som vernet av Riksantikvaren eller den han bemyndiger, og om gjennomføring av kravene kommer i konflikt med skipets verneverdi.

§ 11. Hindring av søppelforurensing fra skip og flyttbare innretninger – MARPOL vedlegg V

MARPOL konsolidert utgave 2011 vedlegg V om hindring av søppelforurensing gjelder som forskrift. Med «skip» menes i MARPOL også flyttbare innretninger.

Skip i Antarktisområdet sør for 60° S skal ha tilstrekkelig kapasitet til å kunne oppbevare søppel som produseres om bord mens skipet er i området, og ha innretninger for overføring av søppel til mottaksanlegg.

§ 12. Hindring av luftforurensing fra skip og flyttbare innretninger – MARPOL vedlegg VI

MARPOL konsolidert utgave vedlegg VI om hindring av luftforurensing, samt NOx Technical Code som endret ved MEPC.177(58), gjelder som forskrift.

§ 13. Svovelinnhold i drivstoff som brukes ved kai eller for anker

Svovelinnholdet skal ikke overstige 0,1 vektprosent i drivstoff som brukes av skip eller flyttbare innretninger som er sikkert fortøyd ved kai eller sikkert for anker i et havneområde.

Bytte av drivstoff skal skje så raskt som mulig og loggføres i maskindagboken.

Første og annet ledd gjelder ikke når planlagt opphold ved kai etter publisert rutetabell er mindre enn to timer.

§ 14. Svovelinnhold i drivstoff for passasjerskip i rutebart i EØS-området

Utenfor områder med særlige utslippskrav skal svovelinnholdet ikke overstige 1,50 vektprosent i drivstoff som brukes av passasjerskip i rutebart til eller fra havner i EØS-området og som befinner seg i norsk territorialfarvann eller økonomisk sone.

Med rutebart menes her en serie overfarter mellom to eller flere havner, eller en serie reiser fra og til samme havn uten mellomliggende anløp, enten etter publisert rutetabell, eller med en slik regelmessighet eller hyppighet at reisene framstår som en seilingsplan.

§ 15. Prøvetaking av marin gassolje solgt i Norge til bruk i innenriks fart

Prøve som nevnt i MARPOL vedlegg VI regel 18 nr. 8.1 jf. § 12 kreves ikke av marin gassolje som er solgt i Norge til skip som går i innenriks fart.

§ 16. Plikt til å levere avfall og lasterester

Skipsfører skal sørge for at avfall og lasterester leveres mottaksanlegg i havn før avgang.

Skip som har dokumentert tilstrekkelig kapasitet til oppbevaring av avfall og lasterester som genereres under reisen i tillegg til det som allerede er om bord kan fortsette til neste havn uten å levere avfall og lasterester før avgang.

For oljeholdig avfall skal det være en restkapasitet på minst 75 % av totalkapasiteten.

Dersom det er grunn til å tro at neste anløpshavn ikke har tilfredsstillende mottaksanlegg eller det ikke er kjent hva som er neste anløpshavn, kan Sjøfartsdirektoratet kreve at avfall og lasterester leveres før avgang selv om oppbevaringskapasiteten om bord etter annet og tredje ledd anses tilstrekkelig.

§ 17. Forbud mot bruk av organiske tinnforbindelser på skip og flyttbare innretninger

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56p (forordning (EF) nr. 782/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 536/2008) om forbud mot organiske tinnforbindelser på skip gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 18. Internasjonale sertifikater

Skip og flyttbare innretninger med fartsområde «stor kystfart» eller større skal ha relevante sertifikater som angitt i § 4, § 7, § 8, § 11 og § 12.

§ 19. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2012.

Fra samme tidspunkt oppheves:

1. forskrift 20. februar 2003 nr. 254 om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog.
2. forskrift 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensing fra skip (MARPOL-forskriften).
3. forskrift 22. juli 1983 nr. 1331 om hindring av forurensing fra den maritime drift av flyttbare innretninger.
4. forskrift 20. november 2003 nr. 1388 om forbud mot organiske tinnforbindelser på skip.

§ 20. Endringer i andre forskrifter

Fra den tid forskriften trer i kraft gjøres følgende endringer i andre forskrifter:

1. I forskrift 15. september 1992 nr. 693 om innretning og føring av dagbøker på skip og flyttbare innretninger oppheves:
§ 10, § 11, § 12 og § 13, § 15 sjette ledd bokstav i, § 17 og § 18.

Vedlegg 1. Material safety data sheets (MSDS) to be supplied to a ship prior to the loading of MARPOL Annex I type oil as cargo in bulk

Section	Heading	Content
1	Identification of the substance or mixture and of the supplier	– Name of the category – see guidance in annex 2¹ for MARPOL Annex 1 type oil cargoes and oil fuels. – The name of the substances. – Trade name of the substances. – Description on Bill of Lading (B/L), Bunker Delivery Note or other shipping document. – Other means of identification. – Supplier's details (including name, address, telephone number, etc.). – Emergency telephone number.
2	Hazards identification	– GHS² classification of the substance/mixture and any regional information. – Other hazards which do not result in classification (e.g., hydrogen sulphide) or are not covered by the GHS. See Guidelines in annex 2.

<i>Section</i>	<i>Heading</i>	<i>Content</i>
3	<i>Composition/information on ingredients</i>	– Common name, synonyms, etc. on ingredients. – Impurities and stabilizing additives which are themselves classified and which contribute to the classification of the substances. – The chemical identity and concentration or concentration ranges of all ingredients which are hazardous within the meaning of GHS and are present above their cut-off levels. Cut-off level for reproductive toxicity, carcinogenicity and category 1 mutagenicity is 0.1 %. Cut-off level for all other hazard classes is 1 %. See Guidelines in annex 2.
4	<i>First aid measures</i>	– Description of necessary measures, subdivided according to the different routes of exposure, i.e. inhalation, skin and eye contact and ingestion. – Most important symptoms/effects, acute and delayed. – Indication of immediate medical attention and special treatment, if necessary.
5	<i>Fire-fighting measures</i>	– Suitable extinguishing media. – Specific hazards arising from the chemical (e.g., nature of any hazardous combustion products). – Special protective equipment and precautions for fire-fighters.
6	<i>Accidental release measures</i>	– Personal precautions, protective equipment and measures emergency procedures. – Environmental precautions. – Methods and materials for containment and clean-up.
7	<i>Handling and storage</i>	– Precautions for safe handling. – Conditions for safe storage, including any incompatibilities.
8	<i>Exposure controls/personal protection</i>	– Control parameters (e.g., occupational exposure personal protection limit values). – Appropriate technical precautions. – Individual protection measures, such as personal protective equipment.
9	<i>Physical and chemical properties</i>	– See Guidelines in annex 2
10	<i>Stability and reactivity</i>	– Chemical stability. – Possibility of hazardous reactions. – Conditions to avoid (e.g., static discharge).
11	<i>Toxicological information</i>	– Concise but complete and comprehensible description of the various toxicological (health) effects and the available data used to identify those effects, including: – Information on the likely routes of exposure (inhalation, ingestion, skin and eye contact); – Symptoms related to the physical, chemical and toxicological characteristics; – Delayed and immediate effects and also chronic effects from short- and long-term exposure. – Numerical measures of toxicity (such as acute toxicity estimates). – See Guidelines in annex 2.
12	<i>Ecological information</i>	– Ecotoxicity (aquatic and terrestrial, where available) – Persistence and degradability – Bioaccumulation potential – Mobility in soil – Other adverse effects – See Guidelines in Annex 2.
13	<i>Disposal considerations</i>	– Description of waste residues and information on their safe handling and methods of disposal, in line with MARPOL requirements.
14	<i>Transport information</i>	– UN number, where applicable

Section	Heading	Content
		– UN Proper shipping name, where applicable – Transport Hazard class(es), where applicable – Special precautions which a user needs to be aware of or needs to comply with in connection with transport (e.g., heating and carriage temperatures) – Note that this product is being carried under the scope of MARPOL Annex I.
15	Regulatory information	– Safety, health and environmental regulations specific for the product in question.
16	Other information including information on preparation and revision of the MSDS	– Version No. – Date of issue – Issuing source.

1 Se MSC.286(86).

2 Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemicals (GHS), United Nations (2007 edition, as revised).

Forordninger

Konsolidert forordning (EF) nr. 417/2002

For å lese konsolidert forordning (EF) nr. 417/2002 se her:

Konsolidert forordning (EF) nr. 782/2003

For å lese konsolidert forordning (EF) nr. 782/2003 se her:

MARPOL

MARPOL Vedlegg I. Regler om hindring av oljeforurensning

For å lese MARPOL vedlegg I se her:

MARPOL Vedlegg II. Hindring av forurensning fra skadelige flytende stoffer i bulk

For å lese MARPOL vedlegg II se her:

MARPOL Vedlegg III. Regler om hindring av forurensning fra skadelige stoffer som transporteres til sjøs i emballert form

For å lese MARPOL vedlegg III se her:

MARPOL Vedlegg IV. Regler om hindring av kloakkforurensning fra skip

For å lese MARPOL vedlegg IV se her:

MARPOL Vedlegg V. Regler om hindring av avfallsforurensning fra skip

For å lese MARPOL vedlegg V se her:

MARPOL Vedlegg VI. Regler om hindring av luftforurensning

For å lese MARPOL vedlegg VI se her:

4. juni Nr. 489 2012**Forskrift om endring i forskrift om begrensning av forurensning (forurensingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Miljøverndepartementet 4. juni 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 13, § 31, § 32, § 33, § 34 og § 37, jf. delegeringsvedtak 23. november 2007 nr. 1289. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensingsforskriften) gjøres følgende endringer:

1. § 20–8, § 23–2 til og med § 23–5, § 23–7 til og med § 23–13 oppheves.
2. § 23–6 blir ny § 23–2 og skal lyde:

Kommuner kan fastsette andre krav for utslipp av kloakk eller gråvann enn det som følger av forskrift 30. mai 2012 nr. 488 om miljømessig sikkerhet for skip og flyttbare innretninger. Adgangen er begrenset til skip som ikke er sertifisert for internasjonal fart og som enten har bruttotonnasje 400 eller mer, eller som er sertifisert til å føre mer enn 15 personer.

Strengere krav skal vurderes opp mot blant annet tilgjengeligheten av tilfredsstillende mottaksanlegg for kloakk.

En grundig vurdering av de miljømessige konsekvensene skal foretas før lempeligere krav kan vedtas.

Den enkelte kommune skal som ledd i utarbeidelsen av forskrift etter denne bestemmelsen ta kontakt med andre kommuner med sikte på samarbeid om felles løsninger for større områder for utslipp i vassdrag eller sjøområder innenfor 300 meter fra fastland og øyer.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2012.

4. juni Nr. 490 2012**Forskrift om endring i forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 4. juni 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 13, § 15, § 16, § 22 og § 36 og forskrift 21. desember 2011 nr. 1475 om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012 § 5. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 21. desember 2011 nr. 1475 om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd (endret) skal lyde:

Ved fiske med konvensjonelle redskap er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av pigghå regnet i rund vekt. I tidsrommet fra og med 1. januar 2012 til og med 3. juni 2012 regnes bifangsten av pigghå ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl. 00.00 til søndag kl. 23.59. Innenfor rammen av bifangst per uke er det likevel tillatt at andelen pigghå overstiger 50 % i den enkelte fangst og ved landing.

§ 3 tredje ledd (nytt) skal lyde:

I tidsrommet fra og med 4. juni 2012 til og med 31. desember 2012 kan fangst av pigghå utgjøre inntil 20 % av samlet fangst i hele perioden.

Gjeldende § 3 tredje og fjerde ledd blir § 3 fjerde og femte ledd.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

5. juni Nr. 491 2012**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova**

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 5. juni 2012 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 3–4 første ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 2–3 andre ledd. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova vert det gjort følgjande endring:

Ny § 23–4 skal lyde:

§ 23–4. Dispensasjon frå krava til å få vitnemål i § 3–42 grunna streik våren 2012

Dei elevane i vidaregåande opplæring som grunna streiken våren 2012 manglar eksamenskarakterar i eit eller fleire fag eller som ikkje har fått avlagt eksamen etter føresegnene, har i desse faga dispensasjon frå krava i § 3–42 andre ledd.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova vert det gjort følgjande endring:

Ny § 3–38b skal lyde:

§ 3–38b. Dispensasjon frå krava til å få vitnemål i § 3–41 grunna streik våren 2012

Dei elevane i vidaregåande opplæring som grunna streiken våren 2012 manglar eksamenskarakterar i eit eller fleire fag eller som ikkje har fått avlagt eksamen etter føresegnene, har i desse faga dispensasjon frå krava i § 3–41 andre ledd.

III

Endringane i punkt I og II trer i kraft 5. juni 2012.

6. juni Nr. 492 2012**Forskrift om endring i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 6. juni 2012 med hjemmel i forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 72. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 22 Høgskolen i Hedmark

Nytt punkt 4 skal lyde:

4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Kunsthøgskolen i Bergen har endret navn og § 36 skal lyde:

§ 36. Kunst- og designhøgskolen i Bergen

Kunst- og designhøgskolen i Bergen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 2 år.

§ 44 Akupunkturhøgskolen utgår.

Nåværende § 45 – § 74 blir nye § 44 – § 73.

Bergen Arkitekt Skole har endret navn og § 47 skal lyde:

§ 47. Bergen Arkitekthøgskole

Bergen Arkitekthøgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Master, normert studietid 5 år.

Det skal legges til ny § 68 som skal lyde:

§ 68. Norges Helsehøgskole – Campus Kristiania

Norges Helsehøgskole – Campus Kristiania kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Nåværende § 68 til § 73 blir nye § 69 til § 74.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. juni Nr. 493 2012**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott**

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 7. juni 2012 med hjemmel i lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven) § 4 tredje ledd og § 5 første og tredje ledd. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 6. februar 2003 nr. 125 om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Fra 1. juli 2012 utgjør forskott kr 1 070 per måned per barn. Beløpet indeksreguleres etter reglene i barnelova § 73.

§ 3 bokstav b skal lyde:

- b) reduseres med 1/3 dersom forskottsmottakers årsinntekt er høyere enn inntektsgrensene for full forsørgelsesevne etter § 5. Med ett barn skal grensen være kr 341 500 for en enslig forskottsmottaker og kr 299 300 for en mottaker som bor sammen med ektefelle eller samboer. Grensen økes med kr 54 800 for hvert eget barn utover ett.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2012.

7. juni Nr. 494 2012**Forskrift om endring i utlendingsforskriften (gjennomføring av visumforordningen)**

Hjemmel: Fastsett av Justis- og beredskapsdepartementet 7. juni 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 10 og § 102f, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3–4 første ledd siste punktum skal lyde:

Forordningen, med tilhørende endringsforordning europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 154/2012 av 15. februar 2012, er inntatt som vedlegg 8 A til denne forskrift.

Vedlegg 8A til utlendingsforskriften skal lyde:

Vedlegg 8A. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 (visumforordningen) med vedlegg I–XIII

Forordningen, med tilhørende endringsforordning Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 154/2012 av 15. februar 2012, inntas i sin helhet, jf. § 3–4:

For å lese forordning (EF) nr. 810/2009 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 154/2012 se her:

II

Endringene trer i kraft straks.

8. juni Nr. 495 2012**Ikraftsetting av lov 8. juni 2012 nr. 31 om endringer i bustadbyggjelagslova (fusjon mellom boligbyggelag og heleide datteraksjeselskaper)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i lov 8. juni 2012 nr. 31 om endringer i bustadbyggjelagslova (fusjon mellom boligbyggelag og heleide datteraksjeselskaper) del II. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

Loven trer i kraft fra 1. juli 2012.

8. juni Nr. 496 2012**Delvis ikraftsetting av lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover del VI. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 8. juni 2012 kl.15.05.

1. Følgende bestemmelser i lov 17. juni 2005 nr. 89 om endringer i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring og andre lover, avsnitt III, trer i kraft 11. juni 2012 for så vidt gjelder utleggsforretninger som holdes av Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentral med hjemmel i folketrygdloven § 8–22 annet ledd, § 22–15 syvende ledd og § 22–15a femte ledd, kontantstøtteloven § 11 tredje ledd, barnetrygdloven § 13 tredje ledd og lov om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 3, jf. § 17, jf. bidragsinnkrevingssloven:
endringene i § 7–19, § 7–20 første ledd og tredje til ellefte ledd, § 7–21, § 7–25 og ny § 7–29.
2. Nr. 1 gjelder for utleggsforretninger som holdes etter ikrafttreddelsen.

27. april Nr. 497 2012**Forskrift om endring i forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS-registerforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 27. april 2012 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 fjerde ledd, jf. annet ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd og § 34 fjerde ledd, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 37 og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 2–3 fjerde ledd, § 3–7 femte ledd og § 4–7. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

I

I forskrift 17. juni 2005 nr. 611 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS-registerforskriften) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om Norsk overvåkingssystem for antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner (NOIS-registerforskriften)

§ 1–1 skal lyde:

§ 1–1. *Etablering av Norsk overvåkingssystem for antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner i sykehjem og spesialisthelsetjenesten*

Denne forskriften etablerer et landsomfattende Norsk overvåkingssystem for antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner i sykehus, dagkirurgiske klinikker og sykehjem. Forskriften gir regler for innsamling og behandling av helseopplysninger i overvåkingssystemet.

Innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret skjer etter nærmere bestemmelser fra Helsedirektoratet.

§ 1–2 skal lyde:

§ 1–2. *Registerets formål*

Registeret skal bidra til overvåking av antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner hos pasienter i sykehus, dagkirurgiske klinikker og sykehjem gjennom systematisk fortløpende eller periodisk innsamling av data. Rapportering, tolkning og analyse av data fra disse virksomhetene jf. § 1–3 annet ledd, skal legge grunnlaget for å

1. overvåke antibiotikabruk og forekomsten av helsetjenesteassosierte infeksjoner i virksomhetene over tid,
2. oppdage og bidra til oppklaring av utbrudd av helsetjenesteassosierte infeksjoner,
3. evaluere tiltak for rasjonell antibiotikabruk og virkninger av smitteverntiltak i virksomhetene,
4. gi råd til helsepersonell, virksomheter og forvaltning om antibiotikabruk og smitteverntiltak,
5. gi grunnlag for forskning om antibiotikabruk og forskning om helsetjenesteassosierte infeksjoner i sykehus, dagkirurgiske klinikker og sykehjem,
6. bidra med data til europeisk overvåking av antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner.

Opplysninger i registeret kan brukes til styring, planlegging og kvalitetssikring av helsetjenesten og helseforvaltningen, samt til forskning og utarbeiding av statistikk.

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. *Innholdet i registeret*

Registeret kan inneholde aidentifiserte helseopplysninger om hvorvidt personer som følges opp under og etter et opphold i sykehus, dagkirurgiske klinikker og sykehjem

1. har mottatt antibiotika for forebygging eller behandling

2. har blitt påført en helsetjenesteassosiert infeksjon.

Helsedirektoratet gir nærmere bestemmelser om antibiotikabruk som skal rapporteres, hvilke infeksjoner som skal rapporteres, hvilke sykehus, dagkirurgiske klinikker, sykehjem og pasientgrupper, jf. første ledd som skal inkluderes i registeret og hvilke som skal delta i prevalens- eller insidensundersøkelser.

§ 1–4 skal lyde:

§ 1–4. Forbud mot bruk

Opplysningene i registeret kan ikke anvendes til formål som er uforenelig med formål som nevnt i § 1–2.

§ 1–6 skal lyde:

§ 1–6. Databehandler

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret, herunder om overvåking og forskning, jf. § 1–2, drift og kvalitetssikring av registeret, samt utlevering av data til brukere.

§ 1–7 skal lyde:

§ 1–7. Opplysninger i registeret

Registeret kan inneholde følgende opplysninger om personer som tilhører de pasientgrupper som er bestemt inkludert i registeret, jf. § 1–3 annet ledd.

1. aidentifiserte personopplysninger:
 - a. virksomhetens løpenummer for pasienten,
 - b. pasientens kjønn,
 - c. pasientens fødselsår.
2. administrative opplysninger:
 - a. innleggelsesdato, utskrivingsdato og oppfølgingsdatoer,
 - b. virksomhet der pasienten var innlagt og avdelingstype,
 - c. om operasjonen, som operasjonskode, -type, -dato, -klokkeslett og -varighet,
 - d. bruk av pasientnært utstyr; type og varighet.
3. medisinske opplysninger:
 1. om forebyggende antibiotikabruk og antibiotikabruk som ikke relaterer seg til helsetjenesteassosierte infeksjoner, herunder indikasjon, virkestoff(er), dose, varighet og administrasjonsmåte.
 2.
 - a. om antatt disponerende faktorer for helsetjenesteassosierte infeksjoner,
 - b. om type infeksjon og innsykningsdato,
 - c. om smittestoffet inkludert antibiotikaresistens,
 - d. om antibiotikabehandling, varighet og eventuelle følgetilstander,
 - e. status ved utskrivelse og i oppfølgingsperioden.

§ 1–8 første ledd første punktum skal lyde:

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for at helseopplysninger som behandles i registeret, er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 1–2.

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Virksomhetenes deltaking i overvåkingssystemet

Virksomheter som behandler pasienter i pasientgrupper, jf. forskriften § 1–3 annet ledd, skal delta i overvåkingssystemet for antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner i sykehjem og spesialisthelsetjenesten dersom ikke databehandlingsansvarlig har fritatt dem for deltakelse.

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. Helsepersonellens meldingsplikt av opplysninger til registeret

Helsepersonell ved virksomheter som behandler pasienter i pasientgrupper, jf. forskriften § 1–3 annet ledd, skal melde opplysninger som nevnt i § 1–7 til registeret.

§ 2–3 skal lyde:

§ 2–3. Meldingsskjema, formkrav

Melding av opplysninger som nevnt i § 2–2, skal skje som fastsatt av Helsedirektoratet etter nærmere bestemmelser om form, innhold og frister for melding til registeret.

Helsedirektoratet kan gi pålegg om bruk av standardiserte meldingsformater ved forsendelsen av opplysningene.

§ 2–5 skal lyde:

§ 2–5. Rapportering fra registeret

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for regelmessig rapportering om forekomsten av antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner til de aktuelle delene av helsetjenesten, jf. § 1–2, gjennom å offentliggjøre årlige oversikter om antibiotikabruk og om forekomst av helsetjenesteassosierte infeksjoner i virksomhetene i landet.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ivareta rapportering om antibiotikabruk til Verdens helseorganisasjon og forekomst av helsetjenesteassosierte infeksjoner til EU-kommisjonen jf. vedtak 2119/98/EF. Slike opplysninger skal være aidentifiserte.

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper

For å fremme bruk av data fra registeret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–2, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helsetjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helsetjenesteforskning og samfunnsforskning.

II***Ikraftsetting***

Endringene gjelder fra 1. juli 2012.

5. juni Nr. 498 2012**Forskrift om endring i utleggsregistreringsforskriften**

Hjemmel: Fastsett av Justis- og beredskapsdepartementet 5. juni 2012 med hjemmel i lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing § 34 femte ledd og § 34a annet og fjerde ledd. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

I

I forskrift 19. februar 2008 nr. 158 om utvidet registrering av utleggsforretninger i Løsøreregisteret (utleggsregistreringsforskriften) skal § 1 lyde:

§ 1. Saklig virkeområde

Forskriften gjelder for utleggsforretninger hos de alminnelige namsmyndighetene, skattekontorene, skatteoppkreverne og Statens innkrevingssentral der det blir besluttet utleggstrekk eller utleggspant i andre formuesgoder enn dem som er nevnt i tvangsfullbyrdelsesloven § 7–20 første ledd. Den gjelder også der slike utlegg besluttet av Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentral med hjemmel i folketrygdloven § 8–22 annet ledd, § 22–15 syvende ledd og § 22–15a femte ledd, kontantstøtteleven § 11 tredje ledd, barnetrygdloven § 13 tredje ledd og lov om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 3, jf. § 17, jf. bidragsinnkrevingssloven. Videre gjelder den for utleggsforretninger hos de alminnelige namsmyndighetene, skattekontorene og skatteoppkreverne som blir avsluttet med «intet til utlegg».

II***Ikraftsettings- og overgangsbestemmelser***

1. Forskriften trer i kraft 11. juni 2012.
2. Forskriften gjelder for utleggsforretninger som holdes etter 11. juni 2012.

8. juni Nr. 499 2012**Forskrift om overgangsregler for lov 11. mai 2012 nr. 25 om endringer i lov om offentlige anskaffelser og i kommuneloven (gjennomføring av EUs håndhevelsesdirektiv i norsk rett)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i lov 11. mai 2012 nr. 25 om endringer i lov om offentlige anskaffelser og i kommuneloven (gjennomføring av EUs håndhevelsesdirektiv i norsk rett) del III. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet.
EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVI nr. 5 (direktiv 2007/66/EF). Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

I

§ 1. Endringer i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser får anvendelse på anskaffelser der konkurransen kunngjøres etter lovens ikrafttredelse. For anskaffelser der konkurransen ikke kunngjøres får endringene anvendelse på anskaffelser der kontrakt inngås etter lovens ikrafttredelse.

§ 2. Endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner får ikke anvendelse på avgjørelser truffet av folkevalgt organ eller den kommunale eller fylkeskommunale administrasjon som er brakt inn for lovlighetskontroll før lovens ikrafttredelse.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2012.

8. juni Nr. 500 2012**Forskrift om endring i forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser, forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) og forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 9, § 12 og § 16. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVI nr. 5 (direktiv 2007/66/EF). Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

I

Endringer i følgende forskrifter:

1. Forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser
2. Forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester)
3. Forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser

1. I forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser gjøres følgende endringer:

§ 4–1 bokstav n skal lyde:

«Doffin: den norske offisielle databasen for kunngjøringer.»

Ny § 4–1 bokstav o skal lyde:

«*karensperiode*: tidsrommet mellom meddelelsen om kontraktstildeling og det tidspunktet oppdragsgiver tidligst kan inngå kontrakten.»

Ny § 4–1 bokstav p skal lyde:

«*berørte leverandører*: leverandører som har levert inn forespørsel om å delta i konkurransen og som ikke har fått meddelelse om at deres forespørsel er avvist eller forkastet, og alle leverandører som har levert inn tilbud.»

Ny § 4–1 bokstav q skal lyde:

«*ulovlig direkte anskaffelse*: en anskaffelse hvor oppdragsgiver i strid med reglene i denne forskrift ikke har kunngjort konkurransen, eller en anskaffelse hvor oppdragsgiver bare har kunngjort i Doffin når det etter denne forskriften foreligger en plikt til å kunngjøre i TED-databasen.»

Ny § 9–1A skal lyde:

«*Intensjonskunngjøring*

Oppdragsgiver som anser at det foreligger hjemmel for å tildele en kontrakt uten å kunngjøre konkurransen i samsvar med § 9–1 (kunngjøring av konkurranse), kan etter at tildeling er besluttet, kunngjøre at kontrakt vil bli inngått. Kunngjøringen sendes til operatøren av Doffin i samsvar med kunngjøringsskjemaer fastsatt av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet.»

Nytt § 10–2 tredje ledd skal lyde:

«Bestemmelsene i første og annet ledd er ikke til hinder for at oppdragsgiver før vedståelsesfristens utløp spør de leverandørene som har levert inn tilbud og som ikke har blitt avvist etter § 11–10 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren) eller § 11–11 (avvisning på grunn av forhold ved tilbudet) eller som ikke har fått tilbudet forkastet etter § 11–8 (gjennomføring av konkurranse med forhandling), om å forlenge vedståelsesfristen. Oppdragsgiver kan også innen rimelig tid etter fristens utløp spørre disse leverandørene om de vil fastholde tilbudet. Forlengelse av vedståelsesfristen eller fastholdelse av tilbudet etter fristens utløp kan kun skje dersom det ikke fører til en vesentlig endring av grunnlaget for konkurransen eller leverandørenes opprinnelige tilbud.»

Ny § 10–3 skal lyde:

«*Frist for begjæring om midlertidig forføyning*

1. Oppdragsgiver kan i en begrenset anbudskonkurranse eller en konkurranse med forhandling fastsette en frist for når begjæring om midlertidig forføyning mot oppdragsgivers beslutning om å avvise eller forkaste en forespørsel om å delta i konkurransen, jf. § 11–10 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren) eller § 8–6 (deltakelse i konkurranse hvor det settes en grense for antall deltagere), må settes frem for tingretten.
2. Fristen skal være minst 15 dager regnet fra dagen etter oppdragsgivers meddelelse etter § 11–14 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt) annet ledd bokstav a eller b, er sendt.
3. Oppdragsgiver må opplyse om fristen i konkurransegrunnlaget, jf. § 8–1 (utarbeidelse av konkurransegrunnlag), eller i et eget kvalifikasjonsgrunnlag, jf. § 8–5 (kvalifikasjonsgrunnlag), samt i meddelelsen til leverandøren om at han er avvist, jf. § 11–13 (fremgangsmåten ved avvisning).»

§ 11–14 skal lyde:

«Oppdragsgivers begrunnelsesplikt

1. Oppdragsgiver skal i samsvar med § 13–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) annet ledd gi berørte leverandører en begrunnelse for tildeling av kontrakt eller rammeavtale. Oppdragsgiver skal i begrunnelsen opplyse navnet på den som fikk kontrakten eller rammeavtalen og gi en redegjørelse for det valgte tilbudets egenskaper og relative fordeler i samsvar med angitte tildelingskriterier.
2. Oppdragsgiver skal snarest mulig gi skriftlig melding med en kort begrunnelse dersom:
 - a. en leverandør blir avvist, jf. § 11–10 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren),
 - b. en forespørsel om å delta i konkurransen blir forkastet der oppdragsgiver har satt en øvre grense for antall deltakere, jf. § 8–6 (deltakelse i konkurranse hvor det settes en grense for antall deltagere),
 - c. et tilbud blir avvist, jf. § 11–11 (avvisning på grunn av forhold ved tilbudet),
 - d. konkurransen avlyses, jf. § 13–1 (avlysning av konkurransen og totalforkastelse), eller
 - e. det ikke blir etablert en dynamisk innkjøpsordning som kunngjort.
3. Melding etter annet ledd bokstav d og e skal gis samtidig til alle deltakerne.»

§ 13–3 skal lyde:

«Meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt

1. Oppdragsgiver skal meddele sin beslutning om hvem som skal tildeles kontrakt eller rammeavtale til alle berørte leverandører i rimelig tid før kontrakten eller rammeavtalen inngås.
2. Meddelelsen skal være skriftlig og gis samtidig til alle berørte leverandører. Meddelelsen skal inneholde en begrunnelse for valget etter § 11–14 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt) første ledd, og opplyse om karenperioden.
3. Kravet om karenperiode gjelder ikke:
 - a. når leverandøren som får tildelt kontrakten eller rammeavtalen er den eneste berørte leverandøren,
 - b. ved tildeling av kontrakt innenfor en rammeavtale, jf. § 6–2, (rammeavtale med én leverandør) og § 6–3 (rammeavtale med flere leverandører), eller
 - c. ved tildeling av kontrakt innenfor en dynamisk innkjøpsordning, jf. § 6–4 (dynamiske innkjøpsordninger).
4. Dersom oppdragsgiver finner at beslutningen om å tildele kontrakt ikke er i samsvar med § 13–2 (kriterier for valg av tilbud) kan beslutningen annulleres frem til kontrakt er inngått.
5. Kontrakt eller rammeavtale anses inngått når begge parter har signert kontrakten eller rammeavtalen.»

Etter Kapittel 13 innsettes nytt kapittel 13A:

«Kapittel 13A. Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.»

Ny § 13A–1 skal lyde:

«Søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr

1. Retten skal avkorte kontraktens løpetid eller idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr når oppdragsgiver har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse.
2. Retten kan idømme sanksjoner som nevnt i første ledd når oppdragsgiver har:
 - a) tildelt en kontrakt innenfor en rammeavtale med flere leverandører i strid med § 6–3 (rammeavtale med flere leverandører) annet ledd eller en dynamisk innkjøpsordning i strid med § 6–4 (dynamiske innkjøpsordninger) femte til syvende ledd, og kontrakten overstiger 500 000 kroner ekskl. mva., eller
 - b) foretatt andre brudd på denne forskriften som har påvirket leverandørens mulighet til å få kontrakten, og samtidig brutt § 13–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt), og dette har fratatt leverandøren mulighet til å iverksette rettslige skritt forut for kontraktsinngåelse.
3. Ved en ulovlig direkte anskaffelse kan retten likevel ikke avkorte kontrakten eller idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr etter første ledd når oppdragsgiver har kunngjort i tråd med § 9–1A (intensjonskunngjøring) og tidligst inngått kontrakt etter utløpet av ti dager regnet fra dagen etter datoen for kunngjøringen.

4. Ved tildeling av en kontrakt innenfor en rammeavtale eller en dynamisk innkjøpsordning kan retten likevel ikke avkorte kontrakten eller idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr etter annet ledd bokstav a, når oppdragsgiver har meddelt sin beslutning om kontraktstildeling til leverandørene og tidligst inngått kontrakten etter utløpet av en frivillig karenperiode i samsvar med § 13–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) første og annet ledd.
5. Ved fastsettelse av sanksjoner skal det særlig legges vekt på overtredelsens grovhet, størrelsen på anskaffelsen, om oppdragsgiver har foretatt gjentatte overtredelser, muligheten for å gjenopprette konkurransen og den preventive virkningen. Retten kan kombinere disse sanksjonene. Overtredelsesgebyret kan ikke settes høyere enn 15 prosent av anskaffelsens verdi.»

Ny § 13A–2 skal lyde:

«Tidsfrister ved søksmål etter § 13A–1

1. Sanksjoner etter § 13A–1 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr) kan bare idømmes når sak reises innen to år fra kontrakt er inngått.
2. Dersom oppdragsgiver har kunngjort konkurranseresultatet i samsvar med § 9–2 (kunngjøring av konkurranseresultater) når en kontrakt er tildelt uten forutgående kunngjøring av konkurransen, kan sanksjoner etter § 13A–1 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr) første ledd bare idømmes, når sak reises innen 30 dager. Fristen løper fra dagen etter datoen for kunngjøringen av konkurranseresultatet.
3. Dersom oppdragsgiver har meddelt berørte leverandører om inngåelsen av en kontrakt, kan sanksjoner etter § 13A–1 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr) annet ledd bare idømmes, når sak reises innen 30 dager. Fristen løper fra dagen etter at meddelelsen er sendt.»

§ 14–4 bokstav j nummer 4 skal lyde:

«tilleggstjenestene eller tilleggsarbeidene ikke teknisk eller økonomisk kan skilles fra den opprinnelige kontrakt uten vesentlige ulemper for oppdragsgiver eller, dersom de kan skilles fra den opprinnelige kontrakt, likevel er strengt nødvendig for fullføring av denne,»

§ 14–4 bokstav k siste punktum skal lyde:

«Fremgangsmåten kan bare anvendes inntil tre år etter at den opprinnelige kontrakt ble sluttet, eller»

Ny § 14–4 bokstav l skal lyde:

«ved dekningskjøp som er nødvendig som følge av at en kontrakt er kjent uten virkning etter reglene i kapittel 22A, forutsatt at det er umulig å overholde fristene fastsatt i denne forskrift og kontrakt ikke inngås for en lengre periode enn det som er nødvendig for å gjennomføre en konkurranse i samsvar med forskriften.»

§ 17–1 annet ledd bokstav l skal lyde:

«ved konkurransepreget dialog, tid og sted for når dialogen skal starte og på hvilke(t) språk dialogen skal foregå. Denne informasjon må være tilgjengelig i invitasjonen til å innlevere tilbud,»

§ 17–1 annet ledd bokstav m skal lyde:

«det settes en frist for når begjæring om midlertidig forføyning må fremsettes for tingretten, jf. § 19–7 (frist for begjæring om midlertidig forføyning), og»

Nåværende § 17–1 annet ledd bokstav m blir heretter nytt bokstav n.

Ny § 18–3a skal lyde:

«Intensjonskunngjøring

Oppdragsgiver som anser at det foreligger hjemmel for å tildele en kontrakt uten å kunngjøre konkurransen i samsvar med § 18–3 (kunngjøring av konkurranse), kan etter at tildeling er besluttet, kunngjøre at kontrakt vil bli inngått.»

Nytt § 19–6 tredje ledd skal lyde:

«Bestemmelsene i første og annet ledd er ikke til hinder for at oppdragsgiver før vedståelsesfristens utløp spør de leverandørene som har levert inn tilbud og som ikke har blitt avvist etter § 20–12 eller § 20–13 eller som ikke har fått tilbudet forkastet etter § 20–8 eller § 20–11, om å forlenge vedståelsesfristen. Oppdragsgiver kan også innen rimelig tid etter fristens utløp spørre disse leverandørene om de vil fastholde tilbudet. Forlengelse av vedståelsesfristen eller fastholdelse av tilbudet etter fristens utløp kan kun skje dersom det ikke fører til en vesentlig endring av grunnlaget for konkurransen eller leverandørenes opprinnelige tilbud.»

Ny § 19–7 skal lyde:

«Frist for begjæring om midlertidig forføyning

1. Oppdragsgiver kan i en begrenset anbudskonkurranse, en konkurranse med forhandling eller en konkurransepreget dialog fastsette en frist for når begjæring om midlertidig forføyning mot oppdragsgivers beslutning om å avvise eller forkaste en forespørsel om å delta i konkurransen, jf. § 20–12 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren) eller § 17–6 (deltakelse i konkurranse hvor det settes en grense for antall deltagere), må settes frem for tingretten.
2. Fristen skal være minst 15 dager regnet fra dagen etter oppdragsgivers meddelelse etter § 20–16 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt) annet ledd bokstav a eller b, er sendt.
3. Oppdragsgiver må opplyse om fristen i konkurransegrunnlaget, jf. § 17–1 (utarbeidelse av konkurransegrunnlaget) eller i et eget kvalifikasjonsgrunnlag, jf. § 17–5 (kvalifikasjonsgrunnlag), samt i meddelelsen til leverandøren om at han er avvist, jf. § 20–15 (fremgangsmåten ved avvisning).»

§ 20–16 skal lyde:

«Oppdragsgivers begrunnelsesplikt

1. Oppdragsgiver skal i samsvar med § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) annet ledd gi berørte leverandører en begrunnelse for tildeling av kontrakt eller rammeavtale. Oppdragsgiver skal i begrunnelsen opplyse navnet på den som fikk kontrakten eller rammeavtalen og gi en redegjørelse for det valgte tilbudets egenskaper og relative fordeler i samsvar med angitte tildelingskriterier.
2. Oppdragsgiver skal snarest mulig gi skriftlig melding med en kort begrunnelse dersom:
 - a. en leverandør blir avvist, jf. § 20–12 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren),
 - b. en forespørsel om å delta i konkurransen blir forkastet der oppdragsgiver har satt en øvre grense for antall deltakere, jf. § 17–6 (deltakelse i konkurranse hvor det settes en grense for antall deltagere),
 - c. et tilbud blir avvist, jf. § 20–13 (avvisning på grunn av forhold ved tilbudet),
 - d. konkurransen avlyses, jf. § 22–1 (avlysning av konkurransen og totalforkastelse), eller
 - e. det ikke blir etablert en dynamisk innkjøpsordning som kunngjort.
3. Melding etter annet ledd bokstav d og e skal gis samtidig til alle deltakerne.
4. Ved avvisning av tilbud i tilfellene som nevnt i § 17–3 (krav til ytelsen og tekniske spesifikasjoner) femte og sjette ledd, skal begrunnelsen redegjøre for hvorfor kravene ikke anses oppfylt på tilsvarende måte, eller hvorfor man har besluttet at vare, tjeneste, eller bygge- og anleggskontrakten ikke oppfyller kravene til ytelse eller funksjon.»

§ 22–3 skal lyde:

«Meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt

1. Oppdragsgiver skal meddele sin beslutning om hvem som skal tildeles kontrakt eller rammeavtale til alle berørte leverandører før kontrakten eller rammeavtalen inngås.
2. Meddelelsen skal være skriftlig og gis samtidig til alle berørte leverandører. Meddelelsen skal inneholde en begrunnelse for valget etter § 20–16 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt) første ledd, og opplyse om karenperioden.
3. Oppdragsgiver kan tidligst inngå kontrakt eller rammeavtale etter utløpet av den karenperioden oppdragsgiver har fastsatt. Karenperioden skal være minst 10 dager dersom meddelelsen sendes elektronisk eller over telefaks, eller minst 15 dager dersom den sendes med et annet kommunikasjonsmiddel. Fristen regnes fra dagen etter at meddelelsen er sendt.
4. Kravet om karenperiode gjelder ikke:
 - a. når det ikke er krav om forutgående kunngjøring, jf. § 14–4 (konkurranse med forhandling uten forutgående kunngjøring),
 - b. når leverandøren som får tildelt kontrakten eller rammeavtalen er den eneste berørte leverandøren,
 - c. ved tildeling av kontrakter innenfor en rammeavtale, jf. § 15–2 (rammeavtale med en leverandør) og § 15–3 (rammeavtale med flere leverandører), eller
 - d. ved tildeling av kontrakter innenfor en dynamisk innkjøpsordning, jf. § 14–4 (dynamiske innkjøpsordninger).
5. Dersom oppdragsgiver finner at beslutningen om å tildele kontrakt ikke er i samsvar med § 22–2 (kriterier for valg av tilbud) kan beslutningen annulleres frem til kontrakt er inngått.
6. Kontrakt eller rammeavtale anses inngått når begge parter har signert kontrakten eller rammeavtalen.»

Ny § 22–3a skal lyde:

«Suspensjon av oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt

1. Ved begjæring om midlertidig forføyning etter oppdragsgivers beslutning om kontraktstildeling, suspenderes oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt når:
 - a. oppdragsgiver har fastsatt en karenperiode etter § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenstid før inngåelse av kontrakt) tredje ledd, og begjæringen er fremsatt innen utløpet av karenperioden, eller
 - b. oppdragsgiver har kunngjort i tråd med § 18–3a (intensjonskunngjøring), og begjæringen er fremsatt innen ti dager regnet fra dagen etter datoen for kunngjøringen.

2. Suspensjon inntretr når begjæringen er forkynt for saksøkte. Saksøkte informeres om suspensjonsvirkningen ved forkynnelsen.
3. Tingretten skal samtidig som begjæringen sendes til forkynnelse beramme muntlig forhandling til behandling av begjæringen. Partene kan samtykke i at behandlingen i stedet skal være skriftlig.
4. Suspensjonen varer inntil tingretten har tatt stilling til begjæringen. Suspensjonen opphører likevel tidligst ved utløpet av karenperioden eller ti dager regnet fra dagen etter datoen for intensjonskunngjøringen.
5. Det inntretr ikke suspensjon ved anke over tingrettens avgjørelse.»

Etter kapittel 22 innsettes nytt kapittel 22A:

«Kapittel 22A. Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.»

Ny § 22A–1 skal lyde:

«Søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning

1. Retten skal kjenne en kontrakt uten virkning når oppdragsgiver har:
 - a. foretatt en ulovlig direkte anskaffelse,
 - b. tildelt en kontrakt innenfor en rammeavtale med flere leverandører i strid med § 15–3 (rammeavtale med flere leverandører) tredje ledd eller en dynamisk innkjøpsordning i strid med § 15–4 (dynamiske innkjøpsordninger) femte til syvende ledd, og kontrakten overstiger terskelverdiene angitt i § 2–2 (terskelverdier), eller
 - c. foretatt andre brudd på denne forskriften som har påvirket leverandørens mulighet til å få kontrakten, og samtidig brutt § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) eller inngått kontrakt i strid med § 22–3a (suspensjon av oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt), og dette har fratatt leverandøren mulighet til å iverksette rettslige skritt forut for kontraktsinngåelse.
2. Ved en ulovlig direkte anskaffelse kan retten likevel ikke kjenne en kontrakt uten virkning etter første ledd bokstav a når oppdragsgiver har kunngjort i tråd med § 18–3a (intensjonskunngjøring) og tidligst inngått kontrakten etter utløpet av ti dager regnet fra dagen etter datoen for kunngjøringen.
3. Ved tildeling av kontrakt innenfor en rammeavtale eller en dynamisk innkjøpsordning kan retten likevel ikke kjenne en kontrakt uten virkning etter første ledd bokstav b, når oppdragsgiver har meddelt sin beslutning om kontraktstildeling til leverandørene i samsvar med § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) første og annet ledd, og tidligst inngått kontrakten etter utløpet av en frivillig karenperiode i samsvar med § 22–3 tredje ledd.
4. Når vesentlige hensyn til allmennhetens interesser gjør det nødvendig å opprettholde kontrakten, kan retten unnlate å kjenne kontrakten uten virkning. I slike tilfeller skal retten fastsette sanksjoner som nevnt i § 22A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr).
5. En kontrakt kan kjennes uten virkning for fremtidig kontraktsoppfyllelse. Dersom kontraktsytelsen kan tilbakeføres i vesentlig samme stand og mengde, kan kontrakten kjennes uten virkning fra tidspunktet for kontraktsinngåelse. Dersom kontrakten kjennes uten virkning for fremtidig kontraktsoppfyllelse, skal retten i tillegg idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr som nevnt i § 22A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr).»

Ny § 22A–2 skal lyde:

«Søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver overtredelsesgebyr

1. Retten skal avkorte kontraktens løpetid eller idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr når:
 - a) retten unnlater å kjenne en kontrakt uten virkning etter § 22A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) fjerde ledd, eller
 - b) oppdragsgiver har foretatt brudd på § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) eller inngått kontrakt i strid med § 22–3a (suspensjon av oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt) i andre tilfeller enn de som er omfattet av § 22A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning).
2. Retten skal idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr når kontrakten kjennes uten virkning for fremtidig oppfyllelse etter § 22A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning).
3. Retten kan idømme sanksjoner som nevnt i første ledd når oppdragsgiver har tildelt en kontrakt innenfor en rammeavtale med flere leverandører i strid med § 15–3 (rammeavtale med flere leverandører) tredje ledd eller en dynamisk innkjøpsordning i strid med § 15–4 (dynamiske innkjøpsordninger), der kontrakten overstiger 500 000 kroner ekskl. mva., men ikke overstiger terskelverdiene angitt i § 2–2 (terskelverdier). Dette gjelder ikke når oppdragsgiver har meddelt sin beslutning om kontraktstildeling til leverandørene i samsvar med § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) første og annet ledd, og tidligst inngått kontrakten etter utløpet av en frivillig karenperiode i samsvar med § 22–3 tredje ledd.

4. Ved fastsettelse av sanksjoner skal det særlig legges vekt på overtredelsens grovhet, størrelsen på anskaffelsen, om oppdragsgiver har foretatt gjentatte overtredelser, muligheten for å gjenopprette konkurransen og den preventive virkningen. Retten kan kombinere disse sanksjonene. Overtredelsesgebyret kan ikke settes høyere enn 15 prosent av anskaffelsens verdi.»

Ny § 22A–3 skal lyde:

«Tidsfrister ved søksmål etter § 22A–1 og § 22A–2

1. Sanksjoner etter § 22A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) eller § 22A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr) kan bare idømmes når sak reises innen to år fra kontrakt er inngått.
2. Dersom oppdragsgiver har kunngjort konkurranseresultatet i samsvar med § 18–4 (kunngjøring av konkurranseresultater) når en kontrakt er tildelt uten forutgående kunngjøring av konkurransen, kan sanksjoner etter § 22A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) første ledd bokstav a bare idømmes, når sak reises innen 30 dager. Fristen løper fra dagen etter datoen for kunngjøringen av konkurranseresultatet.
3. Dersom oppdragsgiver har meddelt berørte leverandører om inngåelsen av en kontrakt, kan sanksjoner etter § 22A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) første ledd bokstav b eller c eller § 22A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr) første ledd bokstav b og tredje ledd bare idømmes, når sak reises innen 30 dager. Fristen løper fra dagen etter at meddelelsen er sendt.»

Ny § 23–3 skal lyde:

«Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser

1. For plan- og designkonkurranser som omfattes av § 23–1 (plan- og designkonkurranser) annet ledd, gjelder reglene i kapittel 22A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 22A–1 første ledd bokstav a.
2. For plan- og designkonkurranser som omfattes av § 23–1 (plan- og designkonkurranser) tredje ledd, gjelder reglene i kapittel 13A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 13A–1 første ledd.»

Ny § 24–2 skal lyde:

«Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser

1. For bygge- og anleggskonsesjoner der kontrakten har en anslått verdi på minst 40,5 millioner kroner, gjelder reglene i kapittel 22A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 22A–1 første ledd bokstav a.
2. For bygge- og anleggskonsesjoner der kontrakten har en anslått verdi på minst 500 000 kroner, gjelder reglene i kapittel 13A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 13A–1 første ledd.

§ 25–1 fjerde og femte ledd skal lyde:

«

4. For bygge- og anleggskontrakter for sosiale formål med en anslått verdi på minst 40,5 millioner kroner, gjelder reglene i kapittel 16 (kommunikasjon), § 17–4 (kvalifikasjonskrav), § 17–8 (dokumentasjon av leverandørens finansielle og økonomiske stilling), § 17–9 (dokumentasjon av leverandørens tekniske kvalifikasjoner), § 17–12 (dokumentasjon av oppfyllelse av kvalitetssikringsstandarter), § 17–13 (standarter for miljøledelsessystem), § 18–4 (kunngjøring av konkurranseresultatet), kapittel 19 (frister), § 20–12 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren), § 20–16 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt), § 21–4 (supplerende opplysninger om leverandørens kvalifikasjoner), § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode) og § 22–3a (suspensjon) tilsvarende.
5. For bygge- og anleggskontrakter for sosiale formål med en anslått verdi på minst 500 000 kroner, gjelder reglene i kapittel 7 (kommunikasjon), § 8–4 (kvalifikasjonskrav), § 9–2 (kunngjøring av konkurranseresultatet), § 10–1 (frister), § 11–10 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren), § 11–14 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt), § 12–4 (supplerende opplysninger om leverandørens kvalifikasjoner) og § 13–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode) tilsvarende.»

Ny § 25–2 skal lyde:

«Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.

1. For bygge- og anleggskontrakter for sosiale formål med en anslått verdi på minst 40,5 millioner kroner, gjelder reglene i kapittel 22A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 22A–1 første ledd bokstav a og c og § 22A–2 første ledd bokstav b.
2. For bygge- og anleggskontrakter for sosiale formål med en anslått verdi på minst 500 000 kroner, gjelder reglene i kapittel 13A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 13A–1 første og annet ledd bokstav b.»

2. I forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) gjøres følgende endringer:

§ 4–1 bokstav u skal lyde:

«*Doffin*: den norske offisielle databasen for kunngjøringer,»

Ny § 4–1 bokstav v skal lyde:

«*karensperiode*: tidsrommet mellom meddelelsen om kontraktstildeling og det tidspunktet oppdragsgiver tidligst kan inngå kontrakten,»

Ny § 4–1 bokstav w skal lyde:

«*berørte leverandører*: leverandører som har levert inn forespørsel om å delta i konkurransen og som ikke har fått meddelelse om at deres forespørsel er avvist eller forkastet, og alle leverandører som har levert inn tilbud,»

Ny § 4–1 bokstav x skal lyde:

«ulovlig direkte anskaffelse: en anskaffelse hvor oppdragsgiver i strid med reglene i denne forskrift ikke har kunngjort konkurransen, eller en anskaffelse hvor oppdragsgiver bare har kunngjort i Doffin når det etter denne forskriften foreligger en plikt til å kunngjøre i TED-databasen.»

§ 8–2 tredje ledd bokstav k skal lyde:

«det gjelder anskaffelse av varer på usedvanlig gunstige vilkår fra en leverandør som innstiller virksomheten for godt, en bobestyrer eller administrator av et konkursbo, eller en frivillig gjeldsordning eller en lignende fremgangsmåte med hjemmel i nasjonale lover og forskrifter,»

§ 8–2 tredje ledd bokstav l siste punktum skal lyde:

«I sistnevnte tilfelle skal alle vinnerne i konkurransen innbys til å delta i forhandlingene, eller»

Nytt § 8–2 tredje ledd bokstav m skal lyde:

«ved dekningskjøp som er nødvendig som følge av at en kontrakt er kjent uten virkning etter reglene i kapittel 12A, forutsatt at det er umulig å overholde fristene fastsatt i denne forskrift og kontrakt ikke inngås for en lengre periode enn det som er nødvendig for å gjennomføre en konkurranse i samsvar med forskriften.»

Ny § 8–5a skal lyde:

«*Intensjonskunngjøring*

Oppdragsgiver som anser at det foreligger hjemmel for å tildele en kontrakt uten å kunngjøre konkurransen i samsvar med § 8–2 (kunngjøring av konkurranse) eller § 8–5 (konkurranse utlyst i form av veiledende kunngjøring), kan etter at tildeling er besluttet, kunngjøre at kontrakt vil bli inngått.»

Ny § 9–3 skal lyde:

«*Frist for begjæring om midlertidig forføyning*

1. Oppdragsgiver kan i en begrenset anbudskonkurranse eller en konkurranse med forhandling fastsette en frist for når begjæring om midlertidig forføyning mot oppdragsgivers beslutning om å avvise eller forkaste en forespørsel om å delta i konkurransen, inkludert tilfellene i § 10–1 (deltakelse i en konkurranse hvor det settes en grense for antall deltagere), må settes frem for tingretten.
2. Fristen skal være minst 15 dager regnet fra dagen etter oppdragsgivers meddelelse etter § 11–3 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt) annet ledd bokstav a eller b, er sendt.
3. Oppdragsgiver må opplyse om fristen i konkurransegrunnlaget eller i et eget kvalifikasjonsgrunnlag, samt i meddelelsen til leverandøren om at han er avvist.»

§ 11–3 skal lyde:

«*Oppdragsgivers begrunnelsesplikt*

1. Oppdragsgiver skal i samsvar med § 11–4 (meddelelse om kontraktstildeling og karensperiode før inngåelse av kontrakt) annet ledd gi berørte leverandører en begrunnelse for tildeling av kontrakt eller rammeavtale. Oppdragsgiver skal i begrunnelsen opplyse navnet på den som fikk kontrakten eller rammeavtalen og gi en redegjørelse for det valgte tilbudets egenskaper og relative fordeler i samsvar med angitte tildelingskriterier.
2. Oppdragsgiver skal snarest mulig gi skriftlig melding med en kort begrunnelse dersom:
 - a. en forespørsel om å delta i konkurransen blir avvist,
 - b. en forespørsel om å delta i konkurransen blir forkastet der oppdragsgiver har satt en øvre grense for antall deltakere, jf. § 10–1 (deltakelse i konkurranse hvor det settes en grense for antall deltagere),
 - c. et tilbud blir avvist,
 - d. konkurransen avlyses, eller
 - e. det ikke blir etablert en dynamisk innkjøpsordning som kunngjort.
3. Melding etter annet ledd bokstav d og e skal gis samtidig til alle deltakere.

4. Ved avvisning av tilbud i tilfellene som nevnt i § 7–8 (krav til ytelsen og bruk av tekniske spesifikasjoner) fjerde og femte ledd, skal begrunnelsen redegjøre for hvorfor kravene ikke anses oppfylt på tilsvarende måte, eller hvorfor man har besluttet at vare, tjeneste, eller bygge- og anleggskontrakten ikke oppfyller kravene til ytelse eller funksjon.
5. Dersom utlevering av opplysninger vil:
 - a. hindre rettshåndhevelsen eller på annen måte stride mot offentlige interesser,
 - b. skade bestemte offentlige eller private virksomheters legitime forretningsmessige interesser, eller
 - c. kunne være til skade for lik konkurranse mellom foretak,kan oppdragsgiver beslutte at opplysninger holdes tilbake.»

§ 11–4 skal lyde:

«Meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt

1. Oppdragsgiver skal meddele sin beslutning om hvem som skal tildeles kontrakt eller rammeavtale til alle berørte leverandører før kontrakten eller rammeavtalen inngås.
2. Meddelelsen skal være skriftlig og gis samtidig til alle berørte leverandører. Meddelelsen skal inneholde en begrunnelse for valget etter § 11–3 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt) første ledd, og opplyse om karenperioden.
3. Oppdragsgiver kan tidligst inngå kontrakt eller rammeavtale etter utløpet av den karenperioden oppdragsgiver har fastsatt. Karenperioden skal være minst 10 dager dersom meddelelsen sendes elektronisk eller over telefaks, eller minst 15 dager dersom den sendes med et annet kommunikasjonsmiddel. Fristen regnes fra dagen etter at meddelelsen er sendt.
4. Kravet om karenperiode gjelder ikke:
 - a. når det ikke er krav om forutgående kunngjøring,
 - b. når leverandøren som får tildelt kontrakten eller rammeavtalen er den eneste berørte leverandøren,
 - c. ved tildeling av kontrakter innenfor en rammeavtale, jf. § 6–1 (rammeavtaler), eller
 - d. ved tildeling av kontrakter innenfor en dynamisk innkjøpsordning, jf. § 6–2 (dynamiske innkjøpsordninger).
5. Dersom oppdragsgiver finner at beslutningen om å tildele kontrakt ikke er i samsvar med § 11–1 (kriterier for valg av tilbud) kan beslutningen annulleres frem til kontrakt er inngått.
6. Kontrakt eller rammeavtale anses inngått når begge parter har signert kontrakten eller rammeavtalen.»

Ny § 11–4a skal lyde:

«Suspensjon av oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt

1. Ved begjæring om midlertidig forføyning etter oppdragsgivers beslutning om kontraktstildeling, suspenderes oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt når:
 - a. oppdragsgiver har fastsatt en karenperiode etter § 11–4 (meddelelse om kontraktstildeling og karenstid før inngåelse av kontrakt) tredje ledd, og begjæringen er fremsatt innen utløpet av karenperioden, eller
 - b. oppdragsgiver har kunngjort i tråd med § 8–5a (intensjonskunngjøring), og begjæringen er fremsatt innen ti dager regnet fra dagen etter datoen for kunngjøringen.
2. Suspensjon inntreffer når begjæringen er forkynt for saksøkte. Saksøkte informeres om suspensjonsvirkningen ved forkynnelsen.
3. Tingretten skal samtidig som begjæringen sendes til forkynnelse beramme muntlig forhandling til behandling av begjæringen. Partene kan samtykke i at behandlingen i stedet skal være skriftlig.
4. Suspensjonen varer inntil tingretten har tatt stilling til begjæringen. Suspensjonen opphører likevel tidligst ved utløpet av karenperioden eller ti dager etter intensjonskunngjøringen.
5. Det inntreffer ikke suspensjon ved anke over tingrettens avgjørelse.»

Etter kapittel 12 innsettes nytt kapittel 12A:

«Kapittel 12A. Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.»

Ny § 12A–1 skal lyde:

«Søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning

1. Retten skal kjenne en kontrakt uten virkning når oppdragsgiver har:
 - a. foretatt en ulovlig direkte anskaffelse,
 - b. tildelt en kontrakt innenfor en dynamisk innkjøpsordning i strid med § 6–2 (dynamiske innkjøpsordninger) femte til syvende ledd, og kontrakten overstiger terskelverdiene angitt i § 2–3 (terskelverdier), eller
 - c. foretatt andre brudd på denne forskriften som har påvirket leverandørens mulighet til å få kontrakten, og samtidig brutt § 11–4 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode før inngåelse av kontrakt) eller inngått kontrakt i strid med § 11–4a (suspensjon av oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt), og dette har fratatt leverandøren mulighet til å iverksette rettslige skritt forut for kontraktsinngåelse.

2. Ved en ulovlig direkte anskaffelse kan retten likevel ikke kjenne en kontrakt uten virkning etter første ledd bokstav a når oppdragsgiver har kunngjort i tråd med § 8–5a (intensjonskunngjøring) og tidligst inngått kontrakten etter utløpet av ti dager regnet fra dagen etter datoen for kunngjøringen.
3. Ved tildeling av en kontrakt innenfor en dynamisk innkjøpsordning kan retten likevel ikke kjenne en kontrakt uten virkning etter første ledd bokstav b, når oppdragsgiver har meddelt sin beslutning om kontraktstildeling til leverandørene i samsvar med § 11–4 (meddelelse om kontraktstildeling og karensperiode før inngåelse av kontrakt) første og annet ledd, og tidligst inngått kontrakten etter utløpet av en frivillig karensperiode i samsvar med § 11–4 tredje ledd.
4. Når vesentlige hensyn til allmennhetens interesser gjør det nødvendig å opprettholde kontrakten, kan retten unnlate å kjenne kontrakten uten virkning. I slike tilfeller skal retten fastsette sanksjoner som nevnt i § 12A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr).
5. En kontrakt kan kjennes uten virkning for fremtidig kontraktsoppfyllelse. Dersom kontraktsytelsen kan tilbakeføres i vesentlig samme stand og mengde, kan kontrakten kjennes uten virkning fra tidspunktet for kontraktsinngåelse. Dersom kontrakten kjennes uten virkning for fremtidig kontraktsoppfyllelse, skal retten i tillegg idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr som nevnt i § 12A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr).»

Ny § 12A–2 skal lyde:

«Søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr

1. Retten skal avkorte kontraktens løpetid eller idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr når:
 - a. retten unnlater å kjenne en kontrakt uten virkning etter § 12A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) fjerde ledd, eller
 - b. oppdragsgiver har foretatt andre brudd på § 11–4 (meddelelse om kontraktstildeling og karensperiode før inngåelse av kontrakt) eller inngått kontrakt i strid med § 11–4a (suspensjon av oppdragsgivers adgang til å inngå kontrakt) i andre tilfeller enn de som er omfattet av § 12A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning).
2. Retten skal idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr når kontrakten kjennes uten virkning for fremtidig oppfyllelse etter § 12A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning).
3. Ved fastsettelse av sanksjoner skal det særlig legges vekt på overtredelsens grovhet, størrelsen på anskaffelsen, om oppdragsgiver har foretatt gjentatte overtredelser, muligheten for å gjenopprette konkurransen og den preventive virkningen. Retten kan kombinere disse sanksjonene. Overtredelsesgebyret kan ikke settes høyere enn 15 prosent av anskaffelsens verdi.»

Ny § 12A–3 skal lyde:

«Tidsfrister ved søksmål etter § 12A–1 og § 12A–2

1. Sanksjoner etter § 12A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) eller § 12A–2 (søksmål om å avkorte kontrakt eller om å idømme oppdragsgiver et overtredelsesgebyr) kan bare idømmes når sak reises innen to år fra kontrakt er inngått.
2. Dersom oppdragsgiver har kunngjort konkurranserultatet i samsvar med § 8–6 (kunngjøring av konkurranserelatater) når en kontrakt er tildelt uten forutgående kunngjøring av konkurransen, kan sanksjoner etter § 12A–1 (søksmål om å kjenne kontrakt uten virkning) første ledd bokstav a bare idømmes, når sak reises innen 30 dager. Fristen løper fra dagen etter datoen for kunngjøringen av konkurranserultatet.
3. Dersom oppdragsgiver har meddelt berørte leverandører om inngåelsen av en kontrakt kan sanksjoner etter § 12A–1 første ledd bokstav b eller c eller § 12A–2 første ledd bokstav b bare idømmes, når sak reises innen 30 dager. Fristen løper fra dagen etter at meddelelsen er sendt.»

Ny § 13–3 skal lyde:

«Sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser

For plan- og designkonkurranser gjelder reglene i kapittel 12A (sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 12A–1 første ledd bokstav a.»

3. I forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje punktum oppheves.

§ 13a skal lyde:

«Særskilte regler for klager på ulovlige direkte anskaffelser

Kravet om saklig interesse i denne forskriftens § 6 annet ledd gjelder ikke.

Klage kan fremsettes inntil to år fra kontrakt er inngått.

Fristen for innklagede til å inngi tilsvar etter denne forskriftens § 10 første ledd, er fire uker.

Plikten til å betale rettsgebyr etter denne forskriftens § 13 gjelder ikke.»

§ 15 annet punktum skal lyde:

«Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker kapittel I til III gjelder tilsvarende for nemndas virksomhet.»

§ 15 tredje punktum oppheves.

II

Ikraftsetting og overgangsbestemmelser

1. Endringene trer i kraft 1. juli 2012 med unntak av del I punkt 1, forslag til ny § 22–3a og del I punkt 2, forslag til ny § 11–4a, som trer i kraft 1. november 2012.
2. Endringene får anvendelse på anskaffelser der konkurransen kunngjøres etter ikrafttreddelsen. For anskaffelser der konkurransen ikke kunngjøres, får endringene anvendelse på anskaffelser der kontrakt inngås etter ikrafttreddelsen.

8. juni Nr. 501 2012

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap

Hjemmel: Meddelelse fra Mattilsynet 8. juni 2012, jf. forskrift 5. desember 2005 nr. 1417 om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

Vedtak 2007/598/EF ble 25. april 2008 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 3.2 nr. 39 med ikrafttreddelse 26. april 2008. Denne tilføyes hjemmelsfeltet i forskrift 5. desember 2005 nr. 1417 om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap.

8. juni Nr. 502 2012

Ikraftsetting av lov 8. juni 2012 nr. 30 om endringer i kirkeloven m.m.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i lov 8. juni 2012 nr. 30 om endringer i kirkeloven m.m. del III. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

Lov om endringer i kirkeloven m.m. trer i kraft 1. juli 2012.

8. juni Nr. 503 2012

Forskrift om endring i utlendingsforskriften – oppdatering av henvisninger mv.

Hjemmel: Fastsatt av Justis og beredskapsdepartementet 8. juni 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 40a, § 49, § 58, § 108 annet ledd bokstav b, jf. § 126, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 9–1 annet ledd bokstav f skal lyde:

- f) kvalifiseringsprogram etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen kapittel 4,

§ 9–7 første ledd bokstav d første punktum skal lyde:

- d) helsøsken under 18 år uten foreldre, og uten annen omsorgsperson i hjemlandet eller oppholdslandet.

§ 10–7 annet ledd første punktum skal lyde:

Ytelser etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen anses ikke som underhold.

§ 10–8 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) pensjon eller andre faste periodiske ytelser med unntak av ytelser etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen,

§ 10–10 overskriften og første punktum skal lyde:

§ 10–10. *Vilkår om at referansepersonen ikke må ha mottatt økonomisk stønad etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen i sak om familieinnvandring etter lovens kapittel 6*

For en referanseperson som må oppfylle krav til framtidig inntekt etter § 10–8, er det et vilkår at vedkommende ikke har mottatt økonomisk stønad etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen de siste 12 måneder før tillatelse gis.

§ 18–13 tredje ledd skal lyde:

Dersom en asylsøker har fått utstedt en seks måneders tillatelse etter lovens § 94 til å ta arbeid, og tillatelsen bortfaller fordi utlendingen får avslag på asylsøknaden, kan den som gjør bruk av utlendingens arbeidskraft bare straffes for dette etter lovens § 108 annet ledd, tredje ledd bokstav a og sjette ledd dersom det er utvist forsett.

II

Endringene trer i kraft 23. juni 2012.

8. juni Nr. 504 2012

Opphevelse av foreldede bestemmelser på det kirkelige området

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 3 og § 16. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

Foreldede bestemmelser på det kirkelige området oppheves/redigeres bort ifølge vedlagte liste for så vidt som de faller utenfor Kongens tidligere anordningsmyndighet etter Grunnloven § 16.

Liste over kirkelig regelverk som oppheves/redigeres bort for så vidt bestemmelsene faller utenfor Kongens anordningsmyndighet etter Grunnloven § 16 – vedlegg til kgl.res.

1. Forskrift 6. oktober 1848 nr. 1 om reglement for eksamen i samisk og finsk språk.
2. Res. 13. juli 1877 nr. 2 ang. Ministerialbøgernes Indretning.
3. Cirk. 24. juli 1877 nr. 2 ang. Kirkebøgernes Førelse.
4. Res. 15. februar 1895 nr. 10 om Indhentelse af Erklæringer fra Biskoper m.fl. i forskjellige Anliggender vedk. Kirke og Skole.
5. Kongelig anordning 15. mars 1912 nr. 9158 om konfirmationen.
6. Forskrifter 29. oktober 1913 nr. 9157 om lægmænds forkyndelse ved de foreskrevne gudstjenester m.v.
7. Forskrifter 29. oktober 1913 nr. 9160 om nadverdforvaltning utenfor kirkerne.
8. Forskrift 8. oktober 1920 nr. 8920 om godkjenning av alterbok.
9. Res. 10. juni 1927 nr. 8921 om tillatelse til bruk av det av klokker D.M. Strømme konstruerte apparat for nadverdforvaltning ved alterkalk m.v.
10. Forskrift 19. juli 1948 nr. 1 om helseattest ved tilsetning i presteembeter og -stillinger.
11. Forskrift 17. desember 1948 nr. 1 om prostelønn.
12. Forskrift 24. oktober 1950 nr. 1 om bruk av salmebøker.
13. Forskrift 18. februar 1955 nr. 4 om innføringsakt for prester.
14. Forskrift 16. mars 1957 nr. 2 om verdisaker ved oppattgraving.
15. Forskrift 22. juni 1957 nr. 1 om fødsler, dødsfall og vigslar m.v.
16. Forskrift 23. august 1957 nr. 1 om ny samisk salmebok.
17. Forskrift 16. juli 1959 nr. 4 om bruk av melodier til nadverdslovprisningen.
18. Forskrift 9. september 1960 nr. 1 om geistlige embetsattester.
19. Forskrifter 16. mars 1962 nr. 9159 om prestens medhjelper ved utdeling av nadverden i kirken.
20. Forskrift 31. mai 1963 nr. 13 om bruk av tekster i trefoldighetstiden.
21. Forskrift 28. januar 1966 nr. 3 om ritual for familie-gudstjenester.
22. Forskrift 10. mai 1974 nr. 4 om utvidelse av adgangen til å forrette i kirkelige handlinger.
23. Forskrift 6. september 1974 nr. 6 om forhøyelse av renten for utlån av Den norske kirkes landsfonds midler.
24. Forskrifter 14. februar 1975 nr. 9161 om fullmakt for dep. til å godkjenne midlertidige endringer i bruk av tekstbok og alterbok for Den norske kirke.
25. Forskrifter 16. september 1977 nr. 9165 om liturgi for Høymessen i Den norske kirke.
26. Forskrifter 4. november 1977 nr. 9166 om nye teksttrekker for Den norske kirke.
27. Forskrifter 27. februar 1981 nr. 9167 om godkjenning av ny ordning for gravferd i Den norske kirke. Delegering av fullmakt.
28. Forskrifter 27. mars 1981 nr. 9170 om høymesseliturgen – adgang til å benytte liturgen etter alterboken av 1920.
29. Forskrifter 24. april 1981 nr. 9168 om ny ordning for dåp i høymesse eller annen gudstjeneste.
30. Forskrifter 5. juni 1981 nr. 9169 om ny ordning for konfirmasjonstidens gudstjenester.
31. Godkjenning 17. desember 1982 nr. 1751 av ny ordning for familie-gudstjeneste i Den norske kirke. Delegering av fullmakt.

32. Fullmakt 15. januar 1988 nr. 15 for Kirke- og undervisningsdepartementet til å samtykke i at prester ordinert i andre lutherske kirkesamfunn utfører prestatjeneste i Den norske kirke.
33. Delegering 19. oktober 1990 nr. 4311 av myndighet til Kirke- og kulturdepartementet etter Grunnloven § 16.
34. Fastsettelse 26. oktober 1990 nr. 880 av felles veiledninger til alterboken.
35. Delegering 25. oktober 1991 nr. 674 av myndighet til Kirkemøtet etter Grunnlovens § 16.
36. Delegering 10. september 1993 nr. 851 av myndighet til å fastsette endringer i tjenesteordningen for proster.
37. Vedtak 19. november 1999 nr. 1579 om særskilte pretekster for 2001 og 2002.

8. juni Nr. 505 2012

Delegering av myndighet etter kirkeloven § 34

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 8. juni 2012 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 34. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Kunngjort 12. juni 2012 kl.14.20.

Delegering av Kongens myndighet etter lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke § 34 til Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet.

30. mai Nr. 512 2012

Forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 30. mai 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 18 tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 12 (forordning (EF) nr. 470/2009) og nr. 13 (forordning (EU) nr. 37/2010 endret ved forordning (EU) nr. 758/2010, forordning (EU) nr. 759/2010, forordning (EU) nr. 761/2010, forordning (EU) nr. 890/2010, forordning (EU) nr. 914/2010, forordning (EU) nr. 362/2011 og forordning (EU) nr. 363/2011). Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

§ 1. Virkeområde

Forskriften regulerer hvilke farmakologisk virksomme stoffer som er tillatt å bruke til matproduserende dyr, og hvilke grenseverdier som gjelder for rester av tillatte stoffer i næringsmidler fra dyr.

Ved motstrid mellom forordningenes bestemmelser og denne forskriften går alltid forordningenes bestemmelser foran.

§ 2. Forordning (EF) nr. 470/2009

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIII nr. 12 (forordning (EF) nr. 470/2009 om framgangsmåter i Fellesskapet for å fastsette grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer i næringsmidler av animalsk opprinnelse, om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Forordning (EU) nr. 37/2010

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIII nr. 13 (forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse) som endret ved

- a) forordning (EU) nr. 758/2010
- b) forordning (EU) nr. 759/2010
- c) forordning (EU) nr. 761/2010
- d) forordning (EU) nr. 890/2010
- e) forordning (EU) nr. 914/2010
- f) forordning (EU) nr. 362/2011
- g) forordning (EU) nr. 363/2011

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26 og dyrehelsepersonelloven.

§ 5. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften er straffbart i henhold til matloven § 28 og dyrehelsepersonelloven § 37.

§ 6. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 7. *Ikrafttredelse mv.*

Denne forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

Forordninger

Nedenfor gjengis norske oversettelser av forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Oversettelsene gjengis til informasjon.

Forordning (EF) nr. 470/2009

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 470/2009 av 6. mai 2009

om framgangsmåter i Fellesskapet for å fastsette grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer i næringsmidler av animalsk opprinnelse, om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37 og artikkel 152 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,¹

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251² og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den vitenskapelige og tekniske utvikling gjør det mulig å påvise rester av veterinærpreparater i næringsmidler i stadig lavere konsentrasjoner.
- 2) For å verne folkehelsen bør det fastsettes grenseverdier for rester i samsvar med allment anerkjente prinsipper for sikkerhetsvurdering, idet det tas hensyn til toksikologiske risikoer, miljøforurensning samt resters mikrobiologiske og farmakologiske virkninger. Det bør også tas hensyn til andre vitenskapelige sikkerhetsvurderinger av de berørte stoffene som kan ha blitt utført av internasjonale organisasjoner eller av vitenskapelige organer som er etablert i Fellesskapet.
- 3) Denne forordning vedrører folkehelsen direkte og er relevant for det indre markedes funksjon på området produkter av animalsk opprinnelse, som er omfattet av vedlegg I til traktaten. Det må derfor fastsettes grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer i flere næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning.
- 4) Ved rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse³ ble det innført fellesskapsframgangsmåter for å vurdere sikkerheten i forbindelse med rester av farmakologisk virksomme stoffer i samsvar med sikkerhetskravene til næringsmiddeltrygghet. Et farmakologisk virksomt stoff kan tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon bare dersom vurderingen av stoffet er positiv. Det fastsettes grenseverdier for rester av slike stoffer når det anses nødvendig for å verne folkehelsen.
- 5) I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater⁴ kan veterinærpreparater godkjennes eller tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, bare dersom de er blitt vurdert som uskadelige i samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90. Videre inneholder direktivet regler for dokumentasjon om anvendelse, ikke-anbefalt bruk, forskriving og distribuering av veterinærpreparater for dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon.
- 6) I lys av Europaparlamentets resolusjon av 3. mai 2001⁵ om tilgjengeligheten av veterinærpreparater, Kommisjonens offentlige høring fra 2004 og dens vurdering av erfaringen så langt, har det vist seg nødvendig å endre framgangsmåtene for fastsettelse av grenseverdier for rester, samtidig som den generelle ordningen for fastsettelse av slike grenseverdier opprettholdes.
- 7) Grenseverdier for rester ligger til grunn for de tilbakeholdningstider som i samsvar med direktiv 2001/82/EF skal angis i markedsføringstillatelser for veterinærpreparater for dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon samt for den kontroll av rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse som utføres i medlemsstatene og ved grensekontrollstasjoner.
- 8) I henhold til rådsdirektiv 96/22/EF av 29. april 1996 om forbud mot bruk av visse stoffer med hormonell eller tyreostatisk virkning samt beta-agonister innenfor husdyrhold⁶ er det forbudt å bruke visse stoffer til bestemte formål i dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon. Denne forordning bør få anvendelse uten at det berører de deler av Fellesskapets regelverk som forbyr tilførsel av visse stoffer med hormonelle virkninger til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon.
- 9) Ved rådsforordning (EØF) nr. 315/93 av 8. februar 1993 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet i forbindelse med forurensende stoffer i næringsmidler⁷ fastsettes særlige regler for stoffer som ikke er tilført med hensikt. Disse stoffene bør ikke være underlagt regelverket for grenseverdier for rester.

- 10) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁸ fastsettes en ramme for næringsmiddelregelverket på fellesskapsplan samt definisjoner på dette området. Definisjonene bør gjelde i forbindelse med regelverket for grenseverdier for rester.
- 11) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at förvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁹ fastsettes generelle bestemmelser om kontroll av næringsmidler i Fellesskapet samt definisjoner på dette området. Nevnte bestemmelser og definisjoner bør gjelde i forbindelse med regelverket for grenseverdier for rester. Påvisning av ulovlig bruk av stoffer bør prioriteres, og en del av prøvene bør velges ut etter en risikobasert metode.
- 12) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av fellesskapsframgangsmåter for godkjenning og overvåking av legemidler for mennesker og dyr og om opprettelse av et europeisk legemiddelkontor¹⁰ får Det europeiske legemiddelkontor (heretter kalt «kontoret») i oppgave å gi råd om de grenseverdier for rester av veterinærpreparater som kan tillates for næringsmidler av animalsk opprinnelse.
- 13) Det bør fastsettes grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer som brukes eller er beregnet brukt i veterinærpreparater som bringes i omsetning i Fellesskapet.
- 14) Den offentlige høringen og det at bare et fåtall veterinærpreparater for dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon er blitt godkjent i de senere år, har ført til at slike preparater ikke er like tilgjengelige lenger.
- 15) For å sikre dyrs helse og velferd må det finnes veterinærpreparater til behandling av bestemte sykdomstilstander. Mangel på egnede veterinærpreparater til en bestemt behandling av en bestemt art kan dessuten bidra til feilaktig eller ulovlig bruk av stoffer.
- 16) Ordningen som ble innført ved forordning (EØF) nr. 2377/90, bør derfor endres for å øke tilgjengeligheten av veterinærpreparater for dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon. For å nå dette mål bør det vedtas at kontoret systematisk skal vurdere om en grenseverdi for rester som er fastsatt for en bestemt art eller et bestemt næringsmiddel, kan anvendes på en annen art eller et annet næringsmiddel. I den forbindelse bør det tas hensyn til egnetheten av de sikkerhetsfaktorer som allerede inngår i ordningen, for å sikre at næringsmiddeltryggheten og dyrenes velferd ikke bringes i fare.
- 17) Det er allment anerkjent at vitenskapelige risikovurderinger i visse tilfeller ikke er tilstrekkelig for å framskaffe alle de opplysninger som avgjørelser om risikohåndtering bør bygge på, og at det kan tas berettiget hensyn til andre forhold som er relevante for saken, herunder de tekniske sidene ved næringsmiddelproduksjonen og muligheten for å gjennomføre kontroller. Kontoret bør derfor avgi en uttalelse som inneholder en vitenskapelig risikovurdering og anbefalinger om risikohåndtering av rester av farmakologisk virksomme stoffer.
- 18) For at den generelle rammen for grenseverdier for rester skal fungere problemfritt, må det vedtas nærmere regler for hvilket format og hvilket innhold søknader om fastsettelse av grenseverdier skal ha, samt metodologiske prinsipper for risikovurdering og anbefalinger om risikohåndtering.
- 19) I tillegg til veterinærpreparater brukes det innen husdyrhold også andre produkter, som ikke er underlagt særlige regler for rester, f.eks. biocidprodukter. Biocidproduktene er definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF av 16. februar 1998 om markedsføring av biocidprodukter.¹¹ Videre kan veterinærpreparater som ikke innehar en markedsføringstillatelse i Fellesskapet, være tillatte i land utenfor Fellesskapet. Det kan skyldes at andre sykdommer eller arter i målgruppen er vanligere i andre regioner, eller at foretakene har valgt å ikke markedsføre et preparat i Fellesskapet. At et preparat ikke er tillatt i Fellesskapet, behøver ikke å bety at det er skadelig. Med hensyn til slike preparaters farmakologisk virksomme stoffer bør Kommisjonen ha mulighet til å fastsette en grenseverdi for rester i næringsmidler, etter en uttalelse fra kontoret, i samsvar med prinsippene som er fastsatt for farmakologisk virksomme stoffer beregnet på bruk i veterinærpreparater. Forordning (EF) nr. 726/2004 må dessuten endres slik at rådgivning om grenseverdier for rester av virksomme stoffer i biocidprodukter også inngår i kontorets oppgaver.
- 20) I henhold til ordningen som ble innført ved direktiv 98/8/EF, er driftsansvarlige som markedsfører eller ønsker å markedsføre biocidprodukter, forpliktet til å betale avgifter for de vurderinger som utføres i forbindelse med de ulike framgangsmåtene i nevnte direktiv. I henhold til denne forordning skal kontoret utføre vurderinger i forbindelse med fastsettelsen av en grenseverdi for rester av farmakologisk virksomme stoffer beregnet på bruk i biocidprodukter. Det bør derfor tydelig framgå av forordningen hvordan vurderingene skal finansieres, slik at det tas behørig hensyn til de avgifter som allerede er innkrevd for vurderinger som er utført eller skal utføres i henhold til nevnte direktiv.
- 21) Innenfor rammen av Codex Alimentarius bidrar Fellesskapet til å utarbeide internasjonale standarder for grenseverdier for rester, samtidig som den sørger for at det høye nivået for vern av folkehelsen i Fellesskapet opprettholdes. Fellesskapet bør derfor uten ytterligere risikovurdering kunne overta de grenseverdier for rester i Codex Alimentarius som den har støttet i de relevante møtene i Codex Alimentarius-kommisjonen. På den

- måten vil samsvaret øke ytterligere mellom internasjonale standarder og Fellesskapets regelverk for grenseverdier for rester.
- 22) Næringsmidler kontrolleres med hensyn til rester av farmakologisk virksomme stoffer i samsvar med forordning (EF) nr. 882/2004. Selv om det ikke er fastsatt grenseverdier for slike stoffer i henhold til denne forordning, kan det likevel forekomme rester av slike stoffer i form av miljøforurensning eller naturlige metabolitter hos dyret. Med laboratoriemetoder kan det påvises stadig mindre rester av slike stoffer. Rester av denne typen har medført forskjellige kontrollrutiner i medlemsstatene.
 - 23) I henhold til rådsdirektiv 97/78/EF av 18. desember 1997 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Fellesskapet fra tredjestater¹² skal alle sendinger som importeres fra tredjestater gjennomgå veterinærkontroll, og i henhold til kommisjonsvedtak 2005/34/EF¹³ fastsettes harmoniserte standarder for analyse av visse rester i produkter av animalsk opprinnelse importert fra tredjestater. Bestemmelsene i vedtak 2005/34/EF bør utvides til å omfatte alle produkter av animalsk opprinnelse som bringes i omsetning i Fellesskapet.
 - 24) En rekke farmakologisk virksomme stoffer er forbudt eller for tiden ikke tillatt i henhold til forordning (EF) nr. 2377/90, direktiv 96/22/EF eller europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.¹⁴ Rester av farmakologisk virksomme stoffer i produkter av animalsk opprinnelse som skyldes ulovlig bruk eller miljøforurensning, bør kontrolleres og overvåkes nøye i samsvar med rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 om kontrolltiltak som skal iverksettes med hensyn til visse stoffer og deres rester i levende dyr og animalske produkter,¹⁵ uavhengig av produktets opprinnelse.
 - 25) For å lette handelen innenfor og innførselen til Fellesskapet bør Fellesskapet innføre framgangsmåter for å fastsette referanseverdier for tiltak ved resteverdier som det er teknisk mulig å fastsette ved en laboratorieanalyse, uten å undergrave et høyt nivå for vern av menneskers helse i Fellesskapet. Fastsettelsen av referanseverdier for tiltak bør ikke på noen som helst måte brukes som et påskudd for å tolerere ulovlig bruk av forbudte eller ikke tillatte stoffer til behandling av dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon. Alle rester av slike stoffer i næringsmidler av animalsk opprinnelse skal derfor anses som uønsket.
 - 26) Det er også hensiktsmessig at Fellesskapet fastsetter en harmonisert metode for tilfeller der medlemsstatene finner tegn på et tilbakevendende problem, i og med at et slikt funn kan tyde på et mønster med misbruk av et bestemt stoff eller manglende respekt for garantier avgitt av tredjestater med hensyn til produksjon av næringsmidler bestemt til innførsel til Fellesskapet. Medlemsstatene bør underrette Kommisjonen om tilbakevendende problemer, og det bør treffes passende oppfølgingstiltak.
 - 27) Det nåværende regelverket for grenseverdier for rester bør forenkles ved at alle beslutninger om klassifisering av farmakologisk virksomme stoffer med hensyn til rester samles i én kommisjonsforordning.
 - 28) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.¹⁶
 - 29) Kommisjonen bør særlig få myndighet til å vedta metodologiske prinsipper for risikovurdering og anbefalinger om risikohåndtering når det gjelder fastsettelsen av grenseverdier for rester, bestemmelser om vilkårene for ekstrapolering, bestemmelser om fastsettelse av referanseverdier for tiltak, herunder tiltak for å revurdere referanseverdiene, samt metodologiske prinsipper og vitenskapelige metoder for fastsettelse av referanseverdier for tiltak. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
 - 30) Når det av tvingende hasteårsaker ikke er mulig å overholde de normale fristene for framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll, bør Kommisjonen kunne anvende framgangsmåten for behandling av hastesaker fastsatt i artikkel 5a nr. 6 i beslutning 1999/468/EF for å vedta bestemmelser om fastsettelsen av referanseverdier for tiltak og om revurdering av disse referanseverdiene.
 - 31) Ettersom målene for denne forordning, nemlig å verne menneskers og dyrs helse og sikre tilgjengeligheten av passende veterinærpreparater, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
 - 32) Av klarhetshensyn må derfor forordning (EØF) nr. 2377/90 erstattes med en ny forordning.
 - 33) Det bør fastsettes en overgangsperiode slik at Kommisjonen får tid til å utarbeide og vedta en forordning som omfatter de farmakologisk virksomme stoffene og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester, som fastsatt i vedlegg I–IV til forordning (EØF) nr. 2377/90, samt visse gjennomføringsbestemmelser for den nye forordningen –

1 EUT C 10 av 15.1.2008, s. 51.

2 Europaparlamentsuttalelse av 17. juni 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 18. desember 2008 (EUT C 33 E av 10.2.2009, s. 30) og Europaparlamentets holdning av 2. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

3 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 1.

4 EFT L 311 av 28.11.2001, s. 1.

5 EFT L 27 av 31.1.2002, s. 80.

6 EFT L 125 av 23.5.1996, s. 3.

7 EFT L 37 av 13.2.1993, s. 1.

- 8 EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.
- 9 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1. Rettet versjon i EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1.
- 10 EUT L 136 av 30.4.2004, s. 1.
- 11 EFT L 123 av 24.4.1998, s. 1.
- 12 EFT L 24 av 30.1.1998, s. 9.
- 13 EUT L 16 av 20.1.2005, s. 61.
- 14 EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.
- 15 EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10.
- 16 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Avdeling I Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1 Formål og virkeområde

1. For å sikre næringsmiddeltryggheten inneholder denne forordning regler og framgangsmåter med henblikk på å fastsette
 - a) den største resten av et farmakologisk virksomt stoff som kan tillates i næringsmidler av animalsk opprinnelse (grenseverdi for rester),
 - b) et nivå for rester av et farmakologisk virksomt stoff som fastsettes for kontrollformål, for visse stoffer som det ikke er fastsatt en grenseverdi for rester for i samsvar med denne forordning (referanseverdi for tiltak).
2. Denne forordning får ikke anvendelse på
 - a) virksomme bestanddeler av biologisk opprinnelse beregnet på å framkalle aktiv eller passiv immunitet eller bestemme immunstatus, som brukes i immunologiske veterinærpreparater,
 - b) stoffer som omfattes av forordning (EF) nr. 315/93.
3. Denne forordning får anvendelse uten å berøre de deler av Fellesskapets regelverk som forbyr bruk av visse stoffer med hormonell eller tyreostatisk virkning samt beta-agonister i dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, som fastsatt i direktiv 96/22/EF.

Artikkel 2 Definisjoner

I tillegg til definisjonene i artikkel 1 i direktiv 2001/82/EF, artikkel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004 og artikkel 2 og 3 i forordning (EF) nr. 178/2002, menes i denne forordning med:

- a) «rester av farmakologisk virksomme stoffer» alle farmakologisk virksomme stoffer, uttrykt i mg/kg eller µg/kg våt vekt, enten det er virksomme stoffer, hjelpestoffer eller nedbrytingsprodukter, og deres metabolitter som finnes i næringsmidler av animalsk opprinnelse,
- b) «dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon» dyr som ales opp, oppføres, holdes, slaktes eller høstes med sikte på næringsmiddelproduksjon.

Avdeling II Grenseverdier for rester

Kapittel I Risikovurdering og risikohåndtering

Avsnitt 1 Farmakologisk virksomme stoffer beregnet på bruk i veterinærpreparater i Fellesskapet

Artikkel 3 Søknad om kontorets uttalelse

Med unntak av tilfeller når Codex Alimentarius-framgangsmåten omhandlet i artikkel 14 nr. 3 i denne forordning får anvendelse, skal alle farmakologisk virksomme stoffer beregnet på bruk i Fellesskapet i veterinærpreparater som skal tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, være underlagt en uttalelse fra Det europeiske legemiddelkontor (heretter kalt «kontoret»), opprettet ved artikkel 55 i forordning (EF) nr. 726/2004, om grenseverdien for rester, utarbeidet av Komiteen for veterinærpreparater (heretter kalt «komiteen»), nedsatt ved artikkel 30 i nevnte forordning.

For dette formål skal den som søker om en markedsføringstillatelse for et veterinærpreparat som inneholder et slikt stoff, den som akter å søke om en slik markedsføringstillatelse eller, eventuelt, innehaveren av en slik markedsføringstillatelse, framlegge en søknad for kontoret.

Artikkel 4 *Kontorets uttalelse*

1. Kontorets uttalelse skal bestå av en vitenskapelig risikovurdering og anbefalinger om risikohåndtering.
2. Den vitenskapelige risikovurderingen og anbefalingene om risikohåndtering skal ha som mål å sikre et høyt nivå for vern av menneskers helse og samtidig sikre at menneskers helse samt dyrs helse og velferd ikke påvirkes negativt av mangelen på passende veterinærpreparater. I uttalelsen skal det tas hensyn til eventuelle relevante vitenskapelige opplysninger fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, opprettet ved artikkel 22 i forordning (EF) nr. 178/2002.

Artikkel 5 *Ekstrapolering*

For å sikre tilgjengeligheten av tillatte veterinærpreparater til behandling av tilstander hos dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, skal kontoret, idet det sikrer et høyt nivå for vern av menneskers helse, når det gjennomfører vitenskapelige risikovurderinger og utarbeider anbefalinger om risikohåndtering, overveie å bruke grenseverdier for rester som er fastsatt for et farmakologisk virksomt stoff i et bestemt næringsmiddel i forbindelse med et annet næringsmiddel som stammer fra samme art, eller grenseverdier for rester som er fastsatt for et farmakologisk virksomt stoff i en eller flere arter i forbindelse med andre arter.

Artikkel 6 *Vitenskapelig risikovurdering*

1. I den vitenskapelige risikovurderingen skal det tas hensyn til metabolismeringen og nedbrytingen av farmakologisk virksomme stoffer i relevante dyrearter, samt til hvilken type og hvor store rester som kan inntas av mennesker gjennom et helt liv uten noen nevneverdig helserisiko, uttrykt som akseptabelt daglig inntak (ADI). Andre metoder enn ADI kan brukes dersom de er fastsatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 13 nr. 2.
2. Den vitenskapelige risikovurderingen skal omhandle følgende:
 - a) hvilken type og hvor store rester som anses ikke å utgjøre en fare for menneskers helse,
 - b) risikoen for toksikologiske, farmakologiske eller mikrobiologiske virkninger på mennesker,
 - c) rester som forekommer i næringsmidler av vegetabilsk opprinnelse eller i miljøet.
3. Dersom det ikke er mulig å vurdere stoffets metabolismering og nedbryting, kan den vitenskapelige risikovurderingen bygge på overvåkings- eller eksponeringsdata.

Artikkel 7 *Anbefalinger om risikohåndtering*

Anbefalingene om risikohåndtering skal bygge på den vitenskapelige risikovurderingen som gjennomføres i samsvar med artikkel 6, og skal bestå av en vurdering av følgende:

- a) tilgjengeligheten av alternative stoffer til behandling av den relevante arten, eller behovet for det vurderte stoffet for å unngå unødvendig lidelse for dyrene eller for å ivareta sikkerheten til personene som behandler dem,
- b) andre relevante faktorer, som de tekniske sidene ved næringsmiddel- og fôrproduksjon, kontrollmulighetene, vilkårene for bruk av farmakologisk virksomme stoffer i veterinærpreparater, god praksis ved bruk av veterinærpreparater og biocidprodukter, samt risikoen for feil eller ulovlig bruk,
- c) hvorvidt det bør fastsettes en grenseverdi for rester eller en foreløpig grenseverdi for rester av et farmakologisk virksomt stoff i veterinærpreparater, hva denne grenseverdien bør være og, eventuelt, vilkår eller begrensninger for bruken av det berørte stoffet,
- d) hvorvidt de framlagte opplysninger ikke er tilstrekkelige til å kunne bestemme en sikker grense, eller hvorvidt det som følge av manglende vitenskapelige opplysninger ikke kan trekkes en endelig konklusjon når det gjelder virkningene av rester av et stoff for menneskers helse. I begge tilfeller kan det ikke anbefales en grenseverdi for rester.

Artikkel 8 *Søknader og framgangsmåter*

1. Søknaden omhandlet i artikkel 3 skal oppfylle de bestemmelser om form og innhold som fastsettes av Kommisjonen i henhold til artikkel 13 nr. 1 og ledsages av den avgift som skal betales til kontoret.
2. Kontoret skal sikre at komiteens uttalelse avgis senest 210 dager etter mottak av en gyldig søknad i samsvar med artikkel 3 og nr. 1 i denne artikkel. Fristen skal oppsettes dersom kontoret innenfor et bestemt tidsrom anmoder om utfyllende opplysninger om det berørte stoffet, og den skal forbli oppsatt inntil de utfyllende opplysningene er framlagt.
3. Kontoret skal oversende uttalelsen omhandlet i artikkel 4 til søkeren. Innen 15 dager etter å ha mottatt uttalelsen kan søkeren skriftlig meddele kontoret at vedkommende har til hensikt å anmode om at uttalelsen revurderes. I så fall skal søkeren oversende kontoret en detaljert begrunnelse for anmodningen innen 60 dager etter at vedkommende mottok uttalelsen.

Senest 60 dager etter å ha mottatt søkerens begrunnelse for anmodningen om en ny vurdering, skal komiteen ta stilling til om uttalelsen skal revideres og vedta den endelige uttalelsen. Begrunnelsen for konklusjonen med hensyn til anmodningen skal vedlegges den endelige uttalelsen.

4. Senest 15 dager etter å ha vedtatt den endelige uttalelsen skal kontoret oversende uttalelsen til Kommisjonen og søkeren sammen med begrunnelsen for sine konklusjoner.

Avsnitt 2

Andre farmakologisk virksomme stoffer som kontoret kan anmodes om å avgi en uttalelse om

Artikkel 9

Kontorets uttalelse på anmodning fra Kommisjonen eller en medlemsstat

1. Kommisjonen eller en medlemsstat kan anmode kontoret om en uttalelse om grenseverdier for rester i følgende tilfeller:

- a) dersom det berørte stoffet er tillatt brukt i et veterinærpreparat i en tredjestat og det ikke er framlagt en søknad om fastsettelse av en grenseverdi for rester av dette stoffet med hensyn til det berørte næringsmiddelet eller den berørte arten i henhold til artikkel 3,
- b) dersom det berørte stoffet inngår i et legemiddel som skal brukes i henhold til artikkel 11 i direktiv 2001/82/EF, og det ikke er framlagt noen søknad om fastsettelse av en grenseverdi for rester av dette stoffet med hensyn til det berørte næringsmiddelet eller den berørte art i henhold til artikkel 3 i denne forordning.

I tilfellet nevnt i bokstav b), når det gjelder sjeldne dyrearter eller begrenset bruk, kan anmodningen framlegges for kontoret av en berørt part eller organisasjon.

Artikkel 4-7 får anvendelse.

En anmodning om en uttalelse som nevnt i første ledd i dette nummer skal oppfylle de krav til form og innhold som fastsettes av Kommisjonen i henhold til artikkel 13 nr. 1.

2. Kontoret skal sikre at komiteen avgir uttalelse senest 210 dager etter mottak av anmodningen fra Kommisjonen, en medlemsstat eller en berørt part eller organisasjon. Fristen skal oppsettes dersom kontoret innenfor et bestemt tidsrom anmoder om utfyllende opplysninger om det berørte stoffet, og den skal forbli oppsatt inntil de utfyllende opplysningene er framlagt.

3. Senest 15 dager etter å ha vedtatt den endelige uttalelsen skal kontoret oversende uttalelsen til Kommisjonen og, eventuelt, til medlemsstaten eller den berørte parten eller organisasjonen som kom med anmodningen, og den skal begrunne sine konklusjoner.

Artikkel 10

Farmakologisk virksomme stoffer i biocidprodukter som brukes i husdyrhold

1. Med henblikk på artikkel 10 nr. 2 ii) i direktiv 98/8/EF skal grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer til bruk i et biocidprodukt som brukes i husdyrhold, fastsettes

- a) etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 9 i denne forordning for
 - i) virksomme stoffer/kombinasjoner av produkttyper som omfattes av det tiårige arbeidsprogrammet omhandlet i artikkel 16 nr. 2 i direktiv 98/8/EF,
 - ii) virksomme stoffer/kombinasjoner av produkttyper som skal oppføres i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF, og som vedkommende myndighet har godtatt dokumentasjonen for i henhold til artikkel 11 nr. 1 bokstav b) i nevnte direktiv før 6. juli 2009,
- b) etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 8 i denne forordning og på grunnlag av en søknad framlagt i samsvar med artikkel 3 i denne forordning for alle andre virksomme stoffer/kombinasjoner av produkttyper som skal oppføres i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF, og som medlemsstatene eller Kommisjonen mener det er nødvendig å fastsette en grenseverdi for rester for.

2. Kommisjonen skal klassifisere de farmakologisk virksomme stoffene omhandlet i nr. 1 i samsvar med artikkel 14. Med henblikk på klassifiseringen skal Kommisjonen vedta en forordning som omhandlet i artikkel 17 nr. 1.

Eventuelle særlige bestemmelser om vilkår for bruk av stoffene som er klassifisert i samsvar med første ledd i dette nummer, skal fastsettes i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 98/8/EF.

3. Kostnadene ved de vurderinger som kontoret utfører etter anmodninger i samsvar med nr. 1 bokstav a) i denne artikkel, skal dekkes over kontorets budsjett som omhandlet i artikkel 67 i forordning (EF) nr. 726/2004. Dette gjelder likevel ikke vurderingskostnader for en rapportør som i samsvar med artikkel 62 nr. 1 i nevnte forordning har fått i oppgave å fastsette en grenseverdi for rester, dersom rapportøren er utpekt av en medlemsstat som allerede har innkrevd et gebyr for vurderingen på grunnlag av artikkel 25 i direktiv 98/8/EF. Størrelsen på gebyrene for vurderinger som utføres av kontoret og rapportøren etter en søknad i samsvar med nr. 1 bokstav b) i denne artikkel, skal fastsettes i samsvar med artikkel 70 i rådsforordning (EF) nr. 726/2004. Rådsforordning (EF) nr. 297/95 av 10. februar 1995 om fastsettelse av gebyrer til Det europeiske legemiddelkontor¹ får anvendelse.

¹ EFT L 35 av 15.2.1995, s. 1.

Avsnitt 3
Felles bestemmelser

Artikkel 11
Ny vurdering av uttalelse

Dersom Kommisjonen, søkeren nevnt i artikkel 3 eller en medlemsstat på grunnlag av nye opplysninger mener det er nødvendig å vurdere en uttalelse på nytt for å verne menneskers eller dyrs helse, kan den anmode kontoret om å avgi en ny uttalelse om de berørte stoffene. Dersom det er fastsatt en grenseverdi for rester i samsvar med denne forordning for bestemte næringsmidler eller arter, får artikkel 3 og 9 anvendelse ved fastsettelsen av en grenseverdi for rester for dette stoffet i andre næringsmidler eller arter.

Anmodningen omhandlet i første ledd skal ledsages av opplysninger som gjør det klart hva som må vurderes på nytt. Artikkel 8 nr. 2–4 eller eventuelt artikkel 9 nr. 2 og 3 skal få anvendelse på den nye uttalelsen.

Artikkel 12
Offentliggjøring av uttalelser

Kontoret skal offentliggjøre uttalelsene omhandlet i artikkel 4, 9 og 11 etter å ha fjernet enhver opplysning av kommersielt fortrolig art.

Artikkel 13
Gjennomføringstiltak

1. Etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 25 nr. 2 skal Kommisjonen i samråd med kontoret treffe tiltak med hensyn til form og innhold for de søknader og anmodninger som er omhandlet i artikkel 3 og 9.

2. Kommisjonen skal i samråd med kontoret, medlemsstatene og berørte parter treffe tiltak med hensyn til

- a) de metodologiske prinsippene for risikovurderingen og anbefalingene om risikohåndtering omhandlet i artikkel 6 og 7, herunder tekniske krav i samsvar med internasjonalt anerkjente standarder,
- b) regler for bruken av en grenseverdi for rester som er fastsatt for et farmakologisk virksomt stoff i et bestemt næringsmiddel i forbindelse med et annet næringsmiddel som stammer fra samme art, eller for bruken av en grenseverdi for rester som er fastsatt for et farmakologisk virksomt stoff i én eller flere arter i forbindelse med andre arter. Av reglene skal det framgå hvordan og i hvilke tilfeller vitenskapelige opplysninger om rester i et bestemt næringsmiddel eller i én eller flere arter kan brukes til å fastsette en grenseverdi for rester i andre næringsmidler eller arter.

Disse tiltakene, som er ment å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 25 nr. 3.

Kapittel II
Klassifisering

Artikkel 14
Klassifisering av farmakologisk virksomme stoffer

1. Kommisjonen skal klassifisere de farmakologisk virksomme stoffene etter en uttalelse fra kontoret om grenseverdien for rester i samsvar med artikkel 4, 9 eller 11, alt ettersom.

2. Klassifiseringen skal omfatte en liste over farmakologisk virksomme stoffer og de terapeutiske klassene de tilhører. I forbindelse med klassifiseringen skal det også for hvert av stoffene og eventuelt for bestemte næringsmidler eller arter, fastsettes enten

- a) en grenseverdi for rester,
- b) en foreløpig grenseverdi for rester,
- c) at det ikke er behov for å fastsette en grenseverdi for rester,
- d) et forbud mot å tilføre stoffet.

3. Det skal fastsettes en grenseverdi for rester når dette anses som nødvendig for å verne menneskers helse

- a) etter en uttalelse fra kontoret i samsvar med artikkel 4, 9 eller 11, alt ettersom, eller
- b) etter en beslutning i Codex Alimentarius-kommisjonen, uten innvendinger fra Fellesskapets delegasjon, til fordel for en grenseverdi for rester for et farmakologisk virksomt stoff beregnet på bruk i et veterinærpreparat, forutsatt at de vitenskapelige opplysningene som er hensyntatt, er blitt gjort tilgjengelige for Fellesskapets delegasjon for beslutningen i Codex Alimentarius-kommisjonen. I så fall er en ytterligere vurdering fra kontoret ikke påkrevd.

4. Det kan fastsettes en foreløpig grenseverdi for rester i tilfeller hvor de vitenskapelige opplysningene er ufullstendige, forutsatt at det ikke er grunn til å tro at rester av det berørte stoffet innenfor de foreslåtte grensene utgjør en fare for menneskers helse.

Den foreløpige grenseverdien for rester skal gjelde i et begrenset tidsrom på høyst fem år. Tidsrommet kan forlenges én gang med en periode på høyst to år, dersom det kan dokumenteres at forlengelsen vil gjøre det mulig å avslutte pågående vitenskapelige undersøkelser.

5. Det skal ikke fastsettes en grenseverdi for rester dersom det som følge av en uttalelse i samsvar med artikkel 4, 9 eller 11, alt ettersom, ikke er nødvendig for å verne menneskers helse.

6. Tilførsel av et stoff til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon skal være forbudt i henhold til en uttalelse i samsvar med artikkel 4, 9 eller 11, alt ettersom, i følgende tilfeller:

- a) når forekomsten av et farmakologisk virksomt stoff eller rester av stoffet i næringsmidler av animalsk opprinnelse kan utgjøre en fare for menneskers helse,
- b) når det ikke kan trekkes en endelig konklusjon med hensyn til virkningene på menneskers helse av rester av et stoff.

7. Dersom det anses som nødvendig for å verne menneskers helse, skal klassifiseringen omfatte vilkår og begrensninger for bruk av et farmakologisk virksomt stoff i veterinærpreparater som er underlagt en grenseverdi for rester, eller som det ikke er fastsatt en grenseverdi for rester for.

Artikkel 15

Framskyndet framgangsmåte for en uttalelse fra kontoret

1. I særlige tilfeller, når det er nødvendig å hastegodkjenne et veterinærpreparat eller et biocidprodukt av hensyn til vernet av folkehelsen eller dyrs helse og velferd, kan Kommisjonen, personer som har søkt om en uttalelse i henhold til artikkel 3, eller en medlemsstat, anmode kontoret om å utføre en framskyndet framgangsmåte for å vurdere grenseverdien for rester for et farmakologisk virksomt stoff som inngår i nevnte produkter.

2. Formen på og innholdet i søknaden omhandlet i nr. 1 i denne artikkel skal fastsettes av Kommisjonen i henhold til artikkel 13 nr. 1.

3. Med forbehold for fristene fastsatt i artikkel 8 nr. 2 og artikkel 9 nr. 2 skal kontoret sikre at komiteens uttalelse avgis senest 120 dager etter at søknaden er mottatt.

Artikkel 16

Tilførsel av stoffer til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon

1. Bare farmakologisk virksomme stoffer som er klassifisert i samsvar med artikkel 14 nr. 2 bokstav a), b) eller c), kan tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon i Fellesskapet, forutsatt at slik tilførsel skjer i samsvar med direktiv 2001/82/EF.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse i forbindelse med kliniske prøvinger som er godkjent av vedkommende myndigheter etter melding eller tillatelse i henhold til gjeldende lovgivning, og som ikke medfører at næringsmidler fra husdyr som inngår i slike prøvinger, inneholder rester som kan utgjøre en fare for menneskers helse.

Artikkel 17

Framgangsmåte

1. Med henblikk på klassifiseringen omhandlet i artikkel 14 skal Kommisjonen utarbeide et utkast til forordning senest 30 dager etter at den har mottatt en uttalelse fra kontoret i henhold til artikkel 4, 9 eller 11, alt ettersom. Kommisjonen skal også utarbeide et utkast til forordning senest 30 dager etter at den har mottatt beslutningen fra Codex Alimentarius-kommisjonen, uten innvendinger fra Fellesskapets delegasjon, til fordel for fastsettelsen av en grenseverdi for rester som omhandlet i artikkel 14 nr. 3.

Når en uttalelse fra kontoret er påkrevd og utkastet til forordning ikke stemmer overens med uttalelsen, skal Kommisjonen framlegge en detaljert forklaring på avviket.

2. Forordningen omhandlet i nr. 1 i denne artikkel skal vedtas av Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 25 nr. 2, og senest 30 dager etter avslutning av nevnte framgangsmåte.

3. Ved en framskyndet framgangsmåte som omhandlet i artikkel 15, skal Kommisjonen vedta forordningen omhandlet i nr. 1 i denne artikkel etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 25 nr. 2, og senest 15 dager etter avslutningen av nevnte framgangsmåte.

Avdeling III

Referanseverdier for tiltak

Artikkel 18

Fastsettelse og revurdering

Dersom det anses som nødvendig for å sikre kontrollen med næringsmidler av animalsk opprinnelse som innføres eller bringes i omsetning i samsvar med forordning (EF) nr. 882/2004, kan Kommisjonen fastsette referanseverdier for tiltak for rester av farmakologisk virksomme stoffer som ikke er underlagt klassifisering i samsvar med artikkel 14 nr. 2 bokstav a), b) eller c).

Referanseverdiene for tiltak skal revurderes jevnlig i lys av nye vitenskapelige opplysninger om næringsmiddeltrygghet, resultatet av undersøkelsene og analysene nevnt i artikkel 24 samt den tekniske utvikling.

Disse tiltakene, som er ment å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 26 nr. 3. Når det foreligger tvingende hastesaker kan Kommisjonen benytte framgangsmåten for behandling av hastesaker omhandlet i artikkel 26 nr. 4.

Artikkel 19

Metoder for å fastsette referanseverdier for tiltak

1. Referanseverdiene for tiltak som skal fastsettes i henhold til artikkel 18, skal bygge på innholdet av en analytt i en prøve, som kan påvises og bekreftes av offentlige kontrolllaboratorier som er utpekt i samsvar med forordning (EF) nr. 882/2004, ved hjelp av en analysemetode som er godkjent i henhold til Fellesskapets krav. Referanseverdien for tiltak bør fastsettes med hensyn til den laveste resten som kan mengdebestemmes med en analysemetode som er godkjent i samsvar med Fellesskapets krav. Kommisjonen skal underrettes om analysemetodenes ytelse av det relevante referanselaboratoriet i Fellesskapet.

2. Uten at det berører artikkel 29 nr. 1 annet ledd i forordning (EF) nr. 178/2002 skal Kommisjonen i relevante tilfeller framlegge en anmodning for EFSA om en risikovurdering av om referanseverdiene for tiltak er tilstrekkelige for å verne menneskers helse. EFSA skal i slike tilfeller sikre at uttalelsen avgis senest 210 dager etter at anmodningen er mottatt.

3. Prinsippene for risikovurdering skal anvendes for å sikre et høyt nivå for vern av helsen. Risikovurderingen skal bygge på metodologiske prinsipper samt på vitenskapelige metoder som skal vedtas av Kommisjonen i samråd med EFSA.

Disse tiltakene, som er ment å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 26 nr. 3.

Artikkel 20

Fellesskapets bidrag til støttetiltak i forbindelse med referanseverdiene for tiltak

Dersom Fellesskapet i forbindelse med anvendelsen av denne avdeling må finansiere tiltak til støtte for fastsettelsen og anvendelsen av referanseverdier for tiltak, skal artikkel 61 nr. 1 bokstav c) i forordning (EF) nr. 882/2004 få anvendelse.

Avdeling IV

Diverse bestemmelser

Artikkel 21

Analysemetoder

Kontoret skal rådspørre Fellesskapets referanselaboratorier, utpekt av Kommisjonen til laboratorieanalyser av rester i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004, om egnede analysemetoder for å påvise rester av farmakologisk virksomme stoffer som det er fastsatt grenseverdier for rester for i samsvar med artikkel 14 i denne forordning. Med henblikk på harmoniserte kontroller skal kontoret oppgi opplysninger om disse metodene til Fellesskapets referanselaboratorier og nasjonale referanselaboratorier som er utpekt i samsvar med forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikkel 22

Fri omsetning av næringsmidler

Medlemsstater kan ikke forby eller hindre innførsel eller omsetning av næringsmidler av animalsk opprinnelse av årsaker knyttet til grenseverdier for rester eller referanseverdier for tiltak når denne forordning og dens gjennomføringstiltak er overholdt.

Artikkel 23

Omsetning

Næringsmidler av animalsk opprinnelse som inneholder rester av et farmakologisk virksomt stoff

- a) som er klassifisert i samsvar med artikkel 14 nr. 2 bokstav a)–c) på et nivå som overstiger den grenseverdi for rester som er fastsatt i henhold til denne forordning, eller
- b) som ikke er klassifisert i samsvar med artikkel 14 nr. 2 bokstav a)–c), unntatt når det er fastsatt en referanseverdi for tiltak for stoffet i henhold til denne forordning, og nivået av rester ikke tilsvarende eller overskrider referanseverdien for tiltak,

skal anses for ikke å overholde Fellesskapets regelverk.

Kommisjonen skal vedta nærmere regler for den grenseverdi for rester som skal tas i betraktning i forbindelse med kontrollen av næringsmidler som kommer fra dyr som er blitt behandlet etter artikkel 11 i direktiv 2001/82/EF, etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 26 nr. 2 i denne forordning.

Artikkel 24

Tiltak ved bekreftet forekomst av et forbudt eller ikke tillatt stoff

1. Når resultatene av analyser ligger under referanseverdiene for tiltak, skal vedkommende myndighet gjennomføre de undersøkelser som angis i direktiv 96/23/EF for å fastslå om det har forekommet ulovlig tilførsel av et forbudt eller ikke tillatt farmakologisk virksomt stoff og, eventuelt, pålegge de relevante sanksjoner.

2. Når resultatene av undersøkelser eller analyser av produkter med samme opprinnelse viser et tilbakevendende mønster som tyder på et mulig problem, skal vedkommende myndighet føre et register over resultatene og underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, omhandlet i artikkel 26.

3. Når det er hensiktsmessig skal Kommisjonen framlegge forslag og, med hensyn til produkter med opprinnelse i tredjestater, gjøre vedkommende myndighet i den berørte staten eller de berørte statene oppmerksom på dette og anmode om en klargjøring når det gjelder den tilbakevendende forekomsten av rester.

4. Det skal vedtas nærmere regler for anvendelsen av denne artikkel. Disse tiltakene, som er ment å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 26 nr. 3.

Avdeling V Sluttbestemmelser

Artikkel 25

Den faste komité for veterinærpreparater

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for veterinærpreparater.
2. Når det vises til dette nummer får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 26

Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen.
2. Når det vises til dette nummer får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1, 2, 4 og 6 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 27

Klassifisering av farmakologisk virksomme stoffer i henhold til forordning (EØF) nr. 2377/90

1. Senest 4. september 2009 skal Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 25 nr. 2 vedta en forordning som omfatter de farmakologisk virksomme stoffene og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester, som fastsatt i vedlegg I–IV til forordning (EØF) nr. 2377/90 uten endringer.
2. For hvert stoff som omhandles i nr. 1 og som det er fastsatt en grenseverdi for rester for i henhold til forordning (EØF) nr. 2377/90, kan Kommisjonen eller en medlemsstat dessuten anmode kontoret om en uttalelse om ekstrapolering til andre dyrearter eller vev i samsvar med artikkel 5.

Artikkel 17 får anvendelse.

Artikkel 28

Rapportering

1. Kommisjonen skal senest 6. juli 2014 oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet.
2. Rapporten skal særlig gjennomgå de erfaringer som er gjort ved anvendelsen av denne forordning, herunder erfaringer med stoffer som er klassifisert i henhold til denne forordning og som har flere bruksområder.
3. Rapporten skal eventuelt ledsages av relevante forslag.

Artikkel 29

Oppheving

Forordning (EØF) nr. 2377/90 oppheves.

Vedlegg I–IV til den opphevede forordningen skal fortsatt ha anvendelse inntil forordningen omhandlet i artikkel 27 nr. 1 i denne forordning trer i kraft, og vedlegg V til den opphevede forordningen skal fortsatt ha anvendelse inntil tiltakene omhandlet i artikkel 13 nr. 1 i denne forordning trer i kraft.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning eller, eventuelt, som henvisninger til forordningen omhandlet i artikkel 27 nr. 1 i denne forordning.

Artikkel 30
Endring av direktiv 2001/82/EF

I direktiv 2001/82/EF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 10 nr. 3 skal lyde:
 - «3. Som unntak fra artikkel 11 skal Kommisjonen opprette en liste over stoffer
 - som er viktige for behandlingen av dyr i hestefamilien, eller
 - som medfører ytterligere kliniske fordeler sammenlignet med andre behandlingsalternativer for dyr i hestefamilien,
 - og for hvilke tilbakeholdingstiden ikke skal være kortere enn seks måneder i henhold til de kontrollordninger som er fastsatt i vedtak 93/623/EØF og 2000/68/EØF.

Disse tiltakene, som er ment å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 89 nr. 2a.»
2. Artikkel 11 nr. 2 tredje ledd skal lyde:

«Kommisjonen kan endre tilbakeholdingstidene eller innføre andre tilbakeholdingstider. Kommisjonen kan i den forbindelse skille mellom næringsmidler, arter, tilførselsveier og vedleggene til forordning (EØF) nr. 2377/90. Disse tiltakene, som er ment å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 89 nr. 2a.»

Artikkel 31
Endring av forordning (EF) nr. 726/2004

Artikkel 57 nr. 1 bokstav g) i forordning (EF) nr. 726/2004 skal lyde:

- «g) å gi råd om grenseverdier for rester av veterinærpreparater og biocidprodukter som brukes i husdyrhold, som kan tillates i næringsmidler av animalsk opprinnelse i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 470/2009 av 6. mai 2009 om framgangsmåter i Fellesskapet for å fastsette grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer i næringsmidler av animalsk opprinnelse.»¹⁸

18 EUT L 152 av 16.6.2009, s. 11.

Artikkel 32
Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 6. mai 2009.

For Europaparlamentet

President

H.-G. PÖTTERING

For Rådet

Formann

J. KOHOUT

Konsolidert forordning (EU) nr. 37/2012

Kommisjonsforordning (EU) nr. 37/2010
av 22. desember 2009

om farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 470/2009 av 6. mai om framgangsmåter i Fellesskapet for å fastsette grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer i næringsmidler av animalsk opprinnelse, som opphever rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 og endrer europaparlaments- og rådsdirektiv nr. 2011/82/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004,¹ særlig artikkel 27 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å verne menneskers helse ble farmakologisk virksomme stoffer, på grunnlag av den vitenskapelige vurderingen av disse stoffenes sikkerhet, klassifisert i fire vedlegg til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.² Vedlegg I inneholdt stoffer som det ble fastsatt en grenseverdi for rester for, vedlegg II inneholdt stoffer som det ikke var nødvendig å fastsette en grenseverdi for rester for, vedlegg III inneholdt stoffer som det ble fastsatt en midlertidig grenseverdi for rester for, og vedlegg IV inneholdt stoffer som det ikke kunne fastsettes en grenseverdi for rester for, fordi restene av disse stoffene, uansett mengde, utgjør en fare for menneskers helse.

- 2) Av forenklingshensyn er det nødvendig å oppføre disse farmakologisk virksomme stoffene og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester i en en kommisjonsforordning. Ettersom denne klassifiseringen følger klassifiseringssystemet i forordning (EF) nr. 470/2009, bør det også tas høyde for klassifiseringen når det gjelder muligheten for å gi disse farmakologisk virksomme stoffene til dyr som brukes til produksjon av næringsmidler.
 - 3) Eksisterende opplysninger om den terapeutiske klassifiseringen av farmakologisk virksomme stoffer som finnes i vedleggene til forordning (EØF) nr. 2377/90, bør oppføres i en kolonne over terapeutisk klassifisering av stoffer.
 - 4) Av hensyn til brukervennligheten bør alle farmakologisk virksomme stoffer oppføres i et vedlegg i alfabetisk rekkefølge. Av klarhetshensyn bør det utarbeides to forskjellige tabeller: én for tillatte stoffer, oppført i vedlegg I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90, og én for forbudte stoffer, oppført i vedlegg IV til denne forordning.
 - 5) Midlertidige grenseverdier for rester av farmakologisk virksomme stoffer, som er fastsatt i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 og som gyldighetstiden er opphørt for, bør ikke tas med i denne forordning.
 - 6) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for veterinærpreparater –
- 1 EUT L 152 av 16.6.2009, s. 11.
2 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 1.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Farmakologisk virksomme stoffer og deres klassifisering med hensyn til grenseverdier for rester er oppført i vedlegget.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 22. desember 2009.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg

Tabell 1 – Forbudte stoffer

<i>Farmakologisk virksomme stoffer</i>	<i>MRL</i>
Aristolochia spp. og formuleringer av disse	MRL kan ikke fastsettes
Dapson	MRL kan ikke fastsettes
Dimetridazol	MRL kan ikke fastsettes
Kloramfenikol	MRL kan ikke fastsettes
Kloroform	MRL kan ikke fastsettes
Klorpromazin	MRL kan ikke fastsettes
Kolkicin	MRL kan ikke fastsettes
Metronidazol	MRL kan ikke fastsettes
Nitrofuraner (herunder furazolidon)	MRL kan ikke fastsettes
Ronidazol	MRL kan ikke fastsettes

Tabell 2 – Tillatte stoffer

<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>Gjeldende i EØS pr. april 2012</i> <i>EU-regelverk</i>
1-Metyl-2-pyrrolidinon	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
2-Aminoetanol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
2-Aminoetanol-glucuronat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
2-Aminoetyl-dihydrogenfosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
2-Pyrrolidon	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	I parenterale doser på opp til 40 mg/kg legemsvekt	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
3,5-Diiod-L-tyrosin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
8-Hydrokso-quinolin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal behandling på nyfødte dyr	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Abamectin	Avermectin B1a	Storfe	10 µg/kg 20 µg/kg	Fett Lever	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/midler mot endo- og ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Sau	20 µg/kg 50 µg/kg 25 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum		
Absintium-ekstrakt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Acetylcystein	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Acetylmethionin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Acetylsalicylsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Acetylsalicylsyre DL-lysin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Adenosin og dets 5'-mono-, 5'-di- og 5' trifosfater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Adonis vernalis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aesculus hippocastanum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tidel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Agnus castus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.		
Ailantus altissima	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Alanin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Albendazol	Summen av albendazol-sulfoksid, albendazol-sulfon og albendazol-2-aminosulfon, uttrykt som albendazol	Alle drøvtyggere	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Albendazoloksid	Summen av albendazol-oksidi, albendazol-sulfon og albendazol-2-aminosulfon, uttrykt som albendazol	Storfe, sau	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Alfacalcidol	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til kalvende kuer	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Alfaprostol	Ikke relevant	Storfe, svin, kaniner, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Allantoin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Allium cepa	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aloe vera-gel og helbladekstrakt av aloe vera	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Aloer, Barbados aloe og sydafrikansk aloe, standardiserte tørrestrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Alfacypermetrin	Cypermethrin (summen av isomerer)	Storfe, sau	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For MRL for melk skal øvrige bestemmelser i Kommisjons- direktiv 98/82/EF overholdes	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Altrenogest	Altrenogest	Svin	1 µg/kg 0,4 µg/kg	Hud og fett Lever	Kun til zooteknisk bruk og i overensstemmelse med direktiv 96/22/EF	Stoffer med virkning på reproduksjons- systemet	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Dyr av hestefamilien	1 µg/kg 0,9 µg/kg	Fett Lever			
Aluminium- distearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aluminium- hydroksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aluminium- hydroksidacetat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aluminium monostearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aluminiumfosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Aluminiums- alicylat, basisk	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk. Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk		Forordning (EU) nr. 37/2010
Aluminium- tristearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Amitraz	Summen av amitraz og alle metabolitter som inneholder 2,4-DMA- fraksjonen, uttrykt som amitraz	Storfe	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg	Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Sau	400 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg	Fett Lever Nyre Melk			
		Geit	200 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg	Fett Lever Nyre Melk			
		Svin	400 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Hud og fett Lever Nyre			
		Bier	200 µg/kg	Honning			
Ammonium- klorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Ammonium-laurylsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ammonium-sulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Amoksicillin	Amoksicillin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	50 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			50 µg/kg	Fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			50 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»		
			50 µg/kg	Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum		
			4 µg/kg	Melk			
Ampicillin	Ampicillin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	50 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			50 µg/kg	Fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			50 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»		
			50 µg/kg	Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum		
			4 µg/kg	Melk			
Amprolium	Ikke relevant	Fjørfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Angelicae radiks aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Anisi aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Anisi stellati fructus, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Apocynum cannabinum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel. Kun til oral bruk.		
Apramycin	Apramycin	Storfe	1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 10 000 µg/kg 20 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Sau, svin, høns, kaniner	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk. Skal ikke brukes til dyr som produserer melk eller egg til humant konsum.		
Aqua levisci	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Arginin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Arnica montana (Arnicae flos og Arnicaeplanta tota)	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Arnicae radiks	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tidel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Artemisia abrotanum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Asparagin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	MRL ikke påkrevet	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Asparaginsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	MRL ikke påkrevet	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Atropa belladonna	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel		
Atropin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Avilamycin	Diklor-isoever-ninsyre	Svin, fjørfe, kaniner	50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin og fjørfe refererer denne MRL til «hud og fett i naturlig forhold». Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum.	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Azaglynavarelin	Ikke relevant	Laksefisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til fisk der rogn brukes til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Azametifos	Ikke relevant	Laksefisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Azaperon	Summen av azaperon og azaperol	Svin	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Midler som påvirker nervesystemet/ midler som påvirker sentralnervesystemet	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bacitracin	Summen av bacitracin A, bacitracin B og bacitracin C	Storfe Kaniner	100 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Melk Muskel Fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Kun krav om MRL for melk	Ikke relevant	Kun til intramammær bruk på lakterende kuer		
Balsamum peruvianum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Baquiloprim	Baquiloprim	Storfe	10 µg/kg 300 µg/kg 150 µg/kg 30 µg/kg	Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ kjemo-terapeutika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Svin	40 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Hud og fett Lever Nyre			
Bariumselenat	Ikke relevant	Storfe, sau	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Beclometason dipropionat	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til inhalasjon	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bellis perennis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Benzalkonium-klorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpestoff i konsentrasjoner på opp til 0,05 %	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Benzocain	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon Laksefisk	Ikke krav om MRL Ikke krav om MRL	Ikke relevant Ikke relevant	Kun til bruk som lokalbedøvelse Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010 Forordning (EU) nr. 37/2010
Benzylalkohol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpestoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Benzylbenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Benzylpenicillin	Benzylpenicillin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	50 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			50 µg/kg	Fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			50 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»		
			50 µg/kg	Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til human konsum		
			4 µg/kg	Melk			
Benzyl-p-hydroksybenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Betain	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Betainglukuronat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Betametason	Betametason	Storfe, svin	0,75 µg/kg 2,0 µg/kg 0,75 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Ingen angivelse	Kortikoider/ glukokortikoider	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe	0,3 µg/kg	Melk			
Biotin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bismutsubkarbonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bismutsubgallat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bismutsubnitrat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon Storfe	Ikke krav om MRL Ikke krav om MRL	Ikke relevant Ikke relevant	Kun til oral bruk Kun til intramammær bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bismutsubsalicylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bitaminsulfonater, ammonium- og natriumsalter	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Boldo folium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Borsyre og borater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målhev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Brintoverilte	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bromheksin	Ikke relevant	Storfe, svin, fjørfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk eller egg til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bromid, kaliumsalt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bromid, natriumsalt	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Bronopol	Ikke relevant	Fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Brotizolam	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til terapeutisk bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Buserelin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Butavosfan	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Butorfanoltartrat	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Butyl 4- hydroksybenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Butylskopol- aminbromid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Calendula officinalis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tidedel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Calendulae flos	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Camfora	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Capsici fructus acer	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cardiospermum halicacabum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målhev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.		
Carlinae radiks	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Carnitin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Carvi aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Caryofylli aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cefacetril	Cefacetril	Storfe	125 µg/kg	Melk	Kun til intramammær bruk	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Krav om MRL kun for melk	Ikke relevant			Forordning (EU) nr. 37/2010
Cefaleksin	Cefaleksin	Storfe	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 1 000 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cefalonium	Cefalonium	Storfe	20 µg/kg	Melk	Kun til intramammær bruk og øyebehandling	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Krav om MRL kun for melk	Ikke relevant			
Cefapirin	Summen av cefapirinog desacetyl- cefapirin	Storfe	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 60 µg/kg	Muskel Fett Nyre Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cefazolin	Cefazolin	Storfe, sau, geit	50 µg/kg	Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe, sau, geit	Krav om MRL kun for melk	Ikke relevant	Til intramammær bruk, unntatt hvis juret evt. brukes til konsum	Forordning (EU) nr. 37/2010	
Cefoperazon	Cefoperazon	Storfe	50 µg/kg	Melk	Kun til intramammær bruk i lakterende kuer	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Krav om MRL kun for melk	Ikke relevant			
Cefquinom	Cefquinom	Storfe, svin, dyr av hestefamilien	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe	20 µg/kg	Melk			
Ceftiofur	Summen av alle restkonsen- trasjoner med betalactam- struktur uttrykt som desfuroyl- ceftiofur	Alle pattedyrarter- bestemt til fødevare- produksjon	1 000 µg/kg 2 000 µg/kg 2 000 µg/kg 6 000 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Centellae asiaticae- ekstractum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Cetostearyl- alkohol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cetrimid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Chrysantemi cinerarii folii flos	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cimicifugae racemosaer- hizoma	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cinchonae korteks, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cinnamomi cassiaeaeeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cinnamomi cassiaeacorteks, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cinnamomi ceylanicaeter- oleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cinnamomi ceylanicicorteks, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Citri aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Citronellae aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Citrullin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cocoalkyldimetyl- betainer	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Condurango corteks, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Convallaria majalis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Coriandri aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Coumavos	Coumavos	Bier	100 µg/kg	Honning	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Crataegus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cupressi aetroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cyflutrin	Cyflutrin (summen av isomerer)	Storfe, geit	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre melk	For melk skal øvrige bestemmelser i Rådsdirektiv 94/29/EF overholdes	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cyhalotrin	Cyhalotrin (summen av isomerer)	Storfe	500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Fett Nyre melk	For melk skal øvrige bestemmelser i Rådsdirektiv 94/29/EF overholdes	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cypermetrin	Cypermetrin (summen av isomerer)	Alle drøvtyggere	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre melk	For melk skal øvrige bestemmelser i Kommisjonsdirektiv 98/82/EF overholdes	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Laksefisk	50 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
Cyromazin	Cyromazin	Sau	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cystein	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Cytidin og dets 5'-mono-, 5'-di- og 5'-trifosfater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Danofloksasin	Danofloksasin	Storfe, sau, geit, fjørfe	200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold». For fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold».	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre			
		Storfe, sau, geit	30 µg/kg	Melk			

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Decoquinat	Ikke relevant	Storfe, sau	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk. Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Deltametrin	Deltametrin	Alle drøvtyggere Fisk	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 20 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk Muskel og skinn i naturlig forhold	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dembreksin	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Denaverin hydroklorid	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Deslorelinacetat	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Detomidin	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til terapeutisk bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Deksametason	Deksametason	Storfe, geit, svin, dyr av hestefamilien Storfe, geit	0,75 µg/kg 2 µg/kg 0,75 µg/kg 0,3 µg/kg	Muskel Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Kortikoider/ gluko- kortikoider	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dekspantotenol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Derquantel	Derquantel	Sau	2 µg/kg 40 µg/kg 20 µg/kg 5 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 890/2010
Diazinon	Diazinon	Storfe, sau, geit, svin Storfe, sau, geit	20 µg/kg 700 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Diklazuril	Ikke relevant	Alle drøvtyggere, svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Diklofenac	Diklofenac	Storfe Svin	5 µg/kg 1 µg/kg 5 µg/kg 10 µg/kg 0,1 µg/kg 5 µg/kg 1 µg/kg 5 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk Muskel Hud og fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Anti- inflammatoriske legemidler/ikke- steroid anti- inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dikloksacillin	Dikloksacillin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold» Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til human konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Disykulanil	Summen av disykulanil og 2, 4, 6- triaminopyrimid in-5-karbonitril	Sau	200 µg/kg 150 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dietylenglykol monoetyleter	Ikke relevant	Alle drøvtyggere, svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dietylfaltat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dietylsebaca	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Difloksacin	Difloksacin	Storfe, sau og geit	400 µg/kg 100 µg/kg 1 400 µg/kg 800 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. Skal ikke brukes til dyr som produserer egg eller melk til humant konsum.	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Svin	400 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 800 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre			
		Fjørfe	300 µg/kg 400 µg/kg 1 900 µg/kg 600 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre			
		Alle andre arter som brukes til matproduksjon	300 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 600 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre			
Diflubenzuron	Diflubenzuron	Laksefisk	1 000 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dihydrostreptomycin	Dihydrostreptomycin	Alle drøvtyggere, svin, kaniner	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dikobberoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dimangantrioksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dimetikon	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dimetylacetamid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dimetylfaltat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dimetylsulfoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dinoprost	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Dinoproston	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Dinoprosttro- metamin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Diprofyllin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Doramektin	Doramektin	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	40 µg/kg 150 µg/kg 100 µg/kg 60 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antiparasittære legemidler/- midler mot endo- og ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Doksapram	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Doksysisylin	Doksysisylin	Storfe	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Svin, fjørfe	100 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum		
Echinacea	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne. Kun til lokal bruk Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tidel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Echinacea purpurea	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Enamektin	Enamektin B1a	Fisk	100 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot endo- og ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Enilconazol	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Enrofloxasin	Summen av enrofloxacin og ciprofloxacin	Storfe, sau, geit	100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold». Skal ikke brukes til dyr som produserer	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
		Svin, kaniner	100 µg/kg	Muskel	egg til human konsum.		
			100 µg/kg	Fett			
			200 µg/kg	Lever			
			300 µg/kg	Nyre			
		Fjørfe	100 µg/kg	Muskel			
			100 µg/kg	Hud og Fett			
			200 µg/kg	Lever			
			300 µg/kg	Nyre			
		Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg	Muskel			
			100 µg/kg	Fett			
			200 µg/kg	Lever			
			200 µg/kg	Nyre			
Epinefrin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Eplesyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Eprinomectin	Eprinomectin B1a	Storfe	50 µg/kg 250 µg/kg 1 500 µg/kg 300 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot endo- og ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ergometrinmaleat	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Brukes kun til fødende dyr	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Erytromycin	Erytromycin A	Alle dyr som brukes til matproduksjon	200 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			200 µg/kg	Fett			
200 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	200 µg/kg 40 µg/kg 150 µg/kg	Nyre Melk Egg			
Estradiol-17β	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til terapeutisk eller zooteknisk bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etamifyllin- kamsylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etamsylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etanol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etylendiamin tetra-eddikesyre og dens salter	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etyllaktat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etyloleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Etiprostion trometamin	Ikke relevant	Storfe, svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Eucalypti aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Eucalyptol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Eucalyptus globulus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Eufrasia officinalis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Febantel	Summen av ekstraherbare rester som kan oksideres til oksfendazol-sulfon	Alle drøvtyggere, svin, dyr av hestefamilien	50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fenbendazol	Summen av ekstraherbare rester, som kan oksideres til oksfendazol-sulfon	Alle drøvtyggere, svin, dyr av hestefamilien	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Melk Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fenoksymetylpenicillin	Fenoksymetylpenicillin	Svin Fjørfe	25 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 26 µg/kg	Muskel Lever Nyre Muskel Hud og fett Lever Nyre Egg	Ingen angivelse Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fenol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fenpipramid hydroklorid	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fenvalerat	Fenvalerat (summen av RR-, SS-, RS- og SR-isomerer)	Storfe	25 µg/kg 250 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 40 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fenylalanin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fertirelinacetat	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Firocoksib	Firocoksib	Dyr av hestefamilien	10 µg/kg 15 µg/kg 60 µg/kg	Muskel Fett Lever	Ingen angivelse	Anti-inflammatoriske legemidler/ikke	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
Farmakologisk virksomt stoff	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser	Terapeutisk klassifisering	EU-regelverk
			10 µg/kg	Nyre		-steroider anti-inflammatoriske legemidler	
Florfenikol	Summen av florfenikol og metabolitter, målt som florfenikolamin	Storfe, sau, geit	200 µg/kg	Muskel	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk eller egg til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			3 000 µg/kg	Lever			
			300 µg/kg	Nyre			
		Svin	300 µg/kg	Muskel			
			500 µg/kg	Hud og fett			
			2 000 µg/kg	Lever			
		Fjørfe	500 µg/kg	Nyre			
			100 µg/kg	Muskel			
			200 µg/kg	Fett			
		Fisk	2 500 µg/kg	Lever			
			750 µg/kg	Nyre			
			1 000 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
		Alle andre arter som brukes til matproduksjon	100 µg/kg	Muskel			
			200 µg/kg	Fett			
			2 000 µg/kg	Lever			
			300 µg/kg	Nyre			
Floroglucinol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Foksim	Foksim	Sau	50 µg/kg	Muskel	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
			400 µg/kg	Fett			
			50 µg/kg	Nyre			
		Svin	20 µg/kg	Muskel			
			700 µg/kg	Hud og fett			
			20 µg/kg	Lever			
		Høns	20 µg/kg	Nyre			
			25 µg/kg	Muskel			
			550 µg/kg	Hud og fett			
			50 µg/kg	Lever			
Fluazuron	Fluazuron	Storfe	30 µg/kg	Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
			60 µg/kg	Egg			
			200 µg/kg	Muskel			
			7 000 µg/kg	Fett			
			500 µg/kg	Lever			
Flubendazol	Summen av flubendazol og (2-amino 1H-benzimidazol-5-yl) (4-fluorofenyl)metanon	Fjørfe, svin	500 µg/kg	Nyre	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
			50 µg/kg	Muskel			
			400 µg/kg	Hud og fett			
			300 µg/kg	Lever			
Flugestonacetat	Flugestonacetat	Sau, geit	50 µg/kg	Nyre	Til intravaginal bruk og kun til zootekniske formål	Stoffer med virkning på reproduksjonssystemet	Forordning (EU) nr. 37/2010
			0,5 µg/kg	Muskel			
			0,5 µg/kg	Fett			
			0,5 µg/kg	Lever			
			1 µg/kg	Nyre			
Flumequin	Flumequin	Storfe, sau, geit, svin	1 µg/kg	Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold».	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			200 µg/kg	Muskel			
			300 µg/kg	Fett			
			500 µg/kg	Lever			
			1 500 µg/kg	Nyre			
		Storfe, sau, geit, Fjørfe	50 µg/kg	Melk	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum.		
			400 µg/kg	Muskel			
			250 µg/kg	Hud og fett			
			800 µg/kg	Lever			
			1 000 µg/kg	Nyre			
		Fisk	600 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
			600 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
			600 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
			600 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
			600 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
		Alle andre arter som brukes til matproduksjon	200 µg/kg	Muskel			
250 µg/kg	Fett						
500 µg/kg	Lever						
1 000 µg/kg	Nyre						

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Flumetrin	Flumetrin (summen av trans-Z-isomerer)	Storfe	10 µg/kg 150 µg/kg 20 µg/kg 10 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Sau	10 µg/kg 150 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fett Lever	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum		
	Ikke relevant	Bier	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse		
Fluniksin	Fluniksin	Storfe	20 µg/kg 30 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Anti-inflammatoriske legemidler/ikke-steroid anti-inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Svin	50 µg/kg 10 µg/kg 200 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre			
		Dyr av hestefamilien	10 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre			
	5-Hydroksyfluniksin	Storfe	40 µg/kg	Melk			
Foeniculi aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Folsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Folikkelstimulerende hormon (naturlig FSH fra alle arter samt syntetiske fremstillinger)	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Formaldehyd	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Frangulae corteks, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Furosemid	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fytolacca americana	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Fytomenadion	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Alle drøvtyggere	10 µg/kg	Melk			
Gamitromycin	Gamitromycin	Storfe	20 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Gentamisin	Summen av gentamisin C1, gentamisin C1a, gentamisin C2 og gentamisin C2a	Storfe, svin	50 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 750 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe	100 µg/kg	Melk			
Gentianae radiks, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ginkgo biloba	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ginseng	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ginseng, standardiserte ekstrakter og preparater av disse	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Glutamin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Glutaminsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Glutaraldehyd	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Glyserol formal	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Glysin		Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Gonadotropin- frigjørende hormoner	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Guanosin og dets 5'-mono-, 5'-di-og 5'-trifosfater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Guaiaikol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Halofuginon	Halofuginon	Storfe	10 µg/kg 25 µg/kg 30 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum	Antiparasittære legemidler/- midler mot protozoer	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Hamamelis virginiana	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tidedel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk		Forordning (EU) nr. 37/2010
Harpagofytum procumbens		Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.		Forordning (EU) nr. 37/2010
Harunga madagascariensis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Heparin og dets salter	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Heptaminol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hesperidin	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hesperidin- metylchalkon	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Heksetidin	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hippocastani semen	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Histidin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Human chorion- gonadotropin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Humant chorion- gonadotropin (naturlig HCG og syntetisk fremstilte analoger)	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Humant menopausalt gonadotropin	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målhev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Humussyrer og deres natriumsalter	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hyaluronsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hydroklortiazid	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hydrokortison	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hydroksyetyl-salisylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hyperici oleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Hypericum perforatum		Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Imidocarb	Imidocarb	Storfe	300 µg/kg 50 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot protozoer	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Sau	50 µg/kg 300 µg/kg 50 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg	Melk Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum		
Inosin og dets 5'-mono-, 5'-di- og 5'-trifosfater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Inositol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Isobutan	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Isoeugenol	Isoeugenol	Fisk	6 000 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold	Ikke relevant	Midler som påvirker nervesystemet/ midler som påvirker sentralnervesystemet	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 363/2011
Isofluran	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Anvendes kun til bedøvelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Isoleucin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Isopropanol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Isokssuprin	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til terapeutisk bruk i overensstemmelse med Rådsdirektiv 96/22/EØF	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Ivermektin	22, 23-Dihydro- avermektin B1a	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg	Fett	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antiparasittære legemidler/- midler mot endo- og ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
			100 µg/kg	Lever	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum		
			30 µg/kg	Nyre			
Jecoris oleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jernammonium- sitratt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jerndekstran	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jerndiklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jernfumarat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jernglukohep- tonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jernsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Jod og uorganiske jodholdige forbindelser inkludert: – natrium- og kaliumjodid – natrium og kaliumjodat – iodoformer inkludert polyvinylp- yrrolidon-jod	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Juniperi fructus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalium-DL- aspartat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kaliumglukuronat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalium- glyserofosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kaliumnitrat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kaliumselenat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumacetat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumaspartat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumbenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målhev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Kalsiumboro- glukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumcarbonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumcitrat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumfosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumgluko- heptonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumglukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumglukono- glukoheptonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	MRL ikke påkrevet	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumglukono- laktat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumglutamat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsium- glycerofosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsium- hydroksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsium- hypofosfit	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiummalat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsium- pantotenat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsium- polyfosfater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumpropionat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumsilikat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumstearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kalsiumsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kamfer	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til utvortes bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kanamycin	Kanamycin A	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	100 µg/kg	Muskel	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold».	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
			100 µg/kg	Fett	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum		
			600 µg/kg 2 500 µg/kg 150 µg/kg	Lever Nyre Melk			
Karazolol	Karazolol	Storfe	5 µg/kg 5 µg/kg 15 µg/kg 15 µg/kg 1 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Midler som påvirker nervesystemet/ midler som påvirker det autonome nervesystem	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Svin	5 µg/kg 5 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre			
Karbasalat kalsium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk eller egg til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Karbetocin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kardemomme- ekstrakt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Karprofen	Summen av karprofen og karprofen- glukuronid- konjugat	Storfe, dyr av hestefamilien	500 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Anti- inflammatoriske legemidler/ikke- steroider anti- inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL for melk	Ikke relevant			Forordning (EU) nr. 37/2010
Ketamin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ketanserin tartrat	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ketoprofen	Ikke relevant	Storfe, svin, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klazuril	Ikke relevant	Duer	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klavulansyre	Klavulansyre	Storfe, svin	100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klenbuterol- hydroklorid	Klenbuterol	Storfe, dyr av hestefamilien	0,1 µg/kg 0,5 µg/kg 0,5 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Ingen angivelse	Midler som påvirker nervesystemet/ midler som påvirker det autonome nervesystem	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe	0,05 µg/kg	Melk			
Kloksacillin	Kloksacillin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	300 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			300 µg/kg	Fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			300 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i		

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
			300 µg/kg	Nyre	naturlig forhold» Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum		
			30 µg/kg	Melk			
Kloprostenol	Ikke relevant	Storfe, svin, geit, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klorfenamin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klorkresol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klorheksidin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klormadinon	Klormadinon	Storfe	4 µg/kg 2 µg/kg 2,5 µg/kg	Fett Lever Melk	Kun til zootekniskbruk	Stoffer med virkning på reproduksjons- systemet	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klorsulon	Klorsulon	Storfe	35 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klortetrasyklin	Summen av morstoffet og dets 4-epimer	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre Melk Egg	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for lever og nyre gjelder ikke for fisk.	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Klosantel	Klosantel	Storfe	1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 1 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Sau	1 500 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 5 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre			
Kobberklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kobberglukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kobberheptanoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kobbermetionat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kobberoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kobbersulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Koboltkarbonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Koboltidklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Koboltglukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Koboltoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Koboltsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Koboltrioksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Koffein	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kolin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kolistin	Kolistin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	150 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			150 µg/kg	Fett			
			150 µg/kg	Lever			
			200 µg/kg 50 µg/kg 300 µg/kg	Nyre Melk Egg			
Kortikotropin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Kymotrypsin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lachnantes tinctoria	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lanolin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lanolinalkohol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lasalocid	Lasalocid A	Fjørfe	20 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre Egg	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lauri folii aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lauri fructus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lavandulae aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lecirelin	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien, kaniner	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lectin utvunnet av røde havebønner (faseolus vulgaris)	Ikke relevant	Svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Lespedeza capitata	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Leucin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Levamisol	Levamisol	Storfe, sau, svin, fjørfe	10 µg/kg 10 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold» Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til human konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Levometadon	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Levotyrosin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lidokain	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal-regionalbedøvelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lincomycin	Lincomycin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 150 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk Egg	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lineære alkylbensulfon-syrer med alkylkjedelengder mellom C9 og C13, som inneholder mindre enn 2,5 % med alkylkjede lenger enn C13	Ikke relevant	Storfe, sau	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
L-vinsyre og alle mono- og dievkivalentsalter av natrium, kalium og kalsium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpestoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Lysin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumacetat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumaluminiumsilikat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium-aspartat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målhev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Magnesium- karbonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium- glukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium- glutamat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium- glyserofosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium- hydroksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium- hypofosfit	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumorotat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumfosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumstearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesium- trisilikat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Magnesiumsitratt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Majoranae herba	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Manganglukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mangan- glyserofosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mangankarbonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Manganklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Manganoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Manganpidolat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mangan- ribonukleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mangansulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Mannitol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Marbofloksacin	Marbofloksacin	Storfe, svin	150 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 75 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe					
Matricaria recutita og preparater fra denne	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Matricariae flos	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mebendazol	Summen av mebendazol, metyl (5-(1- hydroksy, 1- fenyl)metyl-1H- benzimidazol-2- yl)carbammat og(2-amino-1H- benzimidazol-5- yl)fenylm- etanon, uttrykt i mebendazol- ekvivalenter	Sau, geit, dyr av hestefamilien	60 µg/kg 60 µg/kg 400 µg/kg 60 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mecillinam	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intrauterinbruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Medicago sativa extractum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Medroksypro- gesteronacetat	Ikke relevant	Sau	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til intravaginal bruk og kun til zootekniske formål	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Melatonin	Ikke relevant	Sau, geit	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Melissae aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Melissae folium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Melkesyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Meloksikam	Meloksikam	Storfe, geit, svin, kaniner, dyr av hestefamilien	20 µg/kg 65 µg/kg 65 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Ingen angivelse	Anti- inflammatoriske legemidler/ikke- steroid anti- inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe, geit	15 µg/kg	Melk			
Menadion	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Menbuton	Ikke relevant	Storfe, sau, geit, svin, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mentae arvensis aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mentae piperitae aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Mentol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mepivacain	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intraartikulærog epidural bruk som lokalbedøvelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mercaptamin hydroklorid	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Metamizol	4-Metylaminoantipyrin	Storfe, svin, dyr av hestefamilien	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Anti-inflammatoriske legemidler/ikke-steroid anti-inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
Metionin	Ikke relevant	Storfe Alle dyr som brukes til matproduksjon	50 µg/kg Ikke krav om MRL	Melk Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Metylbenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Metylnikotinat	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Metylprednisolon	Metylprednisolon	Storfe	10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 2 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	 Den midlertidige MRL for melk gjelder inntil 1. juli 2011	Kortikoider/ gluko- kortikoider	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 761/2010
Metylsalisylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Millefoli herba	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Mineralske hydrokarboner, lav til høy viskositet inklusiv mikrokrySTALLINSKE vokser, ca. C10–C60, alifatiske, forgrenede alifatiske og alisykliske forbindelser	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Eksklusiv aromatiske og umettede forbindelser	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Moksidektin	Moksidektin	Storfe, sau, dyr av hestefamilien	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot endo- og ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe, sau	40 µg/kg	Melk			
Monensin	Monensin A	Storfe	2 µg/kg 10 µg/kg 30 µg/kg 2 µg/kg 2 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Monepantel	Monepantel-sulfon	Sau, geit	700 µg/kg 7 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Muskel Fett Lever	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human	Antiparasittære legemidler/-midler mot	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
			2 000 µg/kg	Nyre	konsum. Den midlertidige MRL for geit utløper 1. januar 2012	endoparasitter	ved forordning (EU) nr. 362/2011
Monotiglycerol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Montanid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Morantel	Summen av reststoffer som kan hydrolyseres til N-metyl-1,3-propandiamin og uttrykkes som morantel-ekvivalenter	Alle drøvtyggere	100 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 200 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Myglyol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Myresyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Myristicae aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk på nyfødte dyr	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Navcillin	Navcillin	Alle drøvtyggere	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Kun til intramammær bruk	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natamycin	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-2-metyl-2-fenoksypropanoat	Ikke relevant	Storfe, svin, geit, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumacetyl-salicylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg eller melk til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-benzyl 4-hydroksybenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-borformiat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-butyl 4-hydroksybenzoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-cetostearylsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-diklorisocyanurat	Ikke relevant	Storfe, sau, geit	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumdioktyl sulfosuksinat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-formaldehyd sulfoksylat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-glyserofosfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-hypofosfitt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Natriumklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumklorit	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-kromoglikat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-laurylsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumnitritt	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumpropionat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natrium-pyrosulfitt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumsalisylat	Ikke relevant	Storfe, svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til oral bruk. Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 914/2010
		Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk Kalkuner	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk		
	Salisylsyre		400 µg/kg 2 500 µg/kg 200 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum. Den midlertidige MRL utløper 20. januar 2015	Anti-inflammatoriske legemidler/ikke-steroider anti-inflammatoriske legemidler	
Natriumselenat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumselenit	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumstearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Natriumtiosulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
n-Butan	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
n-Butanol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpestoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Neomycin (herunder framycetin)	Neomycin B	Alle dyr som brukes til matproduksjon	500 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			500 µg/kg	Fett			
			500 µg/kg	Lever			
			5 000 µg/kg 1 500 µg/kg 500 µg/kg	Nyre Melk Egg			

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Neostigmin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Netobimin	Summen av albendazoloksid, albendazolsulfon og albendazol-2-aminosulfon, uttryktsom albendazol	Storfe, sau	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Kun til oral bruk	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Nicoboksil	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Nikkelglukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Nikkelsulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Nitroksinil	Nitroksinil	Storfe, sau	400 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre		Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Nonivamid	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Norgestomet	Norgestomet	Storfe	0,2 µg/kg 0,2 µg/kg 0,2 µg/kg 0,2 µg/kg 0,12 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Kun til terapeutisk eller zooteknisk bruk	Stoffer med virkning på reproduksjonssystemet	Forordning (EU) nr. 37/2010
Novobiocin	Novobiocin	Storfe	50 µg/kg	Melk	Kun til intramammær bruk	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Krav om MRL kun for melk	Ikke relevant	Ingen angivelse		Forordning (EU) nr. 37/2010
Okoubaka aubrevillei	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortyninger av denne.		Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksacillin	Oksacillin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	300 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			300 µg/kg	Fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			300 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»		
			300 µg/kg 30 µg/kg	Nyre Melk			
Oksalsyre	Ikke relevant	Bier	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Antimikrobielt legemiddel	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksfendazol	Summen av ekstraherbare rester som kan	Alle drøvtyggere, svin, dyr av hestefamilien	50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg	Muskel Fett Lever	For svin og refererer MRL for fett til «hud og fett i	Antiparasittære legemidler/-midler mot	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
	oksideres til oksibendazol sulfon		50 µg/kg	Nyre	naturlig forhold»	endoparasitter	
		Alle drøvtyggere	10 µg/kg	Melk			
Oksibendazol	Oksibendazol	Svin	100 µg/kg 500 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksidasjons- produkter av terebintinae oleum	Ikke relevant	Storfe, sau, geit, svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksolinsyre	Oksolinsyre	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold» Skal ikke brukes til dyr som produserer egg eller melk til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksyclozanid	Oksyclozanid	Alle drøvtyggere	20 µg/kg 20 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksytetracyclin	Summen av morstoffet pluss morstoffets 4- epimer	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre Melk Egg	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oksytocin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Oleyloleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Omeprazol	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Organiske jodholdige forbindelser: –iodoform	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Orgotein	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ornitin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Orotsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Pankreatin	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Papain	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Papaverin	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun nyfødte kalver	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Paracetamol	Ikke relevant	Svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Parconazol	Ikke relevant	Perlehøns	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Paromomycin	Paromomycin	Alle dyr som brukes til matproduksjon	500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Muskel Lever Nyre	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for lever og nyre gjelder ikke for fisk Skal ikke brukes til dyr som produserer egg eller melk til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Peforelin	Ikke relevant	Svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Penetamat	Benzyl- penicillin	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Pepsin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Pereddiksyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Permetrin	Permetrin (summen av isomerer)	Storfe	50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Mht. melk skal øvrige bestemmelser i Kommisjons- direktiv 98/82/EF overholdes	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Piceae turiones recentes ekstraktum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Piperazin	Piperazin	Svin	400 µg/kg 800 µg/kg 2 000 µg/kg 1 000 µg/kg 2 000 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre Egg	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Piperazin dihydroklorid	Ikke relevant	Høns	Krav om MRL kun for egg	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Piperonylbutoksid	Ikke relevant	Storfe, sau, geit, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Pirlimycin	Pirlimycin	Storfe	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Policresulen	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Poloksalen	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Poloksamer	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polyetylenglykol (molekylvekt fra 200 til 10 000)	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polyetylenglykol- 15- hydroksystearater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Polyetylen glykol- 7-glycerylcocaoat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polyetylen glykol- stearater med 8–40 oksyetylenenheter	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polyoksyetylen- sorbitan monooleat og -trioleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polyoksyetylhydrert ricinusolje med 40 til 60 oksyetylenenheter	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polyoksyetyl- ricinusolje med 30 til 40 oksyetylen- enheder	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polysorbat 80	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Polysulfatert glykosamin- glykan	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Praziquantel	Ikke relevant	Sau	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL				
Prednisolon	Prednisolon	Storfe	4 µg/kg 4 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 6 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Kortikoider/ gluko- kortikoider	Forordning (EU) nr. 37/2010
Pretkamid (krotetamid og kropropamid)	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Prokain	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Progesteron	Ikke relevant	Storfe, sau, geit, dyr av hestefamilien (hunndyr)	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravaginal- terapeutisk eller zooteknisk bruk og i overensstemmelse med direktiv 96/22/EF	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Prolin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Propan	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Propylenglykol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Prunus laurocerasus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Pyrantel-embonat	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Pyretrumekstrakt	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Quatresin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk som konserveringsmiddel i konsentrasjoner på opp til 0,5 %	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Quercus corteks	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Quillajasaponiner	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ravoksanid	Ravoksanid	Storfe Sau	30 µg/kg 30 µg/kg 10 µg/kg 40 µg/kg 100 µg/kg 250 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
R-Kloprostenol	Ikke relevant	Storfe, svin, geit, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Releasing hormon for D-fenylalanin 6-luteiniserende hormon	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Rhei radiks, standardiserte ekstrakter og preparater av denne	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ricini oleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpestoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Rifaksimin	Rifaksimin	Storfe	60 µg/kg	Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
	Ikke relevant	Storfe	Krav om MRL kun for melk	Ikke relevant	Til intramammær bruk, unntatt hvis juret evt. brukes til konsum, og til intrauterin bruk		
		Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk		
Romifidin	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til terapeutisk bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Rosmarini aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Rosmarini folium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	MRL ikke påkrevet	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ruscus aculeatus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	MRL ikke påkrevet	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Ruta graveolens	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel. Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum.		
Salicylsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon unntatt fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Saltsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Til bruk som hjelpstoff	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Salviae folium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sambuci flos	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Saravloksacin	Saravloksacin	Høns	10 µg/kg 100 µg/kg	Hud og fett Lever	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Laksefisk	30 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold			
Selenicereus grandiflorus	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Serenoa repens	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Serin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Serotonin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Serumgonadotrop in (PMSG)	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Silybum marianum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					grunntinkturen og fortynninger av denne.		
Sinapis nigrae semen	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkacetat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkaspartat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkklorid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkglukonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkoleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkoksid	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinkstearat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sinksulfat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Solidago virgaurea	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Somatosalm	Ikke relevant	Laks	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sorbitan- sesquioleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sorbitantrioleat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Spektinomycin	Spektinomycin	Sau	300 µg/kg 500 µg/kg 2 000 µg/kg 5 000 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold». Skal ikke brukes på dyr som produserer egg til human konsum.	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Alle andre arter som brukes til matproduksjon	300 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 5 000 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk			

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Spiramycin	Summen av spiramycin og neospiramycin	Storfe	200 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Høns	200 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum		
	Spiramycin 1	Svin	250 µg/kg 2 000 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Ingen angivelse		
Stoffer brukt i homøopatiske veterinære legemidler	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Alle stoffer brukt i homøopatiske veterinære legemidler, forutsatt at deres konsentrasjon i produktet ikke overstiger én titusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Streptomycin	Streptomycin	Alle drøvtyggere, svin, kaniner	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Strychni semen	Ikke relevant	Storfe, sau, geit	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk ved doser tilsvarende 0,1 mg stryknin/kg legemsvekt	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Stryknin	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til oral bruk ved doser opp til 0,1 mg/kg legemsvekt	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sulfogaiakol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Sulfonamider (alle stoffer i sulfonamidgruppe n)	Morstoff	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Den samlede restkonsentrasjonen av alle stoffer innenfor sulfonamid-gruppen bør ikke overstige 100 µg/kg. For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum.	Antimikrobielle legemidler/ kjemo- terapeutika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe, sau, geit	100 µg/kg	Melk			
Svovel	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Symfyti radiks	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk på intakt hud	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Syzygium cumini	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.		
Tanninum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tau-fluvalinat	Ikke relevant	Bier	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Teflubenzuron	Teflubenzuron	Laksefisk	500 µg/kg	Muskel og skinn i naturlig forhold	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot ektoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Teobromin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Teofyllin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Terebintinae aeteroleum rectificatum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Terebintinae laricina	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Terpinhydrat	Ikke relevant	Storfe, sau, geit, svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tetracain	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal kun brukes til bedøvelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tetracyclin	Morstoffet pluss morstoffets 4- epimer	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre Melk Egg	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for lever og nyre gjelder ikke for fisk.	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tiabendazol	Summen av tiabendazol og 5-hydroksytia- bendazol	Storfe, geit	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk	Ingen angivelse	Antiparasittære legemidler/- midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tiamfenikol	Tiamfenikol	Alle dyr som brukes til matproduksjon	50 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold» MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold» Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			50 µg/kg	Fett			
			50 µg/kg	Lever			
			50 µg/kg	Nyre			
			50 µg/kg	Melk			
Tiamulin	Summen av metabolitter som kan hydrolyseres til 8-a-hydroksy- mutilin	Svin og kaniner	100 µg/kg 500 µg/kg	Muskel Lever	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Høns	100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Hud og fett			

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
		Kalkuner	1 000 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg	Lever Muskel Hud og fett Lever			
	Tiamulin	Høns	1 000 µg/kg	Egg			
Tiamylal	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tiaprost	Ikke relevant	Storfe, sau, vin, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tildipirosin	Tildipirosin	Storfe, geit	400 µg/kg	Muskel	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Makrolid	Forordning (EU) nr. 759/2010
			200 µg/kg	Fett	MRL for muskel gjelder ikke på injeksjonsstedet, der restkonsentrasjonen ikke skal overstige 11500 µg/kg		
			2 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Lever Nyre	Den midlertidige MRL gjelder inntil 1. januar 2012		
		Svin	1 200 µg/kg	Muskel	MRL for muskel gjelder ikke på injeksjonsstedet, der restkonsentrasjonen ikke skal overstige 7 500 µg/kg		
			800 µg/kg 5 000 µg/kg 10 000 µg/kg	Hud og fett Lever Nyre	Den midlertidige MRL gjelder inntil 1. januar 2012		
Tiliae flos	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tilmikosin	Tilmikosin	Fjørfe	75 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			75 µg/kg	Hud og fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			1 000 µg/kg	Lever	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»		
		Alle andre arter som brukes til matproduksjon	250 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 50 µg/kg	Nyre Muskel Fett Lever Nyre Melk	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum.		
Tilsetnings- stoffer til næringsmidler (stoffer med et gyldig E-nummer som er godkjendt som tilsetningsstoff i næringsmidler)	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun stoffer som er godkjendt som tilsetningsstoffer til næringsmidler, unntatt konserverings- midler oppført i del C i bilag III til parlaments- og rådsdirektiv 95/2/EF	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tiludronsyre (i form av dinatriumsalt)	Ikke relevant	Dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Tioktsyre	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Timerfonat	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal kun brukes som konserveringsmiddel i multidossevaksiner i en konsentrasjon som ikke overstiger 0,02 %	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tiomersal	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Skal kun brukes som konserveringsmiddel i multidossevaksiner i en konsentrasjon som ikke overstiger 0,02 %	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tiopentalnatrium	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til intravenøs bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Treonin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Toldimfos	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tolfenaminsyre	Tolfenaminsyre	Storfe, svin	50 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Ingen angivelse	Anti-inflammatoriske legemidler/ikke-steroid anti-inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Storfe	50 µg/kg	Melk			
Toltrazuril	Toltrazuril sulfon	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg 150 µg/kg 500 µg/kg 250 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	For svin refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold» Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til human konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot protozoer	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Fjørfe	100 µg/kg 200 µg/kg 600 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til human konsum.		
Tosylkloramidnatrium	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til lokal bruk	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til behandling via vann		
Tragant	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Trikainmesilat	Ikke relevant	Fisk	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til behandling via vann	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Triklormetiazid	Ikke relevant	Alle pattedyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Triklabendazol	Summen av ekstraherbare rester som kan oksideres til ketotriklabendazol	Alle drøvtyggere	225 µg/kg 100 µg/kg 250 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum	Antiparasittære legemidler/-midler mot endoparasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010
Trimetoprim	Trimetoprim	Dyr av hestefamilien	100 µg/kg 100 µg/kg	Fett Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i	Antimikrobielle legemidler/kjemo-	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold». Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til humant konsum.	terapeutika	
			100 µg/kg 100 µg/kg	Lever Nyre			
		Alle andre arter som brukes til matproduksjon	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre Melk			
Trimetyl-floroglusinol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Trypsin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tryptofan	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tuja occidentalis	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tulatromycin	(2R,3S,4R, 5R,8R,10R, 11R,12S,13S,14 R) -2-etyl-3,4,10,13 -tetra-hydroksy-3,5,8,10,12, 14-heksametyl-11-[[3,4,6-trideoksy-3-(dimecrtylamino)-β-D-xylo-heksopyranosyl]oksy]-1-oksa-6-azacyclopent-decan-15-en uttrykt som tulatromycin-ekvivalenter	Storfe	100 µg/kg 3 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Fett Lever Nyre	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Svin	100 µg/kg 3 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Hud og fett Lever Nyre			
Turnera diffusa	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til	heksopyranosyl]oksy]-1-oksa-6-azacyclopent-	Forordning (EU) nr. 37/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
					grunntinkturen og fortynninger av denne.		
Tymi aeteroleum	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tymidin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tymol	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon Fjørfe	Ikke krav om MRL Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse Kun til parenteral administrasjon og kun til eggleggende fugler og til avlsfugler	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Tylosin	Tylosin A	Alle dyr som brukes til matproduksjon	100 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold»	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
			100 µg/kg	Fett	MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk		
			100 µg/kg	Lever	For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold»		
			100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg	Nyre Melk Egg			
Tylvalosin	Summen av tylvalosin og 3-O-acetyltylosin	Svin	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Hud og fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010
		Fjørfe	50 µg/kg 50 µg/kg	Hud og fett Lever	Skal ikke brukes til dyr som produserer egg til human konsum		
Tyrosin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Urginea maritima	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en hundredel. Kun til oral bruk.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Uridin og dets 5'-mono-, 5'-di- og -5'-trifosfater	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Urea	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Urticae herba	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Valin	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Valnemulin	Valnemulin	Svin, kaniner	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 758/2010

							Gjeldende i EØS pr. april 2012
<i>Farmakologisk virksomt stoff</i>	<i>Restmarkør</i>	<i>Dyreart</i>	<i>MRL</i>	<i>Målvev</i>	<i>Andre bestemmelser</i>	<i>Terapeutisk klassifisering</i>	<i>EU-regelverk</i>
Vedaprofen	Vedaprofen	Dyr av hestefamilien	50 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Nyre	Ingen angivelse	Anti-inflammatoriske legemidler/ikke-steroid anti-inflammatoriske legemidler	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vetrabutinhydroklorid	Ikke relevant	Svin	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vincamin	Ikke relevant	Storfe	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk på nyfødte dyr	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Virola sebifera	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som ikke overstiger en tusendel	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Viscum album	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Kun til bruk i homøopatiske veterinære legemidler som er fremstilt i overensstemmelse med homøopatiske farmakopeer, i konsentrasjoner som svarer til grunntinkturen og fortynninger av denne.	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin A	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin B1	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin B12	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin B2	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin B3	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin B5	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin B6	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin D	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Vitamin E	Ikke relevant	Alle dyr som brukes til matproduksjon	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010
Xylazinhydroklorid	Ikke relevant	Storfe, dyr av hestefamilien	Ikke krav om MRL	Ikke relevant	Ingen angivelse	Ingen angivelse	Forordning (EU) nr. 37/2010

30. mai Nr. 513 2012**Forskrift om endring i henvisninger i forskrift om bruk av legemidler til dyr**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 30. mai 2012 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 18 tredje ledd og § 23 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 15. juni 2012 kl. 15.15.

I

I forskrift 16. januar 2007 nr. 50 om bruk av legemidler til dyr gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd skal lyde:

Veterinærer og fiskehelsebiologer kan bruke legemidler etter unntaksbestemmelsene i § 4 annet ledd til matproduserende dyr i bestemte dyrehold dersom de farmakologisk virksomme stoffene i legemidlet er tillatt brukt etter forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr og veterinæren eller fiskehelsebiologen fastsetter en passende tilbakeholdelsestid som dyreholderen skal overholde, jf. matloven § 16.

§ 5 fjerde ledd andre punktum skal lyde:

De farmakologisk virksomme stoffene i homøopatiske legemidler skal være oppført i forordning (EU) nr. 37/2010 som stoffer det ikke er nødvendig å fastsette grenseverdier for.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. mai Nr. 514 2012**Forskrift om endring av henvisninger i fremmedstoff-fortegnelsen**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 30. mai 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 16 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 15. juni 2012 kl. 15.15.

I

I forskrift 28. mars 2001 nr. 357 om fortegnelse over fremmedstoffer som omfattes av matloven gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 annet ledd og § 16 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisningene skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 96/22/EF og direktiv 96/23/EF), jf. vedlegg II kap. XIII nr. 12 (forordning (EF) nr. 470/2009) og nr. 13 (forordning (EU) nr. 37/2010).

§ 1 første ledd siste punktum skal lyde:

Stoffer med manglende grenseverdi for rester, jf. forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr, forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. mai Nr. 515 2012**Forskrift om endring av henvisninger i legemiddelforskriften**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 30. mai 2012 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2, § 3, § 5, § 6, § 8, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18 og § 19, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521. Kunngjort 15. juni 2012 kl. 15.15.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–6 annet ledd skal lyde:

Unntak etter første ledd for legemiddel til bruk på næringsmiddelproduserende dyr gis bare for legemiddel som har markedsføringstillatelse i minst ett EØS-land og som inneholder virksomme stoffer som er tillatt å bruke etter forordning (EF) nr. 470/2009, jf. forordning (EU) nr. 37/2010 og forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr. Dette gjelder likevel ikke for vaksiner til dyr.

§ 2–7 annet ledd skal lyde:

Unntak etter første ledd for legemiddel til bruk på næringsmiddelproduserende dyr gis bare for legemiddel som har markedsføringstillatelse i minst ett EØS-land og som inneholder virksomme stoffer som er tillatt å bruke etter forordning (EF) nr. 470/2009, jf. forordning (EU) nr. 37/2010 og forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr. Dette gjelder likevel ikke for vaksiner til dyr.

§ 3–3 første ledd skal lyde:

Gjelder søknaden et legemiddel til næringsmiddelproduserende dyr, og legemidlet inneholder nye virkestoffer for den aktuelle dyreart som ikke er tillatt å bruke etter forordning (EF) nr. 470/2009, jf. forordning (EU) nr. 37/2010 og forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr, kan søknad om markedsføringstillatelse tidligst sendes seks måneder etter innsendelse av valid søknad om fastsettelse av maksimal restkonsentrasjon i henhold til forordning (EF) nr. 470/2009.

§ 3–3 annet ledd bokstav a skal lyde:

legemidlet ikke inneholder substanser som er klassifisert som forbudt etter forordning (EF) nr. 470/2009, jf. forordning (EU) nr. 37/2010 og forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr, og

§ 3–5 første ledd bokstav c skal lyde:

dersom legemidlet er til næringsmiddelproduserende dyr, og legemidlet som søkes markedsført inneholder nye virkestoffer som ikke er tillatt å bruke etter forordning (EF) nr. 470/2009, jf. forordning (EU) nr. 37/2010 og forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr for de aktuelle dyrearter, dokumentasjon for at gyldig søknad om fastsettelse av maksimal restkonsentrasjon i henhold til forordning (EF) nr. 470/2009 er innsendt.

§ 3–11c første ledd bokstav d skal lyde:

innhaveren av markedsføringstillatelsen opprinnelig søkte om fastsettelse av maksimal restkonsentrasjon i henhold til forordning (EF) nr. 470/2009, jf. § 3–5 første ledd bokstav c, for de dyrearter som er omfattet av markedsføringstillatelsen.

§ 3–11e skal lyde:

§ 3–11e. Dokumentbeskyttelse etter § 3–12

Har søker i forbindelse med søknad etter § 3–12 andre ledd for legemiddel til næringsmiddelproduserende dyr fremlagt nye restkonsentrasjonsundersøkelser i henhold til forordning (EF) nr. 470/2009 og nye kliniske studier for å oppnå tillatelse for en annen næringsmiddelproduserende dyreart, vil en annen søker ikke kunne henvise til denne dokumentasjonen de første tre årene etter at legemidlet ble godkjent.

§ 3–12 fjerde ledd skal lyde:

Evalueringsrapporten som offentliggjøres av Det europeiske legemiddelbyrå (EMA) etter behandling av søknad om fastsettelse av maksimal restkonsentrasjon i henhold til forordning (EF) nr. 470/2009 kan inngå i dokumentasjonen.

§ 3–21 annet ledd bokstav a skal lyde:

de krav som fremgår av forordning (EF) nr. 470/2009, jf. forordning (EU) nr. 37/2010 og forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr,

§ 8–8 fjerde ledd skal lyde:

Dersom det gjøres en endring i vedleggene til forordning (EU) nr. 37/2010 som nødvendiggjør endringer i en markedsføringstillatelse for legemiddel til næringsmiddelproduserende dyr, skal innehaver av markedsføringstillatelsen søke om de nødvendige endringer innen 60 dager.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

5. juni Nr. 516 2012

Forskrift om gebyr til Luftfartstilsynet mv.

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. juni 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 3–1 og § 13–8. Kunngjort 15. juni 2012 kl. 15.15.

Kapittel I. Innledende og generelle gebyrbestemmelser

§ 1. Virkeområde

Forskriften fastsetter gebyr for Luftfartstilsynets arbeid med myndighetshandlinger etter luftfartsloven. For arbeid utført av Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA) gjelder forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften), jf. forordning (EF) nr. 593/2007 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrået.

§ 2. Definisjoner

I forskriften menes med

- a) *tillatelse*: enhver tillatelse, godkjenning, konsesjon, lisens, sertifikat mv. etter luftfartsloven eller forskrift gitt med hjemmel i luftfartsloven
- b) *vekt i kg*: Maksimal tillatt startvekt (MTOW Maximum Take-off Weight)
- c) *antall ansatte*: antall personer ansatt i virksomheten.

§ 3. Gebyr for søknad om tillatelse

(1) For søknad om tillatelse skal det enten betales et fast gebyr eller gebyr etter regning etter bestemmelsene i denne forskriften. Det skal betales gebyr selv om søknaden avslås eller trekkes etter at Luftfartstilsynet har påbegynt saksbehandlingen.

(2) Dersom en tillatelse blir tilbakekalt av Luftfartstilsynet eller utløper av andre grunner, skal det ved ny søknad om tillatelse betales gebyr som for første gangs utstedelse.

(3) Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller beslutte helt eller delvis bortfall av gebyr i forbindelse med søknad om tillatelse. Det skal blant annet legges vekt på om det har inntrådt spesielle omstendigheter etter søknadstidspunktet som søker ikke kan lastes for og som det vil være urimelig at søker bærer risikoen for.

§ 4. Nærmere om gebyr etter regning

(1) Gebyr etter regning fastsettes på grunnlag av faktisk timeforbruk og direkte utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv. som har vært nødvendig for utførelse av myndighetshandlingen. Ved gebyr etter regning benyttes en timesats på kr 900 per time.

(2) Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller bestemme at forskudd skal innbetales på søknadstidspunktet eller senere. Forskuddet skal ikke være større enn det totale gebyret som antas å påløpe.

§ 5. Gebyr for virksomhetstilsyn (årsgebyr)

(1) Innehaver av tillatelse skal betale årsgebyr etter bestemmelsene i denne forskrift. Årsgebyret dekker Luftfartstilsynets kostnader med rutinemessige inspeksjoner, fornyelse av tillatelsen, forespørsler fra innehaveren og annet arbeid Luftfartstilsynet har med administrasjon og oppfølging.

(2) Årsgebyret dekker en periode på tolv måneder fra kalenderårets begynnelse. Årsgebyr betales etter de rettigheter som er registrert i Luftfartstilsynet og Norges luftfartøyregister per 1. januar og etter gebyrsatser som fastsatt i denne forskrift.

(3) Ved første gangs betaling av årsgebyr skal gebyret

- a) ved utstedelse i første kvartal være 4/4 av årsgebyret
- b) ved utstedelse i annet kvartal være 3/4 av årsgebyret
- c) ved utstedelse i tredje kvartal være 2/4 av årsgebyret
- d) ved utstedelse i fjerde kvartal være 1/4 av årsgebyret.

(4) Ved forandringer i gitt tillatelse som medfører høyere årsgebyr, skal årsgebyr betales i henhold til endret tillatelse fra og med det kvartal endringen skjer.

(5) Plikten til å betale årsgebyr faller bort når en godkjenning eller tillatelse ikke fornyes eller på annen måte utgår.

(6) Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller beslutte delvis bortfall av årsgebyr. Det skal blant annet legges vekt på om det har inntrådt spesielle omstendigheter som innebærer at det er klart urimelig at fullt årsgebyr skal påløpe.

§ 6. Gebyr for aksept eller godkjenning av ledende personell mv.

(1) Hvor Luftfartstilsynet skal godkjenne ledende personell betales gebyr kr 3 560 per godkjenning. Hvor Luftfartstilsynet skal akseptere ledende personell betales gebyr kr 3 230 per aksept. For godkjenning av Airworthiness Review Staff betales imidlertid gebyr etter regning med minimumsbeløp kr 13 850, jf. § 4.

(2) For prøve som ledende personell skal avlegge for Luftfartstilsynet betales gebyr kr 3 560 per prøve. For avlegging av e-eksamen i regi av Luftfartstilsynet betales gebyr kr 740.

§ 7. Gebyr for særskilte inspeksjoner og tjenester mv.

(1) Når Luftfartstilsynet finner det påkrevd med særskilt inspeksjon eller besiktigelse ut over rutinemessige inspeksjoner eller besiktigelser, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(2) For Luftfartstilsynets arbeid med andre verifikasjoner, godkjenninger eller dispensasjoner som nevnt i forskriften her, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(3) For Luftfartstilsynets arbeid med eller deltagelse i prosjekter knyttet til organisasjoner, produkter, systemer, prosedyrer, installasjoner mv. som ikke kommer inn under andre bestemmelser i denne forskrift, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 8. Betalingsbetingelser

- (1) Fast gebyr, gebyr etter regning og årsgebyr faktureres av Luftfartstilsynet. Årsgebyr for luftfartøy faktureres til operatør eller registrert eier i Norges luftfartøyregister per 1. januar.
- (2) Gebyr for tillatelse til privatperson med arbeidssted i Norge, kan faktureres til arbeidsgiver.
- (3) Gebyr angis i norske kroner.

§ 9. Virkning av manglende betaling

- (1) Søknad om tillatelse vil ikke bli behandlet før søkeren har betalt alle tidligere forfalte ikke omtvistede gebyrkrav.
- (2) Hvis årsgebyr for fartøy eller organisasjon ikke er betalt ved forfall, vil saksbehandling som dekkes av årsgebyret ikke bli utført.

§ 10. Tilbakebetaling av gebyr

Ved forandringer i gitt tillatelse skal årsgebyr betales til og med det kvartal tillatelsen endres eller bortfaller. Virksomheten kan søke om tilbakebetaling av årsgebyr for gjestående kvartal av året.

Kapittel II. Luftfartøy**§ 11. Om gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister**

- (1) Gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister dekker kostnader for arbeid ved gjennomgåelse av dokumentasjon, registrering av rettigheter i luftfartøy og utstedelse av attester og bevis.
- (2) Gebyr fastsettes ut fra fartøyets vekt eller pantedokuments pålydende. Gebyr betales per registreringsforretning. Det må betales ett gebyr for hver registerenhet en attest eller bevis omfatter.
- (3) For kunngjøring etter luftfartsloven § 3–4 annet ledd og § 3–35 annet ledd betales gebyr kr 4 100 samt annonseringskostnader. For attestert registerutskrift betales gebyr kr 530. For duplikat av registreringsbevis eller tinglyst dokument betales gebyr kr 530. For forhåndsvurdering av dokumentasjon betales gebyr kr 1 300 per dokument.
- (4) Gebyr betales ikke for tinglysing, registrering eller anmerkning av
 - a) hjemmelsovergang på grunnlag av uskiftebevilling
 - b) melding som tingretten, gjeldsnemnda eller bostyrer foretar i medhold av konkursloven eller panteloven
 - c) utleggsforretning, arrestforretning og midlertidig forføyning
 - d) erklæring fra retten om at det er besluttet gjennomføring av tvangsdekning i et realregistrert formuesgode.

§ 12. Gebyr for registrering av luftfartøy m.m.

For registrering av luftfartøy, registrering av eierskifte, registrering av leieavtale og andre heftelser samt registrering av påtegning på slike betales

- a) kr 2 910 for seilfly, motorseilfly og ballong
- b) kr 3 850 for motordrevet luftfartøy t.o.m. 2 000 kg
- c) kr 5 760 for motordrevet luftfartøy fra 2 001 til 5 700 kg
- d) kr 10 050 for motordrevet luftfartøy fra 5 701 til 10 000 kg
- e) kr 14 150 for motordrevet luftfartøy fra 10 001 kg.

§ 13. Gebyr for registrering av pantedokument og andre rettigheter

For registrering av pantedokument, registrering av påtegning på pantedokument og re-registrering av pantedokument betales

- a) kr 2 460 for pantedokument pålydende t.o.m kr 500 000
- b) kr 4 530 for pantedokument pålydende over kr 500 000 t.o.m. kr 10 000 000
- c) kr 8 400 for pantedokument pålydende over kr 10 000 000 t.o.m. kr 100 000 000
- d) kr 15 530 for pantedokument pålydende over kr 100 000 000.

§ 14. Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis/Permit to Fly for ikke-erhvervsmessige luftfartøy som nevnt i EASA-forskriften, forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II (Annex II-fartøy)

(1) Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis/Permit to fly for ikke-erhvervsmessige luftfartøy som nevnt i EASA-forskriften, jf. forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II (Annex II-fartøy), dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon. Dokumentasjonen kan omfatte typesertifikat, vedlikehold, modifikasjoner og reparasjoner. I tillegg omfattes utgifter ved besiktigelse og prøveflyging.

(2) For utstedelse av luftdyktighetsbevis/Permit to fly for ikke-erhvervsmessige luftfartøy som nevnt i EASA-forskriften, jf. forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II betales gebyr etter følgende satser:

Utstedelse

	Utstedelse
b) motordrevet luftfartøy	5 040
1) opp til 2 000 kg	
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1 000 kg	490
2) fra 2 001–6 000 kg	9 930
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2 000 kg	1 330
3) fra 6 001–50 000 kg	62 700
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 6 000 kg	1 630
4) over 50 000 kg	134 300
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 50 000 kg	1 940
c) selvbygde luftfartøy	5 040
d) historisk luftfartøy	5 040

(3) For særskilt flygetillatelse i forbindelse med prøveflyging av selvbygde luftfartøy betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For avtalt besiktigelse, prøveflyging eller kontrollflyging som ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter Luftfartstilsynet ikke kan lastes for, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) Luftfartstilsynet avgjør etter en konkret helhetsvurdering om et fartøy i henhold til denne forskrift skal klassifiseres som historisk luftfartøy. Som historisk luftfartøy regnes

- a) ikke-komplekse luftfartøy hvor
 1. opprinnelig konstruksjon er utformet før 1. januar 1955, og
 2. produksjon opphørte før 1. januar 1975,

eller

- b) luftfartøy med klar historisk relevans knyttet til
 1. deltakelse i en betydningsfull historisk begivenhet, eller
 2. et viktig skritt i utviklingen av luftfarten, eller
 3. en viktig rolle i Norges væpnede styrker.

§ 15. Gebyr for utstedelse av Airworthiness Review Certificate (ARC)

(1) Gebyr for utstedelse av ARC dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende typesertifikat, vedlikehold, modifikasjoner og reparasjoner. Gebyret dekker også utgifter ved besiktigelse, prøveflyging og andre utgifter i forbindelse med Airworthiness Review samt utstedelse av luftdyktighetsbevis.

(2) For nye luftfartøy hvor ARC utstedes på grunnlag av Statement of Conformity, betales gebyr kr 2 440.

(3) For utstedelse av ARC basert på anbefaling (recommendation) betales gebyr

- a) kr 1 360 for seilfly, motorseilfly og ballong
- b) kr 2 440 for motordrevet luftfartøy t.o.m. 2 000 kg
- c) kr 3 520 for motordrevet luftfartøy over 2 000 kg.

(4) For validering av ARC betales kr 1 360.

(5) For utstedelse av ARC i andre tilfeller enn andre og tredje ledd, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(6) Når gebyr for utstedelse av ARC er et fast gebyr, skal det likevel betales gebyr etter regning, jf. § 4, dersom luftfartsmyndighetens arbeid blir særlig omfattende på grunn av luftfartøyets tilstand, eller fordi eier/operatør ikke stiller nødvendig dokumentasjon til rådighet eller andre særlige omstendigheter foreligger.

§ 16. Årsgebyr for luftfartøy med luftdyktighetsbevis/Permit to Fly/Airworthiness Review Certificate (ARC)

(1) For luftfartøy med luftdyktighetsbevis/Permit to fly/Airworthiness Review Certificate betales årsgebyr etter følgende satser:

	Årsgebyr
a) seilfly, motorseilfly, ballong	1 510
b) motordrevet luftfartøy:	3 710
1) opp til 2 000 kg	
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1 000 kg	340
2) fra 2 001–6 000 kg	6 460
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2 000 kg	770
3) fra 6 001–50 000 kg	36 620
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 6 000 kg	1 210
4) fra 50 001–100 000 kg	89 150
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 50 000 kg	1 610
5) over 100 001 kg	246 000
c) selvbygde luftfartøy	3 240

	Årsgebyr
d) historisk luftfartøy	3 240

(2) Når Luftfartstilsynet etter avtale med annet lands luftfartsmyndighet har påtatt seg tilsynsansvar for et utenlandsregistrert luftfartøy, kan det innkreves årsgebyr etter første ledd.

§ 17. Gebyr for typeakseptering, typesertifisering og modifikasjons- og reparasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell

For typeakseptering, typesertifisering og modifikasjons- og reparasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell som ikke har eller vil få EASA-typesertifikat eller annen EASA-godkjenning (annex II-luftfartøy), betales gebyr etter regning, jf. § 4 for

- gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger mot relevant byggekode, besiktigelse av endringer på luftfartøy eller flymateriell og testflyging
- besiktigelse av skader av betydning for luftdyktigheten, godkjenning av reparasjonsunderlag og besiktigelse ved godkjenning av reparasjoner
- gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger for nye konstruksjoner, besiktigelse og kontroll av luftfartøy eller flymateriell, testflyging og annet arbeid i forbindelse med typesertifisering eller typeakseptering.

§ 18. Gebyr for andre tekniske godkjenninger mv.

(1) For tillatelse til selvbygging av luftfartøy betales gebyr kr 2 620. For fornyelse eller gjenutstedelse av tillatelse betales gebyr kr 900.

(2) For utstedelse av spesielt luftdyktighetsbevis for eksport, type «Not valid for Flight», betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(3) For utstedelse av tillatelse (Permit to fly) for enkeltflyginger betales gebyr kr 3 370. For duplikat av reisedagbok betales gebyr kr 740.

(4) For utstedelse av miljøbevis betales gebyr kr 1 810.

Kapittel III. CAMO og flyverksted mv.

§ 19. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av organisasjon som administrerer luftfartøy og vedlikehold av disse (CAMO)

(1) Gebyr for godkjenning av CAMO dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For godkjenning av CAMO betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

	Første gangs godkjenning	Årsgebyr
a) grunngebyr og	8 400	5 230
b) tillegg for hver luftfartøymodell/variant med MTOW t.o.m. 2 500 kg	10 500	7 360
c) tillegg for hver luftfartøymodell/variant med MTOW fra 2 501–5 700 kg	23 110	13 650
d) tillegg for hver luftfartøymodell/variant med MTOW over 5 701 kg	36 770	21 010

(3) For endring av gitt godkjenning som følge av nytt vedlikeholdsprogram, betales gebyr per vedlikeholdsprogram ut fra vekt for luftfartøymodellen/varianten, jf. andre ledd bokstav b–d. For søknad om godkjenning av Sub Part I rettighet (Airworthiness Review), betales ett tillegg som nevnt i andre ledd bokstav b–d, ut fra den tyngste vekt kategorien rettigheten skal omfatte. For søknad om endring av gitt godkjenning i andre tilfeller, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For virksomhetstilsyn med organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 20. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av flyverksteder som utfører vedlikehold, modifisering og reparasjon av flymateriell (Part-145/Part M subpart F)

(1) Gebyr for godkjenning av flyverksteder dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For godkjenning av flyverksteder betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

	Første gangs godkjenning	Årsgebyr
	Første gangs godkjenning	Årsgebyr
a) 1–10 ansatte	17 250	10 850
b) 11–25 ansatte	31 200	20 500
c) 26–50 ansatte	47 250	32 200

	<i>Første gangs godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
d) 51–100 ansatte	73 600	50 100
e) 101–200 ansatte	105 060	71 340
f) 201–400 ansatte	141 860	95 800
g) 401–600 ansatte	183 900	122 800
h) over 600 ansatte	231 100	154 000

(3) For godkjenning av flyverksteder etter andre ledd bokstav c til og med h betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) For godkjenning av flyverksted som ikke har ansatte, betales gebyr for første gangs godkjenning kr 4 300 og årsgebyr kr 2 400.

(5) For virksomhetstilsyn med faste eller midlertidige baser som har vedlikeholdsrettigheter i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For virksomhetstilsyn med organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig base etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(6) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 21. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av andre tekniske organisasjoner eller personell

(1) For godkjenning av Part 66 Stand Alone Airworthiness Review Staff betales gebyr kr 13 850. For innehaver av godkjenning påløper årsgebyr kr 6 100.

(2) For godkjenning av Stand Alone CAMO betales gebyr kr 6 100. For godkjent Stand Alone CAMO påløper årsgebyr kr 4 500. For endring av gitt godkjenning som følge av nytt vedlikeholdsprogram betales gebyr kr 1 000, likevel slik at hvis medgått tid utgjør mer enn to timer påløper gebyr etter regning, jf. § 4. For søknad om endring av gitt godkjenning i andre tilfeller, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 22. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av organisasjon som designer flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som designer luftfartøy (annex II-luftfartøy) eller annet flymateriell som ikke har EASA-typesertifikat eller annen EASA-godkjenning dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For første gangs godkjenning av organisasjon som designer flymateriell betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp

- a) kr 17 200 for organisasjon med 1–5 ansatte
- b) kr 23 800 for organisasjon med over 5 ansatte.

(3) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For organisasjon som designer flymateriell betales årsgebyr med

- a) kr 10 900 for organisasjon med 1–5 ansatte
- b) kr 16 200 for organisasjon med over 5 ansatte.

§ 23. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av organisasjon som produserer flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som produserer flymateriell dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For godkjenning av organisasjon som produserer flymateriell betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

	<i>Første gangs godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
a) 1–10 ansatte	26 900	17 200
b) 11–25 ansatte	43 000	28 100
c) 26–50 ansatte	63 000	43 100
d) 51–100 ansatte	84 100	59 200
e) 101–200 ansatte	115 600	79 700
f) 201–400 ansatte	152 300	107 700
g) 401–600 ansatte	210 100	145 400
h) over 600 ansatte	288 900	202 400

(3) For godkjenning av produksjonsbedrift etter andre ledd bokstav c til og med h betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For virksomhetstilsyn med faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For virksomhetstilsyn med organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

Kapittel IV. Luftfartsselskap mv.

§ 24. Årsgebyr og gebyr for lisens/Air Operator's Certificate (AOC) og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Gebyr for godkjenning og utstedelse av lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet, dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av forretningsplan, økonomi og finansiering, organisasjon, vedlikeholdsordning, tekniske og operative standarder, utredning og inspeksjon før lisens eller driftstillatelse gis.

(2) For første gangs godkjenning og utstedelse av lisens/AOC eller driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet betales gebyr etter regning, jf. § 4 og årsgebyr etter følgende satser:

Fartøy kategori og vektklasse	Årsgebyr for AOC	Årsgebyr for driftstillatelse
a) VFR, opptil 2 000 kg	29 100	7 600
b) VFR, 2 001–5 700kg	43 600	11 500
c) VFR, 5 701–10 000 kg	60 800	15 300
d) IFR, opptil 2 000 kg	94 400	22 800
e) IFR, 2 001–5 700kg	123 200	45 700
f) IFR, 5 701–10 000 kg	188 900	67 100
g) IFR, 10 001–30 000 kg, under 10 fartøy	395 900	111 900
h) IFR, 10 001–30 000 kg, 10 til og med 19 fartøy	969 000	149 300
i) IFR, 10 001–30 000 kg, 20 fartøy eller flere	1 257 000	
j) IFR, 30 001 eller tyngre, under 10 fartøy	1 257 000	
k) IFR, 30 001 eller tyngre, 10 til og med 29 fartøy	2 282 000	
l) IFR, 30 001 eller tyngre, 30 fartøy eller flere	3 257 000	

(3) Lisens/AOC og driftstillatelse gjelder bare for den operatør den er utstedt til. Gebyret beregnes ut fra totalt antall fartøy samt vekten til tyngste fartøy. For selskaper som har både AOC/lisens og driftstillatelse, betales bare gebyr for AOC/lisens.

§ 25. Nærmere om gebyr for lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Dersom det samtidig søkes om godkjenning for flere av kategoriene i § 24 andre ledd, betales kun gebyr etter den kategori som gir høyest gebyr.

(2) For søknad om endring i en gitt godkjenning eller tillatelse betales gebyr etter regning, jf. § 4. Det betales likevel ikke gebyr når et selskap foretar utskifting av et fartøy til et annet av samme type. For søknad om endring som innebærer overgang til ny kategori eller vektklasse, betales gebyr etter regning, jf. § 4. Ved overgang til ny kategori eller vektklasse må det betales årsgebyr etter ny kategori eller vektklasse fra og med det kvartal endringen skjer.

(3) For søknad om endring av gitt driftstillatelse til nye driftsarter betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For virksomhetstilsyn med sekundærbaser samt faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjenning av nye sekundærbaser, eller faste eller midlertidige baser ut over hovedbase, etter at lisens/AOC eller driftstillatelse er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For tillatelse til transport av farlig gods betales gebyr kr 5 380. Enkelt søknad om dispensasjon fra bestemmelsene om transport av farlig gods inngår i selskapets årsgebyr.

§ 26. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av operativ organisasjon for ikke-regelbunden luftfart

(1) For godkjenning av operativ organisasjon for ikke-regelbunden luftfart med fartøy fra 5 700 kg (IFR) som ikke omfattes av lisens/AOC eller driftstillatelse, betales gebyr kr 198 100. For slik godkjent operativ organisasjon betales årsgebyr kr 171 800.

(2) For godkjenning av operativ organisasjon for ikke-regelbunden luftfart med fartøy under 5 700 kg (IFR) som ikke omfattes av lisens/AOC eller driftstillatelse, betales gebyr kr 128 800. For slik godkjent operativ organisasjon betales årsgebyr kr 96 600.

§ 27. Gebyr for godkjenning av leie av luftfartøy

(1) For godkjenning av avtale om leie av luftfartøy betales gebyr kr 18 450 per fartøy. For godkjenning av forlengelse av leieavtale for luftfartøy betales gebyr kr 12 300 per fartøy. For godkjenning av eierskifte betales gebyr kr 12 300 per fartøy. For godkjenning av avtale om wet-lease av luftfartøy betales gebyr kr 12 300 per fartøy.

(2) For godkjenning av avtale om utleie av luftfartøy betales gebyr kr 12 300 per fartøy. For godkjenning av forlengelse av utleieavtale betales gebyr kr 12 300.

(3) For godkjenning av White List betales gebyr kr 18 450.

§ 28. Gebyr for tillatelse til Aerial Work og lufttransport utenfor landingsplass

For søknad fra utenlandske luftfartsselskaper om tillatelse til Aerial Work eller lufttransport i Norge utenfor landingsplass til allmenn bruk, betales gebyr kr 2 000 per tillatelse.

§ 29. Gebyr for tillatelse til CAT II- eller CAT III-operasjoner

For søknad fra utenlandske luftfartsselskaper om tillatelse til CAT II- eller CAT III- operasjoner, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 30. Gebyr for tillatelse til flyging i restriksjonsområde

For søknad om tillatelse til flyging i restriksjonsområde betales gebyr kr 4 500.

Kapittel V. Sertifikat mv.**§ 31. Generelle bestemmelser om gebyr for luftfartssertifikat og luftfartsbevis**

- (1) Gebyr for luftfartssertifikat og luftfartsbevis dekker Luftfartstilsynets kostnader til prøver og utstedelse.
- (2) For overføring av sertifikat fra annet JAA-land betales gebyr kr 2 930. For bytte fra BSL C-sertifikat til JAR FCL-sertifikat betales gebyr kr 1 190. For validering av utenlandsk sertifikat betales gebyr kr 6 300. For bekreftelse av utstedt sertifikat betales gebyr kr 720.
- (3) For utstedelse av særskilt tillatelse i tilknytning til sertifikat eller rettighet, betales gebyr kr 1 850.
- (4) Dersom en prøve eller eksamen ikke er bestått eller ikke gjennomført på grunn av forhold hos kandidaten, må nytt gebyr betales ved senere oppmelding. Det samme gjelder hvis kandidaten ikke møter til oppmeldt prøve eller eksamen og ikke har trukket seg før fastsatt trekkfrist.
- (5) For test av språkferdighet som ikke inngår som del av ferdighetskontroll, ferdighetsprøve eller praktisk prøve til flytelefonistsertifikat, betales gebyr kr 900.

§ 32. Gebyr for teoriprøver – piloter

For teoriprøver betales gebyr etter følgende satser:

	PPL	CPL	ATPL	IR(A/H)
a) teoriprøve, full prøve	2 200	5 890	8 420	4 850
b) teoriprøve, enkeltfag/per fag	880	880	880	880

§ 33. Gebyr for ferdighetsprøve (skill test) – piloter

(1) For ferdighetsprøver betales gebyr etter følgende satser:

	PPL	CPL	ATPL	IR(A/H)
a) første gangs utstedelse av sertifikat. Ferdighetsprøve, avlagt for norsk eller utenlandsk kontrollant	3 100	7 420	9 080	5 500
b) klasserettighet SEP (land/sea). Nyutstedelse eller gjenutstedelse	2 790	2 790	2 790	
c) klasse/typerettighet én-pilot operert fly eller helikopter	2 790	5 500	5 500	
d) typerettighet flerpilots operert fly eller helikopter		7 130	7 130	

(2) Gebyr for ferdighetsprøve dekker ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener, eller nødvendig verktøy og materialer. Søker må selv sørge for slikt utstyr og betaling for dette. Gebyret dekker ikke reisekostnader mv. for kontrollant.

(3) For kombinert prøve betales bare det høyeste gebyret.

(4) Ved resultat «partial pass» betales 90 % av fastsatt gebyr ved neste ferdighetsprøve.

§ 34. Gebyr for ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse) – piloter

(1) For ferdighetskontroll betales gebyr etter følgende satser:

	PPL	CPL/ATPL
a) ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse)	1 130	3 800
b) ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse) klasserettighet SEP (land/sea)		1 130
c) for hver ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse) per kalenderår ut over de første ferdighetskontrollene som nevnt i bokstav a og b, betales gebyr per ferdighetskontroll	580	580
d) for hver ferdighetskontroll IR (A/H) som ikke inngår i kombinert prøve	580	580

(2) Gebyr for ferdighetskontroll dekker eventuell utstedelse av duplikat, gebyr for mørkeflyging samt øvrig saksarbeid som innebærer utskrift av nytt sertifikat, bevis eller rettighet.

(3) For ferdighetskontroll avlagt for utenlandsk kontrollant betales gebyr for dokumentutstedelse kr 570 i tillegg til gebyr for rettighetsforlengelsen. Når Luftfartstilsynet foretar kontroll av timekrav for SEP (land/sea) etter 12-timersregelen, betales gebyr kr 570 i tillegg til gebyr for rettighetsforlengelsen.

§ 35. Gebyr for flytelefonistsertifikat og sertifikat eller bevis til kabinbesetningsmedlem

(1) For ferdighetsprøve (skill test) for flytelefonistsertifikat RT betales gebyr kr 1 370. For forlengelse eller duplikat av flytelefonistsertifikat RT betales gebyr kr 570.

(2) For nyutstedelse, forlengelse, gjenutstedelse eller duplikat av sertifikat eller bevis til kabinbesetningsmedlem betales gebyr kr 570.

§ 36. Gebyr for instruktørrettighet for piloter

(1) For ferdighetsprøve og utstedelse av instruktørrettighet for FI, CRI, IRI eller akro, betales gebyr kr 4 580. For forlengelse, gjenutstedelse eller utvidelse betales gebyr kr 2 400.

(2) For nyutstedelse av instruktørrettighet for TRI, SFI, MCCI og STI, betales gebyr kr 4 580. For forlengelse, gjenutstedelse eller utvidelse betales gebyr kr 2 400.

§ 37. Gebyr for sertifikat eller kompetansebevis til flyteknisk personell

(1) For sertifikat eller kompetansebevis til flyteknisk personell betales gebyr

a) kr 5 920 for utstedelse eller utvidelse av Part-66 AML eller tilsvarende nasjonal rettighet

b) kr 640 for Part 66 vedlikeholdssertifikat uten flytype (Basic AML)

c) kr 1 820 for spesialtillatelse for vedlikeholdsarbeid på luftfartøy (SPS/SPM)

d) kr 640 for fornyelse av sertifikat eller kompetansebevis eller øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat, bevis, rettighet eller duplikat.

(2) Gebyr for teoretisk/praktisk prøve til flyteknikersertifikat dekker ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener, eller nødvendig verktøy og materialer. Søker må selv sørge for slikt utstyr og betaling for dette. For prøve som avlegges utenfor Norge betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(3) For grunnutdanning, enkeltfag betales gebyr kr 800 per prøve. For teoretisk prøve som ønskes avlagt utenom fastsatt tid, betales gebyr kr 2 400 per prøve.

(4) For arbeid med validering som nevnt i forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver, jf. forordning (EF) nr. 2042/2003 vedlegg III (Part-66 Subpart A) punkt 66.A.25, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 38. Gebyr for sertifikat til flygeledere og flygelederelever og autorisasjonsbevis til AFIS/HFIS-fullmektiger

(1) For sertifikat til flygeledere betales gebyr etter følgende satser

a) kr 6 000 for sertifiseringsprøve

b) kr 3 000 for rettighetsprøve

c) kr 3 000 for enhetsprøve.

(2) For innehaver av sertifikat til flygeleder påløper årsgebyr kr 900. Årsgebyret dekker påtegning i sertifikatet ved fornyelse og for nye rettigheter.

(3) For dokumentutstedelse betales gebyr etter følgende satser:

a) kr 6 000 for konvertering av flygeledersertifikat fra EØS-land

b) kr 8 000 for første gangs autorisasjon av AFIS/HFIS-fullmektiger

c) kr 3 000 for flygeleder elevsertifikat

d) kr 570 for duplikat av sertifikat eller autorisasjonsbevis.

(4) For øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat, bevis eller ny rettighet og som ikke dekkes av tredje ledd, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 39. Gebyr for utstedelse av legeattest, medisinske tjenester mv.

(1) Gebyr for utstedelse av legeattest mv. dekker Luftfartstilsynets kostnader ved utstedelsen. Gebyret dekker ikke den medisinske undersøkelsen.

(2) For første gangs godkjenning av flylege betales gebyr kr 20 000. For godkjent flylege påløper årsgebyr kr 12 000. For første gangs godkjenning av flymedisinsk senter betales gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjent flymedisinsk senter påløper årsgebyr kr 110 000.

(3) Hvor Luftfartstilsynet foretar utstedelse av legeattest og utlevering av journal mv. betales gebyr etter følgende satser:

a) kr 560 for søknad om legeattest (alle kategorier), inkludert dispensasjonssøknad

b) kr 1 150 for legeerklæring ved vurdering av helsemessig skikkethet

c) kr 1 020 for utlevering av redigert journalutskrift

d) kr 520 for utlevering av fullstendig journal

e) kr 520 for kopi av legeattest

f) kr 560 for endring av utstederland (State of Licence Issue).

§ 40. Årsgebyr og gebyr for utdannings- og skoletillatelser mv.

(1) Gebyr for utdannings- og skoletillatelser dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon av faginnhold og sammensetning, studieplan og eventuell inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For utdannings- og skoletillatelser betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

<i>Utdannings- og skoletillatelser</i>	<i>Første gangs godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
a) registrert lærested (RF) – ikke ervervmessig luftfartsskole: PPL-A og PPL-H og flytelefonisertifikat(R/T)	6 100	5 600
b) flygetreningsorganisasjon (FTO) – ervervmessig luftfartsskole: PPL-A, PPL-H, flytelefonisertifikat (R/T), CPL-A, CPL-H, Instrumentrettighet (IR) og Instruktørrettighet (FI)	64 200	56 400
c) flygetreningsorganisasjon (FTO) – ervervmessig luftfartsskole: Nye utdanningsprogram	12 850	
d) teoretisk eller praktisk kurs i flytelefoni uten tilknytning til RF eller FTO	4 600	
e) typetreningsorganisasjon (TRTO) – ervervmessig luftfartsskole: Type- og klasserettigheter	64 200	56 400
f) typetreningsorganisasjon (TRTO) – ervervmessig luftfartsskole: Nye type- og klasserettigheter eller MCC-kurs	12 850	
g) teorikurs til trafikkflygersertifikat: ATPL-A og ATPL-H	12 850	
h) godkjenning av klasse/-typeutdanning for utvidelse av flygersertifikat	12 850	
i) undervisningsprogram hvor syntetisk flygetrener på lavere nivå enn JAR-STD 1A/H og JAR-STD 2A/H inngår ved godskrivning av instrumentbacketid	etter regning, jf. § 4	etter regning, jf. § 4
j) treningsorganisasjon for kabinbesetning: godkjenning av hele, eller deler av, utdanningsprogram	38 500	34 700
k) flyteknisk skole. Part-147	64 200	56 400
l) utvidelse, flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning. Part-147. Gjelder per flytype eller kategori	12 850	
m) flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning. Ikke Part-147. Gjelder per flytype eller kategori	12 850	
n) utdanningsorganisasjon for flygeledere og AFIS/HFIS – institusjonell utdanning	64 200	38 500
o) utdanningsorganisasjon for flygeledere og AFIS/HFIS – enhetstrening	64 200	38 500
p) nye treningsprogram for allerede godkjente utdanningsorganisasjoner for utdanning av flygeledere og AFIS/HFIS	12 850	

(3) For godkjenning etter andre ledd bokstav b og c samt fra bokstav e til og med p, betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) For søknad om endring av gjeldende godkjenning til et høyere kvalifikasjonsnivå og/eller nytt område, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For virksomhetstilsyn med utdanningsorganisasjon som krever reise utenfor Norge, eller reise til annet sted enn organisasjonens faste undervisningssted, betales gebyr etter regning jf. § 4.

§ 41. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av syntetisk flygetrener

(1) Gebyr for godkjenning av syntetisk flygetrener dekker blant annet kostnader ved gjennomgang av dokumentasjon, gjennomføring av tester samt evaluering. Som syntetisk flygetrener forstås både flysimulator og variant av flysimulator.

(2) Godkjenning og tilsyn av simulator kategori FFS og FTD foretas av en felles skandinavisk simulatorgruppe som opptrer på vegne av luftfartsmyndighetene i Norge, Sverige og Danmark.

(3) Gebyret fastsettes, faktureres og innkreves for tiden av Transportstyrelsen i Sverige på vegne av Luftfartstilsynet. Gebyret fastsettes i det lands valuta som har påtatt seg fakturerings- og innkrevingsfunksjonen. I

den grad det ikke er fastsatt gebyrsats eller innkrevd gebyr for godkjenning av syntetisk flygetrener, betales gebyr etter regning til Luftfartstilsynet, jf. § 4 i tillegg til at det påløper årsgebyr kr 65 800 per godkjent enhet.

(4) For utstedelse av brukergodkjenning for syntetisk treningsinnretning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) Flygetrener av lavere kategori enn FFS og FTD omfattes ikke av ordningen med felles skandinavisk godkjenning og tilsyn. For godkjenning av flygetrener FNPT betales for første gangs godkjenning gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjent flygetrener FNPT påløper årsgebyr kr 65 800.

Kapittel VI. Flyplass, flysikring og security

§ 42. Gebyr for konsesjon for flyplass

(1) Gebyr for konsesjon til å anlegge, drive og inneha flyplass og for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon, dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon før vedtak eller godkjenning. Gebyr for fornyelse av konsesjon dekker kostnader ved blant annet gjennomgang av dokumentasjon.

(2) For første gangs utstedelse og for fornyelse av konsesjon betales gebyr etter følgende satser:

	Første gangs utstedelse	Fornytelse
a) konsesjon for flyplass til offentlig bruk	134 100	67 000
b) konsesjon for flyplass til ikke privat bruk	33 200	16 300

(3) For søknad om utvidelse av gitt konsesjon for landingsplass til privat bruk til å gjelde konsesjon for landingsplass til offentlig bruk, betales gebyr som for ny søknad om konsesjon. Ved skifte av konsesjonshaver betales gebyr kr 6 000.

(4) For søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon betales gebyr kr 6 600. For søknad om endring av konsesjonsvilkår betales gebyr etter regning med minimumsbeløp kr 6 440, jf. § 4. For søknad om dispensasjon fra konsesjonsvilkår betales gebyr kr 3 300.

§ 43. Årsgebyr og gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplasser mv.

(1) Gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplass dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For teknisk/operativ godkjenning av flyplass betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp etter følgende satser:

	Første gangs godkjenning	Årsgebyr
a) flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingssystem i kategori II eller III	1 472 000	750 000
b) flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingssystem i kategori I	490 800	215 000
c) flyplass som ikke kommer inn under andre ledd bokstav a eller b, og som enten har trafikk med luftfartøy med største tillatte startvekt (MTOW) 5 700 kg eller over, eller er godkjent for 10 passasjerer eller flere	122 700	50 300
d) flyplass som ikke kommer inn under andre ledd bokstav a, b eller c og har minst én av følgende aktiviteter: 1) flyging i samsvar med instrumentflygerreglene 2) lufttutetrafikk 3) flyging med landfly med betalende passasjerer 4) hoved- eller sekundærbase for ervervsmessig luftfartsforetak med landfly eller helikopter	61 400	12 100
e) flyplass for flyging på kontinentalsokkelen	etter regning, jf. § 4	etter regning, jf. § 4
f) flyplass som ikke kommer inn under andre ledd bokstav a, b, c, d eller e	7 700	1 030

(3) For søknad om endret teknisk/operativ godkjenning til en annen gebyrgruppe betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For flyplass med teknisk/operativ godkjenning betales årsgebyr etter satsene i andre ledd.

(5) For godkjenning av flyplassjef betales gebyr kr 6 130. Fornytelse av godkjenning av flyplassjef som ikke innebærer ny godkjenningssamtale, inngår i årsgebyret.

(6) For godkjenning av annen merking av luftfartshinder betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 44. Godkjenning av innflygingsprosedyrer mv.

For godkjenning av innflygingsprosedyrer og andre PANS OPS-prosedyrer, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 45. Gebyr for sertifisering og godkjenning av tjenesteyter på flysikringsområdet mv.

For sertifisering og godkjenning av tjenesteyter på flysikringsområdet betales gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjenning av kontrollflyorganisasjon betales gebyr etter regning med minimumsbeløp kr 48 300.

§ 46. Årsgebyr for tjenesteytere på flysikringsområdet

(1) Årsgebyr dekker, i tillegg til kostnader som nevnt i § 5 første ledd, re-sertifisering av tjenesteyter, jf. § 44, og endringshåndtering.

(2) For lufttrafikkjeneste, tjeneste for styring av luftrom og flykontrolltjeneste betales årsgebyr kr 315 200 med tillegg av

- a) kr 210 100 for hvert kontrolltårn
- b) kr 210 100 for hver enhet for innflygingskontroll
- c) kr 315 200 for hver kontrollsentral (underveistjeneste)
- d) kr 76 900 for hver enhet for flygeinformasjonstjeneste AFIS/HFIS.

Hvor kontrolltårn og enhet for innflygingskontroll ikke er separate enheter, betales gebyr kun for kontrolltårn. For kontrollsentral som også omfatter innflygingskontroll, betales kun gebyr for kontrollsentral.

(3) For tjenesteyter som kun yter flygeinformasjonstjeneste AFIS/HFIS betales ikke gebyr etter andre ledd. For slik flygeinformasjonstjeneste betales årsgebyr kr 115 500 for hver enhet.

(4) For flynavigasjonstjeneste betales årsgebyr kr 420 200 med tillegg for hvert sted som yter flynavigasjonstjeneste med

- a) kr 525 300 for flyplass med instrumentlandingssystem i kategori II eller III
- b) kr 157 500 for flyplass med instrumentlandingssystem i kategori I
- c) kr 94 500 for flyplass med ikke-presisjons instrumentlandingssystem.

(5) For organisasjon sertifisert for MET-tjeneste betales årsgebyr kr 210 100.

(6) For organisasjon sertifisert for Aeronautical Information Management betales årsgebyr kr 210 100.

(7) For kontrollflyorganisasjon betales årsgebyr kr 31 500.

§ 47. Sikkerhetsgodkjenning av fraktleverandør, sikkerhetsopplæringsorganisasjon, kjent avsender og andre aktører

(1) Gebyr for sikkerhetsgodkjenning av aktører innen sivil luftfart dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For sikkerhetsgodkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp

- a) kr 85 700 for fraktleverandør med 10 kontorer/sted eller flere
- b) kr 66 150 for fraktleverandør med 3 t.o.m. 9 kontorer/sted
- c) kr 52 920 for fraktleverandør med 2 kontorer/sted
- d) kr 26 450 for fraktleverandør med 1 kontor/sted
- e) kr 66 150 for sikkerhetsopplæringsorganisasjon
- f) kr 10 000 for kjent avsender.

(3) For godkjenning av nytt underkontor for allerede sikkerhetsgodkjent fraktleverandør betales gebyr kr 13 500. For endring i godkjenningvilkår for sikkerhetsgodkjent fraktleverandør som krever inspeksjon, betales gebyr kr 13 500.

(3) For sertifisering eller resertifisering, av enkeltperson som sikkerhetskontrollør betales gebyr kr 1 030.

(4) For bakgrunnsjekk av enkeltperson før utstedelse av ID-kort til lufthavn eller crew betales gebyr kr 510.

(5) For godkjenning av kurs betales gebyr kr 3 500 per kurs.

(6) For andre sikkerhetsgodkjenninger enn som nevnt i første til femte ledd, betales gebyr etter regning.

§ 48. Årsgebyr for lufthavner, luftfartsselskaper, sikkerhetsgodkjent fraktleverandør mv.

(1) For lufthavner, luftfartsselskaper og fraktleverandører mv. betales årsgebyr etter følgende satser:

	Kategori	Årsgebyr
a) lufthavn	1) mer enn 10 millioner passasjerer	222 100
	2) fra 1–10 millioner passasjerer	111 000
	3) færre enn 1 millioner passasjerer	44 500
b) sikkerhetsgodkjent fraktleverandør	1) 10 kontorer/sted eller flere	63 500
	2) 3–9 kontorer/sted	47 700
	3) 2 kontorer/sted	38 100
	4) 1 kontor/sted	19 100
c) luftfartsselskap	1) mer enn 100 ansatte	92 900
	2) færre enn 100 ansatte	44 500

	Kategori	Årsgebyr
	3) rene fraktfly (all cargo) under 10 tonn MTOW	17 800
d)	sikkerhetsopplæringsorganisasjon	44 500
e)	kjent avsender	1 000

Kapittel VII. Overgangsbestemmelse og ikrafttredelse

§ 49. Overgangsbestemmelse

(1) Er en komplett søknad innkommet før 7. juni 2012, betales gebyr etter forskrift 18. februar 2011 nr. 185 om gebyr til Luftfartstilsynet mv. Det samme gjelder dersom en prøve er avlagt før 7. juni 2012.

§ 50. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 7. juni 2012.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 18. februar 2011 nr. 185 om gebyr til Luftfartstilsynet mv.

5. juni Nr. 517 2012

Forskrift om stopp i fisket etter makrell for ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. juni 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, jf. forskrift 16. desember 2011 nr. 1366 om regulering av fisket etter makrell i 2012 § 5 første ledd bokstav e) og § 28 første ledd. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

§ 1. Stopp i fisket

Fiske etter makrell for ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot stoppes fra og med 5. juni 2012 kl. 1500. Siste frist for innmelding av fangst er 5. juni 2012 kl. 1700.

Uavhengig av denne stoppen kan fiskere som nevnt i første ledd fiske innenfor garanterte kvoter.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2012.

7. juni Nr. 518 2012

Stortingets forretningsorden

Hjemmel: Vedtatt av Stortinget 7. juni 2012, jf. Innst.350 S (2011–2012). Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

I

Kapittel 1. Hvordan Stortinget konstituerer seg

§ 1. Konstituering etter stortingsvalg

Når Stortinget trer sammen etter et stortingsvalg, overtar etter anmodning presidenten i forrige storting midlertidig presidentstillingen. Er vedkommende ikke til stede, overtas etter anmodning presidentstillingen midlertidig av, i prioritert rekkefølge:

1. Den av det forrige stortings visepresidenten som rangerte høyest.
2. Den av de tilstedeværende representanter som lengst har vært medlem av Stortinget. Dersom to eller flere har vært medlemmer av Stortinget like lenge, har den fortrinnsrett som er eldst av år.

Presidenten foretar navneopprop og mottar representantenes og vararepresentantenes fullmakter. Stortingets reglement godkjennes. Meldte forfall og permisjonssøknader refereres og avgjøres.

Det velges en komité til å gjennomgå fullmaktene (fullmaktskomiteen). I fullmaktskomiteen skal gruppene så vidt mulig være forholdsmessig representert. Sammen med fullmaktene behandler komiteen innstillingen fra den forberedende fullmaktskomité. Inntil fullmaktene er godkjent, har representantene midlertidig sete og stemme.

Etter at innstillingen fra fullmaktskomiteen er ferdigbehandlet, velger Stortinget presidenter og sekretærer (jf. § 6).

Deretter erklærer presidenten Stortinget for lovlig konstituert og gir melding til Kongen om dette.

Ved omvalg og nye valgoppgjør som Stortinget påbyr etter valgloven § 13–3 og § 14–1, skal fullmaktene prøves så snart som mulig.

§ 2. Konstituering av følgende storting i samme valgperiode

Når de følgende storting i samme valgperiode trer sammen, gjelder reglene om konstituering i § 1 første, annet, fjerde og femte ledd tilsvarende.

§ 3. Den forberedende fullmaktskomité

I siste stortingssesjon i valgperioden velger Stortinget, etter innstilling fra valgkomiteen, blant representantene en komité til foreløpig prøving av fullmaktene for representantene og vararepresentantene i det nye storting (den forberedende fullmaktskomité). Samtidig velger Stortinget også like mange vararepresentanter som representanter, og komiteens leder og nestleder. I komiteen bør partigruppene så vidt mulig være forholdsmessig representert.

Som sekretær for komiteen fungerer en tjenestemann i Stortingets administrasjon, etter nærmere bestemmelse av komiteen.

Den forberedende fullmaktskomité trer sammen etter innkalling fra lederen. Den skal så langt det er nødvendig gjennomgå og gjøre rede for innholdet av de dokumentene som i henhold til valgloven er innkommet til Stortinget, og for alle klager og ankemål som er sendt inn i rett tid, i den grad de angår fullmaktsavgjørelsene. Komiteen har på vegne av Stortinget fullmakt til å fremskaffe alle opplysninger som den finner nødvendig for dette.

Før Stortinget trer sammen, skal den forberedende fullmaktskomité ha levert en foreløpig innstilling til Stortingets administrasjon om alle valg- og fullmaktsspørsmål som en må regne med kan få innvirkning på sammensetningen av det nye storting. Dagen før det nye storting trer sammen, slutter den forberedende fullmaktskomité å fungere.

Må den forberedende fullmaktskomité gi sin foreløpige innstilling om godkjenning eller forkastelse av fullmaktene før den ennå har rukket å fremskaffe nødvendige opplysninger om hver enkelt fullmakt, skal den i innstillingen gjøre særskilt rede for årsakene til forsinkelsen, samt når et endelig resultat kan foreligge.

Den foreløpige innstillingen og alle bilagene til den skal i registrert stand legges frem for fullmaktskomiteen i det nye storting straks denne komiteen trer sammen (jf. § 1). Innstillingen må ikke offentliggjøres av den forberedende fullmaktskomité.

§ 4. Representantenes plassering i stortingssalen

I stortingssalen tar representantene plass etter den alfabetiske rekkefølgen av valgdistriktene.

§ 5. Permisjon

Søknad om permisjon for representantene behandles av Stortinget etter innstilling av presidentskapet. Gjennom Stortingets administrasjon gis fungerende president melding om kortere forfall. Representanter som har hatt permisjon, skal melde seg til Stortingets administrasjon når de kommer tilbake.

Kapittel 2. Presidentene og sekretærene**§ 6. Valg av presidenter og sekretærer**

Ved begynnelsen av et nytt storting velger Stortinget president, første visepresident, annen visepresident, tredje visepresident, fjerde visepresident, femte visepresident, sekretær og visesekretær.

Ved det første valget av Stortingets president og visepresidenter i valgperioden foregår avstemningene ved sedler uten underskrift. Ved senere valg i samme valgperiode foregår avstemningene etter § 58 første ledd bokstav a, med mindre vilkårene for avstemning ved sedler uten underskrift i § 58 første ledd bokstav d er oppfylt.

Ved valg av presidenter og sekretærer kreves vanlig flertall, dvs. over halvparten av de avgitte stemmene. Oppnår ingen av kandidatene slikt flertall ved første valg eller ved fritt omvalg, foretas bundet omvalg mellom de to kandidatene som har fått størst stemmetall, jf. § 59 annet ledd.

Dersom minst en femtedel av representantene sender skriftlig krav til presidenten om nytt valg av Stortingets president eller en visepresident, skal Stortinget foreta slikt valg.

§ 7. Stortingets presidentskap

Stortingets president og fem visepresidenter danner Stortingets presidentskap. Stortingets president er presidentskapets leder. Første visepresident er nestleder.

Presidentskapet er beslutningsdyktig når minst tre av medlemmene er til stede. På vegne av presidentskapet leder stortingspresidenten arbeidet i Stortinget. Når Stortinget ikke er samlet, kan stortingspresidenten treffe nødvendige avgjørelser som ellers tilligger presidentskapet.

§ 8. Presidentens, visepresidenters eller sekretærers forfall

Kan Stortingets president ikke utøve vervet på grunn av forfall, fungerer første visepresident som midlertidig stortingspresident. Får stortingspresidenten eller en av visepresidentene langvarig forfall, kan Stortinget velge midlertidig president for den tid fraværet varer.

Det kan velges midlertidig sekretær i stedet for en sekretær som får langvarig forfall.

§ 9. Ledelse av Stortingets møter

Stortingets president leder Stortingets møter. Stortingspresidenten kan overlate møteledelsen til en visepresident eller en midlertidig president som er valgt etter § 8 første ledd eller en settepresident som Stortinget har valgt for en kortere tid. Visepresident, midlertidig president og settepresident har som møteleder den samme myndighet som stortingspresidenten.

Visesekretæren kan fungere som midlertidig sekretær.

Den presidenten som leder møtet, kan ikke samtidig delta i debatten om en sak. En som har deltatt i debatten om en sak, kan ikke lede møtet under den videre debatten om saken.

Kapittel 3. Stortingets komiteer

§ 10. Valgkomiteen

Umiddelbart etter at Stortinget har konstituert seg, velges en valgkomité på 37 medlemmer. I den bør partigruppene så vidt mulig være forholdsmessig representert. Det bør også tas hensyn til en fordeling etter valgdistrikter. Valgkomiteen bestemmer hvordan Stortingets faste komiteer skal være sammensatt.

Valgkomiteen gir innstilling om alle valg som Stortinget gir den i oppdrag å forberede. Innstillingen skal gjøres ferdig snarest mulig etter at oppdraget er gitt.

Valgkomiteens medlemmer fungerer i hele valgperioden. I tilfelle av avgang erstattes vedkommende ved nytt valg snarest mulig.

Stortinget velger også varamedlemmer til valgkomiteen, etter prinsippene angitt i første ledd. Varamedlemmer innkalles ved ethvert forfall blant komiteens medlemmer.

§ 11. Stortingets faste komiteer

Stortinget kan når som helst beslutte å endre antall faste komiteer eller antall medlemmer av komiteene.

Hvis ikke Stortinget bestemmer noe annet, skal komiteene ha uforandret sammensetning på alle storting i samme valgperiode, med mindre partigruppene foreslår endringer som gjelder representanter fra egen gruppe eller avgang blant medlemmene gjør det nødvendig å foreta endringer.

§ 12. Stortingets fagkomiteer

Samtlige representanter unntatt Stortingets president fordeles på disse fagkomiteene:

1. Arbeids- og sosialkomiteen
2. Energi- og miljøkomiteen
3. Familie- og kulturkomiteen
4. Finanskomiteen
5. Helse- og omsorgskomiteen
6. Justiskomiteen
7. Kirke-, utdannings- og forskningskomiteen
8. Kommunal- og forvaltningskomiteen
9. Kontroll- og konstitusjonskomiteen
10. Næringskomiteen
11. Transport- og kommunikasjonskomiteen
12. Utenriks- og forsvarskomiteen.

§ 13. Sammensetning av fagkomiteene

Straks etter at valgkomiteen er nedsatt, oppnevner den medlemmene til Stortingets fagkomiteer.

Alle partigrupper skal ha medlem i kontroll- og konstitusjonskomiteen. For øvrig bør gruppene så langt som mulig være forholdsmessig representert i komiteene. Partigrupper som ikke har fått medlem i alle komiteer etter denne fordelingen, kan kreve at gruppens medlem i kontroll- og konstitusjonskomiteen også oppnevnes som medlem av en av de andre fagkomiteene. Valgkomiteen gir Stortinget trykt melding om oppnevnelser.

§ 14. Saksfordelingen mellom fagkomiteene

Hovedregelen for saksfordelingen mellom fagkomiteene er:

1. Arbeids- og sosialkomiteen: Saker om arbeidsmarked og arbeidsmiljø, arbeidsrettete ytelser, pensjoner, sosiale stønader og politikk overfor funksjonshemmede.
2. Energi- og miljøkomiteen: Saker om olje, energi, vassdrag, miljøvern og regional planlegging.
3. Familie- og kulturkomiteen: Saker om familie, barn og ungdom, likestilling mellom kvinner og menn, forbrukersaker og saker om kultur.
4. Finanskomiteen: Saker om økonomisk politikk, penge- og kredittpolitikk, finans- og kredittvesen, finansadministrasjon, rammetilskudd til kommuner og fylkeskommuner, skatter og avgifter til statskassen, statsgaranti ved eksport mv., folketrygdens inntekter, inntektspolitikk (unntatt jordbruksavtalen) og regnskaps- og revisjonslovgivning. Om behandlingen av statsbudsjettet og nasjonalbudsjettet vises til § 41.
5. Helse- og omsorgskomiteen: Saker om helsetjenester, pleie- og omsorgstjenester, folkehelsearbeid, rusmiddelpolitikk og legemidler.
6. Justiskomiteen: Saker om rettsvesen, kriminalomsorg, politiet, sivile vernepliktige, andre justisformål, sivil beredskap, rettfærdsvederlag, alminnelig forvaltningslovgivning, straffelovgivning, prosesslovgivning og alminnelig sivillovgivning.
7. Kirke-, utdannings- og forskningskomiteen: Saker om kirke, utdanning og forskning, herunder forskning for landbruk, fiskeri og næringsliv.
8. Kommunal- og forvaltningskomiteen: Saker om kommunal forvaltning, regional- og distriktspolitikk, innvandringspolitikk, boligforhold, bygningssaker, nasjonale minoriteter, samiske spørsmål unntatt reglene om

valg til Sametinget, saker om organisering og virkeområde for statlig forvaltning, statens fellesadministrasjon, statlig personalpolitikk, herunder lønnsforhold, og partistøtte.

9. Kontroll- og konstitusjonskomiteen: Grunnlovssaker, valglovgivning og bevilgninger til Stortinget og til Det Kongelige Hus. Saker om Stortingets kontroll med forvaltningen, jf. § 15 første ledd. Saker der Stortinget skal ta stilling til hvorvidt konstitusjonelt ansvar skal gjøres gjeldende, herunder om Stortingets ansvarskommisjon skal anmodes om å foreta nødvendige undersøkelser for å klarlegge grunnlaget for slikt ansvar, jf. § 15 annet og tredje ledd og § 42. Komiteen skal også gjennomgå og gi innstilling til Stortinget om:
 - a) statsrådets protokoller mv., jf. Grunnloven § 75 bokstav f,
 - b) regjeringens årlige melding om oppfølgingen av stortingsvedtak som inneholder en anmodning til regjeringen, og om behandlingen av representantforslag som er vedtatt oversendt regjeringen til utredning og uttalelse,
 - c) dokumenter fra Riksrevisjonen, og andre saker om Riksrevisjonens virksomhet,
 - d) meldinger fra Stortingets ombudsmann for forvaltningen, og andre saker om ombudsmannens virksomhet,
 - e) meldinger fra Ombudsmannsnemnda for Forsvaret og Ombudsmannsnemnda for sivile vernepliktige,
 - f) meldinger fra Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste, og andre saker om utvalgets virksomhet, og
 - g) rapporter fra Stortingets ansvarskommisjon og stortingsoppnevnte granskingskommisjoner.
10. Næringskomiteen: Saker om nærings-, industri- og handelsvirksomhet, skipsfart, statlig eierskapspolitikk, konkurranse- og prispolitikk, landbruk, jordbruksavtalen, matpolitikk, fiskeri, fangst, akvakultur og laksefiske.
11. Transport- og kommunikasjonskomiteen: Saker om innenlands transport, post, telekommunikasjoner, elektronisk kommunikasjon og oppgaver under Kystverket.
12. Utenriks- og forsvarskomiteen: Saker om utenrikske forhold, militært forsvar, utviklingshjelp, saker som angår norske interesser på Svalbard eller i andre polarområder og – i alminnelighet – saker som gjelder avtaler mellom den norske stat og andre stater eller internasjonale organisasjoner.

§ 15. Nærmere om kontroll- og konstitusjonskomiteen

En tredjedel av medlemmene i kontroll- og konstitusjonskomiteen kan beslutte at komiteen skal anmode en statsråd om å fremskaffe ønskete opplysninger om forhold som omfattes av Stortingets kontroll med forvaltningen. En tredjedel av komiteens medlemmer kan deretter beslutte at komiteen skal ta en sak om slik kontroll opp til behandling, og selv foreta ytterligere undersøkelser i forvaltningen som anses nødvendig for dette.

En tredjedel av medlemmene i kontroll- og konstitusjonskomiteen kan kreve at komiteen av eget tiltak skal ta en sak om eventuelt konstitusjonelt ansvar opp til behandling, jf. lov 5. februar 1932 nr. 1 om ansvar for handlinger som påtales ved Riksrett og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker.

Dersom kontroll- og konstitusjonskomiteen finner at forhold i en ekstern henvendelse vedrørende brudd på konstitusjonelle plikter ikke kan påtales ved riksrett, skal henvendelsen oversendes rette påtalemyndighet. Komiteen kan dessuten vedta at en henvendelse ikke skal fremlegges for Stortinget når de forholdene henvendelsen omhandler, åpenbart ikke kan føre til ansvar. Henvendelsen skal legges frem for Stortinget ved innstilling dersom en tredjedel av komiteens medlemmer krever det. Den som har fremmet henvendelsen, skal underrettes om utfallet av behandlingen.

Før andre komiteer avgir en innstilling der det fremmes forslag om at konstitusjonelt ansvar skal gjøres gjeldende eller forslag om at Stortingets ansvarskommisjon skal iverksette undersøkelser, skal utkast til innstilling fra vedkommende komité forelegges kontroll- og konstitusjonskomiteen til uttalelse.

En tredjedel av komiteens medlemmer kan kreve at det avholdes komitéhøring i kontrollsaker. Som kontrollsak regnes alle saker som behandles av kontroll- og konstitusjonskomiteen, med unntak av saker som gjelder grunnlovsendring, bevilgninger eller valglovgivning.

Kontroll- og konstitusjonskomiteen skal gi innstilling til Stortinget om alle saker den tar opp til behandling. Komiteen avgjør i det enkelte tilfellet om den skal forelegge utkast til innstilling for berørte fagkomiteer til uttalelse før innstillingen avgis.

Komiteen fastsetter nærmere regler for sitt sekretariat, herunder om sekretariatets arbeidsoppgaver, og den bruk de enkelte medlemmene kan gjøre av det.

§ 16. Den utvidete utenriks- og forsvarskomité

I tillegg til komiteene nevnt i § 12, oppnevner valgkomiteen også en utvidet utenriks- og forsvarskomité.

Den utvidete utenriks- og forsvarskomité har til oppgave å drøfte med regjeringen viktige spørsmål vedrørende utenrikspolitikk, handelspolitikk, sikkerhetspolitikk og beredskap, herunder terrorberedskap. Slik drøftelse bør finne sted før viktige beslutninger fattes. I særlige tilfeller kan komiteen avgis innstilling til Stortinget.

Den utvidete utenriks- og forsvarskomité består av de ordinære medlemmene av utenriks- og forsvarskomiteen, Stortingets president og lederne i partigruppene (med mindre de allerede er medlemmer av komiteen). Valgkomiteen kan, etter anmodning fra en gruppe, oppnevne ytterligere medlemmer dersom den finner at hensynet til gruppens forholdsmessige representasjon tilsier det.

Stortingets første visepresident er varamedlem for Stortingets president, og nestlederne i partigruppene er varamedlemmer for lederne i partigruppene. Presidentskapet kan, etter anmodning fra vedkommende gruppe,

bestemme at en vararepresentant som møter i utenriks- og forsvarskomiteen, skal møte også i den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé.

Lederen kaller sammen komiteen når vedkommende mener det er nødvendig, eller når statsministeren, utenriksministeren eller en tredjedel av komitémedlemmene anmoder om det. Tilsvarende gjelder når forsvarsministeren anmoder om det i viktige beredskapsmessige spørsmål, eller når justisministeren anmoder om drøftelse av spørsmål vedrørende terrorberedskap.

Forhandlingene i den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé skal holdes hemmelige, med mindre noe annet uttrykkelig bestemmes. Det samme gjelder for fellesmøter komiteen har med andre komiteer. Lederen kan bestemme at også innkallelsen til møtet skal være hemmelig.

En sak skal legges frem for Stortinget når minst seks komitémedlemmer krever det i et møte i den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé hvor saken står på dagsordenen. Komiteen prøver om vilkårene for stortingsbehandling etter første punktum foreligger, og legger i så fall saken frem for presidentskapet. Komiteen kan beslutte å fortsette behandlingen av saken i samme møte eller i senere møte selv om det er fremsatt krav i samsvar med første punktum. Stortinget avgjør i møte for lukkede dører om behandlingen i Stortinget skal holdes for åpne eller lukkede dører. Behandlingen i Stortinget innledes med en redegjørelse av et regjeringsmedlem. Stortinget beslutter om debatt skal holdes umiddelbart etter redegjørelsen eller i et senere møte. Forslag fremsatt i forbindelse med Stortingets behandling av en slik sak kan ikke sendes til behandling i en komité.

§ 17. Europautvalget

Regjeringens konsultasjoner med Stortinget om saker som gjelder Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen), herunder forslag om nye eller endrede rettsakter på et område som omfattes av EØS-avtalen, og saker som gjelder tilgrensende avtaler med Den europeiske union (EU), skal foregå med Europautvalget.

Europautvalget består av utenriks- og forsvarskomiteen og medlemmene av den norske delegasjonen til parlamentarikerkomiteen for EØS. Utenriks- og forsvarskomiteen eller dens leder kan dessuten beslutte at en eller flere andre komiteer skal delta ved bestemte konsultasjoner. Valgkomiteen oppnevner varamedlemmer for utenriks- og forsvarskomiteens medlemmer i Europautvalget. Varamedlemmene innkalles ved ethvert forfall. Valgkomiteen kan, etter anmodning fra vedkommende gruppe, likevel bestemme at en vararepresentant som møter i utenriks- og forsvarskomiteen, skal møte også i Europautvalget.

Lederen i utenriks- og forsvarskomiteen kaller sammen til konsultasjoner i Europautvalget når vedkommende mener det er nødvendig, eller når et regjeringsmedlem eller en tredjedel av utenriks- og forsvarskomiteens medlemmer anmoder om det.

Dokumenter som Europautvalget får tilsendt fra regjeringen, sendes også til vedkommende fagkomiteer. Komiteene kan be regjeringen om å få oversendt andre dokumenter som gjelder EU eller EØS-saker. Komiteene kan også stille skriftlige spørsmål til vedkommende regjeringsmedlem om slike saker, men kan ikke holde høring. En komité kan beslutte å avgi skriftlig uttalelse til Europautvalget om en sak som utvalget skal behandle. Komiteen avgjør om saksordfører skal velges for en slik sak. En skriftlig uttalelse fra en komité til Europautvalget er offentlig når den er avgitt, hvis ikke komiteen bestemmer noe annet.

Møtene i Europautvalget holdes for lukkede dører. Det samme gjelder fellesmøter utvalget har med andre komiteer. Referater av forhandlingene i utvalget er offentlige når de foreligger, hvis ikke utvalget bestemmer noe annet. Det er ikke adgang til å gjengi uttalelser som er gitt i et møte når referatet av forhandlingene i saken ikke er offentlig.

Saker som er brakt frem i Europautvalget, skal legges frem for Stortinget når utenriks- og forsvarskomiteen krever det i et møte i Europautvalget hvor saken står på dagsordenen. Stortinget avgjør for lukkede dører om møte i Stortinget for å behandle saken skal holdes for åpne eller lukkede dører. Bestemmelsene i § 16 syvende ledd annet til og med siste punktum gjelder tilsvarende.

§ 18. Særskilte komiteer

Finner Stortinget det nødvendig, kan det unntaksvis nedsette særskilte komiteer til å behandle en enkelt sak eller saker av et bestemt slag. Oppnevning til slike særskilte komiteer foretas av valgkomiteen, og så vidt mulig bør det unngås at oppnevningen fører til vanskeligheter for det ordinære komitéarbeidet.

§ 19. Granskingskommisjoner

Stortinget kan nedsette en granskingskommisjon til å klarlegge eller vurdere et tidligere faktisk begivenhetsforløp. Mandatet bør kun åpne for en vurdering av ansvarsforhold i den utstrekning Stortinget har behov for bistand til dette.

Forslag om å nedsette en granskingskommisjon skal behandles av kontroll- og konstitusjonskomiteen, eller av en særskilt komité som Stortinget oppnevner etter § 18. Kontroll- og konstitusjonskomiteen kan fremlegge slikt forslag på eget initiativ.

Stortinget fastsetter kommisjonens mandat, og de nærmere prosedyrene for dens arbeid. Det bør presiseres i hvilken grad kommisjonen skal være bundet av de generelle regler og retningslinjer som gjelder for offentlige granskingskommisjoner. Videre bør det vurderes om kommisjonen har behov for lovhjemmel for å sikre nødvendig tilgang til opplysninger og dokumenter.

En stortingsoppnevnt granskingskommisjon skal bestå av personer som har nødvendig faglig kompetanse og integritet. Kommisjonen utfører sitt verv selvstendig og uavhengig av Stortinget.

Granskingskommisjonen rapporterer direkte til Stortinget. Rapporten skal være offentlig, med mindre særlige hensyn tilsier at den helt eller delvis bør være taushetsbelagt. Før Stortinget foretar den endelige vurderingen av rapporten, bør den oversendes regjeringen til skriftlig uttalelse.

Kapittel 4. Komiteenes arbeidsordning

§ 20. Valg av komitéledelse, innkalling, møteplikt mv.

Så snart komiteene er oppnevnt, trer hver enkelt av dem sammen og velger leder, første nestleder og annen nestleder. Melding om valgene sendes straks til Stortinget. Valg foretas på nytt hvert år i valgperioden, så snart det lar seg gjøre etter at Stortinget har konstituert seg.

Komiteens leder innkaller til møter i komiteen og leder forhandlingene der. Har lederen forfall, overtar første nestleder disse oppgaver. Har også første nestleder forfall, overtas oppgavene av annen nestleder.

En komité kan tre sammen også når Stortinget ikke er samlet. Stortingets administrasjon skal underrettes om slike komitéksamlinger.

Medlemmene har samme plikt til å møte i komiteen som til å møte i Stortinget. Forfall skal meldes til lederen.

Komiteene kan etter begrunnet søknad få presidentskapets samtykke til å nytte lønnet hjelp.

§ 21. Varamedlemmer

En vararepresentant som blir innkalt for en representant, trer inn som medlem av den komiteen som representanten sitter i, med mindre presidentskapet bestemmer noe annet. For valgkomiteen, den utvidete utenriks- og forsvarskomité og Europautvalget gjelder likevel egne regler, jf. § 10, § 16 og § 17.

Har et komitémedlem forfall til en komitésamling når Stortinget ikke er samlet (jf. § 20 tredje ledd), og komitélederen finner å kunne godta forfallet, kan lederen innkalle vedkommende medlems vararepresentant. Det samme gjelder ved forfall til komitésamling når Stortinget er samlet, men ikke har møte, og det ikke har vært mulighet til å søke Stortinget om permisjon. § 5 tredje punktum gjelder tilsvarende.

§ 22. Oversendelse av saker til komiteene

Etter forslag av presidenten fordeler Stortinget til de faste komiteene alle saker som krever komitéforberedelse. I alminnelighet skal alle saker som skal forberedes av en komité, fordeles i henhold til saksfordelingen fastsatt i § 14. Etter forslag fra presidentskapet kan Stortinget fravike dette når praktiske grunner tilsier det.

Stortinget kan vedta at en sak først skal behandles av en komité og at denne komiteens utkast til innstilling deretter forelegges en annen komité til uttalelse før innstilling avgis. Stortinget kan også vedta at en sak først skal behandles av en komité og at denne komiteens utkast til innstilling sendes til en annen komité, som deretter avgir innstilling. Etter at en sak er oversendt til en komité, kan vedtak etter første eller annet punktum gjøres av presidentskapet.

Stortinget kan også beslutte at to faste komiteer skal forberede en sak i fellesskap. Som regel skal da saken behandles foreløpig av et fellesutvalg som har like mange medlemmer fra hver av komiteene. Ordføreren i saken velges innenfor dette utvalget.

Gjelder det større, ekstraordinære bevilgningssaker, kan Stortinget vedta at komitéinnstillingen om saken skal sendes til finanskomiteen, for at den kan uttale seg om den finansielle siden av innstillingen.

Når andre komiteer enn utenriks- og forsvarskomiteen behandler saker som berører norske utenrikske interesser eller norske interesser på Svalbard eller i andre polarområder, skal utkast til innstilling fra vedkommende komité forelegges utenriks- og forsvarskomiteen til uttalelse før innstillingen avgis.

Saker som allerede er oversendt til en komité, kan fordeles på nytt ved beslutning av presidentskapet. Finner presidentskapet enstemmig at en sak ikke trenger å bli forberedt av noen komité, kan det selv gi innstilling i saken.

Komiteene kan ikke behandle andre saker enn de som er oversendt fra Stortinget, med de unntak som følger av denne forretningsorden.

§ 23. Fremdrift og avgivelsesfrist

Lederen skal så snart som mulig legge frem for komiteen alle saker som komiteen har mottatt fra Stortinget. Komiteen skal snarest mulig fastsette frist for å avgi innstilling og skal underrette Stortingets administrasjon om fristen. Komitélederen skal føre tilsyn med at fremdriften i arbeidet med sakene er i samsvar med de fastsatte fristene. Vedtak om utsettelse av en fastsatt avgivelsesfrist trenger samtykke av presidentskapet dersom utsettelsen vil medføre endring av behandlingsdatoen i det foreløpige langtidsprogrammet for Stortingets møter.

Et vedtak om tidspunkt for å avgi innstilling, herunder om frist for avgivelse, kan ved beslutning i samme møte av et mindretall på minst en tredjedel av komitémedlemmene bringes inn for presidentskapet til avgjørelse.

§ 24. Saksordførere

For hver sak som skal opp til behandling, velger komiteen blant sine medlemmer en ordfører, eller hvis det er reist krav om det, flere ordførere. Når en komité bare skal avgi uttalelse om en innstilling eller et utkast til innstilling som er utarbeidet av en annen komité, avgjør komiteen om saksordfører skal velges.

Ordføreren skal forberede saken for komiteen, og skal søke å fremskaffe de opplysningene og sette i verk de undersøkelsene som medlemmer av komiteen finner påkrevd. Ordføreren har ansvar for å utarbeide innstillingen, og skal underskrive den sammen med komitélederen.

Senest en uke før innstillingen skal avgis, kan saksordfører kreve at komiteen stiller bestemte skriftlige spørsmål til vedkommende regjeringsmedlem om en sak som er under behandling i komiteen.

§ 25. *Komitémøter*

Innkalling til møte i komiteen skal inneholde dagsorden og skal kunngjøres før møtet ved oppslag i stortingsbygningen.

Komiteens møter foregår for lukkede dører. Det er ikke adgang til å gjengi uttalelser som er gitt av andre komitémedlemmer i et lukket komitémøte.

En komité kan oppnevne utvalg av sine medlemmer til å forberede enkelte saker, men den endelige behandlingen av en sak må alltid foregå i samlet komité.

Et komitévedtak er gyldig når minst tre femtedeler av medlemmene har vært til stede og avgitt stemme.

§ 26. *Komitéhøringer*

Komiteen kan avholde høringer. Med høring menes et møte i komiteen der den mottar muntlige forklaringer fra personer som den selv anmoder om å komme, eller som søker om å få legge frem opplysninger for komiteen. Komiteen beslutter med vanlig flertall om høring skal avholdes og hvem som skal anmodes om å møte til høring. For kontroll- og konstitusjonskomiteen gjelder reglene i § 15. De innkalte møter frivillig og avgjør selv om de vil besvare komiteens spørsmål.

Spørsmålet om å avholde høring skal oppføres som en egen sak i innkallingen til et komitémøte. Bare saker som er til behandling i komiteen, og der det er valgt saksordfører, kan være gjenstand for høring. Har komiteen avslått et krav om høring som er fremsatt av et mindretall på minst en tredjedel av komitémedlemmene, kan mindretallet ved beslutning i samme møte bringe avslaget inn for presidentskapet til avgjørelse.

Komiteen kan etter søknad få presidentskapets samtykke til å dekke nødvendige utgifter for personer som deltar i en høring etter anmodning fra komiteen.

Komiteens høringer foregår for åpne dører. Komiteen kan likevel med vanlig flertall beslutte at høringen helt eller delvis skal foregå for lukkede dører. Et medlem av komiteen kan kreve at en åpen høring avbrytes for at komiteen skal behandle den videre fremdriften, herunder forslag om at høringen skal avsluttes eller fortsette for lukkede dører. Komiteen kan bare motta taushetsbelagte opplysninger for lukkede dører. Under åpen høring må komiteens medlemmer ikke gjengi eller vise til opplysninger underlagt lov- eller instruksfestet taushetsplikt.

Meningsutveksling mellom komitémedlemmene skal ikke finne sted under en åpen høring.

Under en åpen høring skal det finnes plasser for tilhørere. Antall tilhørere kan begrenses av plasshensyn. Tilhørere som opptrer forstyrrende, kan bortvises. Komiteen kan beslutte at det skal tas stenografisk referat fra en åpen kontrollhøring, jf. reglement for åpne kontrollhøringer, vedtatt av Stortinget. Beslutning om stenografisk referat fra andre høringer krever samtykke av presidentskapet. For øvrig kan komiteen beslutte at høringen skal tas opp på lydbånd. Komiteen kan beslutte at det ikke kan tas lyd- eller bildeopptak i en høring som for øvrig er åpen.

Åpne høringer skal kunngjøres senest 24 timer før høringen. I ekstraordinære tilfeller kan åpen høring kunngjøres med kortere varsel. Det er ikke adgang til å holde åpen kontrollhøring når det er møte i Stortinget, bortsett fra under den ordinære spørretimen.

Komiteen fastsetter selv den nærmere prosedyren for sine høringer, herunder fordeling av taletid, rekkefølge, og antall hoved- og oppfølgingsspørsmål. Åpne kontrollhøringer skal foregå etter et særskilt reglement som vedtas av Stortinget. Som kontrollhøring regnes høringer i kontrollsaker i kontroll- og konstitusjonskomiteen, og høringer i andre komiteer som har til formål å klarlegge eller vurdere et tidligere faktisk hendelsesforløp.

§ 27. *Komitéreiser*

Komiteen kan foreta reiser hvis den finner det påkrevd for sitt arbeid og presidentskapet har gitt sitt samtykke.

§ 28. *Komiteenes protokoll og saksdokumenter*

Komitéforhandlingene skal føres inn i en egen protokoll. Komiteens leder er ansvarlig for at det blir ført møteprotokoll, at saksdokumenter som er sendt til komiteen blir registrert, og at viktige dokumenter og bilag blir lagt i arkiv. Når hvert storting har endt sine forhandlinger, leveres komiteenes protokoller med tilhørende dokumenter til Stortingets arkiv.

Graderte dokumenter bringes til komitémedlemmenes kunnskap på komiteens møterom. Dokumenter gradert høyere enn begrenset eller fortrolig kan ikke tas med ut av møterommet, med mindre komiteen vedtar at det kan gjøres. Graderte dokumenter som tas med ut av møterommet, må oppbevares slik at de ikke er tilgjengelige for uvedkommende.

§ 29. *Særlig om komiteenes behandling av representantforslag*

Når et representantforslag er sendt til en komité, gir komiteen innstilling om det til Stortinget. Hvis komiteen finner at et representantforslag helt eller delvis bør imøtekommes og at saken egner seg for avgjørelse i Stortinget uten nærmere utredning, bør realitetsinnstilling avgis etter at statsråden har hatt anledning til å uttale seg. Er det behov for ytterligere utredning før realitetsstandpunkt tas, bør komiteen gi innstilling om at forslaget oversendes

regjeringen til utredning og uttalelse. Finner komiteen det utvilsomt at forslaget ikke fortjener Stortingets tilslutning, bør den uten videre fremme innstilling om at forslaget ikke bifalles.

§ 30. Komiteenes innstillinger til Stortinget

Komiteene skal gi Stortinget skriftlig innstilling. I særlige tilfeller kan det gis muntlig innstilling; i så fall må utkast til vedtak som hovedregel være omdelt på forhånd.

Alle innstillinger skal være så korte som mulig og i det vesentlige inneholde komiteens merknader. I innstillingene skal ikke trykkes opp igjen dokumenter som en like godt kan vise til. Hvis det i innstillingen unntaksvis er sitert fra trykte dokumenter, skal dette være tydelig angitt. Presidenten skal påse at disse bestemmelsene overholdes.

Komiteene skal sørge for at dokumenter og bilag som de har fått fra Stortinget, blir trykt i den utstrekning de finner det formålstjenlig.

Saker som hører sammen, skal så langt som mulig tas opp i én og samme innstilling. Når spesielle grunner tilsier det, og presidentskapet samtykker, kan en komité først avgi innstilling om en del av en sak, og senere avgi innstilling om resten av saken.

Forslag som omhandles og utformes i innstillingen, jf. § 39 første ledd, skal stilles opp summarisk og i nummerorden i et eget avsnitt i innstillingens premisser. Av oppstillingen skal det fremgå hvem som fremmer forslaget.

En innstilling kan inneholde utkast til lovvedtak i tilråding eller forslag bare når et lovforslag er grunnlag for innstillingen. En innstilling kan ikke inneholde både utkast til lovvedtak og utkast til stortingsvedtak i tilråding eller forslag, bortsett fra at en innstilling både kan inneholde utkast til lovvedtak og utkast til stortingsvedtak om anmodning til regjeringen. Med «stortingsvedtak» menes alle vedtak som ikke er lovvedtak.

Det er ikke tillatt å offentliggjøre en innstilling før den er endelig avgitt. En avgitt innstilling leveres snarest mulig til Stortingets administrasjon.

§ 31. Presidentskapets tilsyn med komiteenes avgivelsesfrister

Presidentskapet fører tilsyn med at komiteene fastsetter frister for avgivelse av innstillingene, at fristene passer inn i det foreløpige langtidsprogrammet for Stortingets møter, og at innstillingene blir avgitt i samsvar med fristene.

Presidentskapet kan innkalle komitélederne til møter om avgivelsesfristene og komiteenes arbeid med sakene. Etter at komitélederen har hatt anledning til å uttale seg, kan presidentskapet fastsette en annen avgivelsesfrist enn komiteen har gjort eller fastsette frist i en sak hvor komiteen ikke har gjort dette.

Skulle en innstilling fra en komité ikke være avgitt innen den fristen som er fastsatt, kan presidentskapet overføre saken til en annen komité eller føre saken opp på dagsordenen til behandling i Stortinget uten at innstilling foreligger.

Kapittel 5. Innkalling til og avvikling av Stortingets møter

§ 32. Innkalling til møter i Stortinget

Presidentskapet fastsetter når Stortinget skal møte.

Etter presidentskapets bestemmelse blir Stortinget innkalt til møte ved oppslag i stortingsbygningen og ved at innkallingen gjøres tilgjengelig for representantene i papirutgave eller elektronisk form senest 24 timer før møtet. Innkallingen skal inneholde dagsorden. I ekstraordinære tilfeller kan møte kalles sammen med kortere varsel. Det samme gjelder hvis dagsordenen bare omfatter referatsaker.

§ 33. Møter i Stortinget

Møter i Stortinget begynner som regel kl. 10.00 med unntak av fredager da møtene som regel begynner kl. 09.00. Presidentskapet kan beslutte at møtet etter vanlig kunngjøring skal avsluttes kl. 16.00, og settes på nytt kl. 18.00. Med Stortingets samtykke kan møtene vare ut over kl. 22.00.

Møte i Stortinget kan ikke settes før presidenten har forvissnet seg om at det er så mange representanter til stede som Grunnloven krever.

§ 34. Program for Stortingets møter

Senest fredag innen kl. 15.00 bør program for Stortingets arbeid i uken etter slås opp og gjøres tilgjengelig i papirutgave eller elektronisk form. Programmet skal opplyse om hvilke dager det skal holdes møter, når møtene skal begynne og om det er ventet kveldsmøte. Samtidig bør foreløpig sakliste for møtene slås opp og gjøres tilgjengelig i papirutgave eller elektronisk form.

I Stortingets møter blir sakene som hovedregel tatt opp etter den dagsordenen som presidenten har lagt frem.

Det kunngjorte ukeprogrammet som er omhandlet i første ledd første og annet punktum, og den dagsordenen som er kunngjort, må ikke fravikes uten at det er nødvendig. Vedtak om slikt fravik trenger vanlig flertall dersom forslaget er satt frem av presidenten, men to tredjedels flertall dersom det er satt frem av en representant. Akter presidenten å foreslå fravik, bør opplysninger om dette gis så snart som mulig.

Blir et møte ikke ferdig med dagsordenen, skal de sakene som står igjen, behandles først i neste møte eller føres opp på ny dagsorden. Saker som er utsatt til en fastsatt tid, bør likevel tas opp som bestemt.

§ 35. Møte for lukkede dører

Akter presidenten å foreslå at et møte skal holdes for lukkede dører, skal møtet settes og Stortinget ta stilling til dette for lukkede dører (jf. Grunnloven § 84).

Til møter for lukkede dører kan presidenten gi adgang for funksjonærer ved Stortingets administrasjon og for stortingsreferentene. Presidenten kan også tillate at enkelte av stortingsbetjentene under forhandlingene bringer nødvendige meldinger til presidenten eller en representant. Videre kan presidenten etter anmodning fra en statsråd innhente Stortingets samtykke til at embets- og tjenestemenn fra departementene får anledning til å være til stede under møtet.

Referat fra forhandlingene føres inn i en egen protokoll (jf. § 62), og både den og de referatkonseptene som finnes, skal i forseglet stand legges i arkivet.

Forhandlinger som er ført for lukkede dører, kan offentliggjøres dersom Stortinget gjør vedtak om det.

Presidentskapet kan gi tillatelse til å åpne en arkivert og forseglet sak fra et lukket møte.

§ 36. Avbrytelse av Stortingets forhandlinger i juni

Stortingets forhandlinger avbrytes senest tredje fredag i juni måned, med adgang for presidentskapet til i særlige tilfelle å utsette tidspunktet. Presidentskapet kan bestemme at Stortingets forhandlinger skal gjenopptas på et senere tidspunkt før neste storting trer sammen i samsvar med Grunnloven § 68.

Kapittel 6. Stortingets arbeidsordning**§ 37. Overbringelse og fremsettelse av proposisjoner og forslag**

Overbringelse av kongelige proposisjoner og fremsettelse av grunnlovsforslag og representantforslag bør i alminnelighet skje ved begynnelsen eller slutten av et møte. Grunnlovsforslag og representantforslag innleveres til Stortingets administrasjon senest kl. 08.30 den dag forslaget skal fremsettes i møte.

Forslag og søknader skal som regel fremmes skriftlig, men må ikke være undertegnet av mer enn 10 representanter. Lovforslag skal være satt opp i lovs form.

Grunnlovsforslag og representantforslag, sammen med eventuell begrunnelse, skal snarest gjøres tilgjengelig for representantene i papirutgave eller elektronisk form.

Representantforslag kan tas tilbake ved at forslagsstilleren melder dette skriftlig til Stortingets administrasjon og i tillegg muntlig til Stortinget. Grunnlovsforslag kan ikke tas tilbake etter at Stortinget har vedtatt at det skal trykkes og kunngjøres.

Når en sak er endelig avgjort, må den ikke bringes frem igjen eller tas opp på nytt i samme stortingssesjon. Er det påtrengende nødvendig, eller fremmer regjeringen proposisjon eller melding innenfor samme saksområde for Stortinget, kan Stortinget likevel fatte vedtak om at en sak tas opp til ny behandling, forutsatt at saken igjen blir komitébehandlet.

§ 38. Behandlingen av proposisjoner og forslag

Presidentskapet foreslår behandlingsmåten for de kongelige proposisjoner og meldinger samt representantforslag og søknader når de er kommet inn til Stortinget.

Når nye saker, herunder forslag, henstillinger og søknader, er referert, avgjør Stortinget om saken skal

- a) sendes til regjeringen uten realitetsvotering,
- b) sendes til en komité,
- c) legges ut til gjennomsyn for representantene i minst én dag og deretter føres opp på kartet til behandling,
- d) tas opp til avgjørelse straks hvis ikke presidenten eller en femtedel av de representantene som er til stede, motsetter seg dette,
- e) avvises eller ikke tas under behandling.

Finner presidenten at bestemte saker som skal refereres egner seg for avgjørelse i samme møte, bør presidenten føre dem opp særskilt på dagsordenen, med opplysning om at de vil bli foreslått behandlet straks.

Nye dokumenter i saker som alt er sendt til en komité, skal ikke regnes som særskilt sak, men sendes direkte til den komité som har saken, dersom ikke presidentskapet finner at saken bør refereres i Stortinget.

En representant kan innhente uttalelse fra vedkommende departement om et forslag, en søknad eller en henstilling som er vedtatt oversendt til regjeringen uten realitetsvotering.

§ 39. Forslag fremsatt under behandlingen av en sak

Forslag som er omhandlet og utformet i en komitéinnstilling, tas opp til avgjørelse sammen med innstillingen når forslagsstilleren krever det. Det samme gjelder andre forslag vedrørende samme sak når de er forhåndsvarslet ved innlevering til presidenten gjennom Stortingets administrasjon senest kl. 08.30 den dag saken skal behandles i Stortinget. Om slike forslag gjelder for øvrig de samme reglene som for forslag som utformes i innstillingen, jf. § 30 sjette ledd. Forslag om at konstitusjonelt ansvar skal gjøres gjeldende eller forslag om å iverksette undersøkelser som nevnt i § 42 første ledd, skal likevel sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen dersom forholdet ikke allerede har vært behandlet av eller forelagt for komiteen, jf. § 15 annet til fjerde ledd. I særlige tilfeller kan Stortinget med to tredjedels flertall vedta å sette bestemmelsene i første og annet punktum ut av kraft.

For behandling av forslag som fremsettes under en debatt, gjelder § 38 annet ledd tilsvarende. Det samme gjelder forslag som fremsettes i tilknytning til en debatt om en redegjørelse etter § 43 som avholdes i et senere møte.

§ 40. Særlig om behandling av lovforslag

Dersom Stortinget ved første gangs behandling av et lovforslag vedtar endringsforslag som ikke har vært komitébehandlet, skal komiteen som regel uttale seg om vedtaket før det behandles på nytt i Stortinget.

Når det under behandlingen av et lovforslag blir fremmet et forslag som inneholder en anmodning til regjeringen, skal forslaget som hovedregel behandles sammen med lovforslaget ved første gangs behandling av dette. Slike anmodningsforslag som forutsetter et bestemt resultat av behandlingen av lovforslaget, skal likevel føres opp på dagsordenen som egen sak til behandling etter at Stortinget har avsluttet behandlingen av lovforslaget. Det kan ikke fremsettes andre forslag under behandlingen av en slik sak.

Dersom et forslag vedrørende lovbehandling som fremsettes ved annen gangs behandling av et lovforslag, ikke er forhåndsvarslet ved innlevering til presidenten gjennom Stortingets administrasjon senest kl. 08.30 den dag saken skal behandles, kan presidenten eller en femtedel av de representantene som er til stede, motsette seg avstemning over forslaget.

§ 41. Behandlingen av statsbudsjett og nasjonalbudsjett

Kongelig proposisjon om statsbudsjett for det påfølgende budsjettåret legges frem for Stortinget innen seks dager etter Stortingets åpning, jf. § 8 i bevilgningsreglementet. Samtidig legges frem stortingsmelding om nasjonalbudsjettet.

Etter at den kongelige proposisjonen om statsbudsjettet er lagt frem for Stortinget, avgir presidentskapet innstilling om fordelingen av budsjettkapitlene på de enkelte komiteer og om rammeområder. Videre skal presidentskapet – etter at komitélederne har hatt anledning til å uttale seg – fastsette og kunngjøre fristene for avgivelse av budsjettinnstillingene og datoene for Stortingets behandling av dem.

Senest 20. november skal finanskomiteen avgi innstilling om nasjonalbudsjettet og statsbudsjettet, med forslag til rammevedtak for bevilgninger i samsvar med inndelingen i rammeområder fastsatt av Stortinget. Forslag til bevilgningsvedtak som utformes i innstillingen eller fremsettes ved behandlingen av den, skal inneholde beløp for alle rammer, og kan ikke gå under rammenivå. I Stortinget kan det ikke voteses særskilt over enkelte deler av et slikt forslag.

Finanskomiteen avgir samtidig innstilling vedrørende skatter og avgifter og rammetilskudd til kommuner og fylkeskommuner.

Stortinget skal behandle disse innstillingene innen en uke etter avgivelse. Stortingets rammevedtak er bindende for den etterfølgende budsjettbehandlingen samme år.

Deretter skal fagkomiteene avgi innstilling om bevilgninger innen de rammeområdene de er tildelt. Forslag til bevilgningsvedtak som utformes i en slik innstilling eller fremsettes ved behandlingen av den, skal omfatte alle kapitler og poster innenfor det enkelte rammeområde, og kan ikke fravike de rammene Stortinget har vedtatt. I Stortinget kan det ikke voteses særskilt over enkelte deler av et slikt forslag.

Fagkomiteenes budsjettinnstillinger skal behandles av Stortinget senest 15. desember. De budsjettvedtakene Stortinget gjør ved behandlingen av disse innstillingene, er endelige.

Eventuell kongelig samleproposisjon om endringer i statsbudsjettet legges frem senest 15. mai i budsjettåret, sammen med stortingsmelding om revidert nasjonalbudsjett. Finanskomiteen avgir innstilling om disse senest annen fredag i juni.

Ved behandling av endringer i statsbudsjettet i budsjettåret kan det ikke voteses særskilt over enkelte deler av et forslag, dersom forslagsstilleren motsetter seg dette.

§ 42. Behandlingen av saker om konstitusjonelt ansvar

Ved beslutning som krever tilslutning fra en tredjedel av representantene, kan Stortinget anmode Stortingets ansvarskommisjon om å iverksette undersøkelser for å klarlegge om det er grunnlag for å ta ut tiltale for riksrett i henhold til Grunnloven § 86, jf. lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker kapittel 3. Dette gjelder likevel ikke dersom Stortinget i samme sak vedtar at det skal eller ikke skal tas ut tiltale mot den eller de personer undersøkelsene vil være rettet mot for de forhold som omfattes av anmodningen.

Når beslutning om tiltale for riksrett er fattet, handler kontroll- og konstitusjonskomiteen på Stortingets vegne under forberedelsen og utførelsen av saken.

§ 43. Muntlig redegjørelse for Stortinget fra et regjeringsmedlem

Med samtykke av Stortingets presidentskap kan et regjeringsmedlem gi en muntlig redegjørelse i et stortingsmøte. Så vidt mulig skal redegjørelsen føres opp på dagsordenen. Forsamlingen avgjør om redegjørelsen skal

- a) umiddelbart følges av en debatt,
- b) føres opp til behandling i et senere møte,
- c) sendes til en komité, eller
- d) vedlegges protokollen.

I en debatt som følger umiddelbart etter redegjørelsen, kan en representant fra hver av partigruppene – og vedkommende regjeringsmedlem – få ordet én gang i inntil fem minutter. Under en slik debatt kan det ikke fremsettes forslag. Ved avslutningen av en slik debatt avgjør forsamlingen om redegjørelsen skal vedlegges protokollen eller behandles videre etter første ledd bokstav b eller c.

§ 44. Tilgjengeliggjøring av innstillinger fra komiteene

Når en innstilling er avgitt av en komité, skal den snarest gjøres tilgjengelig for representantene i papirutgave eller elektronisk form. En innstilling kan ikke tas opp til behandling før 48 timer er gått etter at den ble gjort tilgjengelig for representantene. I spesielle tilfeller kan likevel Stortinget med vanlig flertall vedta at saken blir tatt opp før denne fristen.

§ 45. Oversikt over bebudete saker og saker til behandling

I oktober og januar hver stortingssesjon innhenter presidentskapet en oversikt over de proposisjoner og meldinger som regjeringen akter å fremme.

Presidentskapet sørger for at det fortløpende gjøres tilgjengelig for representantene en fortegnelse over alle saker som er tatt opp til behandling, med opplysning om når sakene er sendt vedkommende komité, om ordfører og når komiteene vil avgi innstilling.

§ 46. Saker som ikke blir ferdig behandlet i stortingssesjonen eller valgperioden

Kongelige proposisjoner til Stortinget som ikke er blitt ferdig behandlet av Stortinget i den valgperioden de ble overbrakt i stortingsmøte, kan av presidentskapet foreslå tatt under behandling i den nye valgperioden, etter at uttalelse er innhentet fra regjeringen. Tilsvarende gjelder kongelige meldinger til Stortinget som ikke er blitt ferdig behandlet av Stortinget i den valgperioden de ble referert i stortingsmøte.

Representantforslag og søknader som er fremsatt på et foregående storting i samme valgperiode, men ikke avgjort der, står fremdeles for tur til å bli behandlet, med mindre forslagsstilleren har tatt forbehold om det motsatte. Representantforslag som ikke er blitt ferdig behandlet i den valgperioden de ble fremsatt, bortfaller.

Dersom en komitéinnstilling ikke blir avgjort i Stortinget innen stortingssesjonen er slutt, skal den tas opp til behandling i neste sesjon i samme valgperiode, uten ny komitébehandling. En innstilling som ikke er avgjort i Stortinget innen valgperioden er slutt, bortfaller.

Spørsmål og interpellasjoner som ikke er besvart innen valgperioden er slutt, bortfaller.

§ 47. Innkalling av personer til å møte for Stortinget

Når Stortinget mener det er nødvendig å innkalle noen til møte etter Grunnloven § 75 h, skal presidenten sørge for at det blir sendt innkalling til vedkommende.

Innkallingen skal uttrykkelig nevne den saken eller de sakene som Stortinget ønsker forklaringer om. Den skal også gjengi vedtaket om at den innkalte skal bekrefte sin forklaring med høytidelig forsikring. Den innkalte skal videre få gjenpart av de bestemmelsene som Stortinget har vedtatt som fremgangsmåte når noen innkalles etter Grunnloven § 75 h.

§ 48. Begjæring om utlevering av dokumenter

Når Stortinget mener det er nødvendig å begjære utlevert dokumenter etter Grunnloven § 75 f, treffes det vedtak om dette. Begjæringen kan gjelde ethvert dokument som er i regjeringens eller den underliggende forvaltningens besittelse, og som er utarbeidet eller innhentet som ledd i offentlig virksomhet. Presidenten sørger for at begjæringen blir oversendt til regjeringen, som deretter fremlegger dokumentene snarest mulig.

Kapittel 7. Debattene**§ 49. Talelister og begrensninger av debattiden**

Ved innledningen av en debatt kan forsamlingen etter forslag fra presidenten vedta å begrense varigheten av debatten og fordele taletiden mellom gruppene. Et slikt vedtak medfører at den enkelte taler kan gis kortere taletid enn det som er fastsatt i § 50.

Saksordfører får i alminnelighet ordet først, deretter får talerne ordet i den rekkefølge de ber presidenten om det. I tilfelle flere ber om ordet samtidig, avgjør presidenten hvem av dem som skal tale først. Dersom gruppene har innlevert til presidenten gjennom Stortingets administrasjon lister over representanter som ønsker å delta i debatten, kan presidenten på dette grunnlag sette opp en liste over rekkefølgen av talerne. Én taler fra hver partigruppe skal stå først på talerlisten.

Ingen taler må ha ordet mer enn to ganger under debatten om en sak, eller under hver del av debatten, dersom debatten er delt. Fra dette gjelder følgende unntak:

- Begrensningen gjelder ikke for saksordførere og den statsråd saken hører under. I alminnelige politiske debatter gjelder begrensningen ikke for statsministeren og lederne i partigruppene.
- Presidenten kan gi adgang til en kort merknad.
- Presidenten kan tillate at en taler fra hver partigruppe får ordet mer enn to ganger.
- Etter forslag av presidenten kan Stortinget vedta å gjøre unntak fra hovedregelen.

Stortinget kan vedta at debatten skal avsluttes før alle inntegnede talere har hatt ordet («clôture»). Forslag om dette må være fremsatt av presidenten eller av ti representanter på tilsvarende måte som ved innskrenkning av taletiden. Forslaget må oppnå to tredjedels flertall for å bli vedtatt. Det blir holdt avstemning, etter at én taler har hatt høve til å tale for og én imot, én gang hver.

§ 50. Generelle begrensninger av taletiden

Taletiden må ikke overskride 30 minutter i første innlegg, ti minutter i annet innlegg og tre minutter i eventuelle følgende innlegg. En kort merknad er likevel begrenset til ett minutt. En muntlig redegjørelse av et

regjeringsmedlem, jf. § 43, må ikke overskride én time. Etter forslag av presidenten kan Stortinget vedta lengre taletid.

Etter forslag av presidenten eller skriftlig forslag fra minst ti representanter kan Stortinget vedta kortere taletid, som ikke må settes under tre minutter. Etter forslag av presidenten kan det gjøres unntak for saksordførere, ledere i partigruppene og regjeringsmedlemmer.

§ 51. Replikker og svar på direkte spørsmål

Presidenten skal åpne adgang til replikkordskifte og ordne dette, dersom Stortinget ikke vedtar noe annet. Replikken skal ha tilknytning til vedkommende innlegg. Taletiden er ett minutt. Den hvis innlegg forårsaker replikker, kan svare på hvert enkelt av innleggene etter tur.

Hvis presidenten mener det kan være av betydning for det videre ordskifte, kan det tillates innlegg på høyst ett minutt utenfor tur for å gi adgang til i forbindelse med den siste talers innlegg å besvare direkte spørsmål eller rette en åpenbar misforståelse. En taler kan ved en slik anledning ikke få ordet mer enn to ganger.

§ 52. Spørsmål som tas opp ved møtets avslutning

Ved hvert møtes avslutning skal presidenten gi representantene anledning til å påpeke eventuelle feil ved saksbehandlingen.

Ved møtets avslutning kan det med presidentens samtykke også stilles spørsmål til presidentskapet eller regjeringsmedlemmer om saker som det av spesielle grunner er ønskelig å ta opp straks og som ikke hensiktsmessig kan reises på annen måte. Representanter som ønsker å gjøre dette, skal gi presidenten underretning i god tid før møtets slutt. Spørteren og den som svarer, har en taletid på inntil fem minutter. Etter svaret kan en representant fra hver av de andre partigruppene få ordet én gang i inntil tre minutter. Til slutt kan spørteren og den som har svart, få ordet én gang til i inntil tre minutter.

Det kan ikke fremsettes forslag under forhandlinger som omhandlet i annet ledd.

§ 53. Taleregler

Den som har ordet, retter talen til presidenten. Taleren bør holde seg strengt til den saken som er under debatt.

Sitater bør bare brukes i begrenset utstrekning. Det skal gå klart frem av innlegget når sitatet begynner og når det slutter, og taleren må angi hvor sitatet stammer fra.

Upassende eller fornærmelig atferd eller tale er ikke tillatt. Slik atferd eller tale skal påtales av presidenten.

§ 54. Opptreden under forhandlingene

Det er ikke tillatt å gi støyende uttrykk for misnøye eller bifall under forhandlingene.

§ 55. Regjeringsmedlemmers deltakelse i forhandlingene

Når regjeringsmedlemmer deltar i forhandlingene, har de – i samsvar med Grunnloven § 74 – samme rettigheter og forpliktelser etter forretningsordenen som representantene.

§ 56. Overtredelse av forretningsordenen

Dersom en representant setter seg ut over reglene i forretningsordenen, kan presidenten gi vedkommende en advarsel, som gjentas dersom det er nødvendig.

Hvis representanten likevel ikke retter seg etter forretningsordenen, setter presidenten under avstemning om vedkommende skal fratas ordet eller vises bort fra forhandlingene for dagen.

Kapittel 8. Avstemninger

§ 57. Organisering av voteringene

Når de talerne som har tegnet seg, har hatt ordet, erklærer presidenten debatten for avsluttet. Sakene blir tatt opp til avstemning ved slutten av dagens møte, hvis ikke Stortinget vedtar at en eller flere saker skal tas opp til avstemning på et tidligere tidspunkt.

Foreligger det i en sak flere forslag, skal presidenten sette hvert av dem under avstemning i logisk rekkefølge. Voteringsordningen må være oppgitt og godtatt på forhånd.

En representant som ikke er til stede i salen når presidenten erklærer at en sak er opptatt til votering, deltar ikke i avstemningen. De representantene som er til stede, må ikke forlate salen før voteringen er ferdig.

§ 58. Avstemningsmåter

Avstemningen ordnes på én av følgende måter:

- a) Ved at presidenten oppfordrer de representanter som er for eller imot et forslag, om å reise seg. Presidenten kan også la foreta kontravotering.
- b) Ved bruk av elektronisk voteringsanlegg.
- c) Ved navneopprop. Finner presidenten at det må være nødvendig med navneopprop, men en representant setter frem krav om opprop, avgjør Stortinget voteringsmåten uten debatt ved avstemning etter bokstav a eller b. Oppropet begynner med det valgdistriktet og den representanten hvis nummer er trukket ut ved loddtrekning på forhånd. Oppropet fortsetter etter representantenes rekkefølge.
- d) Ved sedler uten underskrift. Denne avstemningsmåten brukes bare ved valg og bare når det er fremmet flere forslag til samme verv, en tilstedeværende representant krever det eller forsamlingen vedtar det etter forslag av presidenten. De som stemmer, skal på seddelen skrive navnene på de personene de stemmer på og personlig

legge seddelen i urnen. Stemmer noen på flere enn det skal velges, skal det eller de navnene som står sist på stemmeseddelen, ikke telles med.

Er det holdt avstemning som nevnt i første ledd bokstav a eller b, men presidenten eller en femtedel av dem som stemmer erklærer at utfallet ikke kan regnes for sikkert, skal det holdes ny avstemning etter første ledd bokstav b eller c.

§ 59. Krav til flertall ved avstemninger

Ved avstemning etter § 58 første ledd bokstav a, b eller c avgjøres saken ved vanlig stemmeflertall, dvs. over halvparten av avgitte stemmer, med mindre Stortinget har bestemt noe annet. Viser avstemningen like mange stemmer for og imot, gjør møtelederens stemme utslaget når Stortingets president er møteleder. Er en annen president møteleder, gjør møtelederens stemme utslaget dersom avstemningen gjelder hvordan saken skal behandles i Stortinget. Gjelder avstemningen innholdet i saken, medfører stemmelikhet at gyldig vedtak ikke er truffet, og behandlingen av saken fortsetter i et senere møte. Blir det stemmelikhet også ved den nye avstemningen, gjør møtelederens stemme utslaget.

Ved avstemning etter § 58 første ledd bokstav d er et relativt flertall, dvs. flere stemmer enn for noe annet forslag, avgjørende for utfallet av valget, dersom det ikke i lov eller reglement eller for det enkelte tilfelle er bestemt at det skal kreves mer enn halvparten av stemmene for at noen skal regnes for valgt. Dersom noen har levert blanke stemmesedler, skal disse sedlene tas med ved opptellingen når det gjelder å slå fast om Stortinget er beslutningsdyktig, men de skal ikke telle med ved selve stemmeoppgjøret. Den som da har flertall av de effektive stemmer, regnes for valgt. Dersom høyeste stemmetall ved avstemningen faller likt på flere, kan hver representant straks kreve ny avstemning mellom de kandidater som har oppnådd likt stemmetall. Kommer ingen med slikt krav, eller blir stemmetallet likt også ved ny avstemning, skal valget avgjøres ved loddtrekning.

§ 60. Krav om avstemning før møtet heves

Når en sak er satt under debatt, må ikke møtet heves før saken er avgjort ved avstemning, eller forsamlingen har vedtatt at forhandlingene skal utsettes.

Kapittel 9. Stortingets protokoller og ekspedering av sakene

§ 61. Stortingets protokoller

Presidenten autoriserer Stortingets forhandlingsprotokoll i to eksemplarer, det ene for saker som behandles for åpne dører, det andre for saker som behandles for lukkede dører. Sekretæren fører forhandlingsprotokollen, som underskrives av presidenten og sekretæren.

§ 62. Gjennomsyn og rettelser av protokollen

Etter hvert møte som har vært holdt for åpne dører, legges forhandlingsprotokollen ut til gjennomsyn i Stortingets administrasjon. Det samme gjøres etter møte for lukkede dører dersom Stortinget har vedtatt at forhandlingene kan offentliggjøres. Tar noen til motmæle mot protokolleringen, svarer presidenten på innvendingene, og deretter avgjør Stortinget ved avstemning uten debatt om det skal gjøres rettelser i protokollen.

Protokoller fra møter for lukkede dører som ikke vedtas offentliggjort (jf. § 35 tredje ledd), leses opp og vedtas før møtet heves.

§ 63. Ekspedering av avgjorte saker

Når en sak er avgjort, utarbeider Stortingets administrasjon utkast til de nødvendige brev og påtegninger. Etter at presidenten har godtatt utkastet, blir saken ekspedert. Gjelder det adresser fra Stortinget til Kongen eller fremstillinger som ved særlige anledninger skal gi uttrykk for Stortingets ønsker og meninger, skal slike skriftstykker leses opp i utkast for Stortinget.

§ 64. Underskrift av vedtak

Presidenten underskriver lovvedtak som sendes Kongen til sanksjon. Det samme gjelder underretninger om andre vedtak. Vedtak om endringer i eller tillegg til Grunnloven skal underskrives av Stortingets president og sekretær.

§ 65. Underskrift av forhandlingsprotokollen

Når Stortinget har endt sine forhandlinger, skriver representantene under forhandlingsprotokollen. Deretter leveres protokollen med tilhørende dokumenter til Stortingets arkiv.

Kapittel 10. Interpellasjoner og spørsmål

§ 66. Interpellasjoner

En representant som ønsker å stille en interpellasjon til regjeringen eller et regjeringsmedlem, leverer den skriftlig til Stortingets presidentskap gjennom Stortingets administrasjon. Interpellasjonen skal være kort. Presidenten bør avvise interpellasjoner om

- a) noe som faller utenfor regjeringens ansvarsområde,
- b) saker som er under behandling i komiteene,
- c) saker som det er gitt innstilling om, men som ennå ikke er behandlet av Stortinget,
- d) saker som det allerede er innlevert interpellasjon eller spørsmål til spørretimen om, og som ennå ikke er besvart.

Presidenten kan også gripe inn mot formuleringer som nevnt i § 53 tredje ledd. Godtas interpellasjonen, gir presidenten meddelelse om den til vedkommende regjeringsmedlem.

Interpellasjonen skal besvares i Stortinget så snart som mulig og senest én måned etter at den ble stilt, med mindre presidentskapet samtykker i at den blir besvart på et senere tidspunkt. Den tid Stortinget ikke er samlet om sommeren, regnes ikke med i fristen.

Ved behandlingen i Stortinget får først interpellanten ordet i høyst ti minutter til å forklare innholdet av interpellasjonen. Dersom et regjeringsmedlem erklærer at det ikke vil bli gitt noe svar på interpellasjonen, er forhandlingene slutt med det.

Blir interpellasjonen besvart, har det regjeringsmedlemmet som svarer på interpellasjonen, en taletid på inntil ti minutter. Statsministeren og andre statsråder hvis departementer er berørt av interpellasjonen, kan også svare, med samme taletid.

I den etterfølgende debatten har først interpellanten og så regjeringsmedlemmet rett til ett innlegg hver, på inntil tre minutter. Deretter kan andre representanter få ordet én gang hver, med taletid på inntil fem minutter. Til slutt har interpellanten og regjeringsmedlemmet rett til ett innlegg på inntil tre minutter hver.

Behandlingen av interpellasjonen må ikke vare lenger enn én time og 30 minutter. Den taletiden som eventuelt er brukt av statsministeren og andre statsråder enn den interpellasjonen er rettet til, teller ikke med.

Det kan ikke fremsettes forslag i tilknytning til behandlingen av en interpellasjon.

§ 67. Spørsmål til presidentskapet

Spørsmål vedrørende arbeidet i Stortinget eller vedtak av presidentskapet leveres skriftlig til Stortingets president. Spørsmålet skal være kort. Svaret bør gis snarest mulig etter at spørsmålet er levert inn.

Når spørsmålet blir behandlet, har spørteren lov til å grunngi det nærmere i inntil fem minutter. Samme taletid har det medlemmet av presidentskapet som svarer på spørsmålet, men med Stortingets samtykke kan presidenten gi vedkommende anledning til å tale i inntil ti minutter. Dersom vedkommende medlem av presidentskapet erklærer at det ikke vil bli gitt noe svar på spørsmålet, er saken dermed ferdig.

Blir spørsmålet besvart, har spørteren og medlemmet av presidentskapet rett til å få ordet ytterligere en gang til innlegg på inntil tre minutter hver. Spørteren har da adgang til å stille et kort tilleggsspørsmål. Det kan ikke fremsettes forslag i tilknytning til et slikt spørsmål. Ingen annen må ha ordet.

Ved innledningen av behandlingen av et spørsmål etter første til tredje ledd kan forsamlingen vedta at også andre representanter enn den som har stilt spørsmålet, kan få ordet én gang i inntil tre minutter, etter første innlegg av medlemmet av presidentskapet. Til slutt kan spørteren og den som har svart, få ordet én gang til. For øvrig gjelder det som er bestemt i første til tredje ledd.

§ 68. Spørsmål til skriftlig besvarelse

En representant som ønsker å få skriftlig svar på et spørsmål til et regjeringsmedlem, innleverer spørsmålet skriftlig til Stortingets president gjennom Stortingets administrasjon, med påtegning om at det bes om skriftlig svar. Spørsmålet skal være kort, men kan i tillegg utdypes på inntil én A4-side. Spørsmålet skal være egenhendig underskrevet av spørteren.

Presidenten bør avvise spørsmål om noe som faller utenfor regjeringens ansvarsområde, og kan gripe inn mot formuleringer som nevnt i § 53 tredje ledd. Presidenten oversender spørsmålet til vedkommende regjeringsmedlem, som kan nekte å svare på spørsmålet.

I løpet av én kalenderuke kan en representant stille sammenlagt inntil to spørsmål til skriftlig besvarelse og spørsmål i en ordinær spørretime. Spørsmål til skriftlig besvarelse kan ikke stilles i juli måned.

Innen seks hverdager etter at spørsmålet ble oversendt fra Stortinget, skal et regjeringsmedlem gi skriftlig svar på spørsmålet til Stortingets president gjennom Stortingets administrasjon, eller meddele skriftlig hvorfor spørsmålet ikke blir besvart innen fristen og i tilfelle når det vil bli besvart, eller at det ikke vil bli besvart. Svaret bør i alminnelighet ikke være lenger enn to A4-sider. Stortingets administrasjon sender svaret videre til spørteren og sørger for at spørsmål og svar blir trykt i Stortingsforhandlingene.

§ 69. Avholdelse av spørretime

Stortinget har i alminnelighet spørretime hver onsdag kl. 10.00, først muntlig spørretime, deretter ordinær spørretime. Presidentskapet kan beslutte at det en uke ikke skal holdes muntlig spørretime eller ordinær spørretime. I særlige tilfeller kan presidentskapet beslutte at muntlig spørretime eller ordinær spørretime skal holdes på et annet tidspunkt.

§ 70. Muntlig spørretime

I den muntlige spørretimen svarer regjeringsmedlemmer på spørsmål som representantene stiller muntlig. Senest mandag kl. 11.00 meddeler statsministeren til stortingspresidenten hvilke regjeringsmedlemmer som vil delta i den muntlige spørretimen samme uke, og presidenten gjør representantene kjent med dette.

Representantene kan stille korte spørsmål, begrenset til to minutter, til ett av de regjeringsmedlemmene som er til stede. En representant kan ikke stille mer enn ett hovedspørsmål i en muntlig spørretime.

Representanter som ønsker å stille spørsmål, bør melde fra om dette på forhånd til presidenten gjennom Stortingets administrasjon. Presidenten avgjør hvilke representanter som kan stille spørsmål, og i hvilken rekkefølge.

Regjeringsmedlemmene kan nekte å svare på spørsmål. Taletiden for regjeringsmedlemmets første svar etter et hovedspørsmål er to minutter, for øvrig er taletiden ett minutt. Etter svaret har spørteren rett til å få ordet én gang. Presidenten kan gi andre representanter ordet én gang om den saken som ble tatt opp i spørsmålet. Et regjeringsmedlem har rett til å få ordet etter hvert innlegg av en representant, for øvrig kan presidenten også gi ordet til øvrige regjeringsmedlemmer.

Presidenten bestemmer når en muntlig spørretime skal slutte.

§ 71. Ordinær spørretime

I den ordinære spørretimen svarer regjeringsmedlemmer på spørsmål som representantene har innlevert skriftlig til Stortingets president gjennom Stortingets administrasjon. Spørsmålet skal være kort. En representant kan stille ett spørsmål i en ordinær spørretime. Dersom et spørsmål må utsettes som følge av at en statsråd er bortreist, kan representanten stille to spørsmål i neste spørretime. Spørsmål til en spørretime må innleveres senest kl. 14.00 siste torsdag før spørretimen. Faller en torsdag på en høytidsdag, er innleveringsfristen kl. 14.00 siste foregående hverdag.

Presidenten bør avvise spørsmål til spørretimen om noe som faller utenfor regjeringens ansvarsområde, og om saker som det allerede er innlevert interpellasjon eller spørsmål til spørretimen om og som ennå ikke er besvart. Dessuten kan presidenten gripe inn mot formuleringer som nevnt i § 53 tredje ledd. Presidenten oversender spørsmålene til vedkommende regjeringsmedlemmer. Offentliggjøring av spørsmålene skjer gjennom Stortingets administrasjon. Regjeringsmedlemmet kan nekte å svare på et spørsmål.

De spørsmålene som skal behandles i spørretimen, mangfoldiggjøres og omdeles til representantene før spørretimen begynner. Spørterne får ordet etter tur, og ber uten å grunngi spørsmålet, statsråden om å svare på det. Er spørteren ikke til stede, kan en annen representant ta opp spørsmålet. Hvis det ikke skjer, regnes spørsmålet som bortfalt.

Statsrådets svar i spørretimen bør ikke vare lenger enn tre minutter. Etter at statsråden har svart, kan spørteren og statsråden få ordet ytterligere to ganger hver til korte bemerkninger, begrenset til ett minutt, om den saken som er tatt opp i spørsmålet. Spørteren har i den forbindelse adgang til å stille korte tilleggsspørsmål. Ved innledningen av spørretimen kan presidenten bestemme at spørteren og statsråden kan få ordet bare én gang hver etter at statsråden har svart, dersom presidenten finner dette nødvendig for at sakene på dagsordenen kan bli behandlet i løpet av den reglementsmessige tiden for formiddagsmøtet.

§ 72. Begjæringer om dokumentinnsyn

En representant som ønsker å be om innsyn i regjeringens og forvaltningens dokumenter, kan innlevere sin anmodning skriftlig til Stortingets president gjennom Stortingets administrasjon. Presidenten oversender anmodningen til det ansvarlige regjeringsmedlemmet, som snarest og senest innen tre dager enten skal utlevere dokumentet eller meddele skriftlig hvorfor det ikke er utlevert innen fristen, og i tilfelle når det vil bli utlevert eller hvorfor det ikke vil bli utlevert.

Regjeringsmedlemmet kan avslå anmodningen i den grad dokumentet kan unntas fra offentlighet etter offentleglova, men skal ved sin vurdering legge vekt på representantenes særskilte stilling og informasjonsbehov.

Kapittel 11. Forskjellige bestemmelser

§ 73. Representantenes taushetsplikt

Representantene har taushetsplikt om alle saker som behandles for lukkede dører i Stortinget. Taushetsplikten gjelder også for behandlingen av slike saker i komiteene.

Representantene har videre taushetsplikt om det som de under utøvelsen av stortingsvervet får kjennskap til om:

- a) informasjon som er gradert i henhold til sikkerhetsloven eller beskyttelsesinstruksen, og
- b) forhold av den art som er omhandlet i forvaltningsloven § 13 (noens personlige forhold, eller tekniske innretninger og fremgangsmåter samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår). Reglene i forvaltningsloven § 13a til § 13f gjelder tilsvarende så langt de passer.

Første gang en representant møter, skal vedkommende gi taushetserklæring etter et formular som presidentskapet har fastsatt.

§ 74. Register over representantenes verv og økonomiske interesser

Representantene skal registrere de verv og økonomiske interesser som fremgår av Reglement om register for representantenes verv og økonomiske interesser, på den måte og under de vilkårene som er beskrevet der. Det samme gjelder vararepresentanter som møter for en innvalgt representant.

§ 75. Partigrupper

Med uttrykket «partigruppe» i denne forretningsordenen forstås den representanten eller de representantene som er innvalgt fra et registrert parti som ved valget stilte liste i minst en tredjedel av fylkene.

§ 76. Orden i stortingsbygningen

Stortingets president skal ved avtale med vedkommende myndighet sørge for at det blir holdt god orden i stortingsbygningen. Innenfor de ordensreglene som gjelder for bygningen, må adgangen til tilhørerplassene være så fri som mulig.

§ 77. Fravikelse av forretningsordenen

I særlige tilfeller kan Stortinget vedta å sette enkelte bestemmelser i Stortingets forretningsorden ut av kraft. Et slikt vedtak krever to tredjedels flertall. Hvis forslaget er fremsatt av presidenten, kreves likevel bare alminnelig flertall.

II

Vedtak I trer i kraft 1. oktober 2012.

12. juni Nr. 519 2012**Forskrift om endring i forskrift om manntal for fiskarar og fangstmenn**

Heimel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 12. juni 2012 med heimel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 4. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

I

I forskrift 18. desember 2008 nr. 1436 om manntal for fiskarar og fangstmenn blir det gjort følgjande endring:

§ 10 første ledd (endra) skal lyde:

Manntalsfører skal kvart år innan 10. november registrere alle manntalsførde som det er grunn til å tru fyller vilkåra også for komande kalenderår. Registreringa skal kunngjerast på eigna måte innan 10. november. Registreringa gjeld for heile komande kalenderår.

II

Denne forskrifta trer i kraft straks.

12. juni Nr. 520 2012**Forskrift om endring i forskrift om varslings- og rapporteringsplikt i forbindelse med luftfartsulykker mv., og om lagring, utveksling og utlevering av rapporterte opplysninger**

Hjemmel: Fastsett av Luftfartstilsynet 12. juni 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–7 annet ledd, § 6–2 annet ledd, § 12–9, § 15–4 og § 16–1 første ledd, jf. forskrift 8. desember 2006 nr. 1393 om varslings- og rapporteringsplikt i forbindelse med luftfartsulykker mv., og om lagring, utveksling og utlevering av rapporterte opplysninger § 6. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

I

I forskrift 8. desember 2006 nr. 1393 om varslings- og rapporteringsplikt i forbindelse med luftfartsulykker mv., og om lagring, utveksling og utlevering av rapporterte opplysninger gjøres følgende endring:

Vedlegg 8 skal lyde:

Vedlegg 8

Se her for å lese vedlegg 8:

II

Endringen trer i kraft 18. juni 2012.

12. juni Nr. 521 2012**Forskrift om endring i forskrift om særavgifter og forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 12. juni 2012 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter, Stortingets avgiftsvedtak og lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 11–7 og § 16–42. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 3–6–8 annet ledd annet punktum skal lyde:

Bruker kan avgi generell erklæring som gjelder i ett år.

§ 3–6–9 annet ledd annet punktum skal lyde:

Bruker kan avgi generell erklæring som gjelder i ett år.

§ 4-3-1 første og annet ledd skal lyde:

- (1) Registrerte virksomheter kan levere avgiftspliktige produkter uten CO₂ -avgift på naturgass og LPG og grunnavgift på mineralolje mv. til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver godstransport i innenriks sjøfart.
- (2) For avgiftsbelagte produkter gis eier av fartøyet refusjon tilsvarende betalte avgifter.

§ 4-3-1 annet ledd blir nytt tredje ledd.

Innledningen i § 4-3-1 tredje ledd skal lyde:

Fritaket omfatter følgende fartøy:

§ 4-3-2 første og annet ledd skal lyde:

- (1) Registrerte virksomheter kan levere avgiftspliktige produkter uten CO₂ -avgift på naturgass og LPG og grunnavgift på mineralolje mv. til bruk om bord i fartøy som i næringsøyemed driver passasjertransport i innenriks sjøfart.
- (2) For avgiftsbelagte produkter gis eier av fartøyet refusjon tilsvarende betalte avgifter.

§ 4-3-2 annet ledd blir nytt tredje ledd.

Innledningen i § 4-3-2 tredje ledd skal lyde:

Fritaket omfatter følgende fartøy:

§ 4-3-3 første ledd skal lyde:

- (1) Eier av fartøy som nevnt i § 4-3-1 tredje ledd bokstav a og § 4-3-2 tredje ledd bokstav a skal være registrert i foretaksregisteret, jf. lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.

§ 4-3-3 tredje til åttende ledd skal lyde:

- (3) Ved levering skal det avgis erklæring til den registrerte virksomheten om at produktene kun er til bruk som nevnt i § 4-3-1 og § 4-3-2. Slik erklæring skal avgis av den som om bord er ansvarlig for bunkringen eller av rederiet.
- (4) Erklæringen skal inneholde opplysninger om fartøyet navn, nasjonalitet og registreringsforhold, bunkret mengde, bunkringsdato og informasjon om at fartøyet skal benyttes til gods- og passasjertransport.
- (5) Generelle erklæringer om at fartøyet kun benyttes til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart og oppfyller vilkårene i dette kapittel, kan gis av rederiet. Det skal framkomme av erklæringen at rederiet er kjent med at avgiftsplikt oppstår dersom fartøyet går i annen fart enn erklæringen gir uttrykk for. Erklæringen er gyldig for inntil ett år.
- (6) Den som avgir erklæring etter denne bestemmelse, er ansvarlig for at opplysningene er riktige og fullstendige.
- (7) Den registrerte virksomheten skal oppbevare erklæringen i ti år.
- (8) Avgift skal innbetales til tollvesenet dersom det etter at erklæringen er avgitt, viser seg at vilkårene for fritak eller redusert sats ikke er oppfylt.

§ 4-3-4 skal lyde:

§ 4-3-4. Fremgangsmåten for refusjon

Søknad om refusjon sendes til tollregionen.

II

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 11-4-5 skal lyde:

§ 11-4-5. Renter ved særskilt refusjon av særavgifter

Det skal ytes renter etter skattebetalingsloven § 11-4 ved refusjon av avgift etter § 4-1-1 og § 4-2-1 i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter, jf. § 11-6-1.

§ 11-6-1 bokstav b skal lyde:

- b. 0,7 prosent av refusjonsbeløpet ved refusjon etter forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter § 4-2-1.

§ 16-42-1 første ledd første punktum skal lyde:

- (1) Ved levering av naturgass og LPG etter § 3-6-7 til § 3-6-10, elektrisk kraft etter § 3-12-4, § 3-12-5, § 3-12-9 til § 3-12-13, mineralolje, naturgass og LPG etter § 4-3-1 og § 4-3-2, mineralolje, smøreolje, naturgass og LPG etter § 4-4-1 til § 4-4-3 og avgiftsfri biodiesel etter § 3-11-7 i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter, er det mottaker som er ansvarlig for innbetaling av avgiften dersom vedkommende ikke oppfyller vilkårene for avgiftsfritak.

III

Forskriften trer i kraft 1. juli 2012.

15. juni Nr. 522 2012

Kunngjøring av Grunnlovsbestemmelse om endringer av Grunnloven § 2, § 4, § 12, § 16, § 21, § 22 og § 27

Kunngjøring ved kgl.res. 15. juni 2012. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Jf. Dok.nr.12:10 (2007–2008), Innst.233 S (2011–2012) og Stortingets behandling 21. mai 2012. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

Stortinget vedtok 21. mai 2012 følgende endringer i Grunnloven § 2, § 4, § 12, § 16, § 21, § 22 og § 27:

Overskriften til kapittel A skal lyde:

A. Om Statsformen

§ 2 skal lyde:

Værdigrundlaget forbliver vor kristne og humanistiske Arv. Denne Grundlov skal sikre Demokratiet, Retsstaten og Menneskerettighetene.

Overskriften til kapittel B skal lyde:

B. Om den udøvende Magt, om Kongen og den kongelige Familie og om Religionen.

§ 4 skal lyde:

Kongen skal stedse bekjende sig til den evangelisk-lutherske Religion.

§ 12 annet ledd oppheves.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir annet og tredje ledd.

§ 16 skal lyde:

Alle Indvaanere af Riget have fri Religionsøvelse. Den norske Kirke, en evangelisk-luthersk Kirke, forbliver Norges Folkekirke og understøttes som saadan af Staten. Nærmere Bestemmelser om dens Ordning fastsættes ved Lov. Alle Tros- og Livssynssamfund skulle understøttes paa lige Linje.

§ 21 første punktum skal lyde:

Kongen vælger og beskikker, efter at have hørt sit Statsraad, alle civile og militære Embedsmænd.

§ 22 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjælder for de Embedsmænd, som ere ansatte ved Statsraadets Kontorer eller ved Diplomatiets eller Konsulatvæsenet, civile Overøvrigheds-Personer, Regimenters og andre militære Korpseres Chefer, Kommandanter i Fæstninger og Høistbefalende paa Krigsskibe.

§ 27 annet ledd oppheves.

15. juni Nr. 523 2012

Instruks for Vegtilsynet

Heimel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 15. juni 2012 med heimel i veglov 21. juni 1963 nr. 23 § 9 fyrste ledd. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

1 Organisering

Vegtilsynet er Samferdselsdepartementet si fageining som skal kontrollere og føra tilsyn med Statens vegvesen si verksemd knytt til riksveginfrastrukturen.

Vegtilsynet er direkte underlagt vegdirektøren, med eit organisatorisk og styringsmessig skilje mellom Vegtilsynet og resten av Statens vegvesen si verksemd.

2 Føremål

Vegtilsynet skal føra tilsyn med at krav om tryggleik knytt til riksveginfrastrukturen er teke i vare av Statens vegvesen.

Vegtilsynet skal arbeida for at Statens vegvesen si verksemd vert utøvd på ein sikker og føremålstenleg måte til det beste for trafikantane på vegen. Tilsynet skal vera ein aktiv pådrivar for eit sikkert og føremålstenleg vegnett i tråd med det overordna målet for transportpolitikken.

3 Avgrensing

Vegtilsynet sine oppgaver omfattar ikkje myndigheitsområde som høyrer inn under andre statlege kontroll- og tilsynsorgan, som Politiet, Direktoratet for samfunnstryggleik og beredskap og Arbeidstilsynet.

Vegtilsynet skal i naudsynt utstrekning samordna seg med, og samarbeida med statlege tilsynsorgan og andre verksemdar for å byggja kompetanse der dette kan gi ein gevinst ut frå effektiv ressursbruk og brukarvenlegheit.

4 Arbeidsoppgåver

Vegtilsynet skal vera bygd opp som eit risikobasert systemtilsyn. For å få eit trygt vegnett, som førebyggjer skade på liv og helse for menneske og dei materielle og økonomiske verdiar som transport på veg representerer, skal vegtilsynet prioritera tilsynsverksemda si der risikoen for ulykker er størst.

Vegtilsynet skal m.a.:

- føra tilsyn med at Statens vegvesen har og bruker tilstrekkelege og effektive styringssystem for å ta i vare tryggleik i veginfrastrukturen for transport på riksveg. Styringssystem omfattar m.a. system for planlegging, bygging, drift, vedlikehald, beredskap og anna forvaltning av riksveginfrastrukturen.
- ha tilgong til alle dokument det ønskjer frå Statens vegvesen.
- i tilsynssaker gi tilråding til aktuell driftseining i Statens vegvesen. Det kan setjast frist for tilbakemelding. Tilsynsrapporten er offentleg når den er avgjeven.
- informera om Vegtilsynet si verksemd.
- i samråd med vegdirektøren, delta i internasjonalt arbeid med sikte på å ta i vare Noreg sine interesser på Vegtilsynet sitt ansvarsområde, og delta i internasjonalt arbeid som har verdi for tilsynet sitt arbeid.
- ta initiativ til FoU-verksemd innanfor sitt område.
- foreslå endringar i regelverket så langt det er naudsynt for å betra tryggleik i veginfrastrukturen for transport på offentleg veg.

Vegtilsynet skal via vegdirektøren rapportera til Samferdselsdepartementet i løpet av året og i ein eigen årsrapport om tilsynsarbeidet og resultat. Saker av spesiell interesse skal rapporterast særskilt.

Vegtilsynet si verksemd skal utøvast innanfor gjeldande lover og reglar, og i samsvar med dei krava som er fastsette i styringsdialogen. Sakshandsaminga skal skje i samsvar med god forvaltningsskikk og etter dei reglane som gjeld for sakshandsaming i offentleg sektor.

5 Dagleg leiing

Den daglege leiinga av Vegtilsynet vert utøvd av ein direktør.

Vegtilsynsdirektøren skal:

- orientera og rapportera til vegdirektøren om viktige saker som gjeld Vegtilsynet sitt ansvarsområde.
- utarbeida utkast til årsrapport.
- syta for at Vegtilsynet vert drive effektivt i samsvar med gjeldande lover og reglar og i samsvar med dei krava som vert fastsette i styringsdialogen.
- syta for at det ligg føre dokumenterbare system for intern kontroll og risikostyring og at det vert gjennomført evalueringar om tilsynsverksemda si effektivitet, måloppnåing og resultat.
- gi tilrådingar i tilsynssaker.

6 Myndighet til å fastsetja instruks

Samferdselsdepartementet har myndighet til å fastsetja instruks eller foreta endringar i instruksen.

7 Ikrafttredelse

Instruksen trer i kraft 20. juni 2012.

15. juni Nr. 524 2012

Delegering av Kongens myndighet til å samtykke til forhåndstiltredelse etter § 25 i oereigningsloven ved ekspropriasjon etter plan- og bygningsloven

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 15. juni 2012 med hjemmel i lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oereigning av fast eigedom § 25, jf. § 5. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

Kongens myndighet i lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oereigning av fast eigedom § 25 delegeres til Kommunal- og regionaldepartementet når oereigningsinngrepet skjer med hjemmel i plan- og bygningsloven. Kommunal- og regionaldepartementet kan delegere denne myndighet vidare til Fylkesmannen.

15. juni Nr. 525 2012**Ikraftsetting av lov 15. juni 2012 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (tredeling av foreldrepengeperioden)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 15. juni 2012 med hjemmel i lov 15. juni 2012 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (tredeling av foreldrepengeperioden) del II. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 15. juni 2012 kl.15.15.

Loven trer i kraft 1. juli 2013.

10. mai Nr. 526 2012**Meddelelse om endring i forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge**

Hjemmel: Meddelelse fra Tariffnemnda 10. mai 2012, jf. forskrift 20. desember 2010 nr. 1763 om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge § 5. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1763 om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge § 4 har det skjedd følgende endring:

§ 4 lyder:

§ 4. Lønnsbestemmelser

Arbeidstakere som utfører bygningsarbeid, jf. § 2, skal minst ha en lønn per time på:

- a) For faglærte: kr 169,00.
- b) For ufaglærte uten bransjeerfaring: kr 152,00.
For ufaglærte med minst ett års bransjeerfaring: kr 158,40.
- c) For arbeidstakere under 18 år: kr 102,00.

II

Endringen trådte i kraft 1. april 2012.

11. juni Nr. 527 2012**Forskrift om endring i forskrift om satser i prisutjevningsordningen for melk og satser for produksjonsfløte og tilvirkningsverdi på smør**

Hjemmel: Fastsett av Statens landbruksforvaltning 11. juni 2012 med hjemmel i forskrift 29. juni 2007 nr. 832 om prisutjevningsordningen for melk § 4, § 5, § 7, § 8 og § 14 og forskrift 1. juli 2003 nr. 919 om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer § 3 nr. 4, jf. lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 6, § 7, § 8, § 11 andre og tredje ledd, § 13 og § 14. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 904 om satser i prisutjevningsordningen for melk og satser for produksjonsfløte og tilvirkningsverdi på smør gjøres følgende endringer:

§ 1 første og annet ledd skal lyde:

Satser for avgifter og tilskudd pr. pris- og biproduktgruppe i prisutjevningsordningen for melk skal være som følger (positive tall innebærer avgift, negative tall innebærer tilskudd):

<i>Gruppe</i>	<i>Sats</i>
Prisgruppe 1 (sure smakstilsatte flytende produkter dagligvaremarkedet)	1,61 kr/l melk
Prisgruppe 2 (ikke smakstilsatte flytende produkter dagligvaremarkedet)	1,82 kr/l melk
Prisgruppe 3 (søte smakstilsatte flytende produkter dagligvaremarkedet)	0,00 kr/l melk
Prisgruppe 4 (ferske oster unntatt mysoster dagligvaremarkedet)	1,44 kr/l melk
Prisgruppe 5 (modnede oster og mysoster dagligvaremarkedet)	-0,46 kr/l melk
Prisgruppe 6 (geitemelksprodukter dagligvaremarkedet)	-0,35 kr/l melk
Prisgruppe 7 (tørrmelk og kasein)	-0,91 kr/l melk
Prisgruppe 8 (flytende melkeprodukter industrimarkedet)	-1,02 kr/l melk
Prisgruppe 9 (ferske oster unntatt mysoster industrimarkedet)	-0,84 kr/l melk
Prisgruppe 10 (modnede oster og mysoster industrimarkedet)	-1,17 kr/l melk
Prisgruppe 11 (geitemelksprodukter industrimarkedet)	-1,09 kr/l melk
Prisgruppe 12 (oster og geitemelksprodukter merkevareeksportmarkedet)	-1,43 kr/l melk
Biproduktgruppe 1 (kremfløteprodukter dagligvaremarkedet)	13,57 kr/l fløte
Biproduktgruppe 2 (smørprodukter dagligvaremarkedet)	-5,78 kr/l fløte

<i>Gruppe</i>	<i>Sats</i>
Biproduktgruppe 3 (smørprodukter industrimarkedet)	–7,87 kr/l fløte
Biproduktgruppe 4 (mysostprodukter dagligvaremarkedet)	2,30 kr/l myse
Biproduktgruppe 5 (mysostprodukter industrimarkedet)	1,62 kr/l myse
Biproduktgruppe 6 (produkter med kjernemelk)	1,50 kr/l kjernemelk

For melk som selges direkte fra primærprodusenter til meieriselskap som ikke er tilknyttet Tine SA og som anvendes i det uavhengige selskapets foredling, reduseres avgiften eller økes tilskuddet med 0,29 kr/l melk.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Sats for produksjonsfløteverdi

Sats for produksjonsfløteverdi skal være 18,00 kr/l fløte.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Sats for prognosert tilvirkningsverdi på smør

Sats for prognosert tilvirkningsverdi på smør skal være 44,10 kr/kg smør.

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1. Nye innfraktsatser fra 1. juli 2012

– satser i øre pr. liter innveid melk

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
101 Halden	20
104 Moss	15
105 Sarpsborg	15
106 Fredrikstad	19
111 Hvaler	35
118 Aremark	34
119 Marker	31
121 Rømskog	15
122 Trøgstad	25
123 Spydeberg	32
124 Askim	34
125 Eidsberg	26
127 Skiptvet	27
128 Rakkestad	20
135 Råde	17
136 Rygge	17
137 Våler	27
138 Hobøl	30
211 Vestby	30
213 Ski	29
214 Ås	21
215 Frogn	15
216 Nesodden	33
217 Oppegård	15
219 Bærum	15
220 Asker	27
221 Aurskog-Høland	32
226 Sørums	22
227 Fet	24
228 Rælingen	18
229 Enebakk	28
230 Lørenskog	15
231 Skedsmo	15
233 Nittedal	26
234 Gjerdrum	20
235 Ullensaker	22
236 Nes	22
237 Eidsvoll	30
238 Nannestad	28

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
239 Hurdal	46
301 Oslo	15
402 Kongsvinger	30
403 Hamar	15
412 Ringsaker	15
415 Løten	21
417 Stange	23
418 Nord-Odal	38
419 Sør-Odal	24
420 Eidskog	37
423 Grue	40
425 Åsnes	46
426 Våler	41
427 Elverum	31
428 Trysil	20
429 Åmot	50
430 Stor-Elvdal	55
432 Rendalen	45
434 Engerdal	61
436 Tolga	20
437 Tynset	25
438 Alvdal	37
439 Folldal	43
441 Os	28
501 Lillehammer	29
502 Gjøvik	30
511 Dovre	18
512 Lesja	26
513 Skjåk	23
514 Lom	28
515 Vågå	33
516 Nord-Fron	25
517 Sel	36
519 Sør-Fron	18
520 Ringeby	23
521 Øyer	34
522 Gausdal	33
528 Østre Toten	28
529 Vestre Toten	26
532 Jevnaker	38
533 Lunner	37
534 Gran	36
536 Søndre Land	39
538 Nordre Land	43
540 Sør-Aurdal	41
541 Etnedal	41
542 Nord-Aurdal	31
543 Vestre Slidre	30
544 Øystre Slidre	36
545 Vang	46
602 Drammen	24
604 Kongsberg	37
605 Ringerike	45
612 Hole	45
615 Flå	57
616 Nes	47
617 Gol	39
618 Hemsedal	46
619 Ål	59
620 Hol	64
621 Sigdal	61

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
622	Krødsherad 80
623	Modum 44
624	Øvre Eiker 38
625	Nedre Eiker 27
626	Lier 30
627	Røyken 36
628	Hurum 15
631	Flesberg 124
632	Rollag 63
633	Nore og Uvdal 80
701	Horten 22
702	Holmestrand 17
704	Tønsberg 15
706	Sandefjord 17
709	Larvik 31
711	Svelvik 15
713	Sande 19
714	Hof 29
716	Re 15
719	Andebu 28
720	Stokke 15
722	Nøtterøy 17
723	Tjøme 19
728	Lardal 23
805	Porsgrunn 30
806	Skien 36
807	Notodden 44
811	Siljan 25
814	Bamble 42
815	Kragerø 58
817	Drangedal 59
819	Nome 47
821	Bø 58
822	Sauherad 58
826	Tinn 75
827	Hjartdal 66
828	Seljord 66
829	Kviteseid 70
830	Nissedal 70
831	Fyresdal 59
833	Tokke 72
834	Vinje 46
901	Risør 61
904	Grimstad 35
906	Arendal 45
911	Gjerstad 60
912	Vegårshei 15
914	Tvedestrand 40
919	Froland 49
926	Lillesand 26
928	Birkenes 38
929	Åmli 29
935	Iveland 30
937	Evje og Hornnes 25
938	Bygland 19
940	Valle 54
941	Bykle 45
1001	Kristiansand 43
1002	Mandal 35
1003	Farsund 42
1004	Flekkefjord 45

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
1014 Vennesla	25
1017 Songdalen	19
1018 Søgne	31
1021 Marnardal	33
1026 Åseral	42
1027 Audnedal	38
1029 Lindesnes	38
1032 Lyngdal	46
1034 Hægebostad	48
1037 Kvinesdal	54
1046 Sirdal	43
1101 Eigersund	25
1102 Sandnes	16
1103 Stavanger	18
1106 Haugesund	57
1111 Sokndal	42
1112 Lund	33
1114 Bjerkreim	18
1119 Hå	15
1120 Klepp	15
1121 Time	15
1122 Gjesdal	20
1124 Sola	15
1127 Randaberg	20
1129 Forsand	31
1130 Strand	38
1133 Hjelmeland	49
1134 Suldal	78
1135 Sauda	85
1141 Finnøy	33
1142 Rennesøy	21
1144 Kvitsøy	33
1145 Bokn	52
1146 Tysvær	53
1149 Karmøy	55
1151 Utsira	15
1160 Vindafjord	54
1201 Bergen	20
1211 Etne	64
1216 Sveio	59
1219 Bømlo	51
1221 Stord	37
1222 Fitjar	35
1223 Tysnes	52
1224 Kvinnherad	42
1227 Jondal	29
1228 Odda	42
1231 Ullensvang	46
1232 Eidfjord	41
1233 Ulvik	36
1234 Granvin	24
1235 Voss	17
1238 Kvam	17
1241 Fusa	35
1242 Samnanger	35
1243 Os	19
1244 Austvoll	35
1245 Sund	53
1246 Fjell	55
1247 Askøy	15
1251 Vaksdal	33

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
1252	Modalen 42
1253	Osterøy 37
1256	Meland 34
1259	Øygarden 32
1260	Radøy 36
1263	Lindås 29
1264	Austrheim 38
1265	Fedje 15
1266	Masfjorden 51
1401	Flora 64
1411	Gulen 68
1412	Solund 83
1413	Hyllestad 70
1416	Høyanger 54
1417	Vik 23
1418	Balestrand 35
1419	Leikanger 58
1420	Sogndal 39
1421	Aurland 74
1422	Lærdal 54
1424	Årdal 15
1426	Luster 48
1428	Askvoll 56
1429	Fjaler 62
1430	Gaular 45
1431	Jølster 23
1432	Førde 39
1433	Naustdal 44
1438	Bremanger 74
1439	Vågsøy 60
1441	Selje 55
1443	Eid 32
1444	Hornindal 41
1445	Gloppen 17
1449	Stryn 36
1502	Molde 21
1505	Kristiansund 24
1504	Ålesund 18
1511	Vanylven 38
1514	Sande 36
1515	Herøy 33
1516	Ulstein 30
1517	Hareid 29
1519	Volda 21
1520	Ørsta 19
1523	Ørskog 27
1524	Norddal 42
1525	Stranda 39
1526	Stordal 32
1528	Sykkylven 31
1529	Skodje 19
1531	Sula 41
1532	Giske 22
1534	Haram 31
1535	Vestnes 15
1539	Rauma 30
1543	Neset 34
1545	Midsund 34
1546	Sandøy 38
1547	Aukra 21
1548	Fræna 15

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
1551 Eide	17
1554 Averøy	30
1557 Gjemnes	16
1560 Tingvoll	28
1563 Sunndal	42
1566 Surnadal	40
1567 Rindal	50
1571 Halså	33
1573 Smøla	48
1576 Aure	49
1601 Trondheim	15
1612 Hemne	47
1613 Snillfjord	41
1617 Hitra	63
1620 Frøya	70
1621 Ørland	15
1622 Agdenes	28
1624 Rissa	34
1627 Bjugn	18
1630 Åfjord	30
1632 Roan	48
1633 Osen	50
1634 Oppdal	24
1635 Rennebu	15
1636 Meldal	23
1638 Orkdal	26
1640 Røros	54
1644 Holtålen	47
1648 Midtre Gauldal	28
1653 Melhus	20
1657 Skaun	26
1662 Klæbu	21
1663 Malvik	22
1664 Selbu	15
1665 Tydal	29
1702 Steinkjer	20
1703 Namsos	41
1711 Meråker	39
1714 Stjørdal	28
1717 Frosta	31
1718 Leksvik	40
1719 Levanger	15
1721 Verdal	15
1724 Verran	35
1725 Namdalseid	32
1756 Inderøy	19
1736 Snåsa	40
1738 Lierne	61
1739 Røyrvik	85
1740 Namsskogan	71
1742 Grong	44
1743 Høylandet	40
1744 Overhalla	45
1748 Fosnes	38
1749 Flatanger	50
1750 Vikna	20
1751 Nærøy	15
1755 Leka	36
1804 Bodø	112
1805 Narvik	43
1811 Bindal	35

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
1812 Sømna	15
1813 Brønnøy	18
1815 Vega	26
1816 Vevelstad	26
1818 Herøy	20
1820 Alstahaug	15
1822 Leirfjord	15
1824 Vefsn	29
1825 Grane	42
1826 Hattfjelldal	52
1827 Dønna	16
1828 Nesna	24
1832 Hemnes	38
1833 Rana	43
1834 Lurøy	57
1835 Træna	15
1836 Rødøy	66
1837 Meløy	143
1838 Gildeskål	124
1839 Beiarn	115
1840 Saltdal	84
1841 Fauske	90
1845 Sørfold	82
1848 Steigen	69
1849 Hamarøy	48
1850 Tysfjord	15
1851 Lødingen	39
1852 Tjeldsund	27
1853 Evenes	27
1854 Ballangen	54
1856 Røst	15
1857 Værøy	15
1859 Flakstad	85
1860 Vestvågøy	83
1865 Vågan	57
1866 Hadsel	40
1867 Bø	51
1868 Øksnes	42
1870 Sortland	30
1871 Andøy	58
1874 Moskenes	15
1901 Harstad	15
1902 Tromsø	37
1911 Kvæfjord	15
1913 Skånland	20
1915 Bjarkøy	18
1917 Ibestad	29
1919 Gratangen	33
1920 Lavangen	15
1922 Bardu	29
1923 Salangen	43
1924 Målselv	20
1925 Sørreisa	38
1926 Dyrøy	38
1927 Tranøy	39
1928 Torsken	15
1929 Berg	15
1931 Lenvik	32
1933 Balsfjord	15
1936 Karlsøy	67
1938 Lyngen	33

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
1939	Storfjord
1940	Kåfjord
1941	Skjervøy
1942	Nordreisa
1943	Kvænangen
2002	Vardø
2003	Vadsø
2004	Hammerfest
2011	Kautokeino
2012	Alta
2014	Loppa
2015	Hasvik
2017	Kvalsund
2018	Måsøy
2019	Nordkapp
2020	Porsanger
2021	Karasjok
2022	Lebesby
2023	Gamvik
2024	Berlevåg
2025	Tana
2027	Nesseby
2028	Båtsfjord
2030	Sør-Varanger

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2012.

13. juni Nr. 528 2012

Midlertidig forskrift om tillegg til forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo – utvidelse av sensurfrist

Hjemmel: Fastsett av universitetsstyret ved rektor 13. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

§ 1. Sensurfrist

Fakultetet kan utvide sensurfristen for eksamener i emner som fakultetet administrerer dersom sensorer ved eksamenene har vært tatt ut i streik.

Utvidelsen av sensurfristen kan maksimalt tilsvare den perioden sensor har vært tatt ut i streik.

Denne bestemmelsen gjelder både for eksamener med tre ukers sensurfrist og masteroppgaver og tilsvarende større skriftlige arbeider med åtte ukers sensurfrist.

§ 2. Varighet

Denne forskriften gjelder fra 1. mai 2012 til 1. august 2012.

13. juni Nr. 529 2012

Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo

Hjemmel: Fastsett av universitetsstyret ved rektor 13. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–2, § 3–6, § 3–7, § 3–8 og § 3–9. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endringer:

§ 2–4 femte ledd skal lyde:

(5) Ved Universitetet i Oslo kan graden bachelor oppnås på bakgrunn av tre års studier tilsvarende 180 studiepoeng, inklusive:

- examen philosophicum (10 studiepoeng eller mer)
- examen facultatum (10 studiepoeng eller mer)

- en emnegruppe (minst 80 studiepoeng)
- en emnegruppe (minst 40 studiepoeng)
- øvrige emner (inntil 40 studiepoeng) som kan velges fritt

når studiet har sin faglige tyngde innen fagområder ved Det teologiske fakultet, Det juridiske fakultet, Det medisinske fakultet, Det humanistiske fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet eller Det utdanningsvitenskapelige fakultet.

§ 7–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) En programstudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist hvert semester registrere seg for semesteret med undervisnings- og eksamensmelding.

§ 7–2 åttende ledd skal lyde:

(8) Fakultetet selv kan i nærmere regler til § 7–2 fastsette egne bestemmelser om søknadsgrunner, permisjonslengde og dokumentasjon i tilknytning til paragrafen her.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. juni Nr. 530 2012

Forskrift om driftsstøttetjenester til Nødnettutstyret ved brannvesenets nødalarmeringssentraler og brannvesenet for øvrig

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 14. juni 2012 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 9 femte ledd og § 16 tredje ledd. Kunngjort 19. juni 2012 kl. 15.05.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å sikre en stabil og sikker drift gjennom å etablere en enerett til å levere driftsstøttetjenester til Nødnettutstyret ved brannvesenets nødalarmeringssentraler og brannvesenet for øvrig.

§ 2. Levering av driftsstøttetjenester

Direktoratet for nødkommunikasjon har enerett til å levere driftsstøttetjenester for Nødnettutstyret ved brannvesenets nødalarmeringssentraler og brannvesenet for øvrig.

Enerett til å levere driftsstøttetjenester kan kun omfatte teknisk drift, applikasjonsdrift, servicedesk og brukerstøtte samt oppfølging mot driftsoperatøren av Nødnett.

§ 3. Vederlag

Direktoratet for nødkommunikasjon skal levere driftstjenester mot et kostnadsbasert vederlag.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 15. juni 2012.

14. juni Nr. 531 2012

Forskrift om endring i forskrift om fjernmøter og skriftlig saksbehandling

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 14. juni 2012 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 30. Kunngjort 19. juni 2012 kl. 15.05.

I

I forskrift 13. januar 1993 nr. 4035 om fjernmøter og skriftlig saksbehandling gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Forskriften gjelder også for andre folkevalgte organer unntatt kommunestyre/fylkesting og kontrollutvalg, så langt kommunestyret, fylkestinget eller oppnevningsorganet ikke bestemmer noe annet.

§ 3 skal lyde:

Fjernmøte eller skriftlig saksbehandling kan ikke benyttes ved behandling av saker som angår en arbeidstakers tjenstlige forhold og saker med opplysninger som er underlagt lovbestemt taushetsplikt. Krever hensynet til personvern at møtet holdes for lukkede dører, bør fjernmøte eller skriftlig saksbehandling heller ikke benyttes. Det samme gjelder når hensynet til offentlige interesser tilsier at møtet holdes for lukkede dører.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2012.

14. juni Nr. 532 2012**Forskrift om endring i forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak**

Hjemmel: Fastsett av Kommunal- og regionaldepartementet 14. juni 2012 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 og § 48. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 24. august 2006 nr. 1033 om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak gjøres følgende endring:

§ 3 siste ledd nytt fjerde og femte punktum skal lyde:

Et regnskapsmessig merforbruk i foretaket som ikke dekkes det året merforbruket legges fram, skal føres opp til dekning senest i det påfølgende års særbudsjett. Bestemmelsen i forrige punktum gjelder tilsvarende for påfølgende års særbudsjetter inntil merforbruket er dekket inn.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2012.

Merknad

Merknad til forskriften som erstatter siste avsnitt i nåværende merknader til § 3:

Fjerde ledd angir at foretakets inntekter i særbudsjettet kan føres til avsetning. I visse tilfeller vil det være et krav om at inntekter skal avsettes. Dette kan gjelde krav til dekning av underskudd eller inntekter som det ved lov, forskrift, tilsagn eller avtale er lagt begrensninger på. Fjerde punktum innebærer at et regnskapsmessig merforbruk i særregnskapet fra år 1 skal føres opp til dekning på foretakets særbudsjett i år 3, dersom merforbruket ikke er dekket inn i år 2. Det følger av dette at kommunale og fylkeskommunale foretak ikke er pålagt å føre et merforbruk opp til dekning i året merforbruket legges fram. Femte punktum innebærer at et merforbruk fra år 1 som likevel ikke er dekket inn i år 3, må føres opp til dekning på foretakets særbudsjett for år 4, og så videre. Det følger av fjerde ledd at et foretak fra og med år 3 ikke kan unnlate å føre opp et uinndekket merforbruk fra år 1 til dekning på årets budsjett.

14. juni Nr. 533 2012**Forskrift om endring i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner)**

Hjemmel: Fastsett av Kommunal- og regionaldepartementet 14. juni 2012 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

§ 5 tiende og nytt ellefte ledd skal lyde:

For budsjettåret 2010 skal minimum 20 prosent av merverdiavgiftskompensasjonen fra investeringer overføres til investeringsbudsjettet. For 2011 skal minimum 40 prosent overføres, for 2012 minimum 60 prosent og for 2013 minimum 80 prosent. Fra og med budsjettåret 2014 skal merverdiavgiftskompensasjonen fra investeringer i sin helhet regnes som inntekter knyttet til investeringsprosjekter og føres i investeringsbudsjettet, jf. femte ledd nr. 2.

Samkommuner skal inntektsføre merverdiavgiftskompensasjonen fra investeringer i årsbudsjettets investeringsdel.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Inndekning av merforbruk i kommunale og fylkeskommunale foretak og samkommuner

Et regnskapsmessig merforbruk i et særregnskap for kommunale og fylkeskommunale foretak som ikke er dekket inn over virksomhetens særregnskap i løpet av det år særregnskapet med manglende inndekning ble lagt fram, skal føres opp til dekning ved en bevilgning på kommunens eller fylkeskommunens budsjett for det påfølgende år.

Dersom det regnskapsmessige merforbruket likevel ikke blir dekket inn i virksomhetens særregnskap som forutsatt i første ledd, skal merforbruket føres opp til dekning ved en bevilgning på kommunens eller fylkeskommunens budsjett for de påfølgende år inntil merforbruket er dekket inn.

For kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, er en negativ egenkapital å anse som et regnskapsmessig merforbruk etter denne bestemmelse første og annet ledd.

Et regnskapsmessig merforbruk i samkommunens årsregnskap (år 1) skal føres opp til dekning på samkommunens budsjett for det året årsregnskapet blir lagt fram (år 2). Dersom samkommunens regnskap ved årsavslutningen for år 2 viser at merforbruket fra år 1 ikke er dekket inn, skal samkommunen ved årsavslutningen for år 2 redusere merforbruket fra år 1 ved bruk av disposisjonsfond så langt det er midler på fondet. Samkommunen

skal føre resterende del av merforbruket fra år 1 opp til dekning på samkommunens budsjett for år 3. Bestemmelsen i forrige punktum gjelder tilsvarende for påfølgende års budsjetter inntil merforbruket fra år 1 er dekket inn.

Dersom samkommunen etter reglene i fjerde ledd tredje punktum har ført et merforbruk fra år 1 opp til dekning i samkommunens budsjett for år 3, skal deltakerkommunene i sitt budsjett for år 3 føre opp et tilsvarende beløp som en særskilt bevilgning til samkommunen. Bestemmelsen i forrige punktum gjelder tilsvarende for påfølgende års budsjetter inntil merforbruket fra år 1 er dekket inn.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2012.

Merknader

Merknader til § 5 nytt ellevte ledd:

Bestemmelsen i ellevte ledd innebærer at merverdiavgiftskompensasjon for investeringsutgifter for samkommuner skal regnes som inntekter knyttet til investeringsprosjekter, jf. § 5 femte ledd nr. 2. Det følger av dette at overgangsordningen i § 5 tiende ledd ikke gjelder for samkommuner.

Merknader til § 7 (erstatter de nåværende merknadene):

Bestemmelsene i første og andre ledd må ses i sammenheng med at foretaket har plikt til å føre merforbruket fra år 1 opp til dekning senest fra år 3, jf. forskrift 24. august 2006 nr. 1033 om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak § 3 siste ledd.

Første ledd innebærer at et regnskapsmessig merforbruk i særregnskapet til et kommunalt eller fylkeskommunalt foretak for år 1 som ikke er dekket inn over foretakets særregnskap i år 2, skal føres opp til dekning ved en bevilgning/overføring fra kommunen eller fylkeskommunen til foretaket i kommunens eller fylkeskommunens årsbudsjett for år 3. Dette innebærer at det regnskapsmessige merforbruket for foretaket skal være inndekket senest andre året etter at merforbruket oppsto.

Annet ledd innebærer at dersom foretaket til tross for overføringen fra kommunen eller fylkeskommunen i år 3 ikke oppnår et tilstrekkelig driftsresultat til å dekke inn merforbruket fra år 1, er kommunen eller fylkeskommunen i år 4 pliktig til å overføre et beløp tilsvarende det resterende merforbruket fra år 1. Tilsvarende vil gjelde for kommunen eller fylkeskommunen de påfølgende år, inntil merforbruket er dekket inn.

For kommunale og fylkeskommunale foretak som følger regnskapsloven, vil et negativt årsresultat føres mot egenkapitalen. Så lenge foretaket har en positiv egenkapital, stiller ikke forskriften krav om pliktige overføringer fra kommunekassen til foretaket, jf. tredje ledd.

Fjerde ledd stiller opp nærmere regler for samkommunens inndekning av regnskapsmessig merforbruk i samkommunen, jf. kommuneloven § 28–21 nr. 1 og 3.

Bestemmelsen i første punktum innebærer at samkommunen må føre opp et regnskapsmessig merforbruk til dekning på budsjettet for det året regnskapet med merforbruk blir lagt fram. Et merforbruk i år 1 må etter dette føres opp til dekning i sin helhet på samkommunens budsjett for år 2. Dersom merforbruket ikke er ført opp til dekning på samkommunens ordinære årsbudsjett for år 2, må årsbudsjettet for år 2 endres i tråd med reglene i kommuneloven § 46 og § 47.

Det følger av annet punktum at samkommunen ved den endelige årsavslutningen for år 2 plikter å bruke frie avsetninger (disposisjonsfond) til å dekke merforbruk fra år 1 som ikke er dekket inn etter første punktum. Bestemmelsen innebærer at bruk av disposisjonsfond skal gjennomføres utover budsjettert bruk av avsetninger, så langt det er midler på disposisjonsfondet. Dette innebærer at samkommunen ikke kan framføre et underskudd fra år 1 utover år 2, samtidig som samkommunen har midler på disposisjonsfond ved utgangen av år 2. Bestemmelsen tilsvarer forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 9 fjerde ledd.

Bestemmelsen i tredje punktum innebærer at resterende merforbruk fra år 1, som likevel ikke er dekket inn i år 2, skal føres opp til dekning på samkommunens årsbudsjett (eventuelt revidert budsjett) for år 3. Plikten kan oppstå dersom årsregnskapet for år 2 viser et netto driftsresultat som ikke er tilstrekkelig til å dekke inn merforbruket fra år 1, eller dersom det ikke er tilstrekkelige midler på disposisjonsfondet. Bestemmelsen må ses i sammenheng med deltakerkommunenes plikt til å bidra med finansiering av merforbruk i samkommunen som inntreffer fra år 3, jf. femte ledd.

Fjerde punktum innebærer at bestemmelsen i tredje punktum gjelder tilsvarende for senere år. Det vil si at et resterende merforbruk fra år 1 som ikke er dekket inn i år 3, må føres opp til dekning på samkommunens budsjett for år 4, og så videre. Det følger av fjerde ledd at en samkommunen fra og med år 2 ikke kan unnlate å føre opp et uinndekket merforbruk fra år 1 til dekning på årets budsjett.

Femte ledd stiller opp nærmere regler for deltakerkommunenes plikt til å yte tilskudd til inndekning av regnskapsmessig merforbruk i samkommunen, jf. kommuneloven § 28–21 nr. 2 og 3.

Bestemmelsen i første punktum innebærer at deltakerkommunenes plikt til å bidra med finansiering av inndekning av merforbruk i samkommunen fra år 1, inntreffer i år 3. Plikten innebærer at deltakerkommunene på budsjettet for år 3 (eventuelt revidert budsjett for år 3) skal føre opp en særskilt bevilgning til samkommunen for inndekning av merforbruket fra år 1, tilsvarende det beløpet som samkommunen fører opp på budsjettet etter fjerde

ledd tredje punktum. Bestemmelsen innebærer at deltakerkommunene må yte tilskudd til samkommunen utover de ordinære bevilgningene til samkommunen. Fordelingen av ansvaret for å dekke merforbruk i samkommunen tilsvarer den enkelte deltakerkommunes ansvarsdel for samkommunens forpliktelser, med mindre annet følger av samarbeidsavtalen, jf. kommuneloven § 28–2e nr. 3 h.

Annet punktum innebærer at bestemmelsen i første punktum gjelder tilsvarende for senere år. Det vil si at dersom et merforbruk i samkommunen fra år 1 ikke er dekket inn i år 3, må deltakerkommunene føre opp en ny særskilt bevilgning til samkommunen for inndekning (av resterende del) av merforbruket fra år 1, på budsjettet for år 4, og så videre. Plikten for deltakerkommunene etter annet punktum kan oppstå dersom samkommunen i år 3 ikke har et tilstrekkelig driftsresultat til dekke inn merforbruk fra år 1, selv om deltakerkommunene har bidratt med særskilte tilskudd.

14. juni Nr. 534 2012

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 14. juni 2012 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 48. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt niende ledd skal lyde:

Samkommuner skal inntektsføre merverdiavgiftskompensasjonen fra investeringer i årsregnskapets investeringsdel.

§ 5 første ledd nr. 4 skal lyde:

For fordringer, langsiktig gjeld og kortsiktig gjeld skal angis det samlede beløp som gjelder krav på eller gjeld til kommunale og fylkeskommunale foretak etter kommuneloven kapittel 11, interkommunalt eller interfylkeskommunalt samarbeid etter kommuneloven § 27 med eget særregnskap og samkommuner etter kommuneloven kapittel 5B.

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Unntatt fra bestemmelsene om strykninger er avsetninger som er begrunnet i at midlene i medhold av lov, forskrift eller avtale er reservert særskilte formål. Overføring av midler fra deltakerkommune til samkommune kan ikke avsettes til bundet fond i samkommunen, med mindre midlene i medhold av lov, forskrift eller avtale med tredjepart er reservert særskilte formål.

§ 9 nytt femte ledd skal lyde:

Dersom samkommunens regnskap ved årsavslutningen for år 2 viser at et merforbruk fra år 1 ikke er dekket inn, skal samkommunen ved årsavslutningen for år 2 redusere merforbruket fra år 1 ved bruk av disposisjonsfond så langt det er midler på fondet.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2012.

Merknader

Merknader til § 3 nytt niende ledd:

Bestemmelsen i niende ledd innebærer at merverdiavgiftskompensasjon for investeringsutgifter for samkommuner skal regnes som inntekter knyttet til investeringsprosjekter, jf. § 3 tredje ledd nr. 2. Det følger av dette at overgangsordningen i § 3 åttende ledd ikke gjelder for samkommuner.

Merknader til § 9 tredje og femte ledd (settes inn til slutt i merknadene til § 9):

Bestemmelsen i tredje ledd siste punktum innebærer at overføring av midler fra deltakerkommuner til samkommuner ikke skal regnes som øremerkete/bundne midler ved regnskapsavslutningen, unntatt i tilfeller der deltakerkommunene overfører eller viderebringer midler til samkommunen som må anses som bundne i henhold til lov, forskrift eller avtale med tredjepart. Overførte midler til samkommunen som deltakerkommuner i første omgang har mottatt fra en tredjepart, og hvor midlene i medhold lov, forskrift eller avtale med tredjepart er reservert særskilte formål, vil være unntatt fra bestemmelsene om strykninger i samkommunens årsregnskap. Det følger av dette at midler som i utgangspunktet er frie for deltakerkommunene, ikke kan overføres og avsettes på bundet fond i samkommunen. Budsjetterte avsetninger av slike (frie) midler i samkommunen må således strykes dersom det foreligger et (foreløpig) regnskapsmessig merforbruk ved regnskapsavslutningen, jf. første ledd nr. 2.

Femte ledd fastsetter at samkommunen ved den endelige årsavslutningen for år 2 skal bruke frie avsetninger (disposisjonsfond) til å dekke merforbruk fra år 1 som ikke er dekket inn etter første punktum. Bestemmelsen innebærer at bruk av disposisjonsfond skal gjennomføres utover budsjettert bruk av avsetninger, så langt det er midler på disposisjonsfondet. Dette innebærer at samkommunen ikke kan framføre et underskudd fra år 1 utover år 2, samtidig som samkommunen har midler på disposisjonsfond ved utgangen av år 2. Bestemmelsen tilsvarer forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) § 7 fjerde ledd andre punktum.

15. juni Nr. 535 2012

Instruks for departementenes arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap, Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle, tilsynsfunksjon og sentral krisehåndtering

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 15. juni 2012. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

I. Formål

Formålet med instruksen er å fremme et helhetlig og koordinert samfunnsikkerhets- og beredskapsarbeid som bidrar til å styrke samfunnets evne til å forebygge kriser og styrke evnen til å håndtere kriser som oppstår.

II. Virkeområde

Instruksen gir retningslinjer for samfunnsikkerhets- og beredskapsarbeidet i sivil sektor innenfor hele krisespekteret.

Forsvarsdepartementet og forsvarssektoren er kun omfattet av instruksen pkt. III om grunnleggende prinsipper og pkt. VII om sentral krisehåndtering.

III. Grunnleggende prinsipper for arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap

Beredskapsarbeidet bygger på fire grunnleggende prinsipper:

1. Ansvarsprinsippet som innebærer at den organisasjon som har ansvar for et fagområde i en normalsituasjon, også har ansvaret for nødvendige beredskapsforberedelser og for å håndtere ekstraordinære hendelser på området.
2. Likhetsprinsippet som betyr at den organisasjon man opererer med under kriser i utgangspunktet skal være mest mulig lik den organisasjon man har til daglig.
3. Nærhetsprinsippet som betyr at kriser organisatorisk skal håndteres på lavest mulige nivå.
4. Samvirkeprinsippet som betyr at myndigheter, virksomheter eller etater har et selvstendig ansvar for å sikre et best mulig samvirke med relevante aktører og virksomheter i arbeidet med forebygging, beredskap og krisehåndtering.

IV. Departementenes arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap

Det enkelte departement har ansvar for samfunnssikkerhet og beredskap innenfor egen sektor. Departementene har et ansvar for å samordne samfunnsikkerhets- og beredskapsarbeidet i egen sektor med det arbeidet som gjøres i andre departementer. Arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap skal være målrettet, systematisk og sporbart og være integrert i departementets planverk, styringssystemer og i styringsdialogen med underliggende virksomheter.

Departementene skal herunder:

1. på grunnlag av oversikt over risiko- og sårbarhet i egen sektor og DSBs nasjonale risikobilde vurdere risiko, sårbarhet og robusthet i kritiske samfunnsfunksjoner i egen sektor som grunnlag for kontinuitets- og beredskapsplanlegging og hensiktsmessige øvelser. Det skal arbeides systematisk for å utvikle og vedlikeholde oversikten.
2. vurdere og iverksette forebyggende og beredskapsmessige tiltak.
3. dokumentere at det er gjennomført tiltak som avbøter manglende robusthet i kritisk infrastruktur og funksjoner innenfor departementets ansvarsområde.
4. være forberedt på å håndtere alle typer kriser i egen sektor og yte bistand til andre departementer i kriser som involverer flere sektorer.
5. være forberedt på å kunne være lederdepartement.
6. utvikle og vedlikeholde beredskapsplanverk for departementets krisehåndtering, herunder en plan for krisekommunikasjon.
7. øve regelmessig innen eget sektorområde og delta i tverrsektorielle øvelser. Departementet skal evaluere øvelser og håndtering av hendelser, og foreta nødvendige forbedringstiltak.
8. avklare ansvar, roller og uklare grensesnitt innen eget ansvarsområde og mot andre departementers tilgrensende områder.
9. synliggjøre mål og prioriteringer på samfunnsikkerhets- og beredskapsområdet i de årlige budsjettproposisjonene.
10. forelegge for Justis- og beredskapsdepartementet og andre særskilt berørte departementer alle forslag om nye, eller vesentlig endring av gjeldende lover og forskrifter innenfor beredskapsområdet før de sendes på høring.

11. underrette Justis- og beredskapsdepartementet og andre særskilt berørte departementer om viktige og prinsipielle saker på samfunnssikkerhets- og beredskapsområdet.
12. bistå Justis- og beredskapsdepartementet ved gjennomføring av tilsyn, herunder utarbeide oppfølgingsplan på bakgrunn av tilsynet.

V. Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle

I sivil sektor har Justis- og beredskapsdepartementet en generell samordningsrolle for samfunnssikkerhet og beredskap. Departementet skal gjennom sin samordningsrolle sikre et koordinert og helhetlig arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap på tvers av sektorgrenser. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap understøtter Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle iht. kgl.res. 24. juni 2005 nr. 688.

1. Justis- og beredskapsdepartementet skal ha oversikt over status og fremme samfunnssikkerhet- og beredskapsarbeidet gjennom å:
 - a. være pådriver for at arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap prioriteres.
 - b. sørge for at tverrsektorielle problemstillinger blir ivaretatt, bistå departementene med å avklare ansvarsforhold og identifisere områder hvor det er behov for samordning.
 - c. utarbeide overordnede retningslinjer og målsettinger og koordinere arbeidet med proposisjoner og meldinger til Stortinget.
 - d. utarbeide og vedlikeholde oversikt over hvilke funksjoner som i et tverrsektorielt perspektiv er kritisk for samfunnssikkerheten.
 - e. tilrettelegge for DSBs nasjonale risikobilde som planleggingsgrunnlag for departementenes arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap.
 - f. etablere hensiktsmessige møtearenaer for dialog og erfaringsoverføring.
 - g. sørge for et kunnskapsbasert samfunnssikkerhetsarbeid gjennom forskning og kompetansehevende tiltak.
 - h. ha oversikt over samfunnssikkerhetsarbeidet i sentrale internasjonale organisasjoner som EU, FN og NATO.
2. Justis- og beredskapsdepartementet skal ha et overordnet ansvar for nasjonale øvelser i sivil sektor og bidra til at det utvikles koordinerte planverk ved å:
 - a. i samarbeid med departementene vedlikeholde og videreutvikle et hensiktsmessig nasjonalt beredskapsplanverk.
 - b. i samarbeid med departementene planlegge og øve sivile beredskapsplaner i tråd med rammeplan for sivile nasjonale øvelser og krisehåndteringssystemer.
 - c. føre oversikt over øvelsesvirksomheten basert på rapportering fra departementene.
3. Justis- og beredskapsdepartementet skal legge til rette for systemer for helhetlig og koordinert kommunikasjon mellom myndighetene, og mellom myndighetene og befolkningen om beredskap og krisehåndtering før, under og etter en krise.
4. Justis- og beredskapsdepartementet skal påse at store ulykker og ekstraordinære hendelser følges opp i sektorene på en systematisk måte, herunder erfaringsutveksling og nødvendige forbedringstiltak.
5. Justis- og beredskapsdepartementet skal orientere regjeringen om tilstanden for samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet i sivil sektor.
6. Kongen kan fastsette hvilket departement Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap skal rapportere til når direktoratet fører tilsyn med Justis- og beredskapsdepartementet.

VI. Tilsyn med departementenes samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeid

Justis- og beredskapsdepartementet skal føre tilsyn med departementenes arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap. Tilsynet skal være basert på risiko og vesentlighet. Departementet kan ved behov føre tilsyn med utvalgte beredskapsområder og underlagte virksomheter for å bl.a. sikre at kritiske samfunnsfunksjoner er ivaretatt. Tilsynet skal ta utgangspunkt i de prinsipper og krav til departementenes samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeid som er uttrykt i denne instruksens kap. IV.

1. Hovedformålet med tilsynet er å:
 - a. fremme god kvalitet på samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet under det enkelte departements ansvarsområde.
 - b. fremme et samordnet og helhetlig arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap, herunder bidra til at tverrsektorielle problemstillinger blir identifisert og ivaretatt.
 - c. fremskaffe en oversikt over det samlede samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet.
2. Justis- og beredskapsdepartementet skal etter gjennomført tilsyn utarbeide rapport med anbefalinger som oversendes departementet det er ført tilsyn med. Rapporten skal ha oppmerksomhet rettet mot status, utviklingsområder og forbedringspunkter for samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet.
3. Departementet det er ført tilsyn med skal utarbeide en oppfølgingsplan som sendes Justis- og beredskapsdepartementet.
4. Justis- og beredskapsdepartementet kan be departementene rapportere på egne tiltak innenfor samfunnssikkerhets- og beredskapsområdet.

5. Justis- og beredskapsdepartementet skal rapportere om funn og manglende oppfølging i ansvarlige departementer til regjeringen.
6. Kongen fastsetter hvilket departement som skal føre tilsyn med Justis- og beredskapsdepartementet.

VII. Sentral krisehåndtering

Når det oppstår behov for å styrke den overordnede krisehåndteringen, vil følgende mekanismer settes i funksjon:

1. Kriserådet

Kriserådet er det høyeste koordineringsorganet på administrativt nivå. Alle departementer kan ta initiativ til innkalling av rådet. Det er lederdepartementet som leder rådets møter.

Rådet har fem faste medlemmer: regjeringsråden ved Statsministerens kontor, utenriksråden i Utenriksdepartementet og departementsrådene i henholdsvis Justis- og beredskapsdepartementet, Forsvarsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Rådet kan ved behov utvides med alle de øvrige departementene, og representanter for underliggende virksomheter og særskilte kompetansemiljøer.

Kriserådet har som hovedfunksjon å bidra til sentral krisehåndtering ved å:

- a. sikre strategiske vurderinger
- b. vurdere spørsmål om lederdepartement
- c. sikre koordinering av tiltak som iverksettes av ulike sektorer
- d. sikre koordinert informasjon til publikum, media og andre
- e. påse at spørsmål som krever politisk avklaring raskt legges frem for departementenes politiske ledelse eller regjeringen, herunder avklaring av fullmakter og budsjett.

I tillegg skal det gjennomføres regelmessige administrative møter i Kriserådet for å drøfte aktuelle problemstillinger og gjennomgå relevante hendelser.

Krisestøtteenheten (KSE) er permanent sekretariat for Kriserådet.

2. Lederdepartementet

Lederdepartementet har ansvaret for å koordinere håndteringen av krisen på departementsnivå. Utpeking av et lederdepartement medfører ikke endringer i konstitusjonelle ansvarsforhold, og alle departementer beholder ansvar og beslutningsmyndighet for sine respektive saksområder. Justis- og beredskapsdepartementet er fast lederdepartement ved sivile nasjonale kriser, med mindre annet blir bestemt. Kriserådet er gitt fullmakt fra regjeringen til å beslutte hvilket departement som skal være lederdepartement i krisen, og rådet vil da ta stilling til om Justis- og beredskapsdepartementet eller et annet departement skal være lederdepartement. Ved tvil eller eventuell uenighet i Kriserådet besluttet valg av lederdepartement av statsministeren i samråd med berørte statsråder.

Blant de oppgaver et lederdepartement må kunne ivareta er å:

- a. sørge for varsling av andre departementer, Statsministerens kontor, egne underlagte virksomheter, og ved alvorlige kriser Stortinget og Slottet
- b. ta initiativ til at Kriserådet innkalles og lede rådets møter
- c. utarbeide og distribuere overordnede situasjonsrapporter, blant annet på bakgrunn av innhentet informasjon fra andre departementer, operative etater og mediebildet
- d. utarbeide overordnede situasjonsanalyser, herunder vurdering av mulige hendelsesforløp og videre utvikling av krisen
- e. identifisere og vurdere behov for tiltak på strategisk nivå
- f. koordinere at operative aktører har nødvendige fullmakter
- g. koordinere at nødvendige tiltak innenfor eget ansvarsområde blir iverksatt og ivareta nødvendig koordinering med andre departementer og etater (alternativt utpeke et underordnet organ som ivaretar denne funksjonen)
- h. sørge for at oppdatert informasjon om situasjonen distribueres til regjeringens medlemmer
- i. ved behov koordinere beslutningsgrunnlag fra berørte departementer for Regjeringen
- j. sørge for at det blir gitt koordinert informasjon til media og befolkningen og at det utformes en helhetlig informasjonsstrategi
- k. koordinere behov for internasjonal bistand
- l. vurdere etablering av liaisonordninger med andre berørte departementer og virksomheter
- m. sørge for evaluering av håndteringen av hendelsen i samråd med andre berørte aktører, og at identifiserte læringspunkter følges opp.

3. Bistand fra Krisestøtteenheten (KSE)

KSE skal ved behov kunne yte støtte til lederdepartementet og Kriserådet i deres krisehåndtering.

Krisestøtteenheten har som hovedfunksjon å:

- a. bidra med kompetanse i form av rådgivning og faglig bistand til lederdepartementets arbeid med samordning og helhetlig sentral krisehåndtering. Dette omfatter støtte til analyser, utarbeidelse og formidling av overordnede situasjonsrapporter og etablering av felles situasjonsforståelse som grunnlag for strategiske beslutninger.
- b. støtte lederdepartementet og Kriserådet med kapasiteter i form av infrastruktur (herunder tekniske løsninger), lokaler og personell.

VIII. Ikrafttredelse

Instruksen iverksettes straks. Fra samme tidspunkt oppheves kgl.res. 16. april 1994¹ om Justisdepartementets samordningsfunksjon på beredskapssektoren og om rådet for sivilt beredskap, kgl.res. 3. november 2000 nr. 1093 om instruks om innføring av internkontroll og systemrettet tilsyn med det sivile beredskapsarbeidet i departementene, kgl.res. 16. september 1989¹ om instruks for Regjeringens presse- og informasjonstjeneste (RPI) og kgl.res. 21. april 1995¹ om nye nasjonale forutsetninger for den sivile beredskapsplanleggingen.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend (Lovdatas anm.).

15. juni Nr. 536 2012

Oppheving av kronprinsregentens resolusjon 27. november 2009 nr. 1413 videreføring av særreglene for Bulgaria og Romania, jf. utlendingsloven 1988 § 58a

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 15. juni 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 127. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 19. juni 2012 kl.15.05.

Oppheving av kronprinsregentens resolusjon 27. november 2009 nr. 1413 videreføring av særreglene for Bulgaria og Romania jf. utlendingsloven 1988 § 58a. Opphevingen trer i kraft straks.

10. mai Nr. 537 2012

Meddelelse om endring i forskrift om delvis allmenngjøring av Verkstedsoverenskomsten for skips- og verftsindustrien

Hjemmel: Meddelelse fra Tariffnemnda 10. mai 2012, jf. forskrift 20. desember 2010 nr. 1764 om delvis allmenngjøring av Verkstedsoverenskomsten for skips- og verftsindustrien § 4. Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1764 om delvis allmenngjøring av Verkstedsoverenskomsten for skips- og verftsindustrien § 3 har det skjedd følgende endring:

§ 3. Lønnsbestemmelser

Arbeidstakere som utfører produksjons-, montasje- og installasjonsarbeid i skips- og verftsindustrien, jf. § 2, skal ha en lønn pr. time på minst:

- a) kr 148,29 for fagarbeider
- b) kr 141,53 for spesialarbeider
- c) kr 134,85 for hjelpearbeider.

Med unntak for arbeidstakere som blir inntatt på arbeidsstedet skal det for arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, betales et tillegg til timelønnen på:

- a) kr 29,66 for fagarbeider
- b) kr 28,31 for spesialarbeider
- c) kr 26,97 for hjelpearbeider.

På arbeidsplasser med skiftarbeid skal det betales et tillegg pr. time på:

- a) For toskiftarbeid (36,5 timer pr. uke):
 - 1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: intet
 - 2. skift: kr 16,38.For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 34,99.
Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseften: kr 50,18.
Enhver time utover kl. 24.00 betales med tillegg som for 3. skift.
- b) For treskiftarbeid (35,5 timer pr. uke):
 - 1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: intet
 - 2. skift: kr 16,88
 - 3. skift: kr 25,12.For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 36,01
Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseften: kr 51,58.
- c) For helkontinuerlig treskiftarbeid (33,6 timer pr. uke):
 - 1. skift: inntil lørdag kl. 14.00: intet
 - 2. skift: kr 17,89
 - 3. skift: kr 26,54.For skiftarbeid etter kl. 14.00 på dager før søn- og helligdager: kr 38,02
Fra kl. 14.00 på jul-, nyttårs-, påske- og pinseften: kr 54,51.

Ved omregning fra ordinær arbeidstid, 37,5 timer pr. uke, til avvikende arbeidstidsordninger, brukes følgende tabell:

fra 37,5 timer–36,5 timer: 2,74 %

fra 37,5 timer–35,5 timer: 5,63 %
fra 37,5 timer–33,6 timer: 11,61 %.

II

Endringen trådte i kraft 1. april 2012.

29. mai Nr. 538 2012

Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 19. mai 2012 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 8–2 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 25. november 2008 nr. 1256. Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 8–2–1 skal lyde:

§ 8–2–1. Frihandelsavtaler som Norge har inngått

Norge har inngått følgende frihandelsavtaler:

- a) avtalen om opprettelse av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, EØS-avtalen
- b) konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund
- c) handelsavtalen EF–Norge
- d) frihandelsavtalen EFTA–Albania
- e) frihandelsavtalen EFTA–Canada
- f) frihandelsavtalen EFTA–Chile
- g) frihandelsavtalen EFTA–Egypt
- h) frihandelsavtalen EFTA–Israel
- i) frihandelsavtalen EFTA–Jordan
- j) frihandelsavtalen EFTA–Kroatia
- k) frihandelsavtalen EFTA–Libanon
- l) frihandelsavtalen EFTA–Makedonia
- m) frihandelsavtalen EFTA–Marokko
- n) frihandelsavtalen EFTA–Mexico
- o) interim frihandelsavtale EFTA–PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet
- p) frihandelsavtalen EFTA–Den sørafrikanske tollunion SACU
- q) frihandelsavtalen EFTA–Serbia
- r) frihandelsavtalen EFTA–Singapore
- s) frihandelsavtalen EFTA–Sør-Korea
- t) frihandelsavtalen EFTA–Tunisia
- u) frihandelsavtalen EFTA–Tyrkia
- v) frihandelsavtalen EFTA–Ukraina
- w) frihandelsavtalen Norge–Færøyene.

§ 8–4–5 første ledd skal lyde:

(1) Vilkårene i prosesslistene i frihandelsavtalene for at varer skal anses som tilstrekkelig bearbeidet gjelder som forskrift:

- a) avtalen om opprettelse av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, EØS-avtalen Vedlegg II, Protokoll 4
- b) konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) Tillegg II til Vedlegg A
- c) handelsavtalen EF–Norge Vedlegg II til Protokoll nr. 3
- d) frihandelsavtalen EFTA–Albania Vedlegg II til Protokoll B
- e) frihandelsavtalen EFTA–Canada Tillegg I til Vedlegg C
- f) frihandelsavtalen EFTA–Chile Tillegg 2 til Vedlegg I
- g) frihandelsavtalen EFTA–Egypt Vedlegg II til Protokoll B
- h) frihandelsavtalen EFTA–Israel Vedlegg II til Protokoll B
- i) frihandelsavtalen EFTA–Jordan Vedlegg II til Protokoll B
- j) frihandelsavtalen EFTA–Kroatia Tillegg 2 til Vedlegg III
- k) frihandelsavtalen EFTA–Libanon Vedlegg II til Protokoll B
- l) frihandelsavtalen EFTA–Makedonia Vedlegg II til Protokoll B
- m) frihandelsavtalen EFTA–Marokko Vedlegg II til Protokoll B
- n) frihandelsavtalen EFTA–Mexico Tillegg 2 til Vedlegg I
- o) interim frihandelsavtale EFTA–PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet Vedlegg II til Protokoll B

- p) frihandelsavtalen EFTA–Den sørafrikanske tollunion SACU Tillegg 2 til Vedlegg V
- q) frihandelsavtalen EFTA–Serbia Vedlegg II til Protokoll B
- r) frihandelsavtalen EFTA–Singapore Tillegg 2 til Vedlegg I
- s) frihandelsavtalen EFTA–Sør-Korea Tillegg 2 til Vedlegg I
- t) frihandelsavtalen EFTA–Tunisia Vedlegg II til Protokoll B
- u) frihandelsavtalen EFTA–Tyrkia Vedlegg II til Protokoll B
- v) frihandelsavtalen EFTA–Ukraina Vedlegg 1 til protokoll om opprinnelsesregler
- w) frihandelsavtalen Norge–Færøyene Tillegg II til Vedlegg 3.

§ 8–4–12 skal lyde:

Følgende bestemmelser om kumulasjon i frihandelsavtalene gjelder som forskrift:

- a) avtalen om opprettelse av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, EØS-avtalen Protokoll 4, artikkel 2 og 3
- b) konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) Vedlegg A, artikkel 2 og 3
- c) handelsavtalen EF–Norge Protokoll 3, artikkel 2, 3 og 4
- d) frihandelsavtalen EFTA–Albania Protokoll B, artikkel 3 og 4
- e) frihandelsavtalen EFTA–Canada Vedlegg C, artikkel 2 og 21
- f) frihandelsavtalen EFTA–Chile Vedlegg I, artikkel 2 og 3
- g) frihandelsavtalen EFTA–Egypt Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- h) frihandelsavtalen EFTA–Israel Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- i) frihandelsavtalen EFTA–Jordan Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- j) frihandelsavtalen EFTA–Kroatia Vedlegg III, artikkel 2 og 3
- k) frihandelsavtalen EFTA–Libanon Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- l) frihandelsavtalen EFTA–Makedonia Protokoll B, artikkel 2 og 3
- m) frihandelsavtalen EFTA–Marokko Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- n) frihandelsavtalen EFTA–Mexico Vedlegg I, artikkel 2 og 3
- o) interim frihandelsavtale EFTA–PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet Protokoll B, artikkel 2 og 3
- p) frihandelsavtalen EFTA–Den sørafrikanske tollunion SACU Vedlegg V, artikkel 2 og 3
- q) frihandelsavtalen EFTA–Serbia Protokoll B, artikkel 3 og 4
- r) frihandelsavtalen EFTA–Singapore Vedlegg I, artikkel 2 og 3
- s) frihandelsavtalen EFTA–Sør-Korea Vedlegg I, artikkel 2 og 3
- t) frihandelsavtalen EFTA–Tunisia Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- u) frihandelsavtalen EFTA–Tyrkia Protokoll B, artikkel 2, 3 og 4
- v) frihandelsavtalen EFTA–Ukraina Protokoll om opprinnelsesregler, artikkel 2, 3 og 4
- w) frihandelsavtalen Norge–Færøyene Vedlegg 3, artikkel 2, 3 og 4.

§ 8–4–15 annet ledd skal lyde:

(2) Varen kan også transporteres gjennom andre lands territorier. Vilåårene om dette i frihandelsavtalene gjelder som forskrift:

- a) avtalen om opprettelse av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, EØS-avtalen Protokoll 4, artikkel 12
- b) konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) Vedlegg A, artikkel 13
- c) handelsavtalen EF–Norge Protokoll 3, artikkel 12
- d) frihandelsavtalen EFTA–Albania Protokoll B, artikkel 13
- e) frihandelsavtalen EFTA–Canada Vedlegg C, artikkel 14
- f) frihandelsavtalen EFTA–Chile Vedlegg I, artikkel 12
- g) frihandelsavtalen EFTA–Egypt Protokoll B, artikkel 13
- h) frihandelsavtalen EFTA–Israel Protokoll B, artikkel 13
- i) frihandelsavtalen EFTA–Jordan Protokoll B, artikkel 13
- j) frihandelsavtalen EFTA–Kroatia Vedlegg III, artikkel 14
- k) frihandelsavtalen EFTA–Libanon Protokoll B, artikkel 13
- l) frihandelsavtalen EFTA–Makedonia Protokoll B, artikkel 13
- m) frihandelsavtalen EFTA–Marokko Protokoll B, artikkel 13
- n) frihandelsavtalen EFTA–Mexico Vedlegg I, artikkel 13
- o) interim frihandelsavtale EFTA–PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet Protokoll B, artikkel 13
- p) frihandelsavtalen EFTA–Den sørafrikanske tollunion SACU Vedlegg V, artikkel 12
- q) frihandelsavtalen EFTA–Serbia Protokoll B, artikkel 13
- r) frihandelsavtalen EFTA–Singapore Vedlegg I, artikkel 14
- s) frihandelsavtalen EFTA–Sør-Korea Vedlegg I, artikkel 14
- t) frihandelsavtalen EFTA–Tunisia Protokoll B, artikkel 13
- u) frihandelsavtalen EFTA–Tyrkia Protokoll B, artikkel 13
- v) frihandelsavtalen EFTA–Ukraina Protokoll om opprinnelsesregler, artikkel 14

w) frihandelsavtalen Norge–Færøyene Vedlegg 3, artikkel 13.

I

Endringene trer i kraft fra 1. juni 2012.

13. juni Nr. 539 2012

Forskrift om satser for innfrakt av slakt

Hjemmel: Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 13. juni 2012 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18, forskrift 19. desember 2008 nr. 1490 om pristilskudd i landbrukssektoren § 4 og § 8 og jordbruksavtalen 2010–2011 pkt. 5.6. Kunngjort 21. juni 2012 kl. 13.45.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å fastsette satser for transport av slaktedyr av storfe, gris, sau og geit for hhv. små og store slakterier. Små slakterier defineres her som slakteri med slaktevolum mindre enn 1 500 tonn per år.

§ 2. Tilskuddsatser for små slakterier

Tilskuddsatsene gjelder for slakterier med slaktevolum mindre enn 1 500 tonn per år.

<i>Små slakterier, tilskuddsats per dyr</i>			
<i>Slakteri</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
BERG GÅRD AS	*	0,00	*
BROVOLD AS, T.	27,61	0,00	186,07
DALPRO AS	*	10,77	*
FROLAND SLAKTERI AS	75,81	47,76	558,33
HAFJELL MAT AS	0,00	0,00	0,00
HANDELSHUSET OVE STORSLETT AS	*	21,44	*
HURRAN VILLSAU	*	85,87	*
JENS EIDE SLAKTERI AS	56,71	35,54	438,58
KÅRINGEN REINSLAKTERI	*	25,34	*
NESSEBY VILLSAUPRODUKTER BA	*	0,00	*
OLE RINGDAL AS	68,60	42,88	503,33
PRUGLHEI GÅRD AS	2,81	*	*
RØROS SLAKTERI AS	*	19,23	279,25
SYLTE GÅRDSSLAKTERI AS	0,00	*	*
VIKJA AS	*	0,00	37,55
VINJE SLAKTERI DA	*	0,00	*
VOSS GARDSSLAKTERI AS	26,35	14,26	230,93
YTRE NORDMØRE SL. AS	*	*	357,52
ØRE VILTMOTTAK OG EIGEDOM BA	*	37,58	461,87

* I en del kommuner er det ikke beregnet satser for innfrakt av slakt fordi det ikke er hentet dyr fra disse kommunene etter at den nye modellen for innfrakttilskudd ble tatt i bruk. Hvis det i ettertid blir leveranse fra disse kommunene, vil det bli beregnet tilskuddsatser også her.

§ 3. Tilskuddsatser for store slakterier

Tilskuddsatsene gjelder for slakterier med slaktevolum over 1 500 tonn per år.

<i>Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr</i>			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
1 ØSTFOLD			
118 AREMARK	0,00	56,31	427,39
124 ASKIM	0,00	32,47	137,05
125 EIDSBERG	0,00	26,09	173,18
106 FREDRIKSTAD	0,00	52,41	281,52
101 HALDEN	0,00	42,01	340,81
138 HOBØL	0,00	0,00	0,00
111 HVALER	*	57,25	381,70
119 MARKER	9,40	40,30	227,79
104 MOSS	0,00	4,09	0,00
128 RAKKESTAD	0,00	34,75	237,65
136 RYGGE	0,00	10,70	0,00
121 RØMSKOG	*	19,87	*
135 RÅDE	0,00	36,54	0,00
105 SARPSBORG	0,00	39,89	264,76

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
127 SKIPTVET	0,00	24,24	272,60
123 SPYDEBERG	0,00	38,47	142,40
122 TRØGSTAD	13,37	27,19	129,59
137 VÅLER	0,00	37,75	0,00
<i>2 AKERSHUS</i>			
220 ASKER	0,00	0,00	0,00
221 AURSKOG-HØLAND	0,00	0,00	0,00
219 BÆRUM	0,00	0,00	0,00
237 EIDSVOLL	0,00	0,00	0,00
229 ENEBAKK	0,00	0,00	0,00
227 FET	0,00	0,00	0,00
215 FROGN	*	0,00	*
234 GJERDRUM	0,00	0,00	0,00
239 HURDAL	0,00	0,00	0,00
230 LØRENSKOG	0,00	0,00	0,00
238 NANNESTAD	0,00	0,00	0,00
236 NES	0,00	0,00	0,00
216 NESODDEN	1,81	11,98	223,02
233 NITTEDAL	0,00	0,00	0,00
217 OPPEGÅRD	*	0,00	0,00
228 RÆLINGEN	*	0,00	0,00
231 SKEDSMO	0,00	0,00	0,00
213 SKI	0,00	0,00	0,00
226 SØRUM	0,00	0,00	0,00
235 ULLENSAKER	0,00	0,00	0,00
211 VESTBY	0,00	0,00	0,00
214 ÅS	0,00	0,00	0,00
<i>3 OSLO</i>			
301 OSLO	0,00	0,00	0,00
<i>4 HEDMARK</i>			
438 ALVDAL	96,64	47,31	459,06
420 EIDSKOG	21,18	34,21	235,80
427 ELVERUM	4,50	4,58	109,87
434 ENGERDAL	*	57,57	561,42
439 FOLLDAL	*	49,33	304,24
423 GRUE	28,68	29,79	231,24
403 HAMAR	0,00	0,00	0,00
402 KONGSVINGER	7,43	33,17	120,02
415 LØTEN	0,00	0,00	0,00
418 NORD-ODAL	0,00	0,00	0,00
441 OS	*	47,09	437,31
432 RENDALEN	86,93	59,06	649,59
412 RINGSAKER	0,00	0,00	0,00
417 STANGE	0,00	0,00	0,00
430 STOR-ELVDAL	67,86	34,94	409,57
419 SØR-ODAL	0,00	0,00	0,00
436 TOLGA	150,94	54,75	510,77
428 TRYSIL	35,79	37,21	374,50
437 TYNSET	159,47	40,33	429,04
426 VÅLER	12,14	28,74	197,00
429 ÅMOT	28,21	20,67	199,10
425 ÅSNES	31,26	22,22	235,95
<i>5 OPPLAND</i>			
511 DOVRE	91,31	55,28	0,00
541 ETNEDAL	20,22	17,36	162,45
522 GAUSDAL	4,37	15,03	126,67

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
502 GJØVIK	0,00	0,00	0,00
534 GRAN	0,00	0,00	0,00
532 JEVNAKER	22,48	21,07	151,90
512 LESJA	98,15	61,36	127,72
501 LILLEHAMMER	0,00	0,00	0,00
514 LOM	55,15	43,08	159,43
533 LUNNER	0,00	0,00	0,00
542 NORD-AURDAL	43,81	0,00	0,00
516 NORD-FRON	34,03	33,59	0,00
538 NORDRE LAND	32,72	18,11	147,11
520 RINGEBU	25,85	28,79	141,54
517 SEL	60,91	43,28	0,00
513 SKJÅK	42,43	34,27	195,47
536 SØNDRE LAND	32,04	11,97	164,10
540 SØR-AURDAL	30,14	13,88	175,67
519 SØR-FRON	33,44	25,62	0,00
545 VANG	62,01	31,24	314,64
543 VESTRE SLIDRE	56,48	22,34	233,77
529 VESTRE TOTEN	0,00	0,00	0,00
515 VÅGÅ	81,62	48,82	0,00
528 ØSTRE TOTEN	0,00	0,00	0,00
521 ØYER	6,74	13,98	124,18
544 ØYSTRE SLIDRE	72,97	21,65	222,99
<i>6 BUSKERUD</i>			
602 DRAMMEN	15,25	12,03	125,80
631 FLESBERG	*	48,79	273,08
615 FLÅ	*	12,97	154,85
617 GOL	*	0,00	0,00
618 HEMSEDAL	70,50	0,00	0,00
620 HOL	113,28	0,00	0,00
612 HOLE	33,86	21,50	150,70
628 HURUM	50,79	24,91	310,56
604 KONGSBERG	14,41	40,44	203,95
622 KRØDSHERAD	45,75	29,21	270,83
626 LIER	30,05	6,45	143,20
623 MODUM	47,24	35,11	246,97
625 NEDRE EIKER	38,55	16,90	270,79
616 NES	74,26	0,00	0,00
633 NORE OG UVDAL	86,08	22,68	192,15
605 RINGERIKE	23,56	22,08	183,25
632 ROLLAG	53,08	34,56	317,95
627 RØYKEN	0,00	0,00	0,00
621 SIGDAL	62,01	27,82	269,14
624 ØVRE EIKER	41,53	20,75	199,52
619 ÅL	69,79	0,00	0,00
<i>7 VESTFOLD</i>			
719 ANDEBU	0,00	42,53	0,00
714 HOF	0,00	40,92	0,00
702 HOLMESTRAND	0,00	40,31	0,00
701 HORTEN	0,00	46,28	0,00
728 LARDAL	0,00	51,06	0,00
709 LARVIK	0,00	55,23	0,00
722 NØTTERØY	0,00	46,38	0,00
716 RE	0,00	37,72	0,00
713 SANDE	0,00	22,10	0,00
706 SANDEFJORD	0,00	53,07	0,00
720 STOKKE	0,00	54,50	0,00
711 SVELVIK	9,49	*	160,50

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
723 TJØME	*	41,07	0,00
704 TØNSBERG	0,00	65,08	0,00
<i>8 TELEMARK</i>			
814 BAMBLE	22,19	67,79	266,22
821 BØ	35,52	55,31	320,97
817 DRANGEDAL	28,43	76,57	311,36
831 FYRESDAL	95,51	105,07	753,85
827 HJARTDAL	*	55,23	397,64
815 KRAGERØ	21,96	71,53	224,72
829 KVITeseID	85,72	70,26	485,86
830 NISSEDAL	*	106,79	444,21
819 NOME	23,09	56,38	251,60
807 NOTODDEN	43,53	45,29	250,82
805 PORSGRUNN	23,54	73,21	125,26
822 SAUHERAD	36,24	46,34	323,97
828 SELJORD	60,06	71,33	415,43
811 SILJAN	11,44	41,50	160,52
806 SKIEN	4,87	61,23	144,19
826 TINN	93,58	73,71	559,81
833 TOKKE	*	78,25	629,98
834 VINJE	103,29	69,82	656,14
<i>9 AUST-AGDER</i>			
906 ARENDAL	59,58	145,12	508,50
928 BIRKENES	91,68	118,33	772,15
938 BYGLAND	105,83	83,17	690,88
941 BYKLE	*	68,30	708,14
937 EVJE OG HORNNES	81,96	84,71	497,35
919 FROLAND	59,34	150,14	568,47
911 GJERSTAD	*	91,10	356,53
904 GRIMSTAD	68,04	131,34	542,43
935 IVELAND	108,01	90,29	682,61
926 LILLESAND	115,33	93,77	670,79
901 RISØR	46,88	121,24	439,67
914 TVEDESTRAND	52,24	116,44	432,77
940 VALLE	*	82,21	834,62
912 VEGÅRSHEI	38,95	119,31	325,93
929 ÅMLI	58,66	124,70	500,08
<i>10 VEST-AGDER</i>			
1027 AUDNEDAL	*	53,75	430,77
1003 FARSUND	75,95	71,21	309,00
1004 FLEKKEFJORD	35,61	48,12	186,83
1034 HÆGEBOSTAD	*	63,35	427,14
1001 KRISTIANSAND	100,91	96,08	596,68
1037 KVINESDAL	39,21	43,57	221,30
1029 LINDESNES	54,65	80,32	373,09
1032 LYNGBAL	65,03	73,63	317,41
1002 MANDAL	68,22	84,75	441,02
1021 MARNARDAL	104,76	85,55	477,00
1046 SIRDAL	29,82	35,41	155,18
1017 SONGDALEN	91,30	104,70	520,84
1018 SØGNE	119,22	100,12	534,85
1014 VENNESLA	114,92	98,05	697,91
1026 ÅSERAL	76,71	66,01	453,72
<i>11 ROGALAND</i>			
1114 BJERKREIM	0,00	0,00	0,00
1145 BOKN	0,00	0,00	164,27

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
1101 EIGERSUND	0,00	0,00	0,00
1141 FINNØY	9,51	20,73	183,05
1129 FORSAND	0,00	0,00	0,00
1122 GJESDAL	0,00	0,00	0,00
1106 HAUGESUND	0,00	0,00	0,00
1133 HJELMELAND	56,47	53,97	460,80
1119 HÅ	0,00	0,00	0,00
1149 KARMØY	8,88	17,98	150,84
1120 KLEPP	0,00	0,00	0,00
1144 KVITSØY	0,00	0,00	0,00
1112 LUND	18,24	26,74	127,70
1127 RANDABERG	0,00	0,00	0,00
1142 RENNESØY	0,00	0,00	122,41
1102 SANDNES	0,00	0,00	0,00
1135 SAUDA	15,85	27,17	193,09
1111 SOKNDAL	39,83	31,02	0,00
1124 SOLA	0,00	0,00	0,00
1103 STAVANGER	0,00	0,00	0,00
1130 STRAND	0,00	0,00	0,00
1134 SULDAL	0,00	0,00	0,00
1121 TIME	0,00	0,00	0,00
1146 TYSVÆR	0,00	0,00	0,00
1151 UTSIRA	*	41,67	412,44
1160 VINDAFJORD	0,00	0,00	0,00
<i>12 HORDALAND</i>			
1247 ASKØY	137,10	136,40	1008,85
1244 AUSTEVOLL	*	83,05	714,35
1264 AUSTRHEIM	*	77,14	677,66
1201 BERGEN	163,38	128,20	1025,70
1219 BØMLO	36,93	37,75	290,54
1232 EIDFJORD	*	52,98	452,33
1211 ETNE	0,00	0,00	0,00
1265 FEDJE	*	91,66	*
1222 FITJAR	36,08	61,56	358,11
1246 FJELL	102,13	103,11	870,99
1241 FUSA	103,44	91,43	719,62
1234 GRANVIN	85,87	81,75	643,05
1227 JONDAL	*	71,07	592,15
1238 KVAM	98,70	79,15	715,01
1224 KVINNHERRAD	60,05	48,50	344,13
1263 LINDÅS	77,14	71,69	592,59
1266 MASFJORDEN	*	73,04	591,20
1256 MELAND	*	78,72	670,95
1252 MODALEN	*	47,43	589,41
1228 ODDA	14,37	43,66	277,82
1243 OS	97,43	94,11	641,41
1253 OSTERØY	129,93	117,63	974,89
1260 RADØY	92,30	85,40	669,16
1242 SAMNANGER	*	116,95	924,36
1221 STORD	47,73	54,24	341,46
1245 SUND	103,40	111,25	815,98
1216 SVEIO	0,00	0,00	0,00
1223 TYSNES	*	72,32	532,15
1231 ULLENSVANG	41,57	55,26	471,16
1233 ULVIK	*	70,35	663,74
1251 VAKSDAL	108,99	74,47	647,66
1235 VOSS	108,74	94,62	814,75
1259 ØYGARDEN	165,67	127,93	1110,22

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
14 SOGN OG FJORDANE			
1428 ASKVOLL	5,67	26,05	167,87
1421 AURLAND	79,46	43,82	394,35
1418 BALESTRAND	21,77	41,06	266,51
1438 BREMANGER	*	37,76	256,81
1443 EID	18,90	24,34	141,19
1429 FJALER	0,00	0,00	0,00
1401 FLORA	4,53	28,44	165,53
1432 FØRDE	0,00	0,00	0,00
1430 GAULAR	0,00	0,00	0,00
1445 GLOPPEN	13,52	18,32	139,32
1411 GULEN	75,30	51,49	441,21
1444 HORNINDAL	0,00	0,00	0,00
1413 HYLLESTAD	*	31,77	261,46
1416 HØYANGER	12,44	22,73	163,46
1431 JØLSTER	0,00	0,00	0,00
1419 LEIKANGER	55,41	48,85	450,76
1426 LUSTER	59,45	41,67	429,58
1422 LÆRDAL	71,43	30,51	289,07
1433 NAUSTDAL	0,00	0,00	0,00
1441 SELJE	31,83	42,24	360,05
1420 SOGNDAL	28,05	32,53	330,13
1412 SOLUND	79,30	49,16	539,88
1449 STRYN	0,00	0,00	0,00
1417 VIK	68,93	67,66	593,31
1439 VÅGSØY	*	38,05	317,34
1424 ÅRDAL	*	38,29	*
15 MØRE OG ROMSDAL			
1547 AUKRA	*	87,43	832,31
1576 AURE	*	45,09	482,33
1554 AVERØY	158,09	80,40	833,45
1551 EIDE	98,74	83,79	784,93
1548 FRÆNA	90,53	69,99	665,00
1532 GISKE	86,36	85,57	702,91
1557 GJEMNES	104,89	82,39	744,69
1571 HALSA	162,99	43,24	443,11
1534 HARAM	*	55,16	540,82
1517 HAREID	*	69,62	449,38
1515 HERØY	*	60,24	513,86
1505 KRISTIANSUND	*	93,05	709,10
1545 MIDSUND	*	75,83	662,41
1502 MOLDE	70,41	68,02	639,76
1543 NESSET	*	74,68	710,97
1524 NORDDAL	39,00	37,12	371,37
1539 RAUMA	100,00	72,45	489,48
1567 RINDAL	113,77	24,53	294,10
1514 SANDE	56,70	53,86	486,84
1546 SANDØY	*	50,97	648,65
1529 SKODJE	*	58,28	464,59
1573 SMØLA	*	91,05	907,42
1526 STORDAL	*	38,95	401,26
1525 STRANDA	24,17	26,24	239,67
1531 SULA	*	38,05	587,58
1563 SUNNDAL	177,94	50,01	506,03
1566 SURNADAL	127,39	37,22	381,18
1528 SYKKYLVEN	*	44,09	367,05
1560 TINGVOLL	149,19	61,89	630,70
1516 ULSTEIN	69,43	65,49	559,31
1511 VANYLVEN	34,42	42,86	363,38

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
1535 VESTNES	64,61	51,96	501,41
1519 VOLDA	37,21	34,81	319,36
1523 ØRSKOG	*	48,76	467,24
1520 ØRSTA	36,32	44,13	344,09
1504 ÅLESUND	98,57	53,18	561,89
<i>16 SØR-TRØNDELAG</i>			
1622 AGDENES	98,37	16,48	202,82
1627 BJUGN	48,65	32,40	385,51
1620 FRØYA	*	85,99	545,07
1612 HEMNE	134,54	32,75	279,48
1617 HITRA	*	59,32	501,53
1644 HOLTÅLEN	*	29,07	309,43
1662 KLÆBU	*	0,00	0,00
1663 MALVIK	37,10	0,00	0,00
1636 MELDAL	105,35	6,50	131,86
1653 MELHUS	75,22	0,00	0,00
1648 MIDTRE GAULDAL	73,59	0,00	0,00
1634 OPPDAL	*	19,63	251,31
1638 ORKDAL	73,14	0,00	0,00
1633 OSEN	*	55,42	689,18
1635 RENNEBU	94,73	10,77	161,31
1624 RISSA	39,62	26,99	222,96
1632 ROAN	*	52,95	566,94
1640 RØROS	*	20,99	396,32
1664 SELBU	39,10	0,00	0,00
1657 SKAUN	59,00	0,00	0,00
1613 SNILLFJORD	113,38	18,77	206,91
1601 TRONDHEIM	44,81	0,00	0,00
1665 TYDAL	61,76	26,89	285,35
1621 ØRLAND	49,48	35,82	376,49
1630 ÅFJORD	35,83	38,31	378,80
<i>17 NORD-TRØNDELAG</i>			
1749 FLATANGER	*	51,34	548,91
1748 FOSNES	45,25	87,55	883,88
1717 FROSTA	17,37	17,06	88,52
1742 GRONG	23,03	61,39	667,17
1743 HØYLANDET	42,00	54,90	633,05
1756 INDERØY	0,00	21,96	238,88
1755 LEKA	*	59,03	549,29
1718 LEKSVIK	29,41	32,89	305,03
1719 LEVANGER	0,00	15,92	142,03
1738 LIERNE	*	83,76	856,12
1711 MERÅKER	*	15,46	145,43
1725 NAMDALSEID	0,00	41,08	410,18
1703 NAMSOS	40,98	54,31	552,34
1740 NAMSSKOGAN	*	36,24	470,74
1751 NÆRØY	59,47	49,75	488,92
1744 OVERHALLA	29,78	59,15	664,03
1739 RØYRVIK	*	64,38	659,30
1736 SNÅSA	14,85	47,45	519,21
1702 STEINKJER	0,00	30,82	294,57
1714 STJØRDAL	19,42	0,00	0,00
1721 VERDAL	0,00	17,09	187,85
1724 VERRAN	0,00	40,42	395,93
1750 VIKNA	*	52,56	565,30
<i>18 NORDLAND</i>			
1820 ALSTAHAUG	75,07	51,85	564,24

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
<i>Fylke/kommune</i>	<i>Gris</i>	<i>Småfe</i>	<i>Storfe</i>
1871 ANDØY	166,45	115,31	1183,95
1854 BALLANGEN	*	59,85	497,83
1839 BEIARN	108,02	84,66	814,09
1811 BINDAL	44,25	36,65	411,47
1804 BODØ	180,92	119,57	1111,43
1813 BRØNNØY	0,00	0,00	0,00
1867 BØ	*	88,38	859,01
1827 DØNNA	126,25	81,84	806,13
1853 EVENES	*	35,10	340,44
1841 FAUSKE	109,34	77,87	738,83
1859 FLAKSTAD	0,00	0,00	0,00
1838 GILDESKÅL	189,92	143,19	1345,16
1825 GRANE	23,91	26,93	264,14
1866 HADSEL	66,11	49,33	503,71
1849 HAMARØY	*	110,78	1073,15
1826 HATTFJELLDAL	44,94	13,11	247,30
1832 HEMNES	0,00	0,00	0,00
1818 HERØY	*	67,30	671,30
1822 LEIRFJORD	26,48	29,92	254,09
1834 LURØY	89,37	62,74	598,69
1851 LØDINGEN	88,01	60,20	505,11
1837 MELØY	214,52	153,27	1485,35
1874 MOSKENES	*	*	*
1805 NARVIK	33,39	43,90	342,46
1828 NESNA	22,95	20,18	263,63
1833 RANA	0,00	0,00	0,00
1836 RØDØY	*	69,50	760,41
1856 RØST	*	78,97	*
1840 SALTDAL	79,76	65,83	644,12
1870 SORTLAND	88,80	67,64	652,32
1848 STEIGEN	217,12	159,00	1554,84
1812 SØMNA	0,00	0,00	0,00
1845 SØRFOLD	*	85,95	828,38
1852 TJELDSUND	*	47,66	510,10
1835 TRÆNA	*	63,76	*
1850 TYSFJORD	*	89,91	865,94
1824 VEFSN	7,67	7,68	111,78
1815 VEGA	0,00	0,00	0,00
1859 VESTVÅGØY	0,00	0,00	0,00
1816 VEVELSTAD	0,00	0,00	0,00
1857 VÆRØY	*	*	*
1865 VÅGAN	*	16,45	216,45
1868 ØKSNES	*	76,31	761,73
<i>19 TROMS</i>			
1933 BALSFJORD	0,00	0,00	0,00
1922 BARDU	*	0,00	0,00
1929 BERG	*	*	*
1915 BJARKØY	*	96,69	1019,44
1926 DYRØY	*	11,35	152,60
1919 GRATANGEN	26,18	22,08	178,04
1901 HARSTAD	81,98	55,81	548,54
1917 IBESTAD	*	39,67	292,08
1936 KARLSØY	82,85	74,15	616,33
1911 KVÆFJORD	85,98	65,23	673,76
1943 KVÆNANGEN	180,80	124,27	1155,73
1940 KÅFJORD	76,83	62,06	542,28
1920 LAVANGEN	40,51	14,00	248,71
1931 LENVIK	0,00	0,00	0,00
1938 LYNGEN	44,19	34,51	326,94

Store slakterier, tilskuddsats per kommune per dyr			
Fylke/kommune	Gris	Småfe	Storfe
1924 MÅLSELV	0,00	0,00	0,00
1942 NORDREISA	*	81,95	782,58
1923 SALANGEN	*	17,16	191,11
1941 SKJERVØY	*	80,37	763,89
1913 SKÅNLAND	*	44,42	401,55
1939 STORFJORD	*	23,98	148,70
1925 SØRREISA	*	0,00	0,00
1928 TORSKEN	*	33,87	*
1927 TRANØY	*	19,73	125,90
1902 TROMSØ	54,68	41,33	356,25
20 FINNMARK			
2012 ALTA	115,89	71,30	681,31
2024 BERLEVÅG	*	129,31	*
2028 BÅTSFJORD	*	*	*
2023 GAMVIK	*	127,75	*
2004 HAMMERFEST	*	68,25	*
2015 HASVIK	*	172,16	*
2021 KARASJØK	*	0,00	0,00
2011 KAUTOKEINO	*	20,95	393,40
2017 KVALSUND	*	80,27	606,86
2022 LEBESBY	*	132,56	1388,70
2014 LOPPA	*	*	*
2018 MÅSØY	*	*	*
2027 NESSEBY	*	69,50	593,09
2019 NORDKAPP	*	*	*
2020 PORSANGER	*	19,59	179,59
2030 SØR-VARANGER	217,96	145,35	1356,72
2025 TANA	88,79	63,42	611,99
2003 VADSØ	148,31	100,76	976,05
2002 VARDØ	202,73	132,94	*

* I en del kommuner er det ikke beregnet satser for innfrakt av slakt fordi det ikke er hentet dyr fra disse kommunene etter at den nye modellen for innfrakttilskudd ble tatt i bruk. Hvis det i ettertid blir leveranse fra disse kommunene, vil det bli beregnet tilskuddsatser også her.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juni 2012.

14. juni Nr. 540 2012

Forskrift om stopp i fisket etter blåveite nord for 62° N i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. juni 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12 og forskrift 8. desember 2011 nr. 1264 om regulering av fisket etter blåveite nord for 62° N i 2012 § 9. Kunngjort 21. juni 2012 kl. 13.45.

§ 1. Stopp i fisket

Direktefisket etter blåveite, som startet 28. mai kl. 00.00 innenfor et kvantum på 3100 tonn, stoppes med virkning fra 17. juni kl. 23.59. Bestemmelsen i første punkt gjelder for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirking og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks, og gjelder til og med 31. desember 2012.

15. juni Nr. 541 2012**Forskrift om endring i forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 15. juni 2012 med hjemmel i forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland § 9. Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd ny bokstav e skal lyde:

- e) skal betales til eller fra en konto til en diplomatisk eller konsulær stasjon eller til en internasjonal organisasjon som har immunitet i samsvar med folkeretten, i den grad slik betaling er ment brukt til offisielle formål for den diplomatiske eller konsulære stasjonen eller den internasjonale organisasjonen.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

15. juni Nr. 542 2012**Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 15. juni 2012 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9, § 12, § 40, § 41 og § 86, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32fe (direktiv 2006/21/EF), nr. 32fea (beslutning 2009/335/EF), nr. 32feb (beslutning 2009/337/EF), nr. 32fed (beslutning 2009/359/EF) og nr. 32fee (beslutning 2009/360/EF). Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 9–2 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder likevel ikke for:

- a) bruk av egnet inert avfall i forbindelse med terrengregulering og -rehabilitering, utfylling eller byggeformål
- b) deponering av ikke-forurensset jord
- c) deponering av muddermasser langs elver, innsjøer, fjorder og sund der de er hentet ut. Dette forutsetter at massene ikke kan karakteriseres som farlig avfall
- d) redeponering og isolering av forurensset jord på samme lokalitet som den er gravd opp fra
- e) deponering av radioaktivt avfall
- f) deponering og oppsamling av mineralavfall som definert i § 17–3 bokstav a.

Kapittel 17 blir nytt kapittel 18 og skal lyde:

Kapittel 18. Felles bestemmelser om tilsyn, klage, straff mv.

§ 18–1. Forholdet mellom generelle og særskilte bestemmelser

Bestemmelsene i dette kapitlet kommer til anvendelse hvis ikke annet er særskilt bestemt i de andre kapitlene i forskriften.

§ 18–2. Opplysningsplikt

Reglene om opplysningsplikt i forurensningsloven § 49 og produktkontrollloven § 5 gjelder tilsvarende for så vidt det er nødvendig for å kontrollere og sikre overholdelse av bestemmelser i denne forskriften. Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, Fylkesmannen og kommunen kan gi pålegg om å gi opplysninger innenfor sine myndighetsområder etter forskriften.

§ 18–3. Tilsyn

Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger fører tilsyn med at bestemmelser i denne forskriften og vedtak truffet i medhold av forskriften overholdes innenfor sine myndighetsområder.

§ 18–4. Unntak

Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan gjøre unntak fra denne forskriften innenfor sine myndighetsområder.

§ 18–5. Klage

Vedtak truffet av kommunen i medhold av bestemmelsene i denne forskriften kan påklages til Fylkesmannen.

Vedtak truffet av Fylkesmannen i medhold av bestemmelsene i denne forskriften kan påklages til Klima- og forurensningsdirektoratet.

Vedtak truffet av Klima- og forurensningsdirektoratet i medhold av bestemmelsene i denne forskriften kan påklages til Miljøverndepartementet.

Vedtak truffet av Statens strålevern i medhold av bestemmelsene i denne forskriften kan påklages til Miljøverndepartementet.

Klageinstansens vedtak i klagesak kan ikke påklages, unntatt etter forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

§ 18-6. Tvangsmulkt

For å sikre at bestemmelsene i denne forskriften eller vedtak i medhold av denne forskriften blir gjennomført, kan Klima- og forurensningsdirektoratet, Statens strålevern, Fylkesmannen og kommunen treffe vedtak om tvangsmulkt i medhold av forurensningsloven § 73 eller produktkontrollloven § 13 innefor sine myndighetsområder etter forskriften.

§ 18-7. Straff

Overtredelse av bestemmelser i denne forskriften med hjemmel i forurensningsloven § 30 til § 33, kan straffes med bøter, jf. forurensningsloven § 79 annet ledd, hvis forholdet ikke omfattes av strengere straffebestemmelser. Ved øvrige overtredelser av forskriften eller vedtak truffet i medhold av forskriften, kommer forurensningsloven kapittel 10 eller produktkontrollloven § 12 til anvendelse, hvis forholdet ikke omfattes av strengere straffebestemmelser.

§ 18-8. Fordeling av myndighet

I tillegg til det som fremgår av bestemmelsene i denne forskriften er rette forurensningsmyndighet den eller de som i henhold til tidligere delegeringsvedtak i Miljøverndepartementet eller Klima- og forurensningsdirektoratet er tildelt myndighet på områder som faller innenfor denne forskriftens virkeområde. Statens strålevern er tildelt myndighet for det som angår radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall jf. § 4 og § 5 i forskrift 1. november 2010 nr. 1394 om forurensningslovens anvendelse på radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall.

§ 18-9. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft 1. juli 2004, med mindre annet følger av særskilte bestemmelser i det enkelte kapittel. Fra samme tidspunkt oppheves:

forskrift 17. juli 1990 nr. 616 om miljøskadelige batterier,
forskrift 10. desember 1993 nr. 1182 om retursystemer for emballasje til drikkevarer,
forskrift 25. mars 1994 nr. 246 om innsamling og gjenvinning av kasserte dekk,
forskrift 30. desember 1994 nr. 1231 om grensekryssende transport av avfall,
forskrift 24. mai 1995 nr. 508 om forbrenning av kommunalt avfall,
forskrift 20. mai 1995 nr. 498 om forbrenning av spillolje,
forskrift 10. desember 1996 nr. 1310 om håndtering av kasserte KFK-haldige kuldemøbel,
forskrift 20. juni 1997 nr. 627 om forbrenning av farleg avfall,
forskrift 16. mars 1998 nr. 197 om kasserte elektriske og elektroniske produkter,
forskrift 3. januar 2000 nr. 1 om refusjon av avgift på trikloreten (TRI),
forskrift 13. desember 2000 nr. 1236 om deklarerings av farlig avfall,
forskrift 21. mars 2002 nr. 375 om deponering av avfall,
forskrift 26. juni 2002 nr. 750 om kasserte kjøretøy,
forskrift 20. desember 2002 nr. 1816 om forbrenning av avfall,
forskrift 20. desember 2002 nr. 1817 om farlig avfall.

Nytt kapittel 17 skal lyde:

Kapittel 17. Håndtering av mineralavfall fra mineralindustrien

Fastsatt med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 12, § 40, § 41 og § 86. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32fe (direktiv 2006/21/EF), nr. 32fea (beslutning 2009/335/EF), nr. 32feb (beslutning 2009/337/EF), nr. 32fed (beslutning 2009/359/EF) og nr. 32fee (beslutning 2009/360/EF).

I. Innledende bestemmelser

§ 17-1. Formål

Formål med bestemmelsene i dette kapitlet er å sikre at mineralavfall håndteres på en forsvarlig og kontrollert måte slik at skadevirkninger på miljøet og menneskers helse forebygges eller reduseres så langt det er mulig.

§ 17-2. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for håndtering av mineralavfall. Bestemmelsene gjelder likevel ikke for:

- a) håndtering av avfall fra virksomhet som omfattes av forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 30 om forurensninger fra produksjon av pukk, grus, sand og singel
- b) håndtering av annet avfall enn mineralavfall som oppstår ved undersøkelse, utvinning og behandling av mineralressurser og drift av steinbrudd
- c) håndtering av avfall fra offshoreundersøkelse, -utvinning og -behandling av mineralressurser

- d) innsprøyting av vann som kun inneholder stoffer som stammer fra gruvevirksomhet og gjeninnsprøyting av grunnvann som er pumpet opp fra gruver, i den grad det er tillatt i henhold til forskrift eller enkeltvedtak gitt i medhold av forurensningsloven
- e) deponering av ikke-farlig avfall fra undersøkelse av mineralressurser, unntatt olje og andre inndampingsprodukter enn gips og anhydritt samt deponering av ikke-forurensset jord og avfall fra utvinning, behandling og lagring av torv.

§ 17-3. Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- a) *mineralavfall*: avfall fra landbasert mineralindustri som direkte stammer fra undersøkelse, utvinning (herunder prøvedrift), behandling og lagring av mineralressurser og fra drift av steinbrudd
- b) *behandling av mineralressurser*: mekanisk, fysisk, biologisk, termisk eller kjemisk prosess eller kombinasjon av prosesser brukt på mineralressurser for å utvinne mineralet, herunder ny bearbeiding av tidligere kassert avfall. Smelting, termiske produksjonsprosesser (unntatt brenning av kalkstein) og metallurgiske prosesser er unntatt fra definisjonen
- c) *farlig avfall*: avfall som i henhold til § 11-4 skal klassifiseres som farlig
- d) *inert avfall*: avfall som:
 - 1. ikke vil gjennomgå noen betydelig nedbrytning eller oppløsning eller annen betydelig endring som kan medføre forurensning av miljøet eller være til skade for menneskers helse
 - 2. ikke vil selvantenne eller brenne
 - 3. enten har et maksimalt innhold av svovel på sulfidform på 0,1 prosent eller har et maksimalt innhold av svovel på sulfidform på 1 prosent og et forhold mellom nøytraliseringspotensial og syredannelsespotensial bestemt ved hjelp av en statisk test pr. EN 15875, større enn 3
 - 4. har et innhold av helse- og miljøfarlige stoffer, herunder naturlig forekommende grunnstoffer og innsatskjemikalier, som er tilstrekkelig lavt til å utgjøre en ubetydelig helse- eller miljørisiko. Dette kravet gjelder selv om de helse- og miljøfarlige stoffene bare er til stede i fine partikler.

Dette kravet vil ikke være oppfylt dersom innholdet av uorganiske helse- eller miljøfarlige stoffer overstiger normverdiene for forurensset grunn som er angitt i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 2 vedlegg 1 eller de naturlige bakgrunnsverdiene der mineralavfallet skal deponeres. De høyeste verdiene skal legges til grunn dersom det er forskjell på normverdiene og de naturlige bakgrunnsverdiene.

- e) *avgangsmasse*: fast avfall eller slam som gjenstår etter behandling av mineraler ved en separasjonsprosess (f.eks. knusing, maling, størrelsessortering, flotasjon og andre fysisk-kjemiske teknikker) for å trekke ut verdifulle mineraler fra mindre verdifull stein
- f) *driftsansvarlig*: den fysiske eller juridiske person som har ansvaret for håndteringen av mineralavfallet, herunder for midlertidig lagring av mineralavfall, i driftsfasen og etter avslutning
- g) *forurensningsmyndighet*: Klima- og forurensningsdirektoratet er forurensningsmyndighet når bedriftens primære virksomhet krever tillatelse fra Klima- og forurensningsdirektoratet etter forurensningsloven. I alle andre saker er Fylkesmannen forurensningsmyndighet
- h) *avfallsanlegg*: område på land, i sjø eller i vassdrag som er utpekt til oppsamling eller deponering av mineralavfall, i fast form, væskeform, løsning eller suspensjon. Området regnes likevel bare som et avfallsanlegg dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:
 - 1. Området klassifiseres som et risikoanlegg eller brukes til lagring av farlig avfall som ikke har oppstått uventet
 - 2. Området brukes over seks måneder til lagring av farlig avfall som har oppstått uventet
 - 3. Området brukes over ett år til lagring av ikke-farlig avfall som ikke er inert
 - 4. Området brukes over tre år til lagring av inert avfall eller ikke-forurensset jord.Dagbrudd og gruver som det tilbakeføres mineralavfall i, for rehabiliterings- eller anleggsformål regnes ikke som avfallsanlegg
- i) *Overflatevann*: kystvann, brakkvann og ferskvann, unntatt grunnvann.

II. Tillatelse til avfallsanlegg

§ 17-4. Krav om tillatelse

Den som skal drive et avfallsanlegg for mineralavfall som kan medføre forurensning eller virke skjemmende, må ha tillatelse fra forurensningsmyndigheten etter dette kapitlet. Denne tillatelsen skal være en integrert del av virksomhetens tillatelse etter forurensningsloven § 11.

Tillatelse skal ikke gis med mindre den driftsansvarlige oppfyller alle relevante krav i dette kapitlet med vedlegg.

§ 17-5. Søknad om tillatelse

Søknaden om tillatelse skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) den driftsansvarliges identitet
- b) en vurdering av om avfallsanlegget skal klassifiseres som et risikoanlegg etter kriteriene i vedlegg III til dette kapitlet

- c) forslag til plassering av avfallsanlegget, herunder eventuelle alternative plasseringer
- d) forslag til avfallshåndteringsplan, jf. § 17-7
- e) om relevant, forslag til finansiell sikkerhet, jf. § 17-8
- f) konsekvensutredning, dersom dette er påkrevd etter forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger
- g) om relevant, nødvendige opplysninger slik at ansvarlig myndighet kan utarbeide en ekstern beredskapsplan i samsvar med § 17-16, jf. vedlegg I pkt. 2.

§ 17-6. Tillatelsens innhold

Tillatelse til drift av avfallsanlegg skal minst inneholde:

- a) forurensningsmyndighetenes klassifisering av avfallsanlegget i henhold til kriteriene i vedlegg III til dette kapitlet
- b) krav til plassering av avfallsanlegget
- c) godkjent avfallshåndteringsplan
- d) om påkrevd, krav til tilfredsstillende finansiell sikkerhet
- e) krav til rapportering.

§ 17-7. Avfallshåndteringsplan

Den driftsansvarlige skal utarbeide en avfallshåndteringsplan for minimering, behandling, gjenvinning og disponering av mineralavfall ut i fra prinsippet om bærekraftig utvikling. Formålet med planen er å hindre eller redusere avfallsproduksjonen og de negative miljøkonsekvensene av den, å fremme nyttiggjøring av mineralavfall dersom dette er miljømessig fornuftig og å sikre sikker disponering av mineralavfall på kort og lang sikt.

Avfallshåndteringsplanen skal gi tilstrekkelige opplysninger slik at det er mulig for forurensningsmyndigheten å vurdere den driftsansvarliges evne til å nå målene med avfallshåndteringsplanen og forpliktelsene i henhold til dette kapitlet. Planen skal særlig forklare hvordan valgt metode som benyttes til mineralutvinning og -behandling reduserer avfallsproduksjonen og miljøkonsekvensene av den.

Avfallshåndteringsplanen skal minst inneholde følgende:

- a) en karakterisering av mineralavfallet i samsvar med vedlegg II til dette kapitlet
- b) en beskrivelse av hvordan miljøet og menneskers helse kan bli skadet av deponeringen av mineralavfallet
- c) forslag til tiltak for å minimere miljøvirkningen, herunder tiltak for å forebygge forringelse av vannkvaliteten og å hindre eller minimere luftforurensning
- d) forslag til framgangsmåter for overvåking og kontroll
- e) forslag til plan for avslutning, herunder rehabilitering
- f) om relevant, forslag til plan for etterdrift og forslag til framgangsmåter for overvåking og kontroll etter avslutning.

§ 17-8. Finansiell sikkerhet

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha en tilfredsstillende finansiell sikkerhet, for eksempel i form av pant for forurensningsmyndigheten i sperret bankkonto med et innbetalt beløp tilsvarende det beløp som skal sikres eller en ubetinget påkravsgaranti fra bank utstedt til forurensningsmyndigheten på tilsvarende beløp, slik at:

- a) alle forpliktelser som følger av tillatelsen eller pålegg gitt i medhold av forurensningsloven § 20 annet ledd første punktum, herunder krav til etterdrift, kan oppfylles
- b) det er tilstrekkelige midler til rådighet til avslutning av avfallsanlegget, herunder rehabilitering av landområdet som berøres av avfallsanlegget, også dersom uavhengige og kvalifiserte tredjemenn skal planlegge og utføre nødvendig arbeid.

Den driftsansvarlige skal benytte uavhengige og kvalifiserte tredjemenn til å beregne nødvendige kostnader til avslutning av avfallsanlegget, herunder rehabilitering av landområdet, og etterdrift, herunder overvåking og behandling av forurensende stoffer. Beregningene skal ta høyde for eventuell uforutsett eller tidlig avslutning.

Kravet om finansiell sikkerhet gjelder ikke for avfallsanlegg for inert avfall og ikke-forurensset jord. Forurensningsmyndigheten kan gjøre unntak fra kravet om finansiell sikkerhet for anlegg for ikke-farlig avfall som ikke er inert. Den driftsansvarlige for avfallsanlegget som er klassifisert som risikoanlegg skal likevel alltid stille finansiell sikkerhet.

III. Krav til avfallshåndteringen

§ 17-9. Krav som gjelder ved oppføring eller endring av avfallsanlegg

Ved oppføring av et nytt avfallsanlegg eller endring av et eksisterende avfallsanlegg skal den driftsansvarlige sikre at:

- a) avfallsanlegget har en egnet beliggenhet
- b) avfallsanlegget utformes, forvaltes og vedlikeholdes på en slik måte at det sikres at det er fysisk stabilt
- c) avfallsanlegget utformes, forvaltes og vedlikeholdes på en slik måte at forurensning av jord, luft, overflatevann og grunnvann reduseres i størst mulig grad, jf. § 17-12
- d) erosjon som følge av vann eller vind reduseres i den grad det er teknisk mulig og økonomisk gjennomførbart
- e) skader på landskapet begrenses i størst mulig grad
- f) det foreligger egnede framgangsmåter for regelmessig overvåking og kontroll av avfallsanlegget.

§ 17–10. Krav som gjelder avslutning og etterdrift av avfallsanlegg

Ved avslutning av et avfallsanlegg, eller en avgrenset del av dette, inntreer meldeplikt med videre i samsvar med forurensningsloven § 20.

Et avfallsanlegg, eller en del av det, kan bare anses som endelig avsluttet dersom forurensningsmyndigheten har utført en inspeksjon, forsikret seg om at hele landområdet som er berørt av avfallsanlegget, er rehabilitert, og underrettet den driftsansvarlige om sin godkjenning av avslutningen. Dette reduserer ikke den driftsansvarliges ansvar for å overholde relevante vilkår i tillatelsen og pålegg fra forurensningsmyndigheten, herunder pålegg gitt i medhold av forurensningsloven § 20 annet ledd første punktum.

Denne bestemmelsen gjelder ikke for avfallsanlegg for inert avfall og ikke-forurenset jord.

§ 17–11. Krav som gjelder ved tilbakeføring av mineralavfall i dagbrudd og gruver for rehabiliterings- og anleggsformål

Ved tilbakeføring av mineralavfall i dagbrudd og gruver for rehabiliterings- og anleggsformål, skal den driftsansvarlige treffe hensiktsmessige tiltak for å:

- a) sikre at mineralavfallet er stabilt
- b) forebygge eller minimere forurensning av jord, luft, overflatevann og grunnvann, jf. § 17–12
- c) sikre overvåking av mineralavfall som tilbakeføres og av dagbruddet eller gruen.

§ 17–12. Tiltak for å forebygge forringelse av vannkvalitet og luft- og jordforurensning

Den driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å forebygge eller i størst mulig grad redusere eventuelle skadevirkninger på miljøet og menneskers helse som følge av håndtering av mineralavfall. Tiltakene skal blant annet bygge på de beste tilgjengelige teknikker, jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 36 vedlegg II. Den driftsansvarlige skal blant annet:

- a) evaluere potensialet for sigevannproduksjon, herunder innholdet av forurensende stoff i sigevannet, i det deponerte avfallet under drift og etter avslutning av avfallsanlegget, og bestemme avfallsanleggets vannbalanse
- b) forebygge eller minimere sigevannproduksjonen og forurensning av overflatevann, herunder kystvann, og grunnvann fra avfallet. Ved deponering av mineralavfall i vann gjelder reglene i forskrift 15. desember 2006 nr. 1446 om rammer for vannforvaltningen
- c) treffe nødvendige tiltak for å samle opp og behandle forurenset vann og sigevann for å oppnå påkrevd utslippskvalitet
- d) treffe tilstrekkelige tiltak for å hindre eller redusere utslipp av støv og gass.

Dersom en miljørisikovurdering tilsier at det ikke er nødvendig å samle opp og behandle sigevann, eller at avfallsanlegget ikke medfører noen mulig fare for jord, grunnvann eller overflatevann, kan forurensningsmyndigheten lempet på kravene i bokstav b og c.

§ 17–13. Krav som gjelder dammer der det forekommer cyanid

I en dam der det forekommer cyanid, skal den driftsansvarlige sikre at konsentrasjonen av syreløselig cyanid i dammen reduseres til et lavest mulig nivå ved hjelp av de beste tilgjengelige teknikker.

Konsentrasjonen av syreløselig cyanid der avgangsmasse slippes ut fra bearbeidingsanlegget til dammen, skal ikke overstige 10 ppm.

Forurensningsmyndigheten kan pålegge den driftsansvarlige å sørge for at det gjøres en risikovurdering som tar hensyn til anleggets særegne forhold, for å klarlegge om det er nødvendig å senke disse konsentrasjonsgrensene ytterligere.

§ 17–14. Registrering

Den driftsansvarlige skal føre registre over alle avfallshåndteringsaktiviteter og over overvåking og kontroll.

IV. Forebygging av, og beredskap mot, større ulykker ved risikoanlegg**§ 17–15. Krav om plan for forebygging av større ulykker og beredskapsplan**

Den driftsansvarlige for avfallsanlegg som forurensningsmyndighetene har klassifisert som et risikoanlegg i henhold til bestemmelsene i vedlegg III til dette kapitlet, unntatt anlegg som faller inn under virkeområdet til forskrift 17. juni 2005 nr. 672 om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften), skal før driften tar til:

- a) utarbeide en plan for forebygging av større ulykker ved håndtering av mineralavfall og iverksette et sikkerhetsstyringssystem som gjennomfører den, i samsvar med bestemmelsene i pkt. 1 i vedlegg I til dette kapitlet. Som en del av denne planen skal den driftsansvarlige utpeke en sikkerhetsansvarlig med ansvar for gjennomføring og regelmessig tilsyn med planen for forebygging av større ulykker
- b) iverksette en beredskapsplan som fastslår hvilke tiltak som skal treffes i tilfelle en ulykke, i samsvar med bestemmelsene i pkt. 2 i vedlegg I til dette kapitlet.

Den driftsansvarlige skal formidle informasjon til den berørte allmennheten om sikkerhetstiltak og hensiktsmessig atferd dersom en større ulykke inntreffer. Informasjonen skal minst tilfredsstillende kravene i pkt. 3 i vedlegg I til dette kapitlet. Informasjonen skal vurderes på nytt hvert tredje år og skal om nødvendig ajourføres og formidles på nytt. Informasjonen skal minst formidles hvert femte år.

§ 17–16. Offentlig beredskap

Kommunen eller den Miljøverndepartementet utpeker skal utarbeide en ekstern beredskapsplan, i samsvar med bestemmelsene i pkt. 2 i vedlegg I til dette kapitlet, der det fastslås hvilke tiltak som skal treffes utenfor avfallsanlegg som nevnt i § 17–15 i tilfelle en ulykke som har virkninger som ikke dekkes av den private beredskapen.

Ved utarbeiding eller revurdering av en ekstern beredskapsplan skal allmennheten gis anledning til å uttale seg innen en nærmere angitt frist.

V. Avsluttende bestemmelser**§ 17–17. Fortegnelse over nedlagte avfallsanlegg**

Klima- og forurensningsdirektoratet skal sikre at det regelmessig oppdateres en oversikt over nedlagte avfallsanlegg som er benyttet til mineralavfall og som har alvorlige negative miljøvirkninger, eller som på kort eller mellomlang sikt kan utgjøre en alvorlig trussel mot miljøet eller menneskers helse. Oversikten skal gjøres tilgjengelig for allmennheten.

§ 17–18. Overgangsbestemmelser

Den driftsansvarlige for eksisterende avfallsanlegg skal sende inn de opplysningene som er nevnt i § 17–5, i den utstrekning de har relevans for den videre driften, senest 1. september 2012. Forurensningsmyndigheten skal, på grunnlag av de innsendte opplysningene, endre tillatelsen slik at den oppfyller kravene i § 17–6. Den driftsansvarlige kan likevel vente med å sende inn forslag til finansiell sikkerhet, som nevnt i § 17–8, til 1. september 2013. Finansiell sikkerhet skal være etablert senest 1. september 2014.

Bestemmelsene i dette kapitlet får ikke anvendelse på avfallsanlegg som er avsluttet før 1. mai 2008.

Bestemmelsene i § 17–4 til § 17–8, § 17–10, § 17–15 og § 17–16 første ledd, får ikke anvendelse på avfallsanlegg som er avsluttet etter 30. april 2008 og som opphørte med å motta avfall før 1. mai 2006.

Vedlegg I. Plan for forebygging av større ulykker, beredskapsplan og opplysninger som skal meddeles den berørte allmennheten**1. Plan for forebygging av større ulykker**

Den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem skal stå i forhold til faren for en større ulykke ved avfallsanlegget. Med sikte på å kunne gjennomføre disse skal det tas hensyn til følgende:

- a) planen for forebygging av større ulykker skal inneholde den driftsansvarliges generelle mål og handlingsprinsipper med hensyn til kontrollen med faren for større ulykker
- b) sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte den delen av det generelle styringssystemet som omfatter organisasjonsstruktur, ansvarsområder, prosedyrer og ressurser til å fastlegge og gjennomføre planen for forebygging av større ulykker
- c) sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte følgende punkter:
 1. organisasjon og personale – oppgaver og ansvarsområder for personalet som skal forebygge større ulykker på alle nivåer i organisasjonen; kartlegge opplæringsbehov for slikt personale og gjennomføring av den aktuelle opplæringen; deltakelse fra ansatte og eventuelt underleverandører
 2. kartlegging og vurdering av større farer – fastsettelse og gjennomføring av prosedyrer for systematisk kartlegging av farer for større ulykker ved normal eller unormal drift samt vurdere sannsynlighet og alvorlighetsgrad,
 3. driftskontroll – fastsettelse og gjennomføring av prosedyrer og instruksjoner for sikker drift, herunder vedlikehold, av anlegg, prosesser og utstyr samt sikkerhet ved midlertidig driftsstans
 4. styring av endringer – fastsettelse og gjennomføring av prosedyrer for å planlegge endringer av eksisterende avfallsanlegg eller utforming av nye avfallsanlegg
 5. beredskapsplanlegging – fastsettelse og gjennomføring av prosedyrer for kartlegging av forutsigelige nødssituasjoner gjennom systematisk analyse samt utarbeidelse, testing og revisjon av beredskapsplaner for å kunne takle slike nødssituasjoner. Prosedyrene skal omfatte den driftsansvarliges system for rapportering av større ulykker eller nestenulykker, særlig dersom det gjelder sviktende vernetiltak, samt undersøkelse og oppfølging av slike tiltak på grunnlag av oppnådde erfaringer
 6. overvåking av virkeevne – fastsettelse og gjennomføring av prosedyrer for løpende evaluering av samsvar med målsetningene oppstilt i den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem, og innføring av ordninger for undersøkelse og oppretting ved manglende samsvar
 7. kontroll og analyse – fastsettelse og gjennomføring av prosedyrer for regelmessig og systematisk evaluering av planen for forebygging av større ulykker og effektiviteten og egnetheten til sikkerhetsstyringssystemet; ledelsens dokumenterte analyse og ajourføring av resultatene av planen og sikkerhetsstyringssystemet.

2. Beredskapsplan

Beredskapsplanene skal ha som mål:

- a) å begrense og kontrollere større ulykker og andre hendelser, slik at virkningene blir minst mulig, særlig begrense skade på menneskers helse og miljøet
- b) å iverksette de nødvendige tiltak for å verne menneskers helse og miljøet mot virkningene av større ulykker og andre hendelser
- c) å framlegge de nødvendige opplysninger for allmennheten og de berørte instanser eller myndigheter i området umiddelbart
- d) å sørge for rehabilitering og gjenoppretting av miljøet etter en større ulykke.

3. Opplysninger som skal meddeles allmennheten

- a) den driftsansvarliges navn og avfallsanleggets adresse
- b) identifikasjon av den person som gir opplysningene, ved angivelse av stilling
- c) bekreftelse på at avfallsanlegget omfattes av denne forskriften og, om relevant, fremlagte opplysninger vedrørende iverksetting av nødvendige tiltak ved utforming, bygging, drift, vedlikehold, avslutning og etterdrift av avfallsanlegget. Opplysningene skal sikre at faren for større ulykker identifiseres slik at det er mulig å forebygge alvorlige ulykker og begrense skadevirkninger på menneskers helse og/eller miljøet, herunder virkninger over landegrensene
- d) en klar og enkel redegjørelse for de aktiviteter som finner sted ved anlegget
- e) alminnelige betegnelser eller generell fareklassifisering for stoffene og preparatene som finnes på avfallsanlegget, samt avfall som kan forårsake en større ulykke, med angivelse av de viktigste farlige egenskaper
- f) alminnelige opplysninger om fareklassifisering for større ulykker, herunder deres potensielle påvirkninger for mennesker og miljø i nabolaget
- g) tilstrekkelig opplysninger om hvordan befolkningen i nabolaget vil bli varslet og holdt underrettet i tilfelle av en større ulykke
- h) tilstrekkelig opplysninger om hvilke tiltak den berørte befolkning bør treffe i tilfelle av en større ulykke, og om hvordan den bør forholde seg
- i) bekreftelse av at den driftsansvarlige har plikt til å treffe egnede tiltak, herunder stå i kontakt med redningstjenester, med sikte på å bekjempe ulykker og redusere virkningene av dem mest mulig
- j) en henvisning til den eksterne beredskapsplanen som er utarbeidet. Den berørte befolkning bør i denne forbindelse oppfordres til å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra redningstjenestene i tilfelle av en ulykke
- k) nærmere angivelse av hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, med forbehold for krav om taushetsplikt fastsatt i nasjonal lovgivning.

Vedlegg II. Karakterisering av mineralavfall

1. Nødvendige opplysninger

Karakteriseringen av mineralavfallet skal omfatte følgende:

- a) bakgrunnsopplysninger, herunder en beskrivelse av den planlagte driften som inkluderer:
 - 1. opplysninger om undersøkelse, utvinning og foredling
 - 2. opplysninger om hvilken utvinningsmetode som benyttes/planlegges å benyttes
 - 3. beskrivelse av sluttproduktet
- b) geologiske bakgrunnsopplysninger om forekomsten som er relevant for å identifisere de avfallstypene som vil oppstå under utvinning og prospektering, herunder opplysninger om:
 - 1. omliggende bergarter, deres kjemi og mineralogi, herunder hydrotermale endringer av både mineralforekomster og forekomster uten vesentlig mineralinnhold
 - 2. forekomstens karakter
 - 3. mineraliseringstypologi, kjemisk sammensetning og mineralogi, herunder fysiske egenskaper som tetthet, porøsitet, partikkelstørrelsefordeling, vanninnhold, inkludert utvunnede mineraler, mineraler i hovedformasjonen og hydrotermale nydannede mineraler
 - 4. forekomstens størrelse og geometri
 - 5. kjemisk/mineralogisk forvitring og overflatenær omdannelse
- c) en beskrivelse av mineralavfallet som forventes å oppstå ved henholdsvis undersøkelse, utvinning og behandling av mineralressursene og den planlagte håndteringen av avfallet. Beskrivelsen skal omhandle:
 - 1. mineralavfallets opprinnelse på utvinningsstedet, og den valgte metode som forårsaker avfallet
 - 2. forventet mengde mineralavfall
 - 3. de kjemiske stoffene som skal brukes ved behandling av mineralressursene,
 - 4. avfallstransportsystemet som skal benyttes
 - 5. hva slags avfallsanlegg som er planlagt, endelig eksponering av mineralavfallet og deponeringsmetode
 - 6. relevant oppføring i den europeiske avfallslisten med angivelse av farlige egenskaper, jf. vedlegg 1 og 3 til kapittel 11
- d) parametre for vurdering av mineralavfallets iboende geotekniske egenskaper som, når det tas hensyn til typen avfallsanlegg, fremstår som egnede. Følgende parametre skal vurderes: kornstørrelse, plastisitet, tetthet,

- vanninnhold, komprimeringsgrad, hardhet, friksjonsvinkel, permeabilitet, porevolum, komprimeringsegenskaper og konsolidering
- e) en beskrivelse av de kjemiske og mineralogiske egenskapene ved mineralavfallet, inkludert eventuelle rester av tilsetningsstoffer, og en beskrivelse av forventet utlekkingskjemi, som funksjon av tiden, for hver mineralavfallstype som tar hensyn til planlagt håndtering. Beskrivelsen av utlekkingskjemien skal omfatte:
1. en evaluering av utlekkingen av metaller, oyanioner og salter over tid ved hjelp av en test som beskriver utlekkingsens pH-avhengighet, og/eller en kolonnetest og/eller en utlekkings-test som tar hensyn til tidsaspektet eller andre passende testmetoder. Testkravet gjelder ikke for inert avfall
 2. for mineralavfall som inneholder mer enn 0,1 prosent svovel på sulfidform: informasjon om fare for dannelse av surt drensvann og lekkasje av metaller over tid ved hjelp av statiske eller kinetiske tester.

2. Prøvetakingsprogram

Dersom det ikke foreligger nødvendige opplysninger for å kunne karakterisere avfallet, skal det settes opp et prøvetakingsprogram i overensstemmelse med EN 14899. Prøvetakingsprogrammet skal være basert på de opplysninger som er identifisert som nødvendige, herunder:

- a) formålet med datainnsamlingen
- b) testprogram og krav til prøvetaking
- c) prøvetakingssituasjoner, slik som prøvetaking av borekjerner, brytningsfront, transportbånd, velter, dammer eller andre relevante steder
- d) prosedyrer og anbefalinger vedrørende antall, størrelse, masse, beskrivelse og håndtering av prøver.

Resultatene vurderes, og om nødvendig innsamles ytterligere opplysninger ved bruk av samme metode.

Vedlegg III. Kriterier for klassifisering av avfallsanlegg

1. Klassifisering som risikoanlegg på grunnlag av antatte konsekvenser av svikt eller feildrift

1.1 Risiko for større ulykke

Et avfallsanlegg skal klassifiseres som et risikoanlegg dersom en risikovurdering, som omhandlet i punkt 1.2 viser at svikt som følge av tap av strukturell integritet, f.eks. at en velte eller dam raser sammen, eller feildrift kan forårsake en større ulykke.

Med en større ulykke menes en hendelse hvis antatte konsekvenser, på kort og lang sikt, er:

1. ikke neglisjerbar fare for tap av menneskeliv
2. alvorlig fare for menneskers helse, herunder at mennesker påføres skader som medfører handikap eller langvarig helseproblemer
3. alvorlig fare for miljøet

1.2 Vurdering av om svikt eller feildrift kan forårsake en større ulykke

1.2.1 Generelt

Hvorvidt svikt som følge av tap av strukturell integritet eller feildrift ved et avfallsanlegg kan forårsake en større ulykke avgjøres på grunnlag av en risikovurdering som tar hensyn til faktorer som anleggets aktuelle eller framtidige størrelse, beliggenhet og miljøvirkninger.

En evaluering av konsekvensene ved eventuelt tap av strukturell integritet skal omfatte de umiddelbare virkninger som følge av transport av materialer bort fra anlegget som følge av svikt, og de påfølgende konsekvenser på kort og lang sikt.

Svikt eller feildrift ved et avfallsanlegg skal ikke anses å medføre ikke neglisjerbar fare for tap av menneskeliv eller alvorlig fare for menneskers helse dersom de mennesker som kan bli berørt, med unntak av de som er ansatt ved anlegget, ikke forventes å oppholde seg permanent eller i lengre perioder i det området som kan bli berørt.

Svikt eller feildrift ved et avfallsanlegg skal ikke anses å medføre alvorlig fare for miljøet dersom eventuell forurensning avtar kraftig innen kort tid, svikten ikke fører til permanente eller langvarige miljøskader eller det berørte miljøet kan gjenopprettes gjennom en mindre opprydnings- og gjenopprettingsinnsats.

1.2.2 Avgangsdamner

Svikt som følge av tap av strukturell integritet i en avgangsdam, skal alltid anses å medføre ikke neglisjerbar fare for tap av menneskeliv dersom svikt vil føre til at vann eller slam står minst 0,7 meter over terreng eller beveger seg med en hastighet over 0,5 meter/sekund.

Dersom de nevnte vilkårene ikke er oppfylt, må en helhetsvurdering foretas for å kunne anslå faren for tap av menneskeliv og faren for menneskers helse. Vurderingen skal som minimum omfatte følgende faktorer:

- a) avfallsanleggets størrelse og egenskaper, herunder dets konstruksjon
- b) mengde og kvalitet, herunder de fysiske og kjemiske egenskaper av avfallet som er deponert i avfallsanlegget
- c) topografi av avfallsanleggsområdet, herunder faktorer som kan gi en dempende virkning
- d) den tid det tar for en potensiell flodbølge å nå til områder der det befinner seg mennesker
- e) flodbølgens utbredeshastighet

- f) det anslåtte vann- eller slamnivå
- g) vann- eller slamnivåets stigningstakt
- h) alle andre relevante anleggsspesifikke faktorer som kan påvirke potensialet for tap av menneskeliv eller fare for menneskers helse.

1.2.3 Velter

Ved utglidning av masser i en gråbergvelte, dvs. masser fra brytningen plassert i et deponi, vil enhver masse i bevegelse anses å være en trussel mot menneskers liv dersom det befinner seg mennesker innenfor rasmassenes rekkevidde.

Vurderingen av faren tap av menneskers liv og faren for menneskers helse, skal som minimum omfatte følgende faktorer:

- a) avfallsanleggets størrelse og egenskaper, herunder dets konstruksjon
- b) mengde og kvalitet, herunder de fysiske og kjemiske egenskaper av avfallet som er deponert i avfallsanlegget
- c) hellingsvinkelen av avfallsanleggets sider
- d) potensialet for oppbygging av internt grunnvann i avfallsanlegget
- e) undergrunnens stabilitet
- f) topografien
- g) avstanden til vassdrag, anlegg og bygninger
- h) utvinningsarbeidet
- i) alle andre relevante anleggsspesifikke faktorer, som i vesentlig grad kan bidra til den risiko som strukturen forårsaker.

2. Klassifisering som risikoanlegg på grunnlag av innhold av farlig avfall

Et avfallsanlegg skal som utgangspunkt klassifiseres som et risikoanlegg dersom innholdet av farlig avfall, beregnet som tørrstoff, antas å overstige 5 vektprosent av det totale innholdet av avfall på avslutningstidspunktet.

Dersom innholdet av farlig avfall, beregnet som tørrstoff, antas å utgjøre mellom 5 og 50 vektprosent av det totale innholdet av avfall på avslutningstidspunktet kan forurensningsmyndigheten på grunnlag av en stedsspesifikk risikovurdering bestemme at anlegget likevel ikke skal karakteriseres som et risikoanlegg. Risikovurderingen skal ta for seg konsekvensene av svikt som følge av strukturell integritet eller feildrift.

3. Klassifisering som risikoanlegg på grunnlag av innhold av farlige stoffer eller stoffblandinger

3.1 Avgangsdamner

Avgangsdamner skal klassifiseres som risikoanlegg dersom vannfasen oppfyller er forventes å oppfylle kravene til farlige kjemikalier i forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

For planlagte avgangsdamner skal følgende metode benyttes;

- a) Det skal føres en fortegnelse over stoffer og stoffblandinger som anvendes i prosessene, og som deretter slippes ut sammen med øvrig avgangsslam i avgangsdammen
- b) For hvert stoff og hver stoffblanding skal det for den planlagte driftsperiode utarbeides et overslag over årlige mengder, som anvendes ved håndteringen
- c) Det skal avgjøres om det enkelte stoff og den enkelte stoffblanding er å anse som farlige kjemikalier i henhold til forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier. For hvert år av den planlagte driftsperiode skal det beregnes den årlige stigningen i mengde lagret vann (ΔQ_i) i avgangsdammen under stabile forhold, i samsvar med følgende formel: $\Delta Q_i = (\Delta M_i / D) \cdot P$, hvor:
 - ΔQ_i = årlig stigning i mengde vann lagret i avgangsdammen (m^3 /år) i løpet av år «i»
 - ΔM_i = årlig avgangsmasse som slippes ut i dammen (tonn tørrvekt/år) i løpet av år «i»
 - D = gjennomsnittlig massetetthet av deponert avgang i dammen (tonn tørrvekt/ m^3)
 - P = gjennomsnittlig porøsitet i avgangsmassene (m^3 / m^3) definert som forholdet mellom porevolum og de totale avgangsmassene.

Dersom det ikke finnes eksakte data, anvendes standardverdier på 1,4 tonn tørrvekt/ m^3 for massetetthet og 0,5 m^3 / m^3 for porøsiteten.

- d) For hvert farlig stoff og hver farlig stoffblanding skal det anslås den maksimale årlige konsentrasjon (C_{max}) i vannfasen i overensstemmelse med følgende formel: C_{max} = maksimum av følgende verdi; $S_i / \Delta Q_i$, hvor S_i = årlig mengde av hvert stoff og preparat som identifisert i punkt 5 bokstav c, og som føres ut i avgangsdammen i løpet av år «i».

For eksisterende avgangsdamner baseres klassifiseringen av avfallsanlegget på den ovennevnte metode eller på en direkte kjemisk analyse av vann og faste stoffer på avfallsanlegget.

3.2 Utlakingsanlegg

For utlakingsanlegg, hvor metaller utvinnes fra hauger med knust malm og utlakingen skjer ved gjennomstrømming av ekstraksjonsvæske, skal forurensningsmyndigheten etter avsluttet utlaking kreve gjennomført prøvetaking og kjemiske analyser av drensvannet nedstrøms anlegget. En komplett oversikt

over benyttede utlakingskjemikalier skal danne basis for undersøkelser. Dersom drengsvannet er å anse som farlige stoffblandinger i henhold til forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier skal avfallsanlegget klassifiseres som et risikoanlegg.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordning

Se her for å lese direktiv 2006/21/EF:

Uoffisiell oversettelse.

15. juni Nr. 543 2012

Forskrift om endring i forskrift om angreskjema

Hjemmel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 15. juni 2012 med hjemmel i lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven) § 10. Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 27. februar 2001 nr. 221 om angreskjema skal fotnote 1 lyde:

Vedleggene er utelatt og kan fås ved henvendelse til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Forbrukeravdelingen, tlf. 22 24 24 53. Skjemaene finnes også på Internett: <http://www.signform.no/dss/statlige-blanketter?view=forms&id=12>.

II

Endringen trer i kraft straks.

15. juni Nr. 544 2012

Forskrift om endring i forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 15. juni 2012 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 fjerde ledd, jf. tredje ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd, § 22 femte ledd, § 27 annet ledd og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 36 og § 37. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXI nr. 18zl (forordning (EF) nr. 328/2011). Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1476 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Dødsårsaksregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsgrunnlaget tilføyes følgende endring:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXI nr. 18zl (forordning (EF) nr. 328/2011).

§ 1–2 første ledd skal lyde:

§ 1–2. (Dødsårsaksregisterets innhold)

Dødsårsaksregisteret inneholder opplysninger om:

1. personer som på død tidspunktet befinner seg i Norge
2. personer som på død tidspunktet er registrert bosatt i Norge, men dør i utlandet.

II

Ikraftsetting

1. Endringen i § 1–2 gjelder straks.

18. juni Nr. 545 2012

Forskrift om endring i forskrift om overgangsregler til endringer i pensjonsskattereglene

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 18. juni 2012 med hjemmel i lov 10. desember 2010 nr. 67 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) avsnitt VI. Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 23. februar 2011 nr. 189 om overgangsregler til endringer i pensjonsskattereglene gjøres følgende endring:

§ 1 bokstav b nytt annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder ektepar der bare den ene ektefellen har krav på særfradrag for uførhet etter skatteloven § 6–81 første ledd og som for inntektsåret 2010 fikk skatten utlignet etter skatteloven § 17–2.

II

Endringen under I trer i kraft straks og gjelder for inntektsårene 2011, 2012 og 2013.

18. juni Nr. 546 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. juni 2012 med hjemmel i forskrift 13. desember 2011 nr. 1344 om regulering av fisket etter brisling i 2012 § 8. Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 13. desember 2011 nr. 1344 om regulering av fisket etter brisling i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd (ny) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 punkt 2, kan fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften) § 36, fiske og lande brisling i Skagerrak. Fangsten avregnes kvantumet på 3 900 tonn til Norge.

§ 3 annet ledd oppheves.

§ 7 (endret) skal lyde:

§ 7. Fredningsperiode i kystbrislingfisket

Det er forbudt å fiske kystbrisling fra og med 1. januar til og med 31. juli. Uten hinder av forbudet kan Fiskeridirektoratet gi Norges Sildesalgslag tillatelse til forsøksfiske.

§ 8 (ny) skal lyde:

§ 8. Adgang til å delta

Utenom fredningstiden kan kystnotfartøy som fyller vilkårene for å få delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppenes fiske for 2012 (deltakerforskriften) § 36, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium.

§ 8, § 9 og § 10 blir § 9, § 10 og § 11.

II

Forskriften trer i kraft straks.

18. juni Nr. 547 2012**Forskrift om endring i forskrift om innføring av en felles framgangsmåte for godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 18. juni 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 15, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 64 (forordning (EU) nr. 234/2011). Kunngjort 21. juni 2012 kl.13.45.

I

I forskrift 6. juni 2011 nr. 666 om innføring av en felles framgangsmåte for godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet tilføyes det en henvisning til lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 15.

I EØS-henvisningene tilføyes det en henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 64 (forordning (EU) nr. 234/2011).

Ny § 1a skal lyde:

§ 1a. Gjennomføring av forordning (EU) nr. 234/2011

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 64 (forordning (EU) nr. 234/2011) om gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1331/2008 om innføring av en felles godkjenningsprosedyre for tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer til næringsmidler gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene som fremgår av punkt I ovenfor trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres i avsnittet «Forordninger»:

Etter punktet om forordning (EF) nr. 1331/2008 legges følgende nye punkt til:

Forordning (EU) nr. 234/2011

Nedenfor gjengis til informasjon en uoffisiell norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 234/2011.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 234/2011
av 10. mars 2011

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1331/2008 om innføring av en felles framgangsmåte for godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1331/2008 av 16. desember 2008 om innføring av en felles framgangsmåte for godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler,¹ særlig artikkel 9 nr. 1,

etter samråd med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) i henhold til artikkel 9 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1331/2008 og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 1331/2008 er det fastsatt regler for ajourføringen av listene over stoffer som er godkjent for markedsføring i Unionen i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 av 16. desember 2008 om tilsetningsstoffer i næringsmidler,² europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1332/2008 av 16. desember 2008 om næringsmiddelenzymer³ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 av 16. desember 2008 om aromaer og visse næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til bruk i og på næringsmidler⁴ (heretter kalt «sektorregelverk på næringsmiddelområdet»).
- 2) I henhold til artikkel 9 i forordning (EF) nr. 1331/2008 skal Kommisjonen vedta gjennomføringstiltak med hensyn til innhold, utarbeiding og framleggelse av søknadene om å ajourføre unionslistene med sektorregelverket på hvert næringsmiddelområde, nærmere bestemmelser om kontroll av søknadenes gyldighet og hvilke typer opplysninger som bør være med i uttalelsen fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (heretter kalt «Myndigheten»).
- 3) For å ajourføre listene er det nødvendig å kontrollere at bruken av stoffet samsvarer med de generelle og særlige bruksvilkårene som er fastsatt i sektorregelverket på næringsmiddelområdet.
- 4) Myndigheten vedtok 9. juli 2009 en vitenskapelig uttalelse om hvilke opplysninger som kreves for en vurdering av søknader om tilsetningsstoffer i næringsmidler.⁵ Disse opplysningene bør framlegges når det inngis en søknad om bruk av et nytt tilsetningsstoff. Når det gjelder en søknad om endring av bruksvilkårene for et tilsetningsstoff som allerede er godkjent eller om endring av spesifikasjonene for et tilsetningsstoff som allerede er godkjent, kan det hende at de opplysninger som kreves for risikovurdering ikke må framlegges, dersom søkeren begrunner hvorfor.
- 5) Myndigheten vedtok 23. juli 2009 en vitenskapelig uttalelse om hvilke opplysninger som kreves for en vurdering av søknader om næringsmiddelenzymer.⁶ Disse opplysningene bør framlegges når det inngis en søknad om bruk av et nytt næringsmiddelenzym. Når det gjelder en søknad om endring av bruksvilkårene for et næringsmiddelenzym som allerede er godkjent eller om endring av spesifikasjonene for et næringsmiddelenzym som allerede er godkjent, kan det hende at de opplysninger som kreves for risikovurdering ikke må framlegges, dersom søkeren begrunner hvorfor.
- 6) Myndigheten vedtok 19. mai 2010 en vitenskapelig uttalelse om hvilke opplysninger som kreves for risikovurdering av aromaer som skal brukes i eller på næringsmidler.⁷ Disse opplysningene bør framlegges når det inngis en søknad om bruk av en ny aroma. Når det gjelder en søknad om endring av bruksvilkårene for en aroma som allerede er godkjent eller om endring av spesifikasjonene for en aroma som allerede er godkjent, kan det hende at de opplysninger som kreves for risikovurdering ikke må framlegges, dersom søkeren begrunner hvorfor.
- 7) Det er viktig at toksikologiske undersøkelser utføres i henhold til en viss standard. Derfor bør europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/10/EF av 11. februar 2004 om tilnærming av lover og forskrifter om bruk av prinsippene for god laboratoriepraksis og kontroll av deres bruk ved forsøk med kjemiske stoffer⁸

følges. Dersom slike forsøk skal foretas utenfor Unionens territorium, bør de følge OECDs prinsipper for god laboratoriepraksis (GLP) (OECD, 1998).⁹

- 8) Bruken av tilsetningsstoffer i næringsmidler og næringsmiddelenszymer bør alltid være teknologisk velbegrunnet. Når det gjelder tilsetningsstoffer i næringsmidler bør søkeren også forklare hvorfor den teknologiske virkningen ikke kan oppnås på andre økonomiske og teknologiske gjennomførbare måter.
- 9) Bruken av et stoff bør godkjennes dersom det ikke vil lede forbrukeren. Søkerne bør forklare at bruken det søkes om, ikke vil lede forbrukeren. For tilsetningsstoffer i næringsmidler bør også fordeler og nytteverdi for forbrukeren forklares.
- 10) Uten at det berører artikkel 9 i forordning (EF) nr. 1332/2008, artikkel 19 i forordning (EF) nr. 1333/2008 og artikkel 13 i forordning (EF) nr. 1334/2008 bør Kommisjonen kontrollere at søknaden er gyldig og om den omfattes av det respektive sektorregelverket på næringsmiddelområdet. Det bør, dersom det er relevant, tas hensyn til en uttalelse fra Myndigheten om hvor egnet de framlagte opplysningene er for risikovurdering. En slik kontroll bør ikke forsinke vurderingen av en søknad.
- 11) Opplysningene som er framlagt i uttalelsen fra Myndigheten bør være tilstrekkelige for å fastslå om det er trygt for forbrukerne om den foreslåtte bruken av stoffet godkjennes. Dette omfatter konklusjoner om stoffets giftighet, der det er relevant, og mulig fastsettelse av et akseptabelt daglig inntak (ADI) uttrykt numerisk med nærmere opplysninger om en vurdering av eksponering gjennom kosten for alle næringsmiddelkategorier, herunder eksponering av sårbare forbrukere.
- 12) Søkeren bør også ta hensyn til Myndighetens detaljerte retningslinjer for de opplysninger som kreves for risikovurdering (*EFSA Journal*).¹⁰
- 13) I denne forordning tas det hensyn til gjeldende vitenskapelige og tekniske kunnskap. Kommisjonen kan revidere denne forordning i lys av utviklingen på dette området og offentliggjøring av reviderte eller ytterligere vitenskapelige retningslinjer fra Myndigheten.
- 14) Praktiske ordninger i forbindelse med en søknad om godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler, blant annet adresser, kontaktpersoner og oversending av dokumenter, bør gjøres tilgjengelige i en egen melding fra Kommisjonen og/eller Myndigheten.
- 15) Det bør fastsettes en tidsfrist slik at søkerne får mulighet til å etterkomme de nye bestemmelsene i denne forordning.
- 16) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.

2 EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.

3 EUT L 354, 31.12.2008, s. 7.

4 EUT L 354, 31.12.2008, s. 34.

5 www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1188.pdf.

6 www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1305.pdf.

7 www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1623.pdf.

8 EUT L 50, 20.2.2004, s. 44.

9 OECD Series on Principles of Good Laboratory Practice and Compliance Monitoring. Number 1. OECD Principles on Good Laboratory Practice (as revised in 1997) ENV/MC/CHEM(9817).

10 www.efsa.europa.eu/en/efsajournal.htm.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I *Alminnelige bestemmelser*

Artikkel 1 *Virkeområde*

Denne forordning får anvendelse på søknader omhandlet i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1331/2008 om innføring av en felles framgangsmåte for godkjenning av tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler.

Kapittel II *Søknadens innhold, utarbeiding og framleggelse*

Artikkel 2 *Søknadens innhold*

1. Søknaden nevnt i artikkel 1 skal inneholde følgende:
 - a) et brev,
 - b) teknisk dokumentasjon,
 - c) et sammendrag av dokumentasjonen.
2. Brevet nevnt i nr. 1 bokstav a) skal utformes i samsvar med modellen i vedlegget.
3. Den tekniske dokumentasjonen nevnt i nr. 1 bokstav b) skal inneholde følgende:
 - a) de administrative opplysninger nevnt i artikkel 4,

- b) de opplysninger som kreves for risikovurdering, nevnt i artikkel 5, 6, 8 og 10,
 - c) de opplysninger som kreves for risikohåndtering, nevnt i artikkel 7, 9, 11 og 10,
4. Når det gjelder en søknad om endring av bruksvilkårene for tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler som allerede er godkjent, kan det hende at ikke alle opplysningene som nevnes i artikkel 5–11, er nødvendige. Søkeren skal framlegge en etterprøvable begrunnelse for hvorfor de foreslåtte endringene ikke påvirker resultatene av den eksisterende risikovurderingen.
5. Når det gjelder en søknad om endring av spesifikasjonene for tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler som allerede er godkjent, gjelder følgende:
- a) opplysningene kan begrenses til begrunnelsen for søknaden og endringene i spesifikasjonen,
 - b) søkeren skal framlegge en etterprøvable begrunnelse for hvorfor de foreslåtte endringene ikke påvirker resultatene av den eksisterende risikovurderingen.
6. Sammendraget av dokumentasjonen nevnt i nr. 1 bokstav c), skal inneholde en grunnlagt erklæring om at bruken av produktet samsvarer med betingelsene fastsatt i
- a) artikkel 6 i forordning (EF) nr. 1332/2008, eller
 - b) artikkel 6, 7 og 8 i forordning (EF) nr. 1333/2008, eller
 - c) artikkel 4 i forordning (EF) nr. 1334/2008.

Artikkel 3

Utarbeiding og framleggelse

1. Søknader skal sendes til Kommisjonen. Søkeren skal ta hensyn til Kommisjonens praktiske retningslinjer for inngivelse av søknader (se Generaldirektoratet for helse og forbrukerverns¹ nettsted).
2. For opprettelsen av en unionsliste over næringsmiddelenszymer, nevnt i artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1332/2008, skal fristen for framlegging av søknader være 24 måneder etter anvendelsesdatoen for gjennomføringstiltakene fastsatt i denne forordning.

¹ ec.europa.eu/dgs/health_consumer/index_en.htm.

Artikkel 4

Administrative opplysninger

De administrative opplysningene nevnt i artikkel 2 nr. 3 bokstav a), skal omfatte:

- a) navn, adresse og kontaktopplysninger for søkeren (selskap, organisasjon osv.),
- b) navn, adresse og kontaktopplysninger for produsenten(e) av stoffet, dersom det er forskjellig fra søkerens,
- c) navn, adresse og kontaktopplysninger for personen som er ansvarlig for dokumentasjonen,
- d) dato for innsending av dokumentasjonen,
- e) søknadstype, dvs. om søknaden gjelder et tilsetningsstoff, et næringsmiddelenszym eller en aroma,
- f) dersom det er relevant, kjemisk betegnelse i henhold til IUPAC-nomenklaturen,
- g) dersom det er relevant, tilsetningsstoffets E-nummer som definert i Unionens regelverk om tilsetningsstoffer i næringsmidler,
- h) dersom det er relevant, en henvisning til lignende godkjente næringsmiddelenszymer,
- i) dersom det er relevant, aromastoffets FL-nummer som definert i Unions regelverk om aromaer,
- j) dersom det er relevant, opplysninger om tillatelser som omfattes av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 av 22. september 2003 om genmodifiserte næringsmidler og fôr,¹
- k) innholdsfortegnelse for dokumentasjonen,
- l) liste over dokumenter og andre opplysninger. Søkeren skal angi antall bind med dokumentasjon som er framlagt til støtte for søknaden, og titlene på disse. Et detaljert register med henvisning til bind og sider skal legges ved,
- m) liste over de delene av dokumentasjonen som bes behandlet som fortrolige. Søkerne skal angi hva de ønsker skal behandles fortrolig og gi en etterprøvable begrunnelse i samsvar med artikkel 12 i forordning (EF) nr. 1331/2008.

¹ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

Artikkel 5

Alminnelige bestemmelser om opplysninger som kreves i forbindelse med en risikovurdering

1. Dokumentasjonen som framlegges til støtte for en søknad om sikkerhetsvurdering av et stoff, skal muliggjøre en omfattende risikovurdering av stoffet og en kontroll av at stoffet ikke utgjør en trussel mot forbrukernes helse i henhold til artikkel 6 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1332/2008, artikkel 6 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1333/2008 og artikkel 4 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1334/2008.
2. Dokumentasjonen for søknaden skal omfatte alle de tilgjengelige opplysningene som er relevante med henblikk på risikovurderingen (dvs. fullstendige offentliggjorte artikler til alle de angitte referansene eller fullstendige kopier av de opprinnelige undersøkelsene som ikke er offentliggjorte).
3. Søkeren kan ta hensyn til de seneste tekniske retningslinjer som Myndigheten har vedtatt eller godkjent og som er tilgjengelige på det tidspunkt søknaden inngis (*EFSA Journal*).

4. Det skal inngis dokumentasjon om framgangsmåten som ble fulgt ved innsamling av opplysninger, herunder strategier ved litteratursøk (antakelser som er gjort, søkeord og databaser som er benyttet, tidsperiode som er dekket, begrensningskriterier osv.) og det samlede resultat av et slikt søk.

5. Strategien for sikkerhetsvurdering og den tilsvarende prøvingsstrategien skal beskrives, og det skal gis begrunnelser for hvorfor særskilte undersøkelser og/eller opplysninger tas med eller utelukkes.

6. De enkelte rådataene fra undersøkelser som ikke er offentliggjorte og, dersom det er mulig, rådata fra offentliggjorte undersøkelser samt enkeltresultater fra undersøkelser, skal på anmodning gjøres tilgjengelige for Myndigheten.

7. For hver biologiske eller toksikologiske undersøkelse skal det presiseres om prøvematerialet samsvarer med den foreslåtte eller eksisterende spesifikasjonen. Dersom prøvematerialet skiller seg fra spesifikasjonen, skal søkeren dokumentere at opplysningene er relevante for det aktuelle stoffet.

Toksikologiske undersøkelser skal utføres i anlegg som oppfyller kravene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/10/EF eller, dersom de utføres utenfor Unionens territorium, skal OECDs prinsipper for god laboratoriepraksis (GLP) følges. Søkeren skal dokumentere at kravene er oppfylt. For undersøkelser som ikke utføres i samsvar med standardprotokoller, skal det framlegges en vurdering av opplysningene samt en begrunnelse for hvorfor de er egnet til risikovurderingen.

8. Søkeren skal foreslå en overordnet konklusjon om sikkerheten ved den foreslåtte bruken av stoffet. Den overordnede vurderingen av de mulige risikoene for menneskers helse skal foretas med hensyn til menneskers kjente eller sannsynlige eksponering.

Artikkel 6

Spesifikke opplysninger som kreves for risikovurdering av tilsetningsstoffer i næringsmidler

1. I tillegg til opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 5, skal det inngis opplysninger om følgende:

- tilsetningsstoffets identitet og karakteristikk, herunder foreslåtte spesifikasjoner og analysedata,
- partikkelstørrelse, fordeling av partikkelstørrelse og andre fysisk-kjemiske kjennetegn, dersom det er relevant,
- framstillingsprosessen,
- forekomst av urenheter,
- stabilitet, reaksjon og nedbrytning i næringsmidler der stoffet tilsettes,
- eksisterende godkjenninger og risikovurderinger, dersom det er relevant,
- foreslåtte normale og høyeste tillatte grenseverdi for bruk for næringsmiddelkategoriene nevnt på unionslisten eller i en nylig foreslått næringsmiddelkategori eller i et mer spesifikt næringsmiddel som tilhører en av disse kategorier;
- vurdering av eksponering gjennom kosten,
- biologiske og toksikologiske opplysninger.

2. De biologiske og toksikologiske opplysningene nevnt i nr. 1 i), skal omfatte følgende hovedområder:

- toksikenetikk,
- subkronisk giftighet,
- genotoksisitet,
- kronisk giftighet/kreftframkallende virkninger,
- reproduksjons- og utviklingstoksisitet.

Artikkel 7

Opplysninger som kreves for risikohåndtering av tilsetningsstoffer i næringsmidler

1. Dokumentasjonen som framlegges til støtte for en søknad, skal omfatte de opplysninger som er nødvendige for å bekrefte om det foreligger et rimelig teknisk behov som ikke kan oppnås på andre økonomiske og teknologiske gjennomførbare måter og opplysninger om den foreslåtte bruken ville forbrukeren i henhold til artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1333/2008.

2. For å sikre kontrollen nevnt i nr. 1 skal hensiktsmessige og tilstrekkelige opplysninger framlegges om følgende:

- tilsetningsstoffets identitet, herunder henvisning til eksisterende spesifikasjoner,
- funksjon og teknologisk behov for nivået som foreslås for næringsmiddelkategoriene eller produktene som søknaden om godkjenning gjelder for, og en begrunnelse for hvorfor dette ikke kan oppnås på andre økonomiske og teknologiske gjennomførbare måter,
- undersøkelser for å se om tilsetningsstoffet har tilsiktet virkning ved det foreslåtte bruksnivået,
- fordeler for forbrukeren. Søkeren skal ta hensyn til kravene fastsatt i artikkel 6 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1333/2008,
- hvorfor bruken ikke ville forbrukeren,
- foreslåtte normale og høyeste tillatte grenseverdi for bruk for næringsmiddelkategoriene nevnt på unionslisten eller i en nylig foreslått næringsmiddelkategori eller i et mer spesifikt næringsmiddel som tilhører en av disse kategorier,

- g) eksponeringsvurderingen, basert på normale eller maksimale grensenivåer for bruk for hver berørte kategori eller produkt,
- h) mengden tilsetningsstoff i det endelige næringsmiddelet slik det inntas av forbruker,
- i) analysemetoder som muliggjør identifisering og kvantifisering av tilsetningsstoffet og dets restmengder i næringsmidler,
- j) overholdelse av de særlige vilkårene for søtstoffer og fargestoffer fastsatt i artikkel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 1333/2008, dersom det er relevant.

Artikkel 8

Spesifikke opplysninger som kreves for risikovurdering av næringsmiddelenzymer

1. I tillegg til opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 5, skal det inngis opplysninger om følgende:

- a) navn, synonymer, forkortelser og klassifisering(er),
- b) enzymkommisjonens nummer,
- c) foreslåtte spesifikasjoner, herunder opprinnelse,
- d) egenskaper,
- e) henvisning til eventuelle lignende næringsmiddelenzymer.
- f) kildematerialet,
- g) framstillingsprosessen,
- h) stabilitet, reaksjon og nedbrytning i næringsmidler der enzymet brukes,
- i) eksisterende godkjenninger og vurderinger, dersom det er relevant,
- j) foreslått bruk i næringsmidler og, dersom det er relevant, foreslåtte normale eller høyeste tillatte grenseverdi for bruk,
- k) vurdering av eksponering gjennom kosten,
- l) biologiske og toksikologiske opplysninger.

2. De biologiske og toksikologiske opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav i), skal omfatte følgende hovedområder:

- a) subkronisk giftighet,
- b) genotoksisitet.

Artikkel 9

Opplysninger som kreves for risikohåndtering av næringsmiddelenzymer

1. Dokumentasjonen som inngis til støtte for en søknad skal omfatte de opplysninger som er nødvendige for å bekrefte om det foreligger et rimelig teknisk behov og om den foreslåtte bruken villeder forbrukeren i henhold til artikkel 6 bokstav b) og c) i forordning (EF) nr. 1332/2008.

2. For å sikre kontrollen nevnt i nr. 1, skal det framlegges hensiktsmessige og tilstrekkelige opplysninger om følgende:

- a) næringsmiddelenzymets identitet, herunder henvisning til eksisterende spesifikasjoner,
- b) funksjonen og det tekniske behovet, herunder en beskrivelse av den eller de prosesser der næringsmiddelenzymet kan brukes,
- c) næringsmiddelenzymets innvirkning på det ferdige næringsmiddelet,
- d) hvorfor bruken ikke villeder forbrukeren,
- e) foreslåtte og høyeste tillatte grenseverdi for bruk, dersom det er aktuelt,
- f) vurdering av eksponering gjennom kosten, som beskrevet i Myndighetens retningslinjer for næringsmiddelenzymer.¹

¹ Guidance of EFSA prepared by the Scientific Panel of Food Contact Material, Enzymes, Flavourings and Processing Aids on the Submission of a Dossier on Food Enzymes. *The EFSA Journal* (2009) 1305, p. 1.

Artikkel 10

Spesifikke opplysninger som kreves for risikovurdering av aromaer

1. I tillegg til opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 5, skal det inngis opplysninger om følgende:

- a) framstillingsprosessen,
- b) spesifikasjoner,
- c) opplysninger om partikkelstørrelse, fordeling av partikkelstørrelse og andre fysisk-kjemiske kjennetegn, dersom det er relevant,
- d) eksisterende godkjenninger og vurderinger, dersom det er relevant,
- e) foreslått bruk i næringsmidler og foreslåtte normale eller høyeste tillatte grenseverdi for bruk i kategoriene i henhold til unionslisten eller i en mer spesifikk produkttype som tilhører en av disse kategorier,
- f) opplysninger om kilder i kostholdet,
- g) vurdering av eksponering gjennom kosten,
- h) biologiske og toksikologiske opplysninger.

2. De biologiske og toksikologiske opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav h), skal omfatte følgende hovedområder:

- a) undersøkelse av strukturelle/metaboliske likheter med aromastoffer i en eksisterende evaluering av aromastoffer,
- b) genotoksisitet,
- c) subkronisk giftighet, dersom det er relevant,
- d) utviklingstoksisitet, dersom det er relevant,
- e) opplysninger om kronisk giftighet og kreftframkallende virkning, dersom det er relevant.

Artikkel 11

Opplysninger som kreves for risikohåndtering av aromaer

Dokumentasjonen som framlegges til støtte for en søknad skal omfatte følgende opplysninger:

- a) aromaens identitet, herunder henvisning til eksisterende spesifikasjoner,
- b) stoffets organoleptiske egenskaper,
- c) foreslåtte normale eller høyeste tillatte grenseverdi for bruk i næringsmiddelkategorier eller i et mer spesifikt næringsmiddel som tilhører en av disse kategorier,
- d) eksponeringsvurderingen, basert på normale eller maksimale bruksnivåer for hver berørte kategori eller produkt.

Kapittel III

Nærmere bestemmelser om kontroll av søknadens gyldighet

Artikkel 12

Framgangsmåter

1. Når Kommisjonen mottar en søknad skal den straks bekrefte om tilsetningsstoffet, næringsmiddelenzymet eller aromaen omfattes av det relevante sektorregelverket på hvert næringsmiddelområde og om søknaden inneholder alle opplysningene som kreves i henhold til kapittel II.

2. Dersom søknaden inneholder alle opplysningene som kreves i henhold til kapittel II, skal Kommisjonen, dersom det er relevant, anmode Myndigheten om å vurdere hvor egnet opplysningene er for risikovurdering i samsvar med de vitenskapelige uttalelsene om de opplysninger som kreves for vurdering av søknader for stoffene, og dersom det er behov, utarbeide en uttalelse.

3. Senest 30 virkedager etter at anmodningen fra Kommisjonen er mottatt skal Myndigheten informere Kommisjonen skriftlig om hvor egnet opplysningene er for risikovurdering. Dersom opplysningene anses som egnet for risikovurdering, skal vurderingsperioden nevnt i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1331/2008 løpe fra datoen da Kommisjonen mottok brevet fra Myndigheten.

I samsvar med artikkel 17 nr. 4 bokstav a) annet ledd i forordning (EF) nr. 1332/2008 får imidlertid artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1331/2008 ikke anvendelse ved opprettelse av unionslisten over næringsmiddelenzymer.

4. Når det gjelder en søknad om ajourføring av fellesskapslisten over tilsetningsstoffer, enzymer og aromaer i næringsmidler, kan Kommisjonen anmode om søkeren om tilleggsopplysninger i forbindelse med søknadens gyldighet og informere søkere om fristen for framleggelse av disse opplysningene. Når det gjelder søknader inngitt i samsvar med artikkel 17 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1332/2008 skal Kommisjonen fastsette tidsfristen i samråd med søkeren.

5. Dersom søknaden ikke omfattes av det relevante sektorregelverket på hvert næringsmiddelområde, dersom den ikke inneholder alle opplysningene som kreves i henhold til kapittel II eller dersom Myndigheten ikke anser opplysningene egnet for risikovurdering, skal søknaden ikke anses som gyldig. I slike tilfeller skal Kommisjonen informere søkeren, medlemsstatene og Myndigheten og begrunne hvorfor søknaden ikke anses som gyldig.

6. Som unntak fra nr. 5 kan en søknad anses som gyldig selv om den ikke inneholder alle opplysningene som kreves i henhold til kapittel II dersom søkeren har inngitt en etterprøvbart begrunnelse for hver opplysning som mangler.

Kapittel IV

Uttalelse fra myndigheten

Artikkel 13

Opplysninger som skal være med i Myndighetens uttalelse

1. Uttalelsen fra Myndigheten skal inneholde følgende opplysninger:

- a) identitet for og karakterisering av tilsetningsstoffer, enzymer eller aromaer i næringsmidler,
- b) vurderingen av biologiske og toksikologiske opplysninger,
- c) en vurdering av den europeiske befolknings eksponering gjennom kosten med hensyn til andre mulige kilder til eksponering gjennom kosten,
- d) en samlet risikovurdering som fastsetter en veiledende helsebasert verdi dersom det er mulig og relevant, og som gjør oppmerksom på usikkerhet og begrensninger dersom det er relevant,

- e) når eksponeringen gjennom kosten overstiger de veiledende helsebaserte verdiene fastsatt i den samlede risikovurderingen, skal eksponeringsvurderingen av stoffet være detaljert og, dersom det er mulig, angi bidraget til den samlede eksponeringen for hver næringsmiddelkategori eller næringsmiddel for hvilke anvendelsen er eller søkes godkjent,
- f) konklusjoner.
2. Kommisjonen kan be om mer spesifikke tilleggsopplysninger i sin anmodning om en uttalelse fra Myndigheten.

Kapittel V

Sluttbestemmelser

Artikkel 14

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 11. september 2011.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 10. mars 2011.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg

Modell for følgebrev ved en søknad vedrørende tilsetningsstoffer i næringsmidler

EUROPAKOMMISJONEN

Generaldirektorat

Direktorat

Enhet

Dato:.....

Emne: Søknad om godkjenning av et tilsetningsstoff i förvarer i henhold til forordning (EF) nr. 1331/2008.

- ☐ Søknad om godkjenning av et nytt tilsetningsstoff i næringsmidler
- ☐ Søknad om en endring av bruksvilkårene for et tilsetningsstoff i næringsmidler som allerede er godkjent
- ☐ Søknad om en endring av spesifikasjonene for et tilsetningsstoff i næringsmidler som allerede er godkjent

(Angi valget tydelig ved å sette kryss i en av rutene.)

Søkeren/søkerne og/eller denne/disses representant(er) i Den europeiske union.

(navn, adresse ...)

.....
.....
.....

søker med dette om ajourføring av EU-listen over tilsetningsstoffer i næringsmidler.

Tilsetningsstoffets navn:

.....

ELINCS- eller EINECS-nummer (dersom relevant)

CAS-nr. (dersom relevant)

Funksjonell(e) gruppe(r) av tilsetningsstoff(er):¹

(liste)

.....

Næringsmiddelkategorier og grenseverdier:

<i>Næringsmiddelkategori</i>	<i>Normal grenseverdi for bruk</i>	<i>Høyeste foreslåtte grenseverdi for bruk</i>

Med vennlig hilsen,

Underskrift:.....

Vedlegg:

- ☐ Fullstendig dokumentasjon
- ☐ Offentlig sammendrag av dokumentasjonen
- ☐ Detaljert sammendrag av dokumentasjonen
- ☐ Liste over de delene av dokumentasjonen som bes behandlet som fortrolige
- ☐ Kopi av de administrative opplysningene om søkeren/søkerne

Modell for følgebrev ved en søknad vedrørende næringsmiddelenzymer

EUROPAKOMMISJONEN

Generaldirektorat

Direktorat

Enhet

Dato:.....

Søknad om godkjenning av et næringsmiddelenzym i henhold til forordning (EF) nr. 1331/2008.

- ☐ Søknad om godkjenning av et nytt næringsmiddelenzym
- ☐ Søknad om en endring av bruksvilkårene for et næringsmiddelenzym som allerede er godkjent
- ☐ Søknad om en endring av spesifikasjonene for et næringsmiddelenzym som allerede er godkjent

(Angi valget tydelig ved å sette kryss i en av rutene.)

Søkeren/søkerne og/eller denne/disses representant(er) i Den europeiske union.

(navn, adresse ...)

.....

søker med dette om ajourføring av EU-listen over næringsmiddelenzymer.

Næringsmiddelenzymets navn:

.....

Enzymklassifiseringsnummer fastsatt av Enzymkommisjonen i IUBMB

Kildemateriale

.....

.....

<i>Navn</i>	<i>Spesifikasjoner</i>	<i>Næringsmidler</i>	<i>Vilkår for bruk</i>	<i>Begrensninger for salg av næringsmiddel-enzymet til sluttforbrukeren</i>	<i>Særlige krav til merking av næringsmidler</i>

Med vennlig hilsen,

Underskrift:.....

Vedlegg:

- ☐ Fullstendig dokumentasjon
- ☐ Offentlig sammendrag av dokumentasjonen
- ☐ Detaljert sammendrag av dokumentasjonen
- ☐ Liste over de delene av dokumentasjonen som bes behandlet som fortrolige
- ☐ Kopi av de administrative opplysningene om søkeren/søkerne

Modell for følgebrev ved en søknad vedrørende aromaer

EUROPAKOMMISJONEN

Generaldirektorat

Direktorat

Enhet

Dato:.....

Søknad om godkjenning av aroma i henhold til forordning (EF) nr. 1331/2008.

- ☐ Søknad om godkjenning av et nytt aromastoff
☐ Søknad om godkjenning av et nytt aromapreparat
☐ Søknad om godkjenning av en ny aromaforløper
☐ Søknad om godkjenning av en ny reaksjonsaroma
☐ Søknad om godkjenning av en ny annen aroma
☐ Søknad om godkjenning av nytt kildemateriale
☐ Søknad om en endring av bruksvilkårene for en aroma som allerede er godkjent
☐ Søknad om en endring av spesifikasjonene for en aroma som allerede er godkjent

(Angi valget tydelig ved å sette kryss i en av rutene.)

Søkeren/søkerne og/eller denne/disses representant(er) i Den europeiske union.

(navn, adresse ...)

.....
.....

søker med dette om ajourføring av EU-listen over aromaer i næringsmidler.

Navn på aromaen eller kildematerialet:

.....

FL-, CAS-, JECFA-, CoE-nummer (dersom relevant)

Aromaens organoleptiske egenskaper

.....

Næringsmiddelkategorier og grenseverdier:

<i>Næringsmiddelkategori</i>	<i>Normal grenseverdi for bruk</i>	<i>Høyeste foreslåtte grenseverdi for bruk</i>

Med vennlig hilsen,

Underskrift:.....

Vedlegg:

- ☐ Fullstendig dokumentasjon
☐ Offentlig sammendrag av dokumentasjonen
☐ Detaljert sammendrag av dokumentasjonen
☐ Liste over de delene av dokumentasjonen som bes behandlet som fortrolige
☐ Kopi av de administrative opplysningene om søkeren/søkerne
- 1 De funksjonelle gruppene av tilsetningsstoffer i næringsmidler og av tilsetningsstoffer i næringsmidler og næringsmiddelenszymer er oppført i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1333/2008. Dersom tilsetningsstoffet ikke tilhører en av de nevnte gruppene, kan en ny funksjonell gruppe og definisjon foreslås.

Endringer som gjøres i avsnittet «Forordninger i pdf»:

Forordning (EU) nr. 234/2011 legges til som pdf-fil sist i punktet «Forordninger i pdf».

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 234/2011.

Forordning (EU) nr. 234/2011

Trykk her for å lese norsk oversettelse av forordningen:

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 6/2012 s. 923 (i forskrift 11. mai 2012 nr. 416 om endring i forskrift 13. februar 2004 nr. 368 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke tredjeland i forbindelse med utbrudd av aviær influensa)

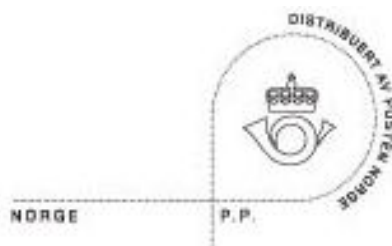
Ved en inkurie ble ikke henvisningen i § 3 rettet som følge av endringen som ble gjort i § 2.

§ 3 skal lyde:

Unntatt fra forbudet i § 2 *første* ledd er kjøttprodukter av fjørfe når kjøttproduktet er varmebehandlet i henhold til kravene i vedlegget, jf. bokstavene B, C eller D i del 4 i vedlegg II til vedtak 2007/777/EF.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2012-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1999	9	1015	Forskrift nr. 406	5
2005	1	109	Forskrift nr. 8	4
2005	6	873	Forskrift nr. 441	1
2008	10	1463	Forskrift nr. 1822	4
2009	13	1993	Forskrift nr. 1407	2
2010	9	1619	Forskrift nr. 1072	5
2010	14	2448	Forskrift nr. 1739	6
2011	4	590	Meddelse nr. 457	6
2011	7	1077	Forskrift nr. 772	5
2011	8	1203	Forskrift nr. 849	2
2011	9	1254	Forskrift nr. 965	2
2011	10	1419	Forskrift nr. 1088	2
2011	10	1419	Forskrift nr. 1088	3
2011	10	1432	Forskrift nr. 1108	2
2011	13	1899	Forskrift nr. 1348	1
2012	1	127	Forskrift nr. 1500	4
2012	1	159	Forskrift nr. 5	6
2012	3	488	Forskrift nr. 107	6
2012	4	663, 664	Forskrift nr. 209	5
2012	5	673	Forskrift nr. 221	5
2012	6	923	Forskrift nr. 416	7

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2012 koster	Avd I	kr 1470	kr 2195	kr 3040
	Avd. I og II	kr 1845	kr 3180	kr 4485

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no